

แนวคิด รูปแบบและภาษาศิลปะในภาพวาดหมึกจีนและผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่
เจี้ยนซิน เพื่อเผยแพร่และจัดการองค์ความรู้สู่สาธารณะ

CHUCHU CAI

คุณฉวีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

แนวคิด รูปแบบและภาษาศิลปะในภาพวาดหมึกจีนและผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่
เจียนซิน เพื่อเผยแพร่และจัดการองค์ความรู้สู่สาธารณะ

CHUCHU CAI

คุณฉวีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2568
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

Concepts, styles and artistic language in Professor Ye Jianxin's Chinese ink paintings
and ceramic art works to disseminate and manage knowledge to the public

CHUCHU CAI

A DISSERTATION SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR DOCTOR DEGREE OF PHILOSOPHY

IN VISUAL ARTS

FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS

BURAPHA UNIVERSITY

2025

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมดุชฎินิพนธ์และคณะกรรมการสอบดุชฎินิพนธ์ได้พิจารณาดุชฎินิพนธ์ของ CHUCHU CAI ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาดุชฎินิพนธ์บัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมดุชฎินิพนธ์

คณะกรรมการสอบดุชฎินิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....

(ศาสตราจารย์ภรดี พันธุ์ภากร)

..... ประธาน

(ศาสตราจารย์ ดร.ฉนิ อิง)

..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์ภรดี พันธุ์ภากร)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญชู บุญลิขิตศิริ)

..... กรรมการภายนอก

มหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์เทพศักดิ์ ทองนพคุณ)

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับดุชฎินิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาดุชฎินิพนธ์บัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจ่มเอี่ยม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

64810058: สาขาวิชา: ทักษะศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม; ปร.ด.
(ทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม)

คำสำคัญ: ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน, ภาพวาดหมึกจีน, ศิลปะเซรามิก, ภาษาศิลปะ, การจัดการองค์ความรู้

CHUCHU CAI : แนวคิด รูปแบบและภาษาศิลปะในภาพวาดหมึกจีนและผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่เจี้ยนซิน เพื่อเผยแพร่และจัดการองค์ความรู้สู่สาธารณะ. (Concepts, styles and artistic language in Professor Ye Jianxin's Chinese ink paintings and ceramic art works to disseminate and manage knowledge to the public) คณะกรรมการควบคุมดุซงญินพนธ์: ภรดี พันธุภากร ปี พ.ศ. 2568.

งานวิจัยเรื่อง “แนวคิด รูปแบบและภาษาศิลปะในภาพวาดหมึกจีนและผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน เพื่อเผยแพร่และจัดการองค์ความรู้สู่สาธารณะ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภูมิหลังทางการศึกษาและประสบการณ์ชีวิต อันนำไปสู่รูปแบบการสร้างสรรคผลงานศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน วิเคราะห์รูปแบบภาษาศิลปะในผลงานภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิก อันนำไปสู่การค้นพบอัตลักษณ์และคุณค่าทางศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน และเพื่อนำเสนอแผนการจัดการองค์ความรู้ที่ได้จากการสกัดแนวคิด รูปแบบและภาษาศิลปะในภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน โดยใช้วิธีการวิจัยทางเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก และการวิเคราะห์ผลงานศิลปะจากข้อมูลจากเอกสารและแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยพบว่า ภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินมีพื้นฐานจากปรัชญาที่ลึกซึ้ง โดยผสมผสานวัฒนธรรมของภาษาทางรูปแบบเข้ากับองค์ประกอบดั้งเดิม จนเกิดเป็นอัตลักษณ์ทางศิลปะที่โดดเด่นในด้าน “การผสมผสานระหว่างความจริงและความเสมือนจริง” และ “ความกลมกลืนตามธรรมชาติ” ภาษาศิลปะเฉพาะตัวนี้ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มความหลากหลายในรูปแบบการแสดงออกของศิลปะร่วมสมัย แต่ยังสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้ชมได้ขบคิดถึงคุณค่าทางวัฒนธรรมในระดับลึก ขณะเดียวกัน ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินยังได้เชื่อมโยงการสร้างสรรคผลงานศิลปะเข้ากับการเผยแพร่สู่สาธารณชนผ่านการสร้างระบบการจัดการองค์ความรู้และการศึกษาผ่านการสอนเชิงปฏิบัติ การจัดนิทรรศการศิลปะ และความร่วมมือระหว่างสาขาต่าง ๆ ซึ่งมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการสืบทอดและนวัตกรรมวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยงานวิจัยนี้ได้นำเสนอแนวทางกลยุทธ์การเผยแพร่ผลงานศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินควบคู่กับกรอบการจัดการองค์ความรู้ โดยมีเป้าหมายในการเพิ่มอิทธิพลทางสังคมของคุณค่าศิลปะผ่านการจัดการทรัพยากรในรูปแบบดิจิทัล การส่งเสริมการศึกษาศิลปะ และกิจกรรมเชิงประสบการณ์ทางวัฒนธรรม

ซึ่งเป็นการให้การสนับสนุนทางทฤษฎีและการอ้างอิงทางปฏิบัติในการการเผยแพร่ศิลปะดั้งเดิมของ
จีนให้มีความทันสมัยและพัฒนาสู่ระดับสากล

64810058: MAJOR: VISUAL ARTS; Ph.D. (VISUAL ARTS)

KEYWORDS: Ye Jianxin, ink painting, ceramic art, artistic language, knowledge management

CHUCHU CAI : CONCEPTS, STYLES AND ARTISTIC LANGUAGE IN PROFESSOR YE JIANXIN'S CHINESE INK PAINTINGS AND CERAMIC ART WORKS TO DISSEMINATE AND MANAGE KNOWLEDGE TO THE PUBLIC. ADVISORY COMMITTEE: PORADEE PANTHUPAKORN, 2025.

This paper aims to study the concepts, forms, and artistic language in Ye Jianxin's ink paintings and ceramic art, with the goal of managing and disseminating this knowledge to the public. By examining Professor Ye Jianxin's educational background and life experiences, the study analyzes the formative process of his artistic style. It explores the stylistic features of his ink paintings and ceramic art, summarizes their artistic characteristics and value, and extracts the concepts, forms, and artistic language present in his works to provide a scientific framework for knowledge management.

The research findings indicate that Ye Jianxin's ink paintings and ceramic art are deeply rooted in profound philosophical thought. Through the innovation of formal language and the integration of traditional elements, his works exhibit artistic features characterized by "the combination of emptiness and substance" and "natural harmony." This unique artistic language not only enriches the expressive forms of contemporary art but also evokes deep cultural reflection on a spiritual level among viewers. Additionally, Ye Jianxin has tightly integrated artistic creation with public dissemination by establishing an educational and knowledge management system. Through practical teaching, art exhibitions, and interdisciplinary collaborations, he has effectively promoted the inheritance and innovation of Chinese traditional culture.

This study further proposes dissemination strategies and a knowledge management framework for Ye Jianxin's artworks. By leveraging digital resource

management, art education promotion, and cultural experience activities, it aims to enhance the societal impact of his artistic value, providing theoretical support and practical references for the modernization and international development of Chinese traditional art.

กิตติกรรมประกาศ

เมื่อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าขอแสดงความขอบคุณอย่างจริงใจต่อทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนตลอดกระบวนการทำงาน

ประการแรก ข้าพเจ้าขอแสดงความเคารพและความขอบคุณอย่างสูงต่ออาจารย์ที่ปรึกษา การชี้แนะอย่างมีอาชีพและความอดทนในการตอบข้อสงสัยของท่าน ทำให้ข้าพเจ้าสามารถเข้าถึงแก่นแท้ในการศึกษา ภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน และเข้าใจรากฐานทางวัฒนธรรมอันลึกซึ้งเบื้องหลังผลงานศิลปะเหล่านี้ คำสอนของท่านเปรียบดังประกายไฟส่องสว่างนำทางการค้นคว้าทางวิชาการของข้าพเจ้า

ในขณะเดียวกัน ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน เป็นอย่างสูง ผลงานศิลปะของท่านไม่เพียงเป็นวัตถุแห่งการศึกษาวิจัย แต่ยังเป็นแหล่งบันดาลใจของข้าพเจ้า ท่านได้เอื้อเฟื้อแบ่งปันประสบการณ์การสร้างสรรคและเส้นทางศิลปะ มอบข้อมูลปฐมภูมิอันมีค่า ทำให้งานวิจัยของข้าพเจ้ามีความสมบูรณ์และลึกซึ้งยิ่งขึ้น ความเชี่ยวชาญทางศิลปะและเสน่ห์ในบุคลิกภาพของท่านจะเป็นแบบอย่างในการเรียนรู้ของข้าพเจ้าตลอดไป

นอกจากนี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาและมิตรสหายที่ให้ความช่วยเหลือระหว่างกระบวนการวิจัย การอภิปรายและแลกเปลี่ยนร่วมกันได้จุดประกายความคิดใหม่ๆ มากมาย และเพิ่มคุณค่าให้แก่วิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า การอยู่เคียงข้างและการสนับสนุนของทุกท่านเป็นพลังอันขาดมิได้บนเส้นทางก้าวเดินของข้าพเจ้า

ท้ายที่สุด ข้าพเจ้าขอแสดงความขอบคุณอย่างสุดซึ้งต่อครอบครัวที่เสียสละอยู่เบื้องหลัง ในช่วงเวลาที่ข้าพเจ้าทุ่มเทให้กับการวิจัยและการเขียนวิทยานิพนธ์นี้ ความเข้าใจ กำลังใจ และความเสียสละของครอบครัวได้สร้างสภาพแวดล้อมที่อบอุ่นและเอื้อต่อการวิจัยของข้าพเจ้า ความรักของครอบครัวคือพลังขับเคลื่อนให้ข้าพเจ้าก้าวไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง

ณ ที่นี้ ข้าพเจ้าขอแสดงความขอบคุณอย่างจริงใจอีกครั้งต่อทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนตลอดกระบวนการนี้ การอยู่เคียงข้างและความพยายามร่วมกันของทุกท่าน ผลักดันให้ข้าพเจ้าก้าวเดินต่อไป จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ข้าพเจ้าหวังว่างานวิจัยของเราจะสามารถสนับสนุนการสืบสานและสร้างสรรค์นวัตกรรมทางวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมได้ และหวังว่าเราจะยังคงก้าวเดินเคียงข้างกันบนเส้นทางแห่งอนาคต ร่วมสร้างความรุ่งโรจน์ต่อไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญภาพ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย.....	1
คำถามของการวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
วิธีดำเนินการวิจัย.....	7
ขั้นตอนการวิจัย.....	8
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	9
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
ภูมิหลังทางสังคม.....	11
1. สภาพแวดล้อมทางสังคมก่อนและหลังเเ ฉี่ยนจีนเกิด	11
2. สภาพแวดล้อมทางสังคมในช่วงการเติบโตของเเ ฉี่ยนจีนตั้งแต่ปี ค.ศ. 1959 ถึง 1978	12

3. การเปลี่ยนแปลงทางสภาพแวดล้อมทางสังคมของประเทศจีนในช่วง 30 ปีที่ผ่านมาจาก การปฏิรูปเศรษฐกิจจีน.....	13
สภาพแวดล้อมทางศิลปะ.....	15
1. ภูมิหลังของภาพวาดหมึกจีน.....	15
2. ภูมิหลังของเซรามิกจีน.....	19
ศิลปินภาพวาดหมึกจีนและศิลปินเซรามิกที่มีชื่อเสียงในยุคเดียวกัน.....	21
1. ศิลปินวาดภาพหมึกจีนหู เสวอู่.....	22
2. ศิลปินภาพวาดจีนเย่ จวิน.....	24
3. ประมาจารย์ด้านศิลปะและหัตถกรรมจีนล้ำย เตอฉวน.....	26
4. ประมาจารย์ด้านเทคนิคเซรามิกของจีนหนึ่ง กัง.....	28
5. ศิลปินวาดภาพหมึกจีนและประมาจารย์ด้านการออกแบบเซรามิกจีนเย่ เจี้ยนชิน.....	30
การจัดการวัฒนธรรม.....	32
การออกแบบพื้นที่นันทนาการ.....	32
ทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้อง.....	33
1. แนวคิดเชิงปรัชญาของเล่าจื๊อ.....	33
2. ทฤษฎีสัญศาสตร์.....	34
3. ประติมานวิทยา.....	36
4. ทฤษฎีการจัดการศิลปะ.....	36
5. ทฤษฎีการจัดการพิพิธภัณฑ์ศิลปะ.....	38
6. ทฤษฎีการจัดการองค์ความรู้.....	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
บทที่ 3 ภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน.....	45
สภาพแวดล้อมการเติบโตของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน.....	46
1. สภาพแวดล้อมการเติบโต.....	46

2. ภูมิหลังทางการศึกษา.....	48
ศิลปะภาพวาดหมึกจีนของเย่ เจี้ยนซิน.....	50
1. ช่วงที่ 1 ปีค.ศ. 1987-1998 ภาพวาดหมึกจีนของเย่ เจี้ยนซิน	50
2. ช่วงที่ 2 ปีค.ศ. 1998-2006 ของภาพวาดหมึกจีนของเย่ เจี้ยนซิน.....	61
3. ช่วงที่ 3 ปีค.ศ. 2007-2018 ของภาพวาดหมึกจีนของเย่ เจี้ยนซิน.....	70
ศิลปะเซรามิกของเย่ เจี้ยนซิน	84
1. ช่วงที่ 1 ปีค.ศ. 2009-2010 ของศิลปะเซรามิกของเย่ เจี้ยนซิน.....	85
2. ช่วงที่ 2 ปีค.ศ. 2010-2014 ของศิลปะเซรามิกของเย่ เจี้ยนซิน.....	89
3. ช่วงที่ 3 ปีค.ศ. 2014 ถึงปัจจุบัน ของศิลปะเซรามิกของเย่ เจี้ยนซิน	93
พิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนซิน.....	102
1. วัตถุประสงค์ของการสร้างพิพิธภัณฑ์.....	102
2. สถานการณ์ปัจจุบันของพิพิธภัณฑ์	105
3. ภาพรวมนิทรรศการ	107
บทที่ 4 แนวคิด รูปแบบและภาษาศิลปะในผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน	120
ผลงานภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน	120
1. แนวคิดในผลงานภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน.....	123
2. รูปแบบในผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน.....	131
3. ภาษาศิลปะในผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน	134
การวิเคราะห์ภาษาศิลปะในผลงานของของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน โดยใช้ ทฤษฎีสัญวิทยา ..	138
ผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน	142
1. แนวคิดในผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน.....	145
2. เทคนิค รูปแบบ และวัสดุในเครื่องเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน.....	150
3. ภาษาศิลปะในผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน.....	153
วิเคราะห์องค์ความรู้ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน.....	156

1. การวิเคราะห์องค์ความรู้ด้านการจัดการศิลปะ: นักวิชาการผู้มีความรู้แบบผสมผสาน ระหว่างศิลปะและการจัดการ.....	156
2. องค์ความรู้ด้านการศึกษา: การบูรณาการความเป็นเลิศด้านงานวิจัยและการเรียนการสอน ควบคู่กับการสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อพัฒนาอย่างรอบด้าน.....	158
3. องค์ความรู้ในการสร้างสรรค์ศิลปะ: การบูรณาการความหลากหลายและทักษะอันเป็นเลิศ	161
4. การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการจัดการความรู้ของ โนนากะและทาเคอุชิ (Nonaka and Takeuchi) ในการจัดการองค์ความรู้เกี่ยวกับศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน.....	164
บทที่ 5 การเผยแพร่ศิลปะและการจัดการองค์ความรู้ ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน.....	172
แนวทางการจัดการองค์ความรู้ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน.....	172
การจัดการองค์ความรู้และการดำเนินงานของพิพิธภัณฑสถานศิลปะเย่เจี้ยนชิน	174
การศึกษาและการฝึกอบรม	175
การจัดการพื้นที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑสถานศิลปะเย่ เจี้ยนชิน	186
พิพิธภัณฑสถานศิลปะออนไลน์.....	193
บทที่ 6 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	209
สรุปผลการวิจัย.....	209
การอภิปราย.....	215
ข้อเสนอแนะ.....	217
บรรณานุกรม.....	218
ภาคผนวก.....	222
ภาคผนวก ก	223
ภาคผนวก ข	228
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	231

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3-1 ลักษณะทางศิลปะของภาพวาดหมึกจีนของเย่ เจี้ยนซินในสามช่วงเวลา.....	84
ตารางที่ 3-2 ลักษณะทางศิลปะของงานเซรามิกของเย่ เจี้ยนซินในสามช่วงเวลา	100
ตารางที่ 3-3 กระบวนการพัฒนาภาพวาดหมึกจีนและเซรามิกของเย่ เจี้ยนซิน.....	101
ตารางที่ 3-4 โครงสร้างของพิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนซิน	115
ตารางที่ 4-1 ทฤษฎีและรูปแบบการแสดงออกของภาพวาดหมึกจีนและงานศิลปะเซรามิกของเย่เจี้ยน ซิน.....	165
ตารางที่ 4-2 ทฤษฎีการจัดการองค์ความรู้ของเย่เจี้ยนซินและแผนงาน	168
ตารางที่ 4-3 ทฤษฎีการจัดการพิพิธภัณฑ์ศิลปะของเย่เจี้ยนซินและแผนงาน.....	169

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	6
ภาพที่ 2-1 เรือใบบนแม่น้ำหวงผู่ในเซี่ยงไฮ้ ปีค.ศ.1980	15
ภาพที่ 2-2 “ภาพผู้เดินทางในหุบเขาและลำธาร” ผลงานของ Fan Kuan สมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ	16
ภาพที่ 2-3 “ดอกไม้กับนก” ผลงานของ Zhu Da สมัยราชวงศ์ซิง	17
ภาพที่ 2-4 “คนท่ามกลางดอกเหมยนับหมื่น” ผลงานของ Li Keren ปี ค.ศ. 1961.....	18
ภาพที่ 2-5 “Cimu” สมัยจักรพรรดิเฉียนหลงแห่งราชวงศ์ซิง.....	19
ภาพที่ 2-6 เย่ จวิน จิตรกรชาวจีน.....	24
ภาพที่ 2-7 ภาพ “ดอกต้นอ้อ” ผลงานของ เย่ จวิน	25
ภาพที่ 2-8 ล่าย เต๋อฉวน ศิลปินสาขาเซรามิก.....	26
ภาพที่ 2-9 “ฤดูใบไม้ร่วงในชนบท” ผลงานของ ล่าย เต๋อฉวน	27
ภาพที่ 2-10 หนิง กัง ศิลปินสาขาเซรามิก.....	28
ภาพที่ 2-11 ภาพซ้าย: “ความสามัคคีปีแล้วปีเล่า” ภาพขวา: “ความสงบสุขปีแล้วปีเล่า” ผลงาน ของหนิง กัง จัดแสดงในห้องประชุมหลักของการประชุมสุดยอดผู้นำเอเปค ปี 2014.....	29
ภาพที่ 2-12 เย่ เจี้ยนซิน ศิลปินชาวจีน.....	30
ภาพที่ 2-13 “ภาพวาดหมึกจีน” ผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน.....	31
ภาพที่ 2-14 สามเหลี่ยมสัญลักษณ์ของเพียร์ซ.....	35
ภาพที่ 2-15 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้.....	43
ภาพที่ 3-1 ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ในวัยหนุ่ม	45
ภาพที่ 3-2 ภาพของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน เมื่อเดินทางมาที่เมืองจิงเต๋อเจิ้นเป็นครั้งแรก.....	46
ภาพที่ 3-3 ทางรถไฟสายสวีเจียผิง 1.....	47
ภาพที่ 3-4 ทางรถไฟสายสวีเจียผิง 2.....	47

ภาพที่ 3-5 ผู้คนในอุ้งน้ําเพลิดเพลินกับอากาศที่เย็นสบายในช่วงทศวรรษ 1980	48
ภาพที่ 3-6 ภาพถ่ายศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน กับศาสตราจารย์เส้า เฉิงหลาง ถ่ายในปีค.ศ.1998...	52
ภาพที่ 3-7 หญิงสาวชาวประมง.....	53
ภาพที่ 3-8 ผลงานชุดนกหลากสี 1	54
ภาพที่ 3-9 บางส่วนของผลงานชุดนกหลากสี 1.....	54
ภาพที่ 3-10 ผลงานชุดนกหลากสี 2.....	55
ภาพที่ 3-11 บางส่วนของผลงานชุดนกหลากสี 2	56
ภาพที่ 3-12 ผลงานชุดนกหลากสี 3.....	57
ภาพที่ 3-13 ผลงานชุดนกหลากสี 3.....	57
ภาพที่ 3-14 ผลงานชุดนกหลากสี 4.....	58
ภาพที่ 3-15 ผลงานชุดนกหลากสี 5.....	59
ภาพที่ 3-16 ละเมอในดินแดนแห่งราชวงศ์ถังและราชวงศ์ซ่ง	60
ภาพที่ 3-17 ละเมอในดินแดนแห่งราชวงศ์ถังและราชวงศ์ซ่ง	61
ภาพที่ 3-18 ผลงานชุดจิตวิญญานแห่งขุนเขา 1	63
ภาพที่ 3-19 ผลงานชุดจิตวิญญานแห่งขุนเขา 2	63
ภาพที่ 3-20 ผลงานชุดจิตวิญญานแห่งขุนเขา 3	64
ภาพที่ 3-21 บางส่วนของผลงานชุดจิตวิญญานแห่งขุนเขา 3.....	64
ภาพที่ 3-22 ภาพสายน้ำศักดิ์สิทธิ์และภูเขาแห่งเทพ	65
ภาพที่ 3-23 บางส่วนของภาพสายน้ำศักดิ์สิทธิ์และภูเขาแห่งเทพ.....	66
ภาพที่ 3-24 ผลงานชุดเพลงแห่งขุนเขา 1.....	67
ภาพที่ 3-25 บางส่วนของผลงานชุดเพลงแห่งขุนเขา 1.....	68
ภาพที่ 3-26 ผลงานชุดเพลงแห่งขุนเขา 2.....	69
ภาพที่ 3-27 ผลงานชุดเพลงแห่งขุนเขา 3.....	70
ภาพที่ 3-28 ภาพหน้าปกวารสารยุคที่สงบและเจริญรุ่งเรืองของจีน “ตลาดศิลปะ”	72

ภาพที่ 3-29	ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานภาพวาด “สิบทิวทัศน์แห่งเยียนจิง”	73
ภาพที่ 3-30	ภาพบทกวีสิบบทแห่งเมืองเยียนจิง	73
ภาพที่ 3-31	ภาพผู้วิจัยกำลังสำรวจภาคสนามที่สวนศิลปะทานปอในปักกิ่ง ผลงาน ‘ภาพบทกวีสิบบทแห่งเมืองเยียนจิง’ โดยเย่ เจี้ยนซิน.....	74
ภาพที่ 3-32	บางส่วนของ ผลงาน ‘ภาพบทกวีสิบบทแห่งเมืองเยียนจิง’ โดยเย่ เจี้ยนซิน.....	74
ภาพที่ 3-33	บางส่วนของ ผลงาน ‘ภาพบทกวีสิบบทแห่งเมืองเยียนจิง’ โดยเย่ เจี้ยนซิน.....	75
ภาพที่ 3-34	บางส่วนของ ผลงาน ‘ภาพบทกวีสิบบทแห่งเมืองเยียนจิง’ โดยเย่ เจี้ยนซิน.....	75
ภาพที่ 3-35	บางส่วนของ ผลงาน ‘ภาพบทกวีสิบบทแห่งเมืองเยียนจิง’ โดยเย่ เจี้ยนซิน.....	76
ภาพที่ 3-36	ผลงานชุดหินแห่งลมหายใจ 1	77
ภาพที่ 3-37	บางส่วนของเมฆในผลงานชุดหินแห่งลมหายใจ 1.....	78
ภาพที่ 3-38	ผลงานชุดหินแห่งลมหายใจ 2	79
ภาพที่ 3-39	ผลงานชุดหินแห่งลมหายใจ 3	80
ภาพที่ 3-40	ชุดถนนสีขาวและสีดำ 1.....	81
ภาพที่ 3-41	ชุดถนนสีขาวและสีดำ 2.....	82
ภาพที่ 3-42	ผลงานชุด “หินแห่งลมหายใจ” 3.....	83
ภาพที่ 3-43	บางส่วนของผลงานชุด “หินแห่งลมหายใจ” 3.....	83
ภาพที่ 3-44	บางส่วนของผลงานชุด “หินแห่งลมหายใจ” 3.....	83
ภาพที่ 3-45	ผลงานชุดจานเซรามิกลายครามที่ 1.....	86
ภาพที่ 3-46	บางส่วนของผลงานชุดจานเซรามิกลายครามที่ 1	87
ภาพที่ 3-47	ผลงานชุดจานเซรามิกลายครามที่ 2.....	87
ภาพที่ 3-48	บางส่วนของผลงานชุดจานเซรามิกลายครามที่ 2.....	88
ภาพที่ 3-49	ผลงานชุดจานเซรามิกลายครามที่ 3.....	88
ภาพที่ 3-50	บางส่วนของผลงานชุดจานเซรามิกลายครามที่ 3.....	89
ภาพที่ 3-51	ผลงานชุดแจกันเซรามิกลายครามที่ 1	90

ภาพที่ 3-52 บางส่วนของผลงานชุดแจกันเซรามิกลายครามที่ 1.....	91
ภาพที่ 3-53 ผลงานชุดแจกันเซรามิกลายครามที่ 2.....	91
ภาพที่ 3-54 บางส่วนของผลงานชุดแจกันเซรามิกลายครามที่ 2.....	92
ภาพที่ 3-55 ผลงานชุดแจกันเซรามิกลายครามที่ 3.....	92
ภาพที่ 3-56 บางส่วนของผลงานชุดแจกันเซรามิกลายครามที่ 3.....	93
ภาพที่ 3-57 แจกันทรงกลมเคลือบลายไฟ.....	95
ภาพที่ 3-58 บางส่วนของแจกันทรงกลมเคลือบลายไฟ.....	96
ภาพที่ 3-59 แจกันเซรามิกอวีหูขุนเคลือบลายไฟ.....	96
ภาพที่ 3-60 บางส่วนของแจกันเซรามิกอวีหูขุนเคลือบลายไฟ.....	97
ภาพที่ 3-61 แจกันทรงหมวกนักรบเคลือบลายไฟ.....	97
ภาพที่ 3-62 บางส่วนของแจกันทรงหมวกนักรบเคลือบลายไฟ.....	98
ภาพที่ 3-63 ฉากกั้นเซรามิกจวนสี้อ.....	98
ภาพที่ 3-64 ภาพตกแต่งเซรามิกจวนสี้อ.....	99
ภาพที่ 3-65 บางส่วนของภาพตกแต่งเซรามิกจวนสี้อ.....	99
ภาพที่ 3-66 ตึกพินฮู่ยู่พิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนซิน จิ่งเต๋อเจิ้น.....	102
ภาพที่ 3-67 ตึกพินฮู่ยู่พิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนซิน จิ่งเต๋อเจิ้น.....	103
ภาพที่ 3-68 พิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนซิน จิ่งเต๋อเจิ้น.....	104
ภาพที่ 3-69 พื้นที่จัดแสดงเซรามิกชั้น 2 ของพิพิธภัณฑ์.....	105
ภาพที่ 3-70 พิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนซิน จิ่งเต๋อเจิ้น.....	106
ภาพที่ 3-71 ข้อมูล QR Code บนผลงานเซรามิก.....	106
ภาพที่ 3-72 ศิลปินที่มาเยี่ยมชมสัมผัสประสบการณ์การวาดภาพบนเซรามิก.....	107
ภาพที่ 3-73 พิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนซิน จิ่งเต๋อเจิ้น.....	108
ภาพที่ 3-74 ห้องต้อนรับของพิพิธภัณฑ์-ห้องน้ำชา.....	109
ภาพที่ 3-75 พื้นที่รับรองแขกชั้นสองของตึกพินฮู่ยู่ บนผนังแขวนภาพวาดหมึกจีนของเย่ เจี้ยนซิน.....	109

ภาพที่ 3-76	พื้นที่จัดแสดงผลงานเซรามิกในพิพิธภัณฑ์.....	110
ภาพที่ 3-77	พื้นที่จัดแสดงผลงานภาพวาดหมึกจีนในพิพิธภัณฑ์.....	110
ภาพที่ 3-78	พื้นที่จัดแสดงผลงานสะสมของเย่ เจี้ยนซินในพิพิธภัณฑ์.....	111
ภาพที่ 3-79	พื้นที่จัดแสดงผลงานสะสมของเย่ เจี้ยนซินในพิพิธภัณฑ์.....	111
ภาพที่ 3-80	พื้นที่สร้างสรรค์ผลงานชั้น 3 ในพิพิธภัณฑ์.....	112
ภาพที่ 3-81	พื้นที่ทางเดินชั้น 4 ในพิพิธภัณฑ์.....	112
ภาพที่ 3-82	พื้นที่ห้องรับแขกชั้น 4 ในพิพิธภัณฑ์.....	113
ภาพที่ 3-83	พื้นที่ห้องจัดเลี้ยงชั้น 4 ในพิพิธภัณฑ์.....	113
ภาพที่ 3-84	แผนผังการออกแบบชั้น 1 อาคารพิพิธภัณฑ์.....	117
ภาพที่ 3-85	แผนผังการออกแบบชั้น 2 อาคารพิพิธภัณฑ์.....	118
ภาพที่ 3-86	แผนผังการออกแบบชั้น 3 อาคารพิพิธภัณฑ์.....	118
ภาพที่ 3-87	แผนผังแบบออกแบบชั้น 4 อาคารพิพิธภัณฑ์.....	119
ภาพที่ 4-1	ภาพศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินกำลังวาดภาพหมึกจีน.....	120
ภาพที่ 4-2	“ภูเขาและสายน้ำ” ขนาด 365 x 145 ซม.(ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน).....	121
ภาพที่ 4-3	“หัตถ์พระพุทธเจ้า” การจัดองค์ประกอบแบบอนุสาวรีย์ ขนาด 365 x 145 ซม.	122
ภาพที่ 4-4	“ภูเขาและสายน้ำ” ขนาด 365 x 145 ซม. (ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน).....	122
ภาพที่ 4-5	“ภาพทิวเขาเขียวขจีและน้ำพุที่ไหลริน” ขนาด 126 x 252 ซม., ปี 2021 (ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน).....	123
ภาพที่ 4-6	“ชุดท่วงทำนองแห่งขุนเขา 1” (ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สองของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน).....	124
ภาพที่ 4-7	“วัดเสวียนปี้” (ผลงานภาพวาดหมึกจีนของเย่ เจี้ยนซินในช่วงที่สาม).....	125
ภาพที่ 4-8	“การแสวงบุญ” (ผลงานภาพวาดหมึกจีนของเย่ เจี้ยนซินในช่วงที่สาม).....	126

ภาพที่ 4-9 “ภาพเขียนทำนา” สะท้อนภาพการทำเกษตรกรรมในฤดูใบไม้ผลิ (ผลงานภาพวาดหมึกจีนของเย่ เจี้ยนซินในช่วงที่สาม).....	127
ภาพที่ 4-10 ภาพสเก็ตซ์เขาหวงซาน (ผลงานภาพวาดหมึกจีนของเย่ เจี้ยนซินในช่วงที่สาม).....	128
ภาพที่ 4-11 “พระหัตถ์ของพระพุทธเจ้า” (ผลงานภาพวาดหมึกจีนของเย่ เจี้ยนซินในช่วงที่สาม). 129	
ภาพที่ 4-12 “ชุดท่งทำนองแห่งขุนเขา 2” (ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สองของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน)	130
ภาพที่ 4-13 ภาพวาดหมึกบนกระดาษ ชุดวิถีแห่งชาวดำ 3 (ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน) ขนาดของภาพ: 68*136 ซม.	131
ภาพที่ 4-14 “วิญญานแห่งขุนเขา 1” (ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สองของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน).....	132
ภาพที่ 4-15 “วิญญานแห่งขุนเขา 2” (ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สองของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน).....	133
ภาพที่ 4-16 ภาพวาดหมึกบนกระดาษ ชุดวิถีแห่งชาวดำ 2 ขนาดของภาพ: 69*140 ซม. (ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน).....	134
ภาพที่ 4-17 ชุดภาพ “หินที่หายใจ 1” (ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน).....	136
ภาพที่ 4-18 ชุดภาพ “หินที่หายใจ 2” (ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน).....	137
ภาพที่ 4-19 ภาพ 'กลองยามสนธยา' (ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน).....	140
ภาพที่ 4-20 “ดินแดนเทพเจ้าแห่งภูเขาจูไล” (ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน)	141
ภาพที่ 4-21 ผลงานเซรามิก “เส้นทางอันรุ่งโรจน์” ขนาด 21*21 ซม. ปี ค.ศ.2021(ผลงานเซรามิกระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน)	143
ภาพที่ 4-22 ผลงานเซรามิก “ชุดน้ำชาแห่งความเมตตา” (ผลงานเซรามิกระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน)	144

ภาพที่ 4-23 “กล่องเซรามิกลายคราม” ปีค.ศ.2012 (ผลงานเซรามิกกระยะที่สองของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน)	144
ภาพที่ 4-24 “แจกันเซรามิกลายไฟล้อมลายคราม” (ผลงานเซรามิกกระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน)	145
ภาพที่ 4-25 “แจกันเซรามิกชิงฮวาไหวย ปีค.ศ.2012 (ผลงานเซรามิกกระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน).....	147
ภาพที่ 4-26 “แจกันทรงหมวกนักรบเคลือบลายไฟ” (ผลงานเซรามิกกระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน)	149
ภาพที่ 4-27 แจกันเซรามิกทรงกลมเคลือบลายไฟ (ผลงานเซรามิกกระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน)	150
ภาพที่ 4-28 “แจกันทรงหมวกนักรบเคลือบลายไฟ” (ผลงานเซรามิกกระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน)	151
ภาพที่ 4-29 “ชุดภาพเซรามิกจวนสี้อ” (ผลงานเซรามิกกระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน)	152
ภาพที่ 4-30 “ที่ใส่ปากกาเซรามิกจวนสี้อ” (ผลงานเซรามิกกระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน)	153
ภาพที่ 4-31 “แจกันเคลือบลายไฟสีแดง” ส่วนที่เป็นสีเขียวเหมือนหยกนั้นเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสีในเตาเผาของเทคนิคการเคลือบลายไฟสีแดง (ผลงานเซรามิกกระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน)	155
ภาพที่ 4-32 “แผ่นภาพเซรามิกจวนสี้อ” (ผลงานเซรามิกกระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน)	156
ภาพที่ 4-33 ภาพการสัมภาษณ์เหยียน หยงห่าว นักศึกษาของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน ที่เมืองจิ้งเต๋อเจิ้น.....	159
ภาพที่ 4-34 ภาพการสัมภาษณ์ หลิว หยาง นักศึกษาของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน ที่เมืองจิ้งเต๋อเจิ้น	161
ภาพที่ 4-35 ภาพการสัมภาษณ์ศาสตราจารย์หนิง กัง ที่ห้องปฏิบัติงานส่วนตัวในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น .	163
ภาพที่ 5-1 โปสเตอร์งานบรรยาย	178
ภาพที่ 5-2 การบรรยายในงาน	179

ภาพที่ 5-3 การบรรยายในงาน	179
ภาพที่ 5-4 การบรรยายในงาน	180
ภาพที่ 5-5 การบรรยายในงาน	180
ภาพที่ 5-6 การบรรยายในงาน	181
ภาพที่ 5-7 การฝึกปฏิบัติการภายในงาน	183
ภาพที่ 5-8 การฝึกปฏิบัติการในงาน	183
ภาพที่ 5-9 การฝึกปฏิบัติการในงาน	184
ภาพที่ 5-10 การฝึกปฏิบัติการในงาน	184
ภาพที่ 5-11 การฝึกปฏิบัติการในงาน	185
ภาพที่ 5-12 การบรรยายในงาน	185
ภาพที่ 5-13 การบรรยายในงาน	186
ภาพที่ 5-14 ป้ายไฟ LED	188
ภาพที่ 5-15 ป้ายไฟ LED	188
ภาพที่ 5-16 ป้ายไฟ LED “พิพิธภัณฑ์ศิลปะเซรามิกสายไฟแห่งชาติจีน”	189
ภาพที่ 5-17 ป้ายไฟ LED ในเวลากลางคืน	189
ภาพที่ 5-18 นิทรรศการแบบไดนามิก	190
ภาพที่ 5-19 นิทรรศการแบบไดนามิก	191
ภาพที่ 5-20 นิทรรศการแบบไดนามิก	192
ภาพที่ 5-21 ห้องนิทรรศการออนไลน์	198
ภาพที่ 5-22 ห้องนิทรรศการออนไลน์	198
ภาพที่ 5-23 ห้องนิทรรศการออนไลน์	199
ภาพที่ 5-24 ห้องนิทรรศการออนไลน์	199
ภาพที่ 5-25 ห้องนิทรรศการออนไลน์	200
ภาพที่ 5-26 ห้องนิทรรศการออนไลน์	200

ภาพที่ 5-27 ปลาในห้องนิทรรศการออนไลน์จากมุมมองของสายตามนุษย์.....	201
ภาพที่ 5-28 หอนิทรรศการออนไลน์มุมมองของดาวเคราะห์น้อย.....	201
ภาพที่ 5-29 ห้องนิทรรศการออนไลน์	202
ภาพที่ 5-30 ห้องนิทรรศการออนไลน์	202
ภาพที่ 5-31 ห้องนิทรรศการออนไลน์	203
ภาพที่ 5-32 ห้องนิทรรศการออนไลน์	203
ภาพที่ 5-33 ห้องนิทรรศการออนไลน์	204
ภาพที่ 5-34 ห้องนิทรรศการออนไลน์	204
ภาพที่ 5-35 ห้องนิทรรศการออนไลน์	205
ภาพที่ 5-36 ห้องนิทรรศการออนไลน์	205
ภาพที่ 5-37 ห้องนิทรรศการออนไลน์	206
ภาพที่ 5-38 ห้องนิทรรศการออนไลน์	206
ภาพที่ 5-39 ห้องนิทรรศการออนไลน์	207
ภาพที่ 5-40 ห้องนิทรรศการออนไลน์	207

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ประเทศจีนได้กำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องเพื่อส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมศิลปะและเซรามิกของจีน โดยเสนอให้เร่งก่อสร้างเขตนาร่องนวัตกรรมศิลปะและเซรามิก แห่งชาติที่เมืองจิ่งเต๋อเจิน (Central State Council, 2021) ขณะที่ สำนักงานทั่วไปของสภาแห่งรัฐก็ได้เสนอแผนการคุ้มครองโบราณวัตถุและนวัตกรรมทางเทคโนโลยี “สิบ สี่ ห้า” (รวมถึงอุตสาหกรรมเซรามิก) และส่งเสริมการจัดตั้งและการสร้างมาตรฐานคณะกรรมการวิชาการ องค์การมาตรฐานระหว่างประเทศในด้านการคุ้มครองโบราณวัตถุด้วย (General Office of the State Council, 2021) นโยบายเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าประเทศจีนนั้นให้ความสำคัญต่อการพัฒนา ศิลปะเซรามิกและการฝึกอบรมผู้มีความสามารถด้านเซรามิกเป็นอย่างมาก ดังนั้นการศึกษาแนวคิด รูปแบบและภาษาศิลป์ในภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกจึงมีความสำคัญและจำเป็น

การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่พรมแดนประเทศใดก็ไม่อาจขวางกั้นได้ ในฐานะ รูปแบบศิลปะที่มีความพิเศษ ภาพจิตรกรรมนั้นมีความได้เปรียบที่ไม่เหมือนใคร Arthur Sackler ผู้เชี่ยวชาญและนักสะสมงานศิลปะชาวอเมริกันเคยกล่าวว่า “การสร้างสรรคใหม่ ๆ ในจิตรกรรมและ ประติมากรรมแนวอิมเพรสชันนิสม์ ศิลปะสมัยใหม่และศิลปะร่วมสมัย มีเค้าโครงดั้งเดิมอยู่ใน ภาพอักษรศิลป์และภาพวาดยุคก่อนของเอเชีย” “เราชาวตะวันตกล้วนได้ประโยชน์จากมรดกอันรุ่ม รวยของสิ่งเหล่านี้” (Seckler, 1983) งานจิตรกรรมจีนมีต้นกำเนิดเก่าแก่และประวัติศาสตร์อัน ยาวนาน ได้รับการส่งเสริม เปลี่ยนแปลง และพัฒนาอย่างต่อเนื่องมานับพันปี บรรดาจิตรกรและ ช่างฝีมือทั้งชาวฮั่นและชาวชาติพันธุ์ชนกลุ่มน้อย ได้สร้างสรรค์สไตล์หรือรูปแบบประจำชาติอันโดดเด่น รวมถึงเทคนิคและรูปลักษณ์ที่หลากหลาย เกิดเป็นระบบภาษาภาพจิตรกรรมที่เปี่ยมด้วยกลิ่น อายของจีนอันเป็นเอกลักษณ์ มีความสำคัญและอิทธิพลไม่น้อยในแวดวงศิลปะตะวันออกจวบจน ศิลปะโลก

สำนักงานศูนย์กลางพรรค และสำนักงานทั่วไปของสภาแห่งรัฐจีน ได้ตีพิมพ์เอกสารที่ เกี่ยวข้องกับ “แนวความคิดการดำเนินโครงการด้านการพัฒนาและสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิมอันแสน ยอดเยี่ยมของจีน” เพื่อให้สามารถผงาดขึ้นมาเป็นประเทศที่ทรงพลังอำนาจด้วยวัฒนธรรมลัทธิสังคมนิยาม เสริมสร้างซอฟต์แวร์พาเวอร์ในด้านวัฒนธรรมชาติให้แข็งแกร่ง นำพาประชาชาติจีนบรรลุถึง

“ความฝันจีน” โดยการผลักดันการฟื้นฟูครั้งใหญ่แห่งประชาชาติจีน โดยเอกสารนี้ ได้มุ่งเน้นที่ การผลักดันศิลปะชั้นสูงต่าง ๆ ให้ไปสู่สถาบันการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นละครและอุปรากร การเขียนพู่กัน ภาพวาดจีน เป็นต้น สนับสนุนสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมจีน อาทิ กวีนิพนธ์จีน บทเพลงและการเต้นรำ การเขียนพู่กันและการวาดภาพ ศิลปะพื้นเมืองและกายกรรม รวมถึงสารคดี การ์ตูน สื่อสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ เพิ่มปริมาณการจัดนิทรรศการของศิลปะชั้นสูง เช่น การเขียนพู่กันและภาพวาดจีน ให้ไปสู่สาธารณชน ทั้งนี้ จากการแลกเปลี่ยนนโยบาย ‘หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง’ ในเชิงลึก ได้มีการสนับสนุนทางด้านเงินทุนให้กับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลผู้สร้างสรรค์ วรรณกรรมศิลปะ และการศึกษา โดยได้มีการจัดตั้งโครงการที่มุ่งเน้นด้านการพัฒนาและสืบทอด วัฒนธรรมดั้งเดิมอันแสนยอดเยี่ยมของจีน ได้มีการมอบรางวัลหรือเหรียญตราอันทรงคุณค่าให้กับ บุคคลมีชื่อเสียงทั้งในและนอกประเทศ ที่ได้สร้างคุณูปการ ความสำเร็จ และชื่อเสียง ให้กับการสืบทอด การพัฒนา การเผยแพร่ และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมดั้งเดิมอันแสนยอดเยี่ยมของจีน (General Office of the CPC Central Committee & General Office of the State Council, 2017)

ภาพจิตรกรรมจีนเป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมจีน มีรากเหง้าอยู่ในวัฒนธรรมของชนชาติ ไม่ยึดติดกับรูปลักษณะภายนอกเพียงอย่างเดียว ทว่าเน้นหนักที่การสื่อไปถึงจิตใจ มีหลักการทัศนียภาพสามมิติโดดเด่น ทลายข้อจำกัดของเวลาและมิติอย่างกล้าหาญและเป็นอิสระ ทั้งยังมีลักษณะเฉพาะที่เด่นชัด จินตนาการอันบรรเจิด และวิธีการแสดงออกที่มีอัตลักษณ์ เทคนิคและวิธีการที่มีความเฉพาะตัวเช่นนี้ไม่เพียงทำให้ภาพวาดจีนแบบดั้งเดิมมีความโดดเด่นกล้าหาญทางศิลปะ แต่ยังเป็นแรงบันดาลใจที่ศิลปะสมัยใหม่ทั่วโลกซึมซับรูปแบบไปมากยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ

ภาพวาดสีน้ำมัน ถือเป็นการวาดภาพที่พรรณนาตามความเป็นจริง ทว่าสืบเนื่องจากอิทธิพลของเทคโนโลยีถ่ายภาพ ภาพยนตร์โทรทัศน์ และคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ ได้ส่งผลกระทบต่อ การคงอยู่ของภาพวาดสีน้ำมัน สิ่งนี้ จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ภาพวาดหมึกจีนเกิดการเสื่อมถอยออกจากสังคมโลกตะวันตกมาเป็นเวลานาน ผู้คนหันเหไปให้ความสนใจกับศิลปะจัดวางและศิลปะเชิงแนวคิด เป็นจำนวนมาก แต่ภาพวาดหมึกจีนกลับไม่ได้รับผลกระทบจากอิทธิพลดังกล่าว นั่นเป็นเพราะภาพวาดหมึกจีนถือเป็นภาพวาดแบบอิสระตามลายเส้นและวิธีการวาด มีการแสดงออกที่แข็งแกร่ง อีกทั้งเทคนิคการวาดเช่นนี้เปี่ยมไปด้วยความมีชีวิตชีวา โดยในช่วงเวลาไม่กี่สิบปีมานี้ ผู้วิจัยได้มีการ พุดคุยและแลกเปลี่ยนกับเหล่าจิตรกรชื่อดังในทวีปยุโรป ทำให้พบว่ามีผู้คนจำนวนมากที่ชื่นชอบภาพวาดหมึกจีน ซึ่งแต่เดิมพวกเขาคิดว่า ภาพวาดสีน้ำมัน กลายเป็นสิ่งที่เป็นนามธรรม และไร้ซึ่งหนทาง ท้นใดนั้น ผู้วิจัยก็ได้เห็นภาพวาดหมึกจีน ราวกับได้เห็นภาพอนาคตที่ก้าวไปข้างหน้า ผู้วิจัยได้เห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาภาพวาดหมึกจีนให้พัฒนาไปได้ด้วยดี และพัฒนาไปจนถึงขีดสุด ซึ่งแน่นอนว่า การผลักดันให้ภาพวาดหมึกจีนเป็นที่ยอมรับแก่สังคมโลกนั้นไม่ใช่เรื่องที่ย่าง่าย เพราะ

การที่จะทำให้เหล่าชาวตะวันตกยอมรับ และชื่นชอบภาพวาดหมึกจีนนั้น จำเป็นต้องใช้ระยะเวลา” (Jin Shangyi, 2018)

ภาพจิตรกรรมจีนและศิลปะเซรามิกมีประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน รวมถึงศิลปินที่มีชื่อเสียงจำนวนมาก ในยุคจีนสมัยใหม่ ศิลปินด้านภาพจิตรกรรมจีนที่มีชื่อเสียง เช่น อาจารย์ Huang Binghong อาจารย์ Zhang Daqian และ อาจารย์ Li Keran และสำหรับศิลปินด้านเซรามิก เช่น อาจารย์ Wang Bu และ อาจารย์ Wang Xiliang ศิลปินเหล่านี้มีอิทธิพลต่อภาพจิตรกรรมจีนและศิลปะเซรามิกเป็นอย่างมาก และยังมียุทธวิธีต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน โดยศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน ได้เรียนรู้และซึมซับแก่นแท้ทางศิลปะของศิลปินอาวุโส สำนวณภาษาและแนวคิดทางศิลปะรูปแบบใหม่จากรูปแบบศิลปะดั้งเดิม และเริ่มต้นเส้นทางศิลปะที่มีอัตลักษณ์ของตน โดยเขาได้ผสมผสานศิลปะการวาดภาพที่เน้นการเคลื่อนไหวพู่กันอย่างอิสระ ไม่เน้นความเหมือนจริง แต่เน้นอารมณ์ความรู้สึกของภาพ เข้ากับความเรียบง่ายและธรรมชาติของเซรามิกสมัยโบราณ ทำให้หัตถกรรมพื้นบ้านได้รับชีวิตใหม่ที่เปล่งประกายกว่าเดิม ซึ่งสามารถตีความประโยคที่บ่งบอกความรู้สึกในจิตใจ ที่ว่า “การเขียนเรื่องราวบนข้าวของเครื่องใช้ และใช้ข้าวของเครื่องใช้ในการบ่งบอกแนวความคิด” ได้อย่างสมบูรณ์ (Wang, 2023)

ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน เป็นศิลปินภาพวาดหมึกจีนร่วมสมัยชื่อดัง ศิลปินเซรามิกระดับโลก รวมถึงเป็นอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตระดับปริญญาโทและเอก อาจารย์มหาวิทยาลัยนิเทศศาสตร์ แห่งประเทศจีน มหาวิทยาลัยเซรามิกจิ่งเต๋อเจิน และมหาวิทยาลัยบูรพาประเทศไทย จึงกล่าวได้ว่า ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชินเป็นหนึ่งในบุคคลสำคัญด้านศิลปะเซรามิกและภาพวาดหมึกจีนร่วมสมัยของประเทศจีน ในช่วงหลายปีมานี้ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน ได้ทุ่มเทกายใจศึกษาการถ่ายทอดจิตวิญญาณของพู่กันและน้ำหมึกจากภาพวาดหมึกจีนบนเซรามิก ในฐานะจิตรกรภาพจิตรกรรมบนเซรามิก ท่านมีวิสัยทัศน์ทางศิลปะและแนวคิดทางปรัชญาที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ โดยนำความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิต ธรรมชาติ และจักรวาลมาถ่ายทอดผ่านภาพวาดหมึกจีน และนำภูมิปัญญาและหลักปรัชญาว่าด้วยจุดเล็กสะท้อนความหมายอันยิ่งใหญ่ มุมมองต่อชีวิต ทศนคติแบบสงบสุขปล่อยวางในการใช้ชีวิต และการแสวงหาทางศิลปะด้วยแรงบันดาลใจอันสูงส่งถ่ายทอดผ่านงานศิลปะ “การผันแปรของผีแปรกับลายเส้นสื่อถึงธรรมชาติอันแตกต่างหลากหลาย การแสวงหาสภาวะจิตอันสูงส่ง” คือจิตวิญญาณพู่กันและหมึกจีนอันเป็นเอกลักษณ์ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน ซึ่งท่านก็ได้้นำจิตวิญญาณดังกล่าวถ่ายทอดผ่านศิลปะเซรามิกที่เปรียบดั่งชีวิตของท่าน และจิตวิญญาณเช่นนี้เองที่ควรค่าให้นักวิจัยรุ่นใหม่ทุ่มเทศึกษา เผยแพร่ และสืบทอดต่อไป

แนวคิด รูปแบบและภาษาศิลปะในภาพวาดหมึกจีนและผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชินที่ศึกษาในงานวิจัยนี้ไม่ได้เป็นเพียงการศึกษาความสำเร็จทางศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน แต่ยังเป็นการศึกษาภาพวาดหมึกและศิลปะเซรามิกที่ช่วยในการเผยแพร่

ประเพณีและวัฒนธรรมจีน ซึ่งในรายงานการประชุมสมัชชาใหญ่พรรคคอมมิวนิสต์จีนครั้งที่ 18 ได้มีข้อเรียกร้อง คือ “การสร้างโครงสร้างของการสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิมอันแสนยอดเยี่ยม เพื่อเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมดั้งเดิมอันแสนยอดเยี่ยมของประเทศจีน” (Jin, 2021) ในบริบทการพัฒนาของยุคสมัย วัฒนธรรมดั้งเดิมจำเป็นต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อก้าวทันกับการพัฒนาของสังคม การสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนโดยเยาวชนรุ่นใหม่ จะเป็นประโยชน์มากขึ้นในการสร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรมที่ดี ซึ่งไม่เพียงแต่บรรลุวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการศึกษาและการเผยแพร่วัฒนธรรมดั้งเดิม แต่ยังส่งเสริมการพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนให้ทันกับยุคสมัยอีกด้วย โดยงานวิจัยนี้ได้นำการศึกษาเกี่ยวกับภาษาศิลปะภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินมาสร้างเป็นองค์ความรู้เพื่อใช้สำหรับการศึกษาอบรม จากการประชุมสมัชชาใหญ่พรรคคอมมิวนิสต์จีนครั้งที่ 18 นั้น มีเนื้อหาสำคัญสามส่วน หนึ่งในนั้นคือ ความรู้สึกของครอบครัวและประเทศ ถือเป็นเนื้อหาสำคัญประการที่หนึ่งของการเริ่มต้นการศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมอันแสนยอดเยี่ยม (Gao & Yang, 2021)

อย่างไรก็ตาม พิพิธภัณฑสถานศิลปะเย่ เจี้ยนซินที่มีอยู่ในปัจจุบันมีรูปแบบค่อนข้างดั้งเดิม และยังมีพื้นที่จัดแสดงจำนวนมากที่ควรค่าแก่การพัฒนา เพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและอารมณ์ร่วมแก่ผู้เข้าชม ทั้งยังเป็นการส่งเสริมความประทับใจต่อพิพิธภัณฑสถานศิลปะเย่ เจี้ยนซิน และเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ และก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ชมกับงานศิลปะ

ผู้จัดการพิพิธภัณฑสถานศิลปะจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการบริหารจัดการและการจัดแสดงนิทรรศการแบบดั้งเดิม โดยการทำให้พิพิธภัณฑสถานศิลปะมีระบบการจัดการที่ชาญฉลาด การบริการให้กับเหล่าผู้เยี่ยมชมที่ชาญฉลาด และการจัดแสดงงานศิลปะในรูปแบบดิจิทัล เพื่อสร้างพิพิธภัณฑสถานศิลปะที่ “ฉลาด” แห่งหนึ่ง และทำให้เหล่าผู้เยี่ยมชมได้รับประสบการณ์ชมนิทรรศการกับการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ (Du, 2021)

จากความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดศึกษาแนวคิด รูปแบบและภาษาศิลปะในภาพวาดหมึกจีนและผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน เพื่อเผยแพร่และจัดการองค์ความรู้สู่สาธารณะผ่านการศึกษาและการฝึกอบรม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมความรู้และความเข้าใจของเยาวชนจีนต่อวัฒนธรรมดั้งเดิม และสร้างความมั่นใจและความภาคภูมิใจต่ออัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมดั้งเดิม ทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อการเผยแพร่องค์ความรู้แก่ผู้ที่มีความสนใจในภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกอีกด้วย และเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการพิพิธภัณฑสถานศิลปะเย่ เจี้ยนซินในปัจจุบันที่มีเพียงพิพิธภัณฑสถาน ที่ตั้งให้ก้าวทันยุคสมัยดิจิทัลและวิธีการสื่อสารของพิพิธภัณฑสถานศิลปะที่มีความหลากหลายมากขึ้น งานวิจัยนี้ยังมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการองค์ความรู้และเผยแพร่ในรูปแบบพิพิธภัณฑสถานศิลปะออนไลน์ การปรับรูปแบบสภาพแวดล้อมการสื่อสารผ่านบริบทดิจิทัล ความหลากหลายของรูปแบบศิลปะดิจิทัลสามารถเชื่อมโยงของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและแสดงออกถึง

ความหมายแฝงทางวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมเผยแพร่ศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินสู่สาธารณชนอย่างยั่งยืน

คำถามของการวิจัย

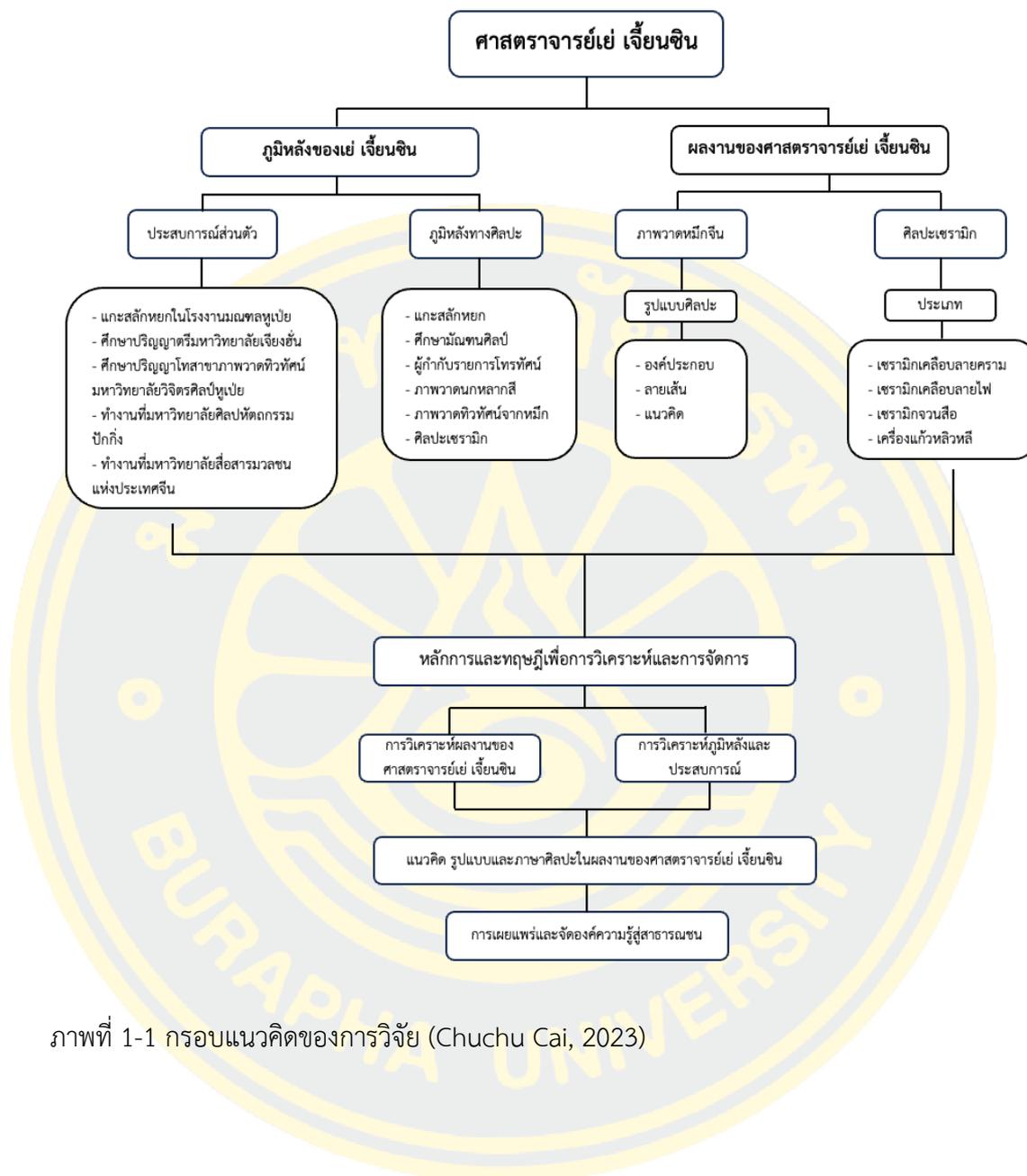
1. ประสบการณ์และกระบวนการพัฒนาทางศิลปะในลักษณะใดที่หล่อหลอมรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน
2. ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน นำภาษาศิลปะจากผลงานภาพวาดหมึกจีนมาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานเซรามิกอย่างไร
3. การจัดการและเผยแพร่แนวคิดและรูปแบบในงานศิลปะภาพวาดหมึกจีนและเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินสู่สาธารณชนควรดำเนินการในรูปแบบใดและอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภูมิหลังทางการศึกษาและประสบการณ์ชีวิต อันนำไปสู่รูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน
2. เพื่อวิเคราะห์รูปแบบภาษาศิลปะในผลงานภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิก นำไปสู่การค้นพบอัตลักษณ์และคุณค่าทางศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน
3. เพื่อนำเสนอแผนการจัดการองค์ความรู้ที่ได้จากการสกัดแนวคิด รูปแบบและภาษาศิลปะในภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิด รูปแบบและภาษาศิลปะในภาพวาดหมึกจีนและผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน เพื่อเผยแพร่และจัดการองค์ความรู้สู่สาธารณชน ดังที่ปรากฏให้เห็นในกรอบแนวคิดของการวิจัย ที่ได้มีจัดระเบียบข้อมูล โดยได้มีการเจาะจงถึงชีวประวัติและผลงานศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ที่เป็นตั้งบริบทของการวิจัย ทำให้ได้รับแนวความคิดสร้างสรรค์ แนวคิด และภาษาทางศิลปะของศาสตราจารย์ จากนั้นจึงได้ใช้วิธีการวิจัยที่กำหนด เพื่อทำการศึกษาข้อมูลที่รวบรวมมา และในขั้นตอนสุดท้าย คือการบริหารจัดการวัฒนธรรมขององค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย ที่นำไปใช้ในด้านการศึกษาอบรม การสร้างพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนซิน และพิพิธภัณฑ์ศิลปะออนไลน์

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดของการวิจัย (Chuchu Cai, 2023)

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีการกำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

จัดการองค์ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาชีวประวัติ ภูมิหลังทางการศึกษา และผลงานศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ซึ่งการจัดการองค์ความรู้นี้ครอบคลุมถึงการศึกษอบรม การสร้างพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ศิลปะ และพิพิธภัณฑ์ศิลปะออนไลน์ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

ตีพิมพ์อยู่เมืองจิ้งเต๋อเจิ้น

3. ขอบเขตด้านเวลา

งานวิจัยนี้มีขอบเขตด้านเวลาที่เริ่มจากสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน เกิด คือตั้งแต่ ปี ค.ศ.1958 ไปจนถึงช่วงเวลาการเติบโต การเรียนรู้ศิลปะ การทำงาน การทุ่มเท แรงกายแรงใจให้กับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ จบจนถึงห้วงเวลาปัจจุบันที่เขียนวิทยานิพนธ์นี้

4. ขอบเขตด้านการจัดการ

จากศึกษาภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่เจี้ยนซินในขอบเขตด้านการจัดการ ผู้วิจัยได้นำเสนอแผนการจัดการ 3 โครงการ ดังนี้

- การจัดอบรม
- การจัดแสดงนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์
- การจัดทำพิพิธภัณฑ์ออนไลน์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยทางเอกสาร

ทำการสรุปรูปแบบทางศิลปะและแนวคิดของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินผ่านวิดีโอที่ศาสตราจารย์ให้การสัมภาษณ์ หนังสือวารสาร และบทความส่วนตัว ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่อ้างอิงเกี่ยวกับภาพวาดหมึกจีน การออกแบบศิลปะเซรามิก และการบริหารจัดการวัฒนธรรม จากผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการในสาขาวิชาอื่น ๆ จากนั้น จัดเรียงพัฒนาการของภาพวาดหมึกจีน และผลงานศิลปะเซรามิก ตลอดจนรูปแบบและลักษณะพิเศษของศิลปะในแต่ละขั้นตอนอย่างเป็นระบบ เพื่อนำมาเปรียบเทียบรูปแบบศิลปะเฉพาะตัวและอัตลักษณ์ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินตามแนวตั้ง

2. การวิจัยภาคสนาม

ลงพื้นที่สำรวจพิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนซิน มหาวิทยาลัยเซรามิกจิ่งเต๋อเจิ้น พื้นที่พักอาศัยของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ ในการดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่มบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์

3. การวิจัยแบบสหวิทยาการ

ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล นำไปสู่แนวคิด รูปแบบและภาษาศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน และดำเนินการจัดการและเผยแพร่องค์ความรู้ สำหรับการจัดการพิพิธภัณฑ์ศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินนั้น สามารถนำหลักการวิจัยแบบสหวิทยาการ ประวัติศาสตร์ศิลปะวิทยา และสังคมศาสตร์ มาประยุกต์ใช้กับพิพิธภัณฑ์ศิลปะในด้านการวางแผน นิทรรศการ การวิเคราะห์ผู้ชม และกิจกรรมทางการศึกษา ฯลฯ เพื่อให้เกิดการนวัตกรรม: การวิจัยแบบสหวิทยาการ ทำให้สามารถเข้าใจความต้องการของผู้ชมได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังสามารถปรับแผน

นิทรรศการและกิจกรรมให้เป็นไปตามความเหมาะสม ทำให้สามารถยกระดับความพึงพอใจของผู้ชมได้ ทั้งนี้ การวิจัยนี้ใช้วิธีวิจัยแบบสหวิทยาการ ครอบคลุมทั้งด้านวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ วิศวกรรมศาสตร์ และเทคโนโลยีดิจิทัล โดยนำผลลัพธ์จากการบูรณาการข้ามสาขามาใช้ในนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ศิลปะเอเชีย เจียนซิน มีการจัดกิจกรรมฝึกอบรมและแลกเปลี่ยนทางวิชาการแบบสหวิทยาการเพื่อพัฒนาความเชี่ยวชาญและขยายมุมมองของบุคลากรพิพิธภัณฑ์ศิลปะเอเชีย เจียนซิน ผ่านการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญและนักปฏิบัติในสาขาต่างๆ ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับการบริหารจัดการโดยรวม นอกจากนี้ยังใช้วิธีการสื่อสารแบบสหวิทยาการในการขยายอิทธิพลของพิพิธภัณฑ์ศิลปะเอเชีย เจียนซิน โดยร่วมมือกับสาขาวรรณกรรม ภาพยนตร์สั้น และการออกแบบ ร่วมกันสร้างสรรค์สื่อประชาสัมพันธ์พิพิธภัณฑ์ศิลปะเอเชีย เจียนซิน เพื่อเพิ่มการรับรู้ของสาธารณชนให้มากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนการวิจัย

ขั้นที่ 1 รวบรวมข้อมูลทางเอกสาร

วัตถุประสงค์: เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับภาพวาดหมึกจีน เซรามิก และการจัดการพิพิธภัณฑ์ศิลปะจากแหล่งข้อมูลที่มีอยู่

วิธีการ : อ่านวิทยานิพนธ์ หนังสือ ตำรา และบทความที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาและทำความเข้าใจเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง

ผลที่คาดว่าจะได้รับ: ทำให้ผู้วิจัยสามารถได้รับข้อมูลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพวาดหมึกจีน เซรามิก และการจัดการพิพิธภัณฑ์ศิลปะจากการศึกษาที่มีอยู่ เพื่อใช้ในการวิจัยต่อไป (รวบรวมเป็นเนื้อหาบทที่ 2)

ขั้นที่ 2 การวิจัยภาคสนาม

วัตถุประสงค์:

1. เพื่อทำความเข้าใจภูมิหลังทางการศึกษาและประสบการณ์ชีวิตของศาสตราจารย์เย่ เจียนซิน

2. เพื่อทำความเข้าใจสถานะปัจจุบันของพิพิธภัณฑ์ศิลปะส่วนตัวที่พักพิงของศาสตราจารย์เย่ เจียนซิน

วิธีการ :

1. สัมภาษณ์ศิลปินร่วมสาขา เพื่อนร่วมงาน นักศึกษา ครอบครัว กลุ่มผู้ชื่นชมงานศิลปะ และตัวศาสตราจารย์เย่ เจียนซินเอง เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังทางการศึกษาและประสบการณ์ชีวิตของท่าน

2. สำรวจพื้นที่จริงเพื่อรวบรวมข้อมูลสถานะปัจจุบันของพิพิธภัณฑ์ศิลปะเอเชีย เจียนซิน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ: ทำให้ผู้วิจัยสามารถได้รับข้อมูลโดยละเอียดเกี่ยวกับภูมิหลังทางการศึกษา ประสบการณ์ชีวิตของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน และพิพิธภัณฑศิลป์ส่วนตัวที่คุ้นเคยผ่านการสัมภาษณ์และการสำรวจภาคสนาม เพื่อใช้ในการวิจัยต่อไป (รวบรวมเป็นเนื้อหาบทที่ 3)

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล

วัตถุประสงค์: เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและการสำรวจภาคสนาม

วิธีการ: ใช้วิธีวิจัยแบบสหวิทยาการ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ: นำระบบองค์ความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในแผนการบริหารจัดการพิพิธภัณฑศิลป์เย่ เจี้ยนซิน (รวบรวมเป็นเนื้อหาบทที่ 4)

ขั้นที่ 4 การปฏิบัติตามแผนการบริหารจัดการ

วัตถุประสงค์: เพื่อนำแผนการบริหารจัดการที่ได้มาปฏิบัติจริง

วิธีการ: ปรับปรุงพิพิธภัณฑศิลป์เย่ เจี้ยนซินในหลายมิติ ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐาน การจัดแสดง การบริหารบุคลากร สื่อประชาสัมพันธ์ และการศึกษาอบรม

ผลที่คาดว่าจะได้รับ: นำแผนการบริหารจัดการพื้นที่จัดแสดงของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินไปปฏิบัติจริง (รวบรวมเป็นเนื้อหาบทที่ 5)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้องค์ความรู้ที่ได้รับจากแนวคิด รูปแบบและภาษาศิลปะในภาพวาดหมึกจีนและผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน
2. นำองค์ความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้กับการศึกษาอบรม ซึ่งเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ เสริมสร้างความภาคภูมิใจต่ออัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมดั้งเดิม
3. ได้แผนการจัดการพื้นที่สำหรับจัดแสดงนิทรรศการภายในพิพิธภัณฑศิลป์เย่ เจี้ยนซิน ซึ่งถือเป็นการกระตุ้นการรับรู้ระหว่างผู้ชมกับงานศิลปะ
4. สามารถสร้างพิพิธภัณฑออนไลน์จัดแสดงผลงานศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ซึ่งสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ด้านการเผยแพร่พิพิธภัณฑสู่สากลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และถือเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน หมายถึง ศิลปินเซรามิกแห่งชาติและศิลปินภาพวาดหมึกร่วมสมัย เคยเป็นอาจารย์สอน ณ มหาวิทยาลัยการสื่อสารแห่งประเทศไทย ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเป็นอาจารย์สอน ณ มหาวิทยาลัยเซรามิกจิ่งเต๋อเจิ้น โดยมีแนวทางการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพวาดทิวทัศน์ด้วยหมึก และ ศิลปะเซรามิก

ภาพวาดหมึกจีน หมายถึง ผลงานจิตรกรรมที่ใช้รูปแบบการวาดภาพด้วยน้ำบริสุทธิ์ หมึก และกระดาษเซี่ยนจื่อหรือกระดาษข้าวของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินที่สร้างสรรค์ในช่วงปี 1997 ถึงปัจจุบัน

ภาษาศิลปะ ที่กล่าวถึงในการวิจัยนี้ หมายถึง ลักษณะทางสุนทรียศาสตร์และลักษณะทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ซึ่งได้มาจากการสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้หมึกและเซรามิกเป็นสื่อ

การจัดการองค์ความรู้ หมายถึง การนำแนวคิด รูปแบบ และภาษาศิลปะที่ได้จากการศึกษาภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน นำไปใช้กับด้านการศึกษาอบรม การสร้างพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนซิน และพิพิธภัณฑ์ศิลปะออนไลน์

พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนซิน หมายถึง โครงการที่สร้างขึ้นใหม่บนพื้นที่ในพิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนซินจากอัตลักษณ์งานศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน เกิดในยุคหลังสถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีนที่สภาพแวดล้อมทางสังคมทุกอย่างกำลังพัฒนา การเมืองและเศรษฐกิจมีแนวโน้มที่เสถียรมากขึ้นเรื่อย ๆ การปฏิรูปและเปิดประเทศนำมาซึ่งการปลดล๊อคทางความคิดและการผ่อนคลายนโยบายเกี่ยวกับวัฒนธรรม เหล่าศิลปินมีอิสระในการสร้างสรรค์ผลงานมากขึ้น ทำให้ศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินได้รับประโยชน์มากมาย ทั้งนี้ เพื่อเรียนรู้รูปแบบการคิดและภาษาศิลปะในผลงานภาพวาดหมึกจีนและผลงานเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน เพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์สู่สาธารณชน เนื้อหาในบทนี้จึงประกอบด้วยหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง บริบทของภาพวาดหมึกจีน สภาพการพัฒนาของศิลปะเซรามิกและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการพิพิธภัณฑ์ศิลปะ จากการศึกษาเนื้อหาในบทนี้ ทำให้ผู้วิจัยได้รับข้อมูลแนวคิดที่เกี่ยวข้องที่ค่อนข้างสมบูรณ์และครบถ้วน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการอ้างอิงสำหรับการวิจัยนี้

ภูมิหลังทางสังคม

1. สภาพแวดล้อมทางสังคมก่อนและหลังเย่ เจี้ยนซินเกิด

ก่อนที่ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินเกิด ประมาณปี ค.ศ.1950 สภาพแวดล้อมทางสังคมของจีนได้เผชิญกับเหตุการณ์สำคัญต่างๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบเก่าสู่ระบอบใหม่ การปฏิรูปสังคม และการฟื้นฟูเศรษฐกิจ ในช่วงเวลานี้ สังคมจีนค่อย ๆ เคลื่อนตัวไปสู่การพัฒนาและความมั่นคง เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม ค.ศ. 1949 ได้มีการสถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีนขึ้นอย่างเป็นทางการ ถือเป็นกาณ์กำเนิดประเทศจีนใหม่ ในช่วงเวลานี้ ระบบสังคมนิยมภายใต้การนำของพรรคคอมมิวนิสต์จีนค่อย ๆ ได้รับการสถาปนาขึ้น สภาพแวดล้อมทางการเมืองก็เริ่มมีเสถียรภาพ

ในปี ค.ศ. 1957 ถึง ค.ศ. 1958 มีการเริ่มขบวนการสัจต่ย์บัน (Yu & Huang, 2021) โดยมีเป้าหมายเพื่อที่จะจัดระเบียบวรรณกรรมและศิลปะ และยกระดับคุณภาพของผลงานวรรณกรรมและศิลปะ การเคลื่อนไหวนี้ส่งผลกระทบอย่างลึกซึ้งต่อศิลปิน ทำให้พวกเขาให้ความสำคัญกับจุดยืนทางการเมืองและอุดมการณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานมากขึ้น

ในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1958 ขบวนการ “ก้าวกระโดดไปข้างหน้า” ได้เริ่มต้นขึ้น ส่งผลให้การสร้างสรรค์ทางศิลปะได้รับการส่งเสริมและเจริญรุ่งเรืองเป็นอย่างมาก ศิลปินหลายคนอุทิศตน

ไว้กับการสร้างสังคมแบบสังคมนิยม และมีการส่งเสริมนโยบายของพรรคคอมมิวนิสต์จีนอย่างแข็งขัน ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมฝาผนังและภาพประชาสัมพันธ์ ขณะเดียวกัน ศิลปินบางคนก็เริ่มพยายามผสมผสานศิลปะพื้นบ้านเข้ากับศิลปะสังคมนิยมแบบสังคมนิยม จนก่อให้เกิดรูปแบบศิลปะที่มีลักษณะเฉพาะของจีน

ในช่วงปี ค.ศ. 1958 การศึกษาศิลปะจีนค่อย ๆ บูรณาการเข้ากับโครงสร้างของสังคมนิยม สถาบันศิลปะมีการฝึกอบรมการสร้างสรรค์ตามแบบลัทธิสังคมนิยมและปลูกฝังศิลปินด้วยจิตสำนึกแบบสังคมนิยมและ นอกจากนี้ สถาบันศิลปะยังมีการดำเนินการแลกเปลี่ยนกับภายนอก ซึมซับประสบการณ์ศิลปะชั้นสูงจากต่างประเทศ แล้วเพิ่มการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในประเทศให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

ในช่วงยุคนี้ รัฐบาลจีนสนับสนุนการบูรณาการศิลปะพื้นบ้านเข้ากับวัฒนธรรมสังคมนิยม ศิลปินมีการลงพื้นที่เพื่อศึกษาค้นคว้าทรัพยากรทางศิลปะพื้นบ้าน ส่งผลให้ในช่วงปีค.ศ. 1958 ศิลปะพื้นบ้านได้รับการสืบทอดและพัฒนาในระดับหนึ่ง

สภาพแวดล้อมทางศิลปะของจีนในช่วงปี ค.ศ. 1958 แสดงให้เห็นถึงการบูรณาการการสร้างสรรค์แบบสังคมนิยมตามแบบสังคมนิยม อิทธิพลของการเคลื่อนไหวทางการเมือง ความเจริญรุ่งเรืองของการสร้างสรรค์ทางศิลปะในยุคที่มีขบวนการ “ก้าวกระโดดไปข้างหน้า” การบูรณาการการศึกษาศิลปะและการสร้างสรรค์ และการบูรณาการของศิลปะพื้นบ้าน ศิลปะและวัฒนธรรมแบบสังคมนิยม

ด้วยการพัฒนาทางศิลปะอย่างแข็งแกร่ง ทำให้สถานที่แสดงผลงานศิลปะในอุ้ยอันมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น เช่น พิพิธภัณฑ์ศิลปะอุ้ยอัน พิพิธภัณฑ์ประจำมณฑลหูเป่ย์ โดยสถานที่เหล่านี้เป็นพื้นที่ในจัดนิทรรศการ การแสดง และกิจกรรมอื่น ๆ มากมาย ซึ่งช่วยเพิ่มบรรยากาศทางศิลปะให้กับพื้นที่เป็นอย่างดี สภาพแวดล้อมทางศิลปะของอุ้ยอันในขณะนั้นได้รับอิทธิพลจากการสร้างสรรค์แนวสังคมนิยมของสังคมนิยม โดยมักจะมีความเชื่อมโยงกับภูมิหลังทางการเมืองและสังคมอย่างใกล้ชิด ในยุคนี้ เมืองอุ้ยอันประสบความสำเร็จในด้านการสร้างสรรค์งานศิลปะ การศึกษา และการแลกเปลี่ยนอย่างน่าทึ่ง

2. สภาพแวดล้อมทางสังคมในช่วงการเติบโตของเย่ เจียนซินตั้งแต่ปี

ค.ศ. 1959 ถึง 1978

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1959 ถึง 1961 ประเทศจีนอยู่ในช่วง “ทุพภิกขภัยจีนครั้งใหญ่ (The Great Chinese Famine) ประเทศได้ประสบปัญหาทางเศรษฐกิจที่ร้ายแรงที่สุดนับตั้งแต่ก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน ทุพภิกขภัยทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในชีวิตของผู้คน (Duan et al., 2017) ซึ่งผลงานวรรณกรรมและศิลปะก็ได้รับผลกระทบในระดับหนึ่ง ศิลปินได้อุทิศตนเองให้กับการสร้างสรรค์ผลงานที่มีแนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมนโยบายแบบสังคมนิยมของพรรคคอมมิวนิสต์และ

การถ่ายทอดความเป็นอยู่ของประชาชน โดยมีศิลปะแนวรูปแบบนิยม(Formalism) และแนวสังคมนิยม (realism) เป็นแนวทางหลักในการสร้างงาน

ในปี ค.ศ. 1966 ขบวนการ “การปฏิวัติวัฒนธรรม” ได้เริ่มต้นขึ้น (Wang & Sun, 2017) วงการวรรณกรรมและศิลปะได้รับการโจมตีอย่างรุนแรง ตลอดจนศิลปะการวาดภาพก็ได้รับผลกระทบอย่างมากเช่นกัน การเคลื่อนไหวทางการเมืองเกิดขึ้นบ่อยครั้งและความวุ่นวายทางสังคมก็ยังไม่สงบ การดำเนินการด้านวัฒนธรรมของจีนจึงได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากการเคลื่อนไหวทางการเมืองนี้ อีกทั้งการสร้างสรรคทางวัฒนธรรมและการแลกเปลี่ยนทางวิชาการก็ถูกจำกัดเช่นกัน

ในช่วงเวลานี้ สังคมจีนได้รับผลกระทบทางการเมืองอย่างรุนแรง ระบบการเมืองและเศรษฐกิจก็ได้รับความเสียหายอย่างมหาศาล จนกระทั่งปี ค.ศ. 1978 เมื่อมีการดำเนินนโยบายปฏิรูปและเปิดประเทศ (Wang, 2015) สภาพแวดล้อมทางการเมืองจึงค่อยๆ มีเสถียรภาพมากขึ้น รัฐบาลเริ่มให้ความสนใจกับปัญหาความเป็นอยู่ของประชาชน เช่น การศึกษา การแพทย์ และการจ้างงาน เป็นต้น ซึ่งการดำเนินการตามนโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจนี้ได้ช่วยปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางสังคมและยกระดับมาตรฐานการครองชีพของประชาชน วงการวัฒนธรรมก็ได้รับโอกาสในการพัฒนาใหม่ โดยมีความก้าวหน้าอย่างเห็นได้ชัดในด้านการสร้างสรรค์งานศิลปะและวรรณกรรม สื่อสิ่งพิมพ์ และการศึกษา เมื่อบรรยากาศทางการเมืองผ่อนคลายลง วงการศิลปะเริ่มสะท้อนและสำรวจความเป็นอิสระของศิลปะ ศิลปะการวาดภาพค่อยๆ แสดงให้เห็นถึงความหลากหลายของสไตล์และโรงเรียน ทั้งยังเกิดเทคนิคการสร้างสรรค์ใหม่ๆ บนพื้นฐานของลัทธิสังคมนิยม เช่น ลัทธิแสดงออก และลัทธินามธรรม ในขณะเดียวกัน เทคนิคการวาดภาพแบบดั้งเดิมก็ได้รับการสืบทอดและพัฒนา เช่น ภาพวาดแนวจิตรกรรมจีนใหม่ และภาพวาดเชิงจินตภาพ ในขณะเดียวกัน ศิลปินด้านจิตรกรรมก็มีการสำรวจและสร้างสรรค์นวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อวางรากฐานสำหรับการพัฒนาศิลปะการวาดภาพของจีนด้วย

3. การเปลี่ยนแปลงทางสภาพแวดล้อมทางสังคมของประเทศจีนในช่วง 30 ปีที่ผ่านมาจากการปฏิรูปเศรษฐกิจจีน

การปฏิรูปเศรษฐกิจจีนเริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 1979 และสิ้นสุดในปี ค.ศ. 2008 เป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในประวัติศาสตร์จีน นโยบายในช่วงเวลานี้ไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบอย่างลึกซึ้งต่อเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมของจีนเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อวงการศิลปะและวัฒนธรรม รวมถึงศิลปะการวาดภาพด้วย การปฏิรูปเศรษฐกิจจีนทำให้เกิดการปลดปล่อยทางอุดมการณ์และการผ่อนคลายนโยบายทางวัฒนธรรม ทำให้ศิลปินได้รับอิสรภาพในการสร้างสรรค์มากขึ้น ความต้องการทางวัตถุและวัฒนธรรมของผู้คนก็ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง และความต้องการของโลกแห่งจิตวิญญาณก็เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เช่นกัน (Huang, 2019) ในช่วงเวลานี้ ศิลปะการวาดภาพจีนเริ่มได้รับการอิสระจากเดิมที่มีหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ทางการเมือง ศิลปินเริ่มศึกษารูปแบบและเทคนิค

การแสดงออกที่หลากหลายมากขึ้น มีการฟื้นฟูวัฒนธรรมดั้งเดิม การซึมซับและบูรณาการศิลปะสมัยใหม่ของตะวันตก และด้วยการเปิดกว้างสู่โลกภายนอกอย่างลึกซึ้งนี้ ทำให้ศิลปินภาพวาดของจีนเริ่มมีโอกาสเดินทางไปต่างประเทศและสื่อสารกับโลกศิลปะนานาชาติ สิ่งนี้ไม่เพียงแต่ทำให้ศิลปินจีนได้รับอิทธิพลจากกระแสศิลปะระดับสากลเท่านั้น แต่ยังทำให้ศิลปะการวาดภาพของจีนค่อย ๆ เป็นที่รู้จักและยอมรับไปทั่วโลกอีกด้วย การปฏิรูปเศรษฐกิจจีนได้นำกลไกเศรษฐกิจแบบตลาดเข้ามา ทำให้ตลาดศิลปะได้ค่อย ๆ ก่อตัวขึ้น ศิลปินเริ่มมีโอกาสสร้างรายได้จากการขายผลงาน ซึ่งเป็นการส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในระดับหนึ่ง ในขณะที่เดียวกันความต้องการของตลาดก็ส่งผลต่อทิศทางและรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินในระดับหนึ่งเช่นกัน ในช่วงเวลานี้ กลุ่มศิลปะและแนวคิดใหม่ ๆ เกิดขึ้น เช่น “กลุ่มคลื่นลูกใหม่ 85” (Huang, 1998) พวกเขาส่งเสริมการแสดงออกของแต่ละบุคคลและจิตวิญญาณแห่งการทดลอง ซึ่งได้ส่งอิทธิพลสำคัญต่อการพัฒนาศิลปะการวาดภาพของจีน

ในช่วงที่มีการปฏิรูปเศรษฐกิจจีน ระบบการศึกษาศิลปะของจีนก็ได้มีการปฏิรูปเช่นกัน โดยเน้นไปที่การปลูกฝังความสามารถด้านนวัตกรรมและการพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนมากขึ้น มีการปลูกฝังศิลปินรุ่นเยาว์ที่มีความสามารถจำนวนหนึ่งเพื่อพัฒนาศิลปะการวาดภาพจีนในอนาคต ในช่วงเวลานี้ ศิลปินภาพวาดจีนได้ซึมซับองค์ประกอบของศิลปะสมัยใหม่อย่างเข้มข้นบนพื้นฐานของการสืบทอดความเป็นดั้งเดิม อีกทั้งมีการสำรวจแนวทางใหม่ ๆ ในการผสมผสานการวาดภาพแบบดั้งเดิมเข้ากับศิลปะสมัยใหม่ จนทำให้เกิดเป็นศิลปะการวาดภาพสมัยใหม่ที่มีลักษณะเฉพาะของจีน นอกจากนี้ นโยบายของการปฏิรูปเศรษฐกิจจีน ทำให้เกิดสภาพแวดล้อมในการพัฒนางานศิลปะภาพวาดจีนมีความผ่อนคลายมากขึ้น มีการส่งเสริมความหลากหลายในการแสดงออกทางศิลปะ เสริมสร้างการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ และส่งเสริมการพัฒนาของตลาดศิลปะ จึงทำให้ศิลปะภาพวาดจีนแสดงให้เห็นถึงความมีชีวิตชีวาและนวัตกรรมอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน

ภาพที่ 2-1 เรือใบบนแม่น้ำหวงผู่ในเซี่ยงไฮ้ ปีค.ศ.1980

(pic.people.com.cn/n1/2018/1208/c1016-30451280-21.html)

สภาพแวดล้อมทางศิลปะ

1 ภูมิหลังของภาพวาดหมึกจีน

ภาพวาดหมึกจีนเนื่องจากเป็นรูปแบบการวาดภาพแบบดั้งเดิมจึงมีภูมิหลังทางสังคมและความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น วัฒนธรรมลัทธิขงจื้อ ศาสนาและปรัชญา ขนชั้นทางสังคมและแนวคิดเกี่ยวกับสุนทรียศาสตร์ วัฒนธรรมปัญญาชน สภาพแวดล้อมทางการเมืองและทางสังคม องค์ประกอบเหล่านี้ได้ก่อให้เกิดรูปแบบและความหมายแฝงที่เป็นเอกลักษณ์ของภาพวาดหมึกจีน (E, 2014) ภาพวาดหมึกจีนเป็นรูปแบบสำคัญของการวาดภาพจีนแบบดั้งเดิมซึ่งมีประวัติศาสตร์อันยาวนานและมีรูปแบบศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ ภาพวาดหมึกจีนมีชื่อเสียงในด้านความเรียบง่าย ความเป็นนามธรรม และมีความเป็นจินตนาการ โดยส่วนใหญ่จะใช้น้ำ หมึก กระดาษ และพู่กันเป็นวัสดุในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยเทคนิคที่ใช้ในการสร้างสรรค์ ได้แก่ การใช้พู่กันแบบเปียกและแบบแห้ง ตลอดจนความเชี่ยวชาญในการใช้เฉดสีของหมึกและการใช้น้ำ เส้นของการวาดภาพด้วยหมึกอยู่ที่การแสดงอารมณ์ความรู้สึกและแนวคิดเชิงสุนทรียศาสตร์ ไม่ใช่แค่การแสดงภาพตามสิ่งที่มองเห็นเท่านั้น (Li, 2024)

ภาพที่ 2-2 “ภาพผู้เดินทางในหุบเขาและลำธาร” ผลงานของ Fan Kuan สมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ
(sohu.com/a/314371851_285853)

ภาพวาดหมึกจีนเต็มเปี่ยมไปด้วยค่านิยมแบบดั้งเดิมของจีนหลายประการ เช่น ความถ่อมตน ความเรียบง่าย การเป็นจินตนาการ และการแสวงหาความสงบภายใน จะให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์อันกลมกลืนระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ กระตุ้นให้ผู้ชมมองให้ไกลกว่าผิวเผิน เพื่อค้นหาความหมายที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ภาพวาดหมึกจีนเป็นรูปแบบศิลปะที่เต็มไปด้วยประวัติศาสตร์และมรดกทางวัฒนธรรม แสดงออกถึงแก่นแท้ของวัฒนธรรมและสุนทรียศาสตร์ของจีนอย่างลึกซึ้งด้วยทักษะเฉพาะตัวและแนวคิดเชิงปรัชญา

ภาพที่ 2-3 “ดอกไม้กับนก” ผลงานของ Zhu Da สมัยราชวงศ์ชิง

(360doc.com/content/14/1113/11/15652283_4247632221.shtml)

ในสังคมสมัยใหม่ ภาพวาดหมึกจีนต้องเผชิญกับความสมดุลระหว่างการสืบทอดทางวัฒนธรรมและนวัตกรรม จิตรกรหลายคนสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ บนพื้นฐานของการวาดภาพด้วยหมึกแบบดั้งเดิม แล้วประยุกต์เข้ากับแนวคิด และเทคนิคสมัยใหม่ในงานของตน โดยยังคงรักษาความเป็นยุคสมัยและความมีชีวิตชีวาเอาไว้ ดังที่นายหลูเจินกล่าวว่า “ตัวพู่กันและหมึกเองก็เป็นประเด็นเกี่ยวกับความนิยมในยุคหนึ่งด้วย คนรุ่นก่อนได้ชี้ให้เห็นมานานแล้วว่า: พู่กันและหมึกควรเป็นไปตามยุคสมัย ในเมื่อเราสนับสนุนการยกระดับภาพวาดจีนให้ทันสมัย เราจึงต้องทำให้พู่กันและหมึกเข้าใจถึงยุคสมัยและสอดคล้องกับความนิยมของยุคสมัย” (Liao Xiaojun, 2013) อิทธิพลของโลกาภิวัตน์ทำให้ภาพวาดหมึกจีนมีโอกาสนี้อารกับศิลปะนานาชาติมากขึ้น และยังได้รับอิทธิพลจากภาพวาดแบบดั้งเดิมอื่นๆ อีกด้วย ศิลปินบางคนนำรูปแบบและแนวคิดของการวาดภาพแบบตะวันตกมาผสมผสาน

เข้ากับภาพวาดหมึกจีนเพื่อสร้างรูปแบบศิลปะใหม่ ๆ และด้วยการพัฒนาของเศรษฐกิจตลาด ภาพวาดหมึกจีนก็ได้เผชิญกับความท้าทายในเชิงพาณิชย์และความต้องการของตลาด ด้านหนึ่ง ความต้องการของตลาดอาจทำให้จิตรกรบางรายตอบสนองต่อแนวโน้มของตลาดและสร้างความเสียหายต่อ ความบริสุทธิ์ของการวาดภาพด้วยหมึกแบบดั้งเดิม แต่ในอีกด้านหนึ่ง ตลาดก็ได้เปิดโอกาสให้จิตรกร ได้แสดงและขายผลงานของตนมากขึ้น (Xi, 2007)

ภาพที่ 2-4 “คนท่ามกลางดอกเหมยนับหมื่น” ผลงานของ Li Keren ปี ค.ศ. 1961

(baijiahao.baidu.com/s?id=1794670966039166985&wfr=spider&for=pc)

จากมุมมองของการศึกษาและการสืบทอด ภาพวาดหมึกจีนถือเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมจีนแบบดั้งเดิม ได้รับความสนใจและความสำคัญในระดับหนึ่งในสังคมยุคใหม่ สถาบันการศึกษาหลายแห่งมุ่งมั่นที่จะสืบทอดและส่งเสริมทักษะการวาดภาพด้วยหมึกและปลูกฝังจิตรกรหมึกรุ่นใหม่อยู่เรื่อย ๆ และเนื่องจากการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล จิตรกรบางคนเริ่มสำรวจความเป็นไปได้ใหม่ๆ ในการวาด

ภาพด้วยหมึก เครื่องมือและแพลตฟอร์มการวาดภาพดิจิทัลทำให้การสร้างสรรค์มีความยืดหยุ่นมากขึ้น และเป็นช่องทางใหม่ในการเผยแพร่ภาพวาดหมึกจีน (Zhong & Luo, 2006)

2. ภูมิหลังของเซรามิกจีน

เซรามิกจีนเนื่องจากเป็นงานฝีมือและศิลปะแบบดั้งเดิมจึงมีภูมิหลังทางสังคมและความหมายแฝงทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่หลากหลาย ภูมิหลังทางสังคมของเซรามิกจีนมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับระบอบสังคมแบบศักดินา การสืบทอดทางวัฒนธรรม ความเชื่อทางศาสนา การแลกเปลี่ยนทางการค้า ปัจจัยเหล่านี้ได้หล่อหลอมเซรามิกจีนให้เป็นงานฝีมือและรูปแบบศิลปะที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ ประวัติความเป็นมาของเซรามิกจีนสามารถสืบย้อนไปถึงยุคหินใหม่ (Gan, 2013) เมื่อหลายพันปีก่อน เซรามิกยุคแรกจะมีเพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันเป็นหลัก เช่น เพื่อการเก็บอาหารและน้ำ แต่เมื่อเวลาผ่านไป เซรามิกของจีนก็ได้มีการพัฒนา ก้าวหน้าและค่อยๆ พัฒนาเป็นรูปแบบทางศิลปะ โดยในสมัยราชวงศ์ฮั่น ราชวงศ์ถังและราชวงศ์ซ่งเป็นช่วงที่เซรามิกของจีนมีการพัฒนาไปอย่างสูงสุด

ลายดอกไม้เถาวัลย์เคลือบสีบนพื้นสีม่วงอมชมพู

ลายดอกไม้เถาวัลย์เคลือบสีบนพื้นสีเขียวเทอร์ควอยซ์

เคลือบเลียนแบบเครื่องเคลือบบูไหยว

ลายดอกไม้เถาวัลย์เขียนสีน้ำเงินบนพื้นสีขาว

เคลือบสีเขียวเทอร์ควอยซ์

เคลือบเปลี่ยนสีในเตา

ลายดอกไม้เถาวัลย์เคลือบสีหลายสี

ลายดอกไม้เถาวัลย์เคลือบสีหลายสี

ภาพมงคลเขียนสีพาสเทล

ในกรอบทองบนพื้นสีน้ำเงินเข้ม

เคลือบเลียนแบบเครื่องเคลือบเกอไหยว

ลายดอกไม้เถาวัลย์เขียนสีน้ำเงินบนพื้นสีขาว

ลายกสิกรรมวัดแปลงเขียนสีบนพื้นสีเขียว

ลายกสิกรรมทองบนพื้นสีแดงอิฐ

เคลือบเลียนแบบเครื่องเคลือบกวนไหยว

ลายเถาวัลย์มีวนสีทองบนพื้นสีน้ำตาลเข้ม

ภาพที่ 2-5 “Cimu” สมัยจักรพรรดิเฉียนหลงแห่งราชวงศ์ชิง

(baijihao.baidu.com/s?id=1771318038167355860&wfr=spider&for=pc)

เซรามิกเป็นสื่อนำวัฒนธรรมและเป็นหนึ่งในตัวแทนของวัฒนธรรมจีน (Chen & Yang, 2010) เซรามิกที่มีรูปแบบและการตกแต่งที่แตกต่างกันสะท้อนถึงลักษณะทางวัฒนธรรมของช่วงเวลา และภูมิภาคทางประวัติศาสตร์ที่แตกต่างกัน มักใช้ในพิธีทางศาสนา พระราชวัง และการเฉลิมฉลอง ตัวอย่างเช่น เครื่องลายครามมักจะมีชื่อเสียงเกี่ยวกับวัฒนธรรมสมัยราชวงศ์หมิงและชิงของจีน เซรามิกจีนถูกส่งออกไปทั่วโลกและกลายเป็นสินค้าสำคัญบนเส้นทางสายไหมโบราณ สิ่งนี้ไม่เพียงแต่ช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์ทางการค้าและการทูตของจีนเท่านั้น แต่ยังช่วยเผยแพร่วัฒนธรรมและงานฝีมือของจีนอีกด้วย เทคโนโลยีเซรามิกของจีนมีอิทธิพลต่อการผลิตเซรามิกในประเทศอื่นๆ มากมาย อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมการพัฒนาด้านวัสดุและวิศวกรรมอีกด้วย ซ้ำเซรามิกของจีนโบราณได้พัฒนาวัสดุเซรามิกหลากหลายชนิด เช่น เซรามิก กระจกเซรามิก และเครื่องลายคราม ซึ่งใช้กันอย่างแพร่หลายในอุตสาหกรรมก่อสร้าง การแพทย์ อิเล็กทรอนิกส์ และเคมี การพัฒนาเซรามิกของจีนส่งอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อโลก ไม่เพียงแต่มีบทบาทสำคัญในด้านเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังมีส่วนสำคัญในด้านวัฒนธรรม ศิลปะ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีอีกด้วย ในฐานะหนึ่งในมรดกทางวัฒนธรรมของจีน เซรามิกยังคงมีตำแหน่งและบทบาทที่สำคัญ โดยนำความงามและคุณค่าอันเป็นเอกลักษณ์มาสู่สังคมโลก

ในสังคมยุคใหม่ เซรามิกของจีนในฐานะที่เป็นงานฝีมือและศิลปะแบบดั้งเดิม ยังคงรักษาภูมิหลังทางสังคมและคุณค่าทางวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์เอาไว้ และถึงแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ที่เกิดขึ้นในสังคมยุคใหม่ แต่เซรามิกจีนในฐานะที่เป็นงานฝีมือและศิลปะโบราณก็ยังคงรักษาคุณค่าทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ในห้วงกระบวนการสืบทอดและการพัฒนา ศิลปินเซรามิกหลายคนได้ทุ่มเทให้กับการอนุรักษ์และสืบทอดเทคนิคการทำเซรามิกแบบดั้งเดิม ในขณะเดียวกันก็ได้นำเสนอทริยภาพและแนวคิดสมัยใหม่ผสมผสานเข้ากับผลงานของตนเอง และด้วยการพัฒนาของเศรษฐกิจตลาด เซรามิกจีนก็ได้เผชิญกับความท้าทายในเชิงพาณิชย์และความต้องการของตลาด นักวิชาการทรงโจวเชื่อว่า “เซรามิกเกิดและพัฒนาในประเทศจีนและเซรามิกก็เป็นสัญลักษณ์ของประเทศจีนเช่นกัน เมื่อมีการกล่าวถึงเซรามิกในโลก จะต้องนึกถึงประเทศอย่างแน่นอน ดังนั้นหากต้องการพัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิกในประเทศจีนให้ดีขึ้นก็ต้องสอดคล้องกับโลก เพื่อให้เซรามิกในประเทศจีนสามารถครองส่วนแบ่งในตลาดโลกได้มากขึ้น ซึ่งจะเป็นการเพิ่มอิทธิพลของอุตสาหกรรมเซรามิกของจีนในโลก” (Rong Zhou, 2017)

ศิลปินบางคนบางคนอาจปรับทิศทางการสร้างสรรค์ตามแนวโน้มของตลาดเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ซื้อ ในขณะเดียวกัน เซรามิกในฐานะงานศิลปะประเภทหนึ่งก็ได้รับความสนใจจากตลาดงานศิลปะมากขึ้นเรื่อย ๆ เซรามิกจีนในฐานะส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมจีนแบบดั้งเดิมยังคงมีบทบาทเชิงสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่สำคัญในสังคมสมัยใหม่ ในขณะเดียวกัน ด้วยการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น เซรามิกของจีนก็ได้รับความสนใจและการยอมรับมากขึ้นในเวทีระหว่าง

ประเทศ ภายใต้อิทธิพลของเทคโนโลยีสมัยใหม่ เทคโนโลยีการผลิตเซรามิกก็ได้เกิดนวัตกรรม บางอย่างเช่นกัน วัสดุ กระบวนการ และเทคโนโลยีใหม่ๆ ทำให้งานเซรามิกมีความหลากหลายและ สร้างสรรค์มากขึ้น สถาบันการศึกษาและองค์กรทางวัฒนธรรมหลายแห่งมุ่งมั่นที่จะสืบทอดและ ส่งเสริมเทคนิคการทำเซรามิกของจีน การฝึกอบรมและการศึกษาด้านศิลปะเซรามิกช่วยปลูกฝังศิลปิน เซรามิกรุ่นใหม่ ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการส่งเสริมการพัฒนาศิลปะเซรามิกด้วย

ศิลปินภาพวาดหมึกจีนและศิลปินเซรามิกที่มีชื่อเสียงในยุคเดียวกัน

จิตรกรรุ่นเยาว์กลุ่มหนึ่งที่เติบโตในประเทศจีนในช่วงทศวรรษ 1980 มีบทบาทสำคัญใน การพัฒนาศิลปะจีนร่วมสมัย ในด้านหนึ่ง พวกเขายังคงยอมรับคำสอนด้านวิชาการศิลปะดั้งเดิมจาก ครูและบรรพบุรุษเมื่อยังเป็นนักเรียนในสถาบันการศึกษา พวกเขาเรียนรู้เทคนิคศิลปะแบบดั้งเดิมและ แนวความคิดในการสร้างสรรค์ในรูปแบบที่ค่อนข้างอยู่ในกฎเกณฑ์ ซึ่งได้เป็นพื้นฐานสำหรับพวกเขา ในการสร้างสรรค์ผลงานอย่างคงที่และมีคุณภาพทางศิลปะที่ดีในเส้นทางของศิลปะ แต่ใน ขณะเดียวกัน ความเป็นดั้งเดิมทางศิลปะที่พวกเขาได้เรียนรู้ก็กลายเป็นประสบการณ์เชิงลบสำหรับ พวกเขาในการต่อต้านความเป็นดั้งเดิมและแนวความคิดทางศิลปะรูปแบบใหม่ ในทางกลับกัน ในช่วง ทศวรรษปี 1980 นักศึกษาศิลปะกลุ่มนี้ต้องเผชิญกับโลกศิลปะรูปแบบใหม่ นั่นก็คือศิลปะสมัยใหม่ที่ ล่วงล้าไปแล้วในโลกตะวันตกและศิลปะหลังสมัยใหม่ที่น่าเสนาผ่านสื่อต่าง ๆ ควบคู่ไปกับสิ่งที่เรียกว่า ศิลปะสมัยใหม่หรือศิลปะคลื่นลูกใหม่ที่ปรากฏในโลกศิลปะจีน สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดปรากฏการณ์ใหม่ อันน่าตื่นตาตื่นใจในประเทศจีนในช่วงทศวรรษปี 1980 ซึ่งนักศึกษาศิลปะจีนในช่วงทศวรรษ 1980 รู้สึกประทับใจและตกตะลึงอย่างมากกับบรรยากาศทางศิลปะใหม่นี้ ความปรารถนา การเลียนแบบ และการทดลองแนวคิดทางศิลปะใหม่ วิธีการสร้างสรรค์ และวิธีการแสดงออกของศิลปินในยุคนี้ได้ ก้าวหน้าเกินกว่าการศึกษาศิลปะเชิงวิชาการอย่างมาก และหากต้องการตีความผลงานของจิตรกรยุคนี้ เราต้องเข้าใจสถานการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่เฉพาะเจาะจงนี้ (Chen Chiyu, 2001)

ไม่ว่าจะเป็นศิลปินในสาขาภาพวาดจีนอย่างหู เสวอู่ หรือเย่ จวิน หรือผู้เชี่ยวชาญในสาขา เซรามิกอย่างเล่า เต่อฉวน หิง กัง หรือเย่ เจี้ยนซิน พวกเขาล้วนสัมผัสได้ถึงอิทธิพลของ สภาพแวดล้อมทางสังคมในขณะนั้นที่มีต่อการก่อตัวของรูปแบบศิลปะของพวกเขา พวกเขาสนับสนุน การสืบทอดความเป็นดั้งเดิม ขณะเดียวกันก็ห่มเทให้กับการสร้างสรรค์นวัตกรรม พวกเขาไม่หยุดอยู่ แค่แนวคิดและรูปแบบดั้งเดิมอีกต่อไป แต่เริ่มมีการสำรวจแนวทางสร้างสรรค์ที่มีความเป็นเอก ลักษณะตัวและหลากหลายมากขึ้น ในบรรดาศิลปินยุคนี้ หลายคนเริ่มพยายามนำเอาอารมณ์ส่วนตัว ประสบการณ์ชีวิต และการสะท้อนความเป็นจริงทางสังคมมาใช้ในผลงานของตน และด้วยการ แลกเปลี่ยนระหว่างประเทศที่เพิ่มมากขึ้น ศิลปินในยุคนี้จึงมีโอกาสได้สัมผัสกับศิลปะสมัยใหม่แบบ

ตะวันตกและแนวคิดศิลปะหลังสมัยใหม่มากขึ้น ศิลปินหลายคนเริ่มซึมซับและหยิบยืมรูปแบบและเทคนิคศิลปะตะวันตก เช่น ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม ศิลปะป๊อป มินิมอลลิสต์ มีการนำองค์ประกอบเหล่านี้มาผสมผสานเข้ากับผลงาน จนก่อให้เกิดเป็นรูปแบบศิลปะที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

ภายใต้ภูมิหลังทางสังคมและวัฒนธรรมใหม่ ศิลปินในยุคนี้ก็มีมีการกลับไปศึกษาและสำรวจวัฒนธรรมและศิลปะจีนดั้งเดิมอีกครั้ง พวกเขาผสมผสานองค์ประกอบดั้งเดิมเข้ากับเทคนิคศิลปะสมัยใหม่ในผลงานเพื่อสร้างงานศิลปะที่มีเสน่ห์แบบดั้งเดิมและให้ความรู้สึกทันสมัย โดยศิลปินที่เป็นตัวแทนทั้ง 5 ท่านต่อไปนี้ล้วนเป็นผู้นำในสาขาภาพวาดจีน ภาพวาดหมึก และศิลปะเซรามิกในยุคนี้

1. ศิลปินวาดภาพหมึกจีนหู เส่วอู่

หู เส่วอู่เกิดที่เมืองอู๋อัน มณฑลหูเป่ย์ ในปี ค.ศ.1963 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองประธานสถาบันจิตรกรรมจีนโบราณประจำมณฑลหูเป่ย์ ผู้อำนวยการสมาคมศิลปินประจำมณฑลหูเป่ย์ และเป็นศิลปินแห่งชาติ ตอนเป็นเด็กได้เรียนรู้การวาดภาพจีนโบราณจากอาจารย์หม่า เส่วาง และภายหลังก็ได้เรียนกับอาจารย์เสิ่น อ้ายซือ ผลงานของเขาได้รับคัดเลือกเข้าแสดงนิทรรศการศิลปะระดับชาติและได้รับรางวัลมาแล้วหลายครั้ง

ภาพที่ 2-6 หู เส่วอู่ จิตรกรชาวจีน (jidianwang.com/entry/12049095.html)

หู เสวอู่แสวงหาจิตวิญญาณการเขียนภาพแบบดั้งเดิม สนับสนุนการใช้ตัวอักษรแบบตัวในภาพวาด ใช้ร่องรอยของพู่กันและหมึกเพื่อสร้างภาพแห่งจิตวิญญาณ และสร้างสัญลักษณ์ทางพู่กันและหมึกตลอดจนขอบเขตทางสุนทรียภาพแห่งจินตภาพระหว่างความเป็นรูปธรรมและนามธรรม ความเสมือนจริงและความเป็นจริง (Xu Encun, 2010) ผลงานของเขาสามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ 1) ผลงานหมึกแห่งจินตภาพ แสดงถึงการแสวงหาศิลปะส่วนตัวของศิลปินและรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ 2) ผลงานที่จัดแสดง ผลงานเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นผลงานสร้างสรรค์ตามหัวข้อและมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดนิทรรศการ ผลงานมีเอกลักษณ์ของยุคสมัยอย่างชัดเจน มีความเป็นวิชาการและเพื่อการชื่นชม 3) ผลงานหมึกที่ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก ผลงานประเภทนี้เน้นไปที่การให้ผู้ชมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงได้ ซึ่งจะเป็นผลงานที่ได้รับความชื่นชอบจากผู้คนทั่วไป 4) ผลงานเลียนแบบภาพทิวทัศน์โบราณ ซึ่งเป็นผลงานภาพวาดจีนแบบดั้งเดิมที่เขาได้คัดลอกในช่วงแรกที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับภาพวาดจีน (Xu, 2010)

ภาพที่ 2-7 ภาพวาดหมึกดำ ผลงานของ หู เสวอู่ (cul.sohu.com/a/786674395_121687414)

2. ศิลปินภาพวาดจีนเย่ จวิน

เย่ จวิน เกิดในปี ค.ศ. 1964 เป็นศาสตราจารย์ที่สถาบันวิจิตรศิลป์หูเป่ย์ ครั้งหนึ่งเคยดำรงตำแหน่งคณบดีคณะจิตรกรรมจีนที่สถาบันวิจิตรศิลป์หูเป่ย์ ผู้อำนวยการฝ่ายบัณฑิตศึกษาที่สถาบันวิจิตรศิลป์หูเป่ย์ และเป็นอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาระดับปริญญาเอกที่มหาวิทยาลัยเกริกของประเทศไทย เคยไปศึกษาดูงานและจัดแสดงผลงานที่ฝรั่งเศส อิตาลี ดูไบ สหรัฐอเมริกา เยอรมนี และเบลเยียม

ภาพที่ 2-6 เย่ จวิน จิตรกรชาวจีน (mt.sohu.com/20170217/n480976025.shtml)

ภาพวาดของเย่ จวิน จะเน้นภาพบุคคลเป็นหลัก เขาเชื่อว่าผู้คนมีความซับซ้อนที่สุดและเปลี่ยนแปลงไปทุกขณะ รูปลักษณ์ การแสดงออก (แม้แต่การแสดงออกที่ไร้การแสดงออก) การเคลื่อนไหวและท่าทางที่เข้มงวดล้วนสะท้อนถึงจิตใจและอารมณ์ของบุคคล ณ ช่วงเวลาหนึ่ง ดังนั้น ใน การสร้างสรรค์ภาพวาดของเย่ จวิน จึงมักใช้ภาพลักษณ์ของ “เทพเจ้า” มาเป็นรูปแบบการแสดงออกหลักในการวาดภาพบุคคลของเขา และเลือกเทคนิคการแสดงออกที่เป็นการ “ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก” ซึ่งไม่ว่าจะเป็นงานหุ่นหรือหมึกก็สามารถสัมผัสได้ถึงความน่าดึงดูดจากผลงานของเย่

จวินได้ ซึ่งความน่าดึงดูดนี้มีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับ “เสน่ห์” ของภาพบุคคลและ “การถ่ายทอดอารมณ์ทางศิลปะ” ของภาพวาด (Xie, 2006)

ประเทศจีนในช่วงปี 1980 เป็นยุคแห่งความคิดเก่าและใหม่ผสมผสานกัน สิ่งต่างๆ ที่เคยมีและเป็นบรรทัดฐานก่อนหน้านี้หลายอย่างถูกตั้งคำถามในช่วงเวลานี้ กฎเกณฑ์ใหม่ ๆ ก็ถูกสร้างขึ้นอย่างช้า ๆ ในปี 1986 เย่ จวินได้สร้างสรรค์ผลงานชุด “การทดลองวาดภาพด้วยหมึก” สำเร็จ และได้เริ่มตระหนักถึงประเด็นการสืบทอดและการแยกออกจากกันระหว่างภาษาของภาพวาดสมัยใหม่และภาพวาดหมึกแบบดั้งเดิม ในผลงาน “ดอกกก” ที่เข้าร่วมในนิทรรศการศิลปะจีนครั้งที่ 7 เมื่อปี ค.ศ. 1989 จะเห็นได้ว่าจิตรกรเริ่มปรับแนวคิดและวิธีการสร้างสรรค์ของตนในอดีต และถึงแม้ว่าวิธีการสร้างสรรค์ภาพวาดแบบจีนโบราณบางส่วนจะยังคงอยู่ในภาพ แต่ความคิดทางศิลปะใหม่ ๆ ได้ถูกแทรกซึมเข้าไป มีนวัตกรรมทั้งในการเลือกใช้วัสดุและการจัดวางภาพ ในช่วงทศวรรษ 1990 เย่ จวินได้เริ่มสังเกตชีวิตจากมุมมองสมัยใหม่ และแสวงหาแรงบันดาลใจในการวาดภาพจากชีวิตสมัยใหม่ (Xu Xiaogeng, 2014)

ภาพที่ 2-7 ภาพ “ดอกต้นอ้อ” ผลงานของ เย่ จวิน

(baijihao.baidu.com/s?id=1798287140325238322&wfr=spider&for=pc)

3. ประมาจารย์ด้านศิลปะและหัตถกรรมจีนล่าย เต๋อฉวน

ล่าย เต๋อฉวน เกิดในปี ค.ศ.1955 เป็นศาสตราจารย์ระดับสอง และเป็นอดีตเลขาธิการพรรคและผู้อำนวยการสถาบันวิจัยเซรามิกจิ่งเต๋อเจิ้น สำเร็จการศึกษาจากคณะจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเทคนิคเซรามิกจิ่งเต๋อเจิ้นในปี ค.ศ.1981 ล่าย เต๋อฉวนมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับวัสดุเซรามิกผ่านการศึกษาและการสืบทอดงานฝีมือเซรามิกของจิ่งเต๋อเจิ้น เขาไม่ได้จำกัดอยู่เพียงวิธีการแบบโบราณ แต่ใช้การแสดงออกทางศิลปะที่หลากหลาย สร้างสรรค์นวัตกรรมอย่างกล้าหาญสำรวจและทดลองใช้เทคนิคการตกแต่งใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่องจนสร้างสรรค์ผลงานที่มีความแปลกใหม่ มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวพร้อมความหมายแฝงทางสุนทรียศาสตร์สมัยใหม่ จนกลายเป็นรูปแบบอันเป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง

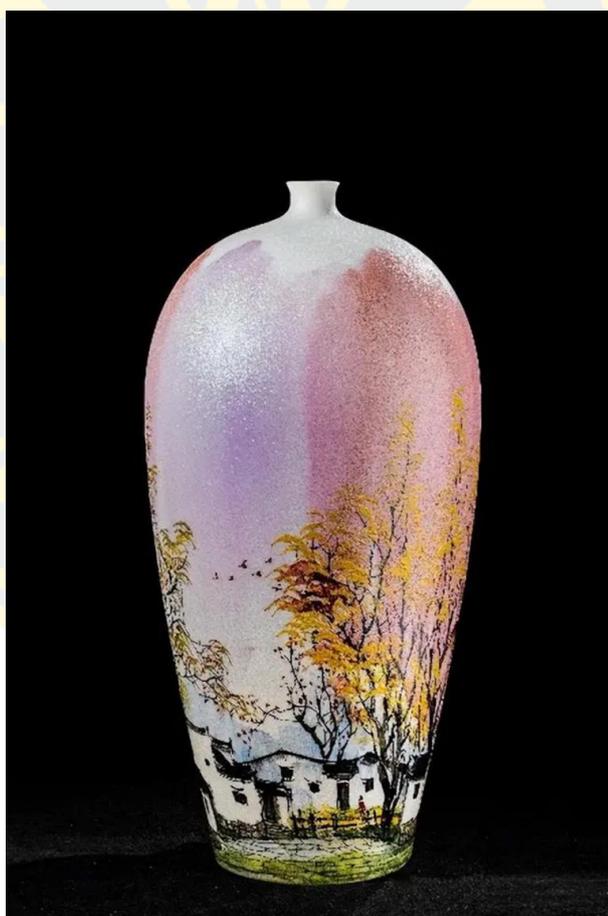

ภาพที่ 2-8 ล่าย เต๋อฉวน ศิลปินสาขาเซรามิก (163.com/dy/article/GJV51LD10518RJS�.html)

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเซรามิก เขามีความสนใจและได้ทำการศึกษาสำรวจที่หลากหลายทั้งเซรามิกลายคราม เซรามิกไต้หวัน เซรามิกฟินแลนด์ และเซรามิกเคลือบสีทั่วไป โดยแต่ละประเภทล้วนมีรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ โดยเทคนิค “หนึ่งพู่กันและสองเส้น (หมายถึงการลง

พู่กันเพียงหนึ่งครั้งสามารถสร้างลายเส้นออกมาถึงสองเส้น” ของเขานั้นมีความโดดเด่นเป็นอย่างมาก (Liu, 2014) ล่าย เต่อฉวนเป็นคนที่สนุกสนาน ผลงานของเขาก็เต็มไปด้วยสีสันแห่งมนต์เสน่ห์ มีความสดชื่น โปร่งแสง ทรุหฺรา นุ่มนวล ซึ่งได้ดึงดูดความสนใจจากผู้คนให้หลงใหล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เทคนิคการตกแต่งด้วยสีมุกบนเคลือบที่เขาเป็นผู้คิดค้นได้ช่วยเติมเต็มช่องว่างในด้านการตกแต่งบนเคลือบของเซรามิกจึงต่อเงิน

ศิลปะเซรามิกของล่าย เต่อฉวนมีพื้นฐานมาจากการวาดภาพจีน ให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อแนวความคิดทางศิลปะเกี่ยวกับพู่กันและหมึก เขาไม่ได้จำกัดอยู่เพียงวิธีการแบบโบราณเท่านั้น แต่ด้วยมุมมองด้านสุนทรียศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์ของเขา จึงทำให้เขาก้าวที่จะสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ มองเห็นความมหัศจรรย์ในสิ่งธรรมดา เปรียบเสมือนได้เขียนตำนานเรื่องเล่าเรื่องเล่าในประวัติศาสตร์ของเซรามิก (Zhang et al., 2023)

ภาพที่ 2-9 “ฤดูใบไม้ร่วงในชนบท” ผลงานของ ล่าย เต่อฉวน

(baijiahao.baidu.com/s?id=1797388131984702300&wfr=spider&for=pc)

4. ประมาจารย์ด้านเทคนิคเซรามิกของจิ้นหนิง กัง

หนิง กัง เป็นช่างฝีมือเซรามิกท้องถิ่นในจังหวัดเจ้อเจียงเกิดในปี ค.ศ.1963 ผลงานของเขาแสดงให้เห็นถึงเทคนิคการผลิตเซรามิกที่ยอดเยี่ยม มีความเชี่ยวชาญในเทคนิคเซรามิกแบบดั้งเดิม เช่น การขึ้นรูปด้วยมือ การเคลือบ และการเผา ขณะเดียวกันก็นำเทคนิคสมัยใหม่มาผสมผสานกับผลงานของตัวเอง จนกลายเป็นรูปแบบที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว หนิง กัง เชี่ยวชาญในการทดลองใช้วิธีการและวัสดุในการแสดงออกทางศิลปะใหม่ ๆ มักทำการทดลอง สำรวจกระบวนการและเทคนิคเซรามิกต่าง ๆ เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่โดดเด่น จิตวิญญาณแห่งนวัตกรรมนี้ส่งผลให้ผลงานของเขาเต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวาและความแปลกใหม่

ภาพที่ 2-10 หนิง กัง ศิลปินสาขาเซรามิก (hotinf.net/jaoyus.asp?id=242089)

ผลงานของหนิง กังมักนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับธรรมชาติ โดยเฉพาะองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับน้ำและปลา ผลงานของเขามักเลียนแบบการไหลของน้ำ ระลอกคลื่น และท่าทางของปลานำเสนอความงามทางธรรมชาติและเสน่ห์แห่งชีวิตอันลึกซึ้ง หนิง กังมักจะนำเสนอผลงานในรูปแบบที่กระชับและเป็นนามธรรม และมีความสามารถในการเข้าถึงแก่นแท้ของสิ่งต่าง ๆ และแสดงออกด้วย

เส้นและรูปทรงที่เรียบง่าย ทำให้ผลงานมีสุนทรีย์ภาพอันเป็นเอกลักษณ์ และถึงแม้ว่าหนิง กังจะสำรวจเทคนิคและวัสดุเซรามิกสมัยใหม่เป็นจำนวนมาก แต่เขาก็ยังคงให้ความเคารพต่อเซรามิกจีนแบบดั้งเดิม ผลงานของหนิง กังมักจะแสดงให้เห็นถึงการผสมผสานระหว่างความเป็นดั้งเดิมและความทันสมัย โดยผสมผสานแก่นแท้ของเซรามิกแบบดั้งเดิมเข้ากับนวัตกรรมสมัยใหม่ ผลงานของหนิง กังมักมีความหมายเชิงวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง ซึ่งได้สะท้อนให้เห็นถึงองค์ประกอบและค่านิยมของวัฒนธรรมจีน นอกจากนี้ ตัวของหนิง กังเองก็ได้สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นร่วมสมัยของศิลปะเซรามิกจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งศิลปะเซรามิกจิ่งเต๋อเจิ้น (Xin, 2022)

ภาพที่ 2-11 ภาพซ้าย: “ความสามัคคีปีแล้วปีเล่า” ภาพขวา: “ความสงบสุขปีแล้วปีเล่า” ผลงานของหนิง กัง จัดแสดงในห้องประชุมหลักของการประชุมสุดยอดผู้นำเอเปค ปี 2014 (mp.weixin.qq.com/s?__biz=MjM5NzkyNzI0Mg==&mid=2652690761&idx=1&sn=4348fdbd146e3d9cf623987897ee794e&chksm=bd3af96c8a4d707a906be42adda478c655f4e2a949fb539f74c77ab7d6bc69e9eab741cbfa9b&scene=27)

5. ศิลปินวาดภาพหมึกจีนและปรมาจารย์ด้านการออกแบบเซรามิกจีนเย่ เจี้ยนซิน

เย่ เจี้ยนซิน เกิดเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน ปี ค.ศ. 1958 สำเร็จการศึกษาจากสถาบันวิจัยศิลปะปู้เป่ย์ เอกจิตรกรรมจีน ในปี ค.ศ.1985 เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับปริญญาเอกที่มหาวิทยาลัยสื่อสารปักกิ่ง โดยเย่ เจี้ยนซินจะต่างจากศิลปินทั้ง 4 ท่านข้างต้น เขามุ่งเน้นไปที่สาขาศิลปะเพียงสาขาเดียว เย่ เจี้ยนซินไม่เพียงแต่เป็นตัวแทนในสาขาการวาดภาพหมึกจีนเท่านั้น ขณะเดียวกัน ในยังโดดเด่นในด้านศิลปะเซรามิกอีกด้วย เย่ เจี้ยนซินได้กล่าวในการประชุมประจำปีศิลปะเซรามิกครั้งแรกในปี 2018 ว่า “ศิลปินทุกคนรู้จักปักสโซ เขาเป็นศิลปินที่ไม่ได้จำกัดอยู่แค่จิตรกรหรือเซรามิกเท่านั้น แต่เขายังมีความสามารถในรูปแบบศิลปะต่าง ๆ ได้อย่างอิสระ มีการใช้วัสดุและเทคนิคทางศิลปะที่แตกต่างกันเพื่อแสดงความคิดทางศิลปะ (หรือจิตวิญญาณทางศิลปะ) ที่สอดคล้องกัน” เย่ เจี้ยนซินได้หัวเราะและบอกว่าพ่อแม่ของเขาตั้งชื่อที่ไม่ดีให้กับเขา เนื่องจาก “เจี้ยนซิน แปลว่า สร้างสิ่งใหม่” ทำให้เขาต้องคิดถึงการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา และการผสมผสานระหว่างพู่กันและหมึกกับวัสดุงานฝีมือที่แตกต่างกัน ทำให้เย่ เจี้ยนซินมีการศึกษาการแสดงออกของหมึกที่หลากหลายมาโดยตลอด ซึ่งผลงานเซรามิกลายคราม เซรามิกภาพทิวทัศน์เคลือบลายไฟ เซรามิกเคลือบสีหมึก แผ่นเซรามิกจวนสี เซรามิกเคลือบสีอุณหภูมิสูง และผลงานอื่น ๆ ของเขาได้ทำให้ผู้คนรู้จักและสัมผัสถึงเสน่ห์ของการวาดภาพหมึกจีนอย่างแท้จริง (Liu, 2017)

ภาพที่ 2-12 เย่ เจี้ยนซิน ศิลปินชาวจีน (baike.baidu.com/item/叶建新/9518634)

ผลงานภาพวาดหมึกจีนของเย่ เจี้ยนซินมีการลงสีที่เป็นธรรมชาติ มีองค์ประกอบที่โดดเด่น สีหมึกที่สวยงาม ผลงานอยู่ตรงกลางระหว่างความเป็นนามธรรมและรูปธรรม มีทั้งเอกลักษณ์ของ วัฒนธรรมตะวันออกและตะวันตก ภาษาการวาดภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะนี้ทำให้เกิดเป็นรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง โดยผลงานที่เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป อาทิเช่น “ชุดจิตวิญญาณแห่งขุนเขา” “สัมผัสแห่งขุนเขา” (Anonymous, 2013)

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2010 เป็นต้นมา เย่ เจี้ยนซินได้มุ่งมั่นให้กับการศึกษาเทคนิคการผลิตเซรามิก ผลงานของเขามักจะแสดงให้เห็นถึงทักษะการวาดภาพบนเซรามิกที่ยอดเยี่ยม รวมถึงความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับเทคนิคการผลิต การใช้เคลือบ และการเผา เย่ เจี้ยนซินได้ใช้เทคนิคการวาดภาพหมึกจีนในลักษณะของ “หมึกจาง” ในการวาดลงไปบนแผ่นเซรามิกลายคราม มีการใช้ฝีแปรงที่แหลมคม และให้ความสำคัญกับความเร็วของการผสมผสานเข้าด้วยกันระหว่างน้ำเคลือบและตัวเซรามิก เพื่อนำเสนอให้เห็นถึงลักษณะของ “สีที่แห้งและเปียก เข้มและจาง” ของการวาดภาพด้วยหมึกบนเซรามิก นอกจากนี้ เขายังได้บูรณาการเทคนิคการวาดภาพหมึกจีนเข้ากับสื่อต่าง ๆ เพื่อตีความจิตวิญญาณทางศิลปะใหม่ เขาได้นำ “จิตวิญญาณของภาพวาดหมึกจีน” หลอมรวมไปในเซรามิก และใช้วัสดุเคลือบลายไฟในการถ่ายทอดภาพทิวทัศน์ด้วยหมึกออกมา ซึ่งอาจมีการลอบองค์ประกอบบางอย่างในภาพรวม และผลลัพธ์ที่ถ่ายทอดออกมา พบว่า ผลงานภาพวาดหมึกจีนบนเซรามิกมีความกะทัดรัดกว่าการภาพวาดทิวทัศน์ด้วยหมึกบนกระดาษ ซึ่งเป็นเพราะว่า การใช้เคลือบลายไฟแทนการเปลี่ยนแปลงของความเข้มและจางของหมึกจะมีรูปแบบที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ หลากหลายมิติ และมีบางส่วนที่ถูกเผาเป็นสีเขียวราวกับมรกตที่กำลังส่องแสงเป็นประกายที่มีความพอเหมาะพอดีกับการเติมแต่ง ในปี ค.ศ. 2016 เขาได้สร้างสรรค์เซรามิกจวนสือ (เซรามิกที่มีลักษณะคล้ายผ้าไหม) วัสดุพิเศษของเซรามิกจวนสือสามารถผสมผสานเข้ากับความรู้สึกไหลลื่นของฟู่กันได้อย่างดี (Anonymous, 2021)

ภาพที่ 2-13 “ภาพวาดหมึกจีน” ผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

(sohu.com/a/483358456_120853008)

การจัดการวัฒนธรรม

การจัดการวัฒนธรรมเป็นสาขาสหวิทยาการที่ครอบคลุมทุกด้านของการจัดและการจัดการทรัพยากร สถาบัน และกิจกรรมทางวัฒนธรรม การจัดการวัฒนธรรมยังเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมวัฒนธรรม (Fei, 2019) กล่าวคือ กิจกรรมทางธุรกิจและเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม เช่น อุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ ตลาดศิลปะ และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การจัดการวัฒนธรรมยังเกี่ยวข้องกับการกำหนดและการดำเนินนโยบายวัฒนธรรมเพื่อให้แน่ใจว่ามีการคุ้มครองทรัพยากรทางวัฒนธรรม ส่งเสริมความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการสืบทอดทางวัฒนธรรม และส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม

นักวิชาการโจว เชอเจินเชื่อว่า หัวใจสำคัญของการจัดการวัฒนธรรมคือ การมองว่าการจัดการเป็นปรากฏการณ์ของชีวิต และเข้าใจว่าปรากฏการณ์ของชีวิตนี้เป็นรูปแบบหนึ่งของการแสดงออกของธรรมชาติของมนุษย์ จากนั้น ใช้มุมมองของธรรมชาติของมนุษย์ซึ่งมีเฉพาะในปรัชญาหลังสมัยใหม่ในรูปแบบของทฤษฎีชีวิตเป็นรากฐานทางอุดมการณ์และแนวทางทางทฤษฎีในการสำรวจการจัดการขั้นสูงสุดที่สอดคล้องกับธรรมชาติของมนุษย์ (Zhou, 2020) แนวทางปฏิบัติของการจัดการวัฒนธรรมมักจะมุ่งเน้นไปที่อิทธิพลของกิจกรรมทางวัฒนธรรมต่อสังคมและชุมชน รวมถึงบทบาทการบูรณาการทางสังคมของวัฒนธรรม คุณค่าทางการศึกษาของวัฒนธรรม และการมีส่วนร่วมทางสังคมของวัฒนธรรม

โดยในงานวิจัยนี้ การจัดการวัฒนธรรมจะนำไปใช้กับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทางศิลปะ รูปแบบทางศิลปะ และภาษาทางศิลปะเพื่อที่จะนำไปสู่การจัดการทางวัฒนธรรมของเย่ เจี้ยนชิน

การออกแบบพื้นที่นิทรรศการ

การออกแบบพื้นที่นิทรรศการเป็นสาขาด้านการสร้างสรรค์และศิลปะที่มุ่งเน้นการวางแผนและออกแบบนิทรรศการ การจัดแสดง หรือพื้นที่นิทรรศการเพื่อแสดงผลงานศิลปะหรือเนื้อหาใดๆ ที่ต้องการจัดแสดงอย่างมีประสิทธิภาพ การออกแบบประเภทนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้ชมและถ่ายทอดข้อความหรืออารมณ์ที่เฉพาะเจาะจงผ่านการจัดวาง การจัดแสง การตกแต่ง และองค์ประกอบเชิงโต้ตอบ ในขณะที่เดียวกันก็มอบประสบการณ์การรับชมที่ดี

วิลเลียม แม็กโดนัลด์ (William MacDonald) เชื่อว่าการออกแบบนิทรรศการควรบอกเล่าเรื่องราวที่น่าสนใจมากกว่าเพียงการแสดงข้อมูล เน้นการนำผู้ชมเข้าสู่เรื่องราวเพื่อให้พวกเขามีส่วนร่วมมากกว่าที่จะดูเฉย ๆ (Zhu, 2016)

การออกแบบพื้นที่นิทรรศการที่ใช้ในพิพิธภัณฑ์ศิลปะ เย่ เจี้ยนซินมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างประสบการณ์ให้กับผู้ชม ซึ่งรวมถึงความรู้สึก การปฏิสัมพันธ์ และการไหลเวียนของผู้ชมในพื้นที่นั้น ด้วย การออกแบบที่ดีสามารถนำทางผู้ชมผ่านจอแสดงผลได้อย่างราบรื่นและสร้างความประทับใจได้อย่างลึกซึ้ง และในปัจจุบันพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการได้รับการออกแบบโดยคำนึงถึงความยั่งยืนมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยจะพิจารณาตั้งแต่การเลือกใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และการออกแบบเพื่อให้สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ การออกแบบพื้นที่นิทรรศการมีจุดมุ่งหมายเพื่อถ่ายทอดข้อมูล ดึงดูดผู้ชม และสร้างประสบการณ์เชิงโต้ตอบที่มีความหมายผ่านประสบการณ์ทางภาพและประสาทสัมผัส อีกทั้งยังสามารถใช้งานได้ในบริบทและวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน และยังเป็นหนึ่งในเครื่องมือสำคัญในด้านการตลาด การศึกษา การสื่อสารทางวัฒนธรรม และความบันเทิง

ทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเชิงปรัชญาของเล่าจื๊อ

เล่าจื๊อ เป็นผู้ก่อตั้งปรัชญาลัทธิเต๋า แนวคิดของเล่าจื๊อใน “คัมภีร์เต๋าเต๋อจิง” มีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อศิลปะและวัฒนธรรมของชนชาติจีน ในฐานะผู้ก่อตั้ง “ลัทธิเต๋า” แนวคิดสุนทรียศาสตร์ของเล่าจื๊อมีความสำคัญเชิงต้นกำเนิดต่อสุนทรียศาสตร์คลาสสิกและศิลปะของจีน และยังมีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อรูปแบบการดำรงอยู่ของจิตรกรรมโบราณจีน (Liu Changqi และ Cheng Yuyue, 2015)

1.1 วิธีแห่งเต๋าเป็นไปตามธรรมชาติ: เล่าจื๊อเน้นแนวคิด “วิธีแห่งเต๋าเป็นไปตามธรรมชาติ” หมายถึงทุกสิ่งเป็นไปตามกฎธรรมชาติ ในการวิเคราะห์ภาพวาดหมึกจีน แนวคิดนี้สะท้อนถึงการที่ศิลปินแสวงหาความรู้สึที่แท้จริงจากธรรมชาติ และถ่ายทอดสภาวะและพลังชีวิตของธรรมชาติ จิตรกรจับภาพจิตวิญญาณและจังหวะของธรรมชาติผ่านการไหลเวียนอย่างเป็นธรรมชาติของพู่กันและหมึก

1.2 การปกครองโดยไม่แทรกแซง: “การปกครองโดยไม่แทรกแซง” เป็นหลักการปกครองที่เล่าจื๊อสนับสนุน หมายถึงการไม่แทรกแซงมากเกินไป และปล่อยให้สิ่งต่างๆ พัฒนาไปตามธรรมชาติ ในงานสร้างสรรค์ภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน แนวคิดนี้สะท้อนผ่านการที่ศาสตราจารย์ไม่พยายามควบคุมผลงานมากเกินไป แต่ปล่อยให้คุณสมบัติของน้ำและหมึกแสดงตัวตามธรรมชาติ ในศิลปะเซรามิก สิ่งนี้อาจสะท้อนให้เห็นในการเคารพต่อวัสดุและกระบวนการเผา โดยปล่อยให้ดินและไฟหล่อหลอมรูปทรงและพื้นผิวของผลงานอย่างเป็นธรรมชาติ

1.3 การสอดคล้องกับธรรมชาติ: เล่าจื๊อเชื่อว่ามนุษย์ควรดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับจังหวะของธรรมชาติและสภาพแวดล้อม อยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างกลมกลืน ซึ่งในผลงานภาพวาด

หมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน แนวคิดนี้สะท้อนผ่านความสามารถในการจับจังหวะเวลาที่เหมาะสมในการวาดภาพ เช่น การคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ ฤดูกาล และเวลารวมถึงวิธีการผสมผสานองค์ประกอบเหล่านี้เข้าไปในผลงาน เพื่อให้สอดคล้องกับจังหวะของธรรมชาติ

1.4 ความงามแห่งความเรียบง่าย: เล่าจื้อสนับสนุนวิถีชีวิตที่เรียบง่ายและพอเพียง ซึ่งในการสร้างสรรค์งานศิลปะ แนวคิดนี้แสดงออกผ่านการแสวงหาความงามที่เรียบง่ายและบริสุทธิ์ ในภาพวาดหมึกจีนมักใช้พื้นที่ว่างและเส้นที่เรียบง่ายเพื่อแสดงออกถึงบรรยากาศอันลึกซึ้ง ส่วนในศิลปะเซรามิก อาจแสดงออกผ่านรูปทรงที่เรียบง่ายและสีเคลือบที่เรียบๆ สะท้อนความงามภายในที่เรียบง่ายและเป็นธรรมชาติ

1.5 ความสมดุลของหยินและหยาง: ปรัชญาของเล่าจื้อประกอบด้วยแนวคิดเรื่องหยินและหยาง โดยในศิลปะภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิก สะท้อนให้เห็นในการแสวงหาความแตกต่างและความสมดุล เช่น ความกลมกลืนและความเป็นเอกภาพระหว่างความสว่างกับความมืด ความว่างเปล่ากับความเต็ม และความแข็งกับความอ่อนนุ่ม

หนังสือ “เต๋าเต๋อจิง” มีข้อความมากมายเกี่ยวกับจิตกรรม สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทนำและอิทธิพลเชิงเวลาของปรัชญาที่มีต่ออุดมการณ์อื่นๆ จิตรกรชาวจีนในทุกยุคสมัยได้นำแนวคิดเรื่อง “มี” และ “ไม่มี” ของเล่าจื้อมาประยุกต์ใช้ในงานจิตรกรรม ช่วยแก้ปัญหาข้อจำกัดของภาพที่มองเห็น และนำสายตาของผู้ชมไปสู่จินตนาการที่กว้างไกลยิ่งขึ้น (Tan Yanmei และ Gan Sushen, 2016) ผู้วิจัยจะใช้ทฤษฎีปรัชญาของเล่าจื้อเพื่อศึกษาภาษาศิลปะของเย่ เจี้ยนซินและนำไปใช้กับการจัดการความรู้

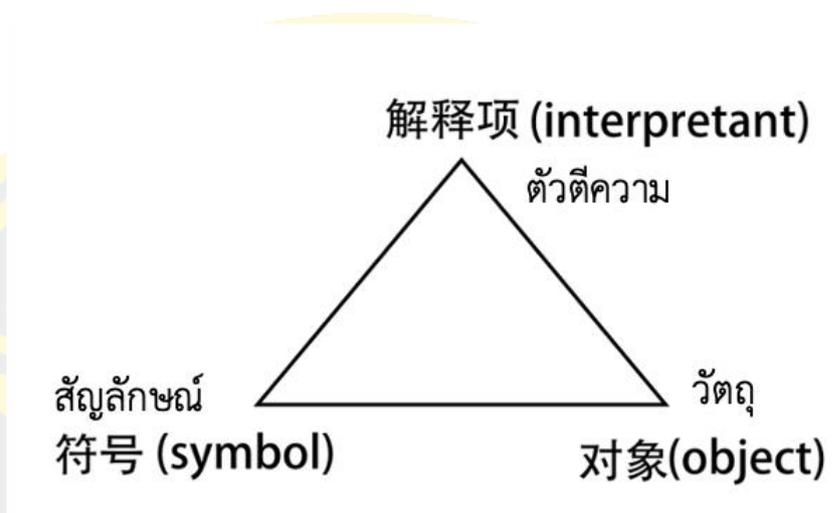
2. ทฤษฎีสัญศาสตร์

สัญศาสตร์เป็นการศึกษาแก่นแท้ของสัญลักษณ์ กฎการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงของสัญลักษณ์ ความหมายต่าง ๆ ของสัญลักษณ์ และความสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์กับกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ สัญศาสตร์คือสิ่งที่นักวิจัยใช้เพื่อแสดงออกและสื่อสารความคิด ความรู้สึก และความหมาย เช่น ภาษา ภาพ และสัญลักษณ์ (Peng Jia, 2015)

นักวิชาการแต่ละท่านล้วนมีมุมมองที่แตกต่างกันเกี่ยวกับการนำสัญศาสตร์มาประยุกต์ใช้ แต่ทฤษฎีสัญศาสตร์นั้นได้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในสาขาด้านวัฒนธรรม สังคม และสุนทรียภาพ โดยนักวิชาการท่านหนึ่งที่สามารถนำเอาทฤษฎีสัญศาสตร์มาประยุกต์ใช้กับสาขาปรัชญาสุนทรียศาสตร์ได้ คือ ชาร์ลส์ แซนเดอร์ส เพิร์ซ (Charles Sanders Peirce) นักทฤษฎีวัฒนธรรมชาวอเมริกัน แม้ว่าเพิร์ซจะเป็นนักตรรกวิทยาและนักปรัชญา แต่ทฤษฎีสัญศาสตร์ของเขาก็ถือเป็นเครื่องมือที่ทรงคุณค่าต่อการวิจัยศิลปะและสุนทรียศาสตร์

ทฤษฎีสัญศาสตร์ของเพิร์ซ ประกอบด้วย 3 ปัจจัยที่สำคัญ คือ สัญญะ (Sign) วัตถุ (Object) ความแปล (Interpretant) (James, 2014) โดยเขาคิดว่า “สัญญะ” คือสิ่งที่ทำขึ้นแสดง

ความหมายหรือเป็นเครื่องหมายที่แทนวัตถุ และความแปล ถือเป็น การอธิบายและทำความเข้าใจ ในสัญลักษณ์ของผู้ชมหรือผู้รับฟัง ซึ่งทฤษฎีนี้ มีส่วนช่วยในการวิเคราะห์สัญลักษณ์และเครื่องหมายที่ ปรากฏในผลงานศิลปะ อีกทั้งยังทำให้เกิดการโต้ตอบระหว่างผู้ชมและผลงาน (Hu, 2016)

ภาพที่ 2-14 สามเหลี่ยมสัญลักษณ์ของเพิร์ซ (ChuChu Cai, 2023)

ทฤษฎีสัญศาสตร์ของเพิร์ซเน้นให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของระหว่างสัญลักษณ์และวัตถุ ในทางสุนทรียศาสตร์มีความหมายว่า สามารถวิเคราะห์สัญลักษณ์ที่นำมาใช้ในผลงานศิลปะได้ โดยมีองค์ประกอบคือ ภาพ สี รูปทรง และสัญลักษณ์ โดยนักวิจัยสามารถทำความเข้าใจในความหมายและแนวคิดที่ศิลปินต้องการสื่อถึง ผ่านการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสัญลักษณ์เหล่านี้ ในทางสุนทรียศาสตร์ มีความหมายว่า ผลงานศิลปะหนึ่งชิ้นสามารถมีวิธีการอธิบายและทำความเข้าใจที่หลากหลาย และแตกต่างกัน นั่นเป็นเพราะว่า ภูมิหลัง วัฒนธรรม และประสบการณ์ของผู้ชมมีความแตกต่างกัน ทฤษฎีสัญศาสตร์ของเพิร์ซ เน้นเรื่องความเป็นสัญลักษณ์ ซึ่งก็คือ สัญลักษณ์ ที่สามารถเป็นตัวแทนของความหมายและสัญลักษณ์ได้อย่างลึกซึ้ง โดยในทางสุนทรียศาสตร์ สิ่งนี้จะช่วยให้สามารถวิเคราะห์ความหมายโดยนัย สัญลักษณ์ และความคิดที่เป็นนามธรรมได้ ซึ่งเหล่าศิลปินล้วนนิยมใช้สัญลักษณ์ในการสื่อถึงอารมณ์ ความนึกคิด และทัศนคติของตนเอง นอกจากนี้แล้ว ทฤษฎีสัญศาสตร์ของเพิร์ซยังเป็นดังกรอบที่ใช้ตีความและใช้ในการอธิบายสัญลักษณ์เหล่านี้

ใช้ทฤษฎีสัญศาสตร์ของชาร์ลส์ แซนเดอร์ส เพิร์ซ (Charles Sanders Peirce) เพื่อศึกษาภาษาทางศิลปะของเย่ เจียนชินและนำไปใช้กับการจัดการความรู้

3. ประติมานวิทยา

ประติมานวิทยา (Iconology) คือการศึกษาความหมายและสัญลักษณ์ของภาพ สัญลักษณ์ และแก่นเรื่องในงานศิลปะ (Yang Xianzong, 2010) เออร์วิน พานอฟสกี (Erwin Panofsky) เสนอวิธีวิเคราะห์ความหมายในหนังสือ “Studies in Iconology” ออกเป็น 3 ระดับ

ประติมานวิทยาของ เออร์วิน พานอฟสกี (Erwin Panofsky) ประกอบด้วยแง่มุมหลักดังต่อไปนี้

3.1 หลักการพื้นฐานของประติมานวิทยา: พานอฟสกีเชื่อว่างานศิลปะเป็นระบบสัญลักษณ์ที่สื่อความหมายผ่านภาพและรูปแบบ (Panofsky, G. S. , 2010) เขาเน้นย้ำถึงความหมายและนัยยะที่หลากหลายของงานศิลปะ โดยเชื่อว่างานศิลปะสามารถแสดงออกถึงแนวคิดและความหมายที่แตกต่างกันได้หลายอย่างในเวลาเดียวกัน

3.2 โครงสร้างลำดับชั้นของประติมานวิทยา: พานอฟสกีเสนอโครงสร้างลำดับชั้นของประติมานวิทยา ซึ่งประกอบด้วยระดับธรรมชาติ ระดับขนบธรรมเนียม และระดับสัญลักษณ์ ระดับธรรมชาติหมายถึงรูปแบบทางธรรมชาติของสิ่งต่างๆ ที่แสดงในงานศิลปะ ระดับขนบธรรมเนียมหมายถึงวัฒนธรรมและประเพณีทางสังคมที่แสดงในงานศิลปะ และระดับสัญลักษณ์หมายถึงแนวคิดและความหมายเชิงนามธรรมที่แสดงในงานศิลปะ (Fan Jingzhong, 2007)

3.3 วิธีการของประติมานวิทยา: พานอฟสกีเสนอวิธีการวิทยาการภาพ ซึ่งเผยให้เห็นความหมายและนัยยะของงานศิลปะผ่านการวิเคราะห์รูปแบบ หัวข้อ สัญลักษณ์ และบริบททางวัฒนธรรมของงานศิลปะ เขาเน้นย้ำถึงการตีความและวิเคราะห์งานศิลปะในหลายแง่มุม โดยเชื่อว่าความหมายของงานศิลปะมีหลายระดับและหลายมิติ

โดยสรุปแล้ว ประติมานวิทยาของ พานอฟสกี เน้นย้ำถึงความหมายและนัยยะที่หลากหลายของผลงานศิลปะ โดยมองว่างานศิลปะเป็นระบบสัญลักษณ์ที่สื่อความหมายผ่านภาพและรูปแบบ ทฤษฎีนี้มีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อความเข้าใจความหมายและนัยยะของผลงานศิลปะ และได้กลายเป็นหนึ่งในวิธีการสำคัญในการศึกษาประวัติศาสตร์ศิลป์

การวิจัยนี้นำทฤษฎีของพานอฟสกีไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาวิจัยแนวคิดและภาษาศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน และนำไปใช้ในการจัดการองค์ความรู้

4. ทฤษฎีการจัดการศิลปะ

การจัดการศิลปะที่มุ่งเน้นตลาด (Market-Oriented Arts Management) : โดยทฤษฎีนี้ได้มุ่งเน้นถึงการนำสาขาทางด้านศิลปะมาประยุกต์ใช้กับการตลาด การวิจัยผู้รับสาร การขายตัว การสร้างแบรนด์ และกลยุทธ์ทางการขาย ทฤษฎีการจัดการศิลปะที่มุ่งเน้นการตลาด กำชับให้เห็นถึงการนำหลักการทางการตลาดและกลยุทธ์ มาประยุกต์ใช้กับสาขาทางด้านศิลปะ เพื่อให้สามารถสร้าง

ความพึงพอใจให้กับผู้ชมและสนองความต้องการของผู้ชมงานศิลปะได้เป็นอย่างดี และยังสามารถยกระดับผลประโยชน์และความยั่งยืนขององค์กรทางด้านศิลปะให้ดียิ่งขึ้น ทฤษฎีนี้ถูกเสนอครั้งแรกโดยฟิลิป คอตเลอร์ (Philip Kotler) นักวิชาการด้านการตลาดชาวอเมริกันในช่วงกลางถึงปลาย ศตวรรษที่ 20

ทฤษฎีการจัดการศิลปะที่มุ่งเน้นการตลาด ได้ส่งเสริมให้องค์กรทางด้านศิลปะรับฟังและทำความเข้าใจถึงความต้องการและความชื่นชอบของผู้ชมอย่างกระตือรือร้น (Cao & Wu, 2015) อีกทั้งองค์กรทางด้านศิลปะยังสามารถเลือกและวางแผนโครงการทางด้านศิลปะได้ โดยผ่านการวิจัยทางการตลาดและผลตอบรับ ที่ยึดตามความสนใจและความคาดหวังของผู้ชม ซึ่งจะทำให้สามารถเพิ่มการมีส่วนร่วมและความพึงพอใจของผู้ชมได้ ทั้งนี้ ทฤษฎีนี้มีข้อคิดเห็นว่า องค์กรทางด้านศิลปะจำเป็นต้องแสดงฝีมืออย่างโดดเด่นท่ามกลางการแข่งขันของตลาดวัฒนธรรมที่ดุเดือด โดยทฤษฎีนี้ได้ส่งเสริมให้องค์กรทางด้านศิลปะแสวงหาความแตกต่าง เพื่อที่จะแบ่งแยกตนเองและดึงดูดผู้ชมได้อย่างแพร่หลาย ซึ่งสามารถทำให้สำเร็จผลได้ผ่านเทศกาลที่พิเศษ รูปแบบศิลปะที่ถือเป็นนวัตกรรมใหม่ หรือ กลยุทธ์ทางการตลาดที่มีเอกลักษณ์

ทฤษฎีการจัดการศิลปะที่มุ่งเน้นการตลาด ได้ริเริ่มนำหลักการทางการตลาด มาประยุกต์ใช้กับการบริหารองค์กรทางด้านศิลปะ ซึ่งรวมถึงการการเข้าใจในวัตถุประสงค์ของผู้ชม การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการด้านตัว และการวางแผนกิจกรรม โดยองค์กรทางด้านศิลปะจำเป็นต้องใช้วิธีการในการนำเสนอโครงการและกิจกรรมของตนให้ปรากฏต่อสายตาสาธารณชน เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้ชมให้ได้มากที่สุด ทำให้เพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้ชมได้ ในทางทฤษฎี กล่าวคือ การสร้างความสัมพันธ์กับพันธมิตรทางการค้า สามารถเพิ่มโอกาสและแหล่งทรัพยากรมากมายให้กับองค์กรทางด้านศิลปะได้ ซึ่งประกอบด้วย การสร้างความร่วมมือกับองค์กรธุรกิจ มูลนิธิ สปอนเซอร์ และองค์กรทางด้านวัฒนธรรมอื่น ๆ เพื่อเป็นการสนับสนุนและเผยแพร่โครงการทางด้านศิลปะร่วมกัน ทฤษฎีการจัดการศิลปะที่มุ่งเน้นการตลาดให้ความสนใจกับความยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจขององค์กรทางด้านศิลปะ โดยทฤษฎีดังกล่าวได้ส่งเสริมให้องค์กรทางด้านศิลปะมีการบุกเบิกที่มาของแหล่งรายได้ให้มีความหลากหลาย ประกอบด้วย การขายตัว การบริจาค การหาผู้สนับสนุนหรือสปอนเซอร์ และกิจกรรมระดมทุนอื่น ๆ เพื่อให้แน่ใจว่าองค์กรทางด้านศิลปะจะมีการพัฒนาและคงอยู่คู่สังคมสืบไป ทั้งนี้ ทฤษฎีการจัดการศิลปะที่มุ่งเน้นการตลาด ได้เน้นย้ำการนำหลักการทางการตลาดมาประยุกต์ใช้กับสาขาทางด้านศิลปะ ซึ่งจะทำให้สามารถสนองความต้องการของผู้ชม เพิ่มพูนผลประโยชน์ และความยั่งยืนได้เป็นอย่างดี และในขณะเดียวกัน ก็สามารถรักษากำลังทางการแข่งขันในสภาพแวดล้อมที่มีการแข่งขันดุเดือดได้ ซึ่งทฤษฎีนี้ มีส่วนทำให้องค์กรทางด้านศิลปะสามารถปรับตัวให้เข้ากับตลาดทางวัฒนธรรมที่แปรเปลี่ยนไปอย่างต่อเนื่องได้เป็นอย่างดี อีกทั้งสามารถบรรลุหน้าที่และเป้าหมายขององค์กรได้

5. ทฤษฎีการจัดการพิพิธภัณฑศิลป์

ทฤษฎีสานามของบูร์ดิเยอ (Bourdieu's Field Theory) เป็นทฤษฎีทางสังคมศาสตร์ที่นำเสนอโดยนักสังคมวิทยาชาวฝรั่งเศส นามว่า ปีแอร์ บูร์ดิเยอ (Pierre Bourdieu) ในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 โดยทฤษฎีนี้มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายและวิเคราะห์อำนาจและวัฒนธรรมทางสังคม ความสัมพันธ์ในสังคมและโครงสร้างทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือการให้ความสนใจกับวิธีการของตัวบุคคล ว่าจะสามารถเข้าถึงแหล่งทรัพยากร การสร้างสถานภาพทางสังคมและการสร้างตัวตนให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มทางสังคมที่แตกต่างกันได้อย่างไร (Li, 2002) บูร์ดิเยอได้จัดแบ่งสังคมออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ที่แตกต่างกันออกไป โดยแต่ละกลุ่มก็ล้วนเปี่ยมไปด้วยความเป็นอิสระ มีกฎเกณฑ์ ค่านิยม และโครงสร้างทางอำนาจที่เฉพาะตัว ยกตัวอย่างเช่น กลุ่มทางด้านการศึกษา กลุ่มทางด้านศิลปะ กลุ่มทางด้านการเมือง ที่ล้วนจัดเป็นสนามทางสังคมที่มีความเป็นเอกราช ทั้งนี้ ในแต่ละส่วน ผู้เข้าร่วมล้วนต้องทำการแข่งขันและให้เข้าร่วมการแข่งขันทรัพยากรและสถานะทางสังคมมาให้กับตนเอง (Chen, 2013)

ทฤษฎีสานามของบูร์ดิเยอสามารถนำมาใช้กับการจัดการพิพิธภัณฑศิลป์ได้ ซึ่งจะช่วยให้สามารถเข้าใจและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารพิพิธภัณฑศิลป์และการจัดการองค์กรทางด้านวัฒนธรรมได้ นิทรรศการและโครงการทางวัฒนธรรม ถือเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงทุนวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑศิลป์ อีกทั้งทฤษฎีของบูร์ดิเยอ ยังสามารถช่วยให้ผู้บริหารพิพิธภัณฑศิลป์เข้าใจถึงวิธีการในการเลือกสรร การวางแผน และจัดแสดงผลงานศิลปะ ให้สามารถดึงดูดความสนใจของเหล่าผู้ชมและเหล่าผู้สนับสนุนได้ นอกจากนี้แล้ว การพิจารณาถึงวัฒนธรรม ต้นทุน และความชอบที่แตกต่างกันของผู้ชมแต่ละกลุ่ม จะทำให้พิพิธภัณฑศิลป์สนองความต้องการที่แตกต่างกันออกไปได้ พร้อมกับเสริมสร้างประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย สิ่งเหล่านี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการแข่งขันทางตลาดและสถานภาพของพิพิธภัณฑศิลป์ ทั้งนี้ พิพิธภัณฑศิลป์สามารถสร้างอิทธิพลและสถานภาพของศิลปินได้ ผ่านการสนับสนุนศิลปินหน้าใหม่ การสร้างข่ายความสัมพันธ์ และการเข้าร่วมตลาดทางศิลปะ

พิพิธภัณฑศิลป์สามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้ ด้วยการนำเสนอนิทรรศการ โครงการทางการศึกษา กิจกรรมแลกเปลี่ยนทางสังคม ที่สร้างการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน และยังสามารถสร้างทุนทางสังคมให้กับพิพิธภัณฑศิลป์ (Ma Lin, 2019) ทฤษฎีของบูร์ดิเยอช่วยให้ผู้บริหารจัดการพิพิธภัณฑศิลป์เข้าใจการมีส่วนร่วมของสังคมแต่ละระดับชั้น และสามารถกำหนดนโยบายที่ช่วยในการปลูกฝังและพัฒนาเครือข่ายสังคมของผู้ชม ซึ่งพิพิธภัณฑศิลป์แต่ละแห่งก็ล้วนมีการแข่งขันเพื่อแย่งชิงความสนใจและทรัพยากรในสังคมในระดับชั้น โดยทฤษฎีของบูร์ดิเยอทำให้ผู้บริหารจัดการพิพิธภัณฑศิลป์สามารถวิเคราะห์คู่แข่ง การจัดสรรทรัพยากร และการเลือกสรรนโยบายได้ ซึ่งการเข้าใจองค์กรวัฒนธรรมอื่นและสถานภาพของพิพิธภัณฑศิลป์ในด้านวัฒนธรรมจะช่วยทำให้พิพิธภัณฑศิลป์

ศิลปะสามารถกำหนดตัวตนและวางแผนเชิงกลยุทธ์ได้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ พิพิธภัณฑศิลป์ที่ปรับเปลี่ยนเป็นตัวละครที่สำคัญสำหรับการศึกษาด้านวัฒนธรรม นอกจากนี้แล้ว ทฤษฎีของบูร์ดิเยอสามารถใช้วิเคราะห์การมีส่วนร่วมของชนชั้นทางสังคมและกลุ่มวัฒนธรรมต่าง ๆ ในโครงการศึกษาของพิพิธภัณฑศิลป์ อีกทั้งยังสามารถค้นหาวิธีการในการปรับปรุงการจัดสรรทุนวัฒนธรรมและทุนทางสังคมให้ดียิ่งขึ้น โดยทั่วไปแล้ว ภาครัฐบาลและมูลนิธิ ก็ล้วนมีส่วนร่วมในด้านวัฒนธรรม ซึ่งทฤษฎีของบูร์ดิเยอจะช่วยให้ผู้กำหนดนโยบายของภาคส่วนที่กล่าวมาข้างต้น เข้าใจถึงการจัดสรรทุนวัฒนธรรมและความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างองค์กรทางวัฒนธรรมแต่ละแห่งที่จะทำให้จัดสรรทรัพยากรและให้การสนับสนุนได้อย่างเท่าเทียม

6. ทฤษฎีการจัดการองค์ความรู้

ทฤษฎีการแปลงความรู้ของ Nonaka และ Takeuchi เป็นหนึ่งในทฤษฎีสำคัญในด้านการจัดการองค์ความรู้ ซึ่งอธิบายอย่างละเอียดว่าความรู้ถูกแปลงและสร้างสรรค์ในองค์กรอย่างไร (Li Hongling และ Liao Jianqiao, 2008) ต่อไปนี้คือเนื้อหาสาระของทฤษฎีนี้

พื้นฐานทฤษฎี: ทฤษฎีนี้นำเสนอโดย อิกุจิโร่ โนนากะ (Ikujiro Nonaka) และ ฮิโรทากะ ทาเคอูชิ (Hirotaka Takeuchi) แนวคิดหลักคือความรู้แบ่งออกเป็นสองประเภท คือ ความรู้ฝังลึกและความรู้ชัดแจ้ง (Wei Shijie. การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การจัดการความรู้บนพื้นฐานของการทำความเข้าใจแฝงให้ชัดแจ้ง - กรณีศึกษาอุตสาหกรรมที่ใช้ความรู้เข้มข้น) ซึ่งสามารถแปลงระหว่างกันได้

6.1 ความรู้ฝังลึก: เป็นประสบการณ์และสัญชาตญาณภายในของบุคคล ซึ่งยากที่จะแสดงออกและถ่ายทอด มักมีที่มาจากประสบการณ์ ทักษะ และแบบแผนทางความคิดของแต่ละบุคคล มีลักษณะเฉพาะตัวสูงและขึ้นอยู่กับบริบท

6.2 ความรู้ชัดแจ้ง: เป็นความรู้ที่สามารถบันทึกและแบ่งปันได้ เช่น รายงาน เอกสาร ฐานข้อมูล เป็นต้น (Hu Fan, 2013) มันสามารถแสดงออกและถ่ายทอดผ่านภาษา ตัวอักษร แผนภูมิ ฯลฯ มีลักษณะเป็นมาตรฐานและเป็นระบบ

โมเดลการแปลงความรู้: โนนากะและทาเคอูชิเสนอแนวคิดว่าการแปลงความรู้เกิดขึ้นใน 4 รูปแบบ ดังนี้

- การขัดเกลาทางสังคม (Socialization): การแปลงจากความรู้แฝงสู่ความรู้ฝังลึก ซึ่งเป็นกระบวนการสร้างความรู้ฝังลึกผ่านการแบ่งปันประสบการณ์ ซึ่งพึ่งพาการสังเกต การเลียนแบบ และการปฏิบัติเป็นหลัก บุคคลถ่ายทอดความรู้ฝังลึกของตนให้กับผู้อื่นผ่านการทำงานร่วมกัน การสื่อสาร และการมีปฏิสัมพันธ์ ก่อให้เกิดความรู้แฝงร่วมกัน

- การปรับเปลี่ยนสู่ภายนอก (Externalization): การแปลงจากความรู้ฝังลึกสู่ความรู้ชัดแจ้ง นี่เป็นกระบวนการแสดงออกความรู้ฝังลึกให้เป็นแนวคิดและภาษาที่ชัดเจน บุคคลแสดงความรู้

ฝังลึกของตนผ่านวิธีการต่างๆ เช่น อุปมาอุปไมย การเปรียบเทียบ แนวคิด และแบบจำลอง ทำให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจและแบ่งปันความรู้นั้นได้

- การผสมผสาน (Combination): การแปลงจากความรู้ชัดแจ้งสู่ความรู้ชัดแจ้ง ซึ่งเป็นกระบวนการที่รวมและจัดระบบแนวคิดชัดแจ้งต่างๆ ผ่านภาษาหรือสัญลักษณ์ตัวเลขที่ผลิตจากสื่อหลากหลายรูปแบบ องค์กรสร้างระบบและโครงสร้างความรู้ใหม่โดยการบูรณาการ จัดหมวดหมู่ วิเคราะห์ และจัดเรียงความรู้ชัดแจ้งที่มีอยู่ใหม่ ซึ่งช่วยสนับสนุนการตัดสินใจและนวัตกรรมขององค์กร

- การปรับเปลี่ยนสู่ภายใน (Internalization): การแปลงจากความรู้ชัดแจ้งสู่ความรู้ฝังลึก ซึ่งเป็นกระบวนการที่ทำให้ความรู้ชัดแจ้งเป็นรูปธรรมและมีภาพลักษณ์ชัดเจน ความรู้ชัดแจ้งใหม่ที่เกิดจากการ “รวบรวมและผสมผสาน” ถูกดูดซับและย่อยสลายโดยพนักงานภายในองค์กร และยกระดับเป็นความรู้ฝังลึกของพวกเขาเอง บุคคลแปลงความรู้ชัดแจ้งจากภายนอกให้เป็นความรู้ฝังลึกของตนเองผ่านการเรียนรู้ การฝึกฝน และการประยุกต์ใช้ ซึ่งช่วยพัฒนาความสามารถและคุณภาพของแต่ละบุคคล

- โมเดลการแปลงความรู้แบบเกลียว: Nonaka และ Takeuchi ได้นำเสนอโมเดลการสร้างความรู้แบบเกลียวเพิ่มเติม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความรู้ในองค์กรพัฒนาอย่างต่อเนื่องผ่านการแปลงและนวัตกรรมอย่างไร ซึ่งในโมเดลแบบเกลียวนี้ การแปลงความรู้เป็นกระบวนการต่อเนื่องและเป็นพลวัต ที่เกี่ยวข้องกับระดับบุคคลและองค์กร บุคคลแปลงและสร้างนวัตกรรมความรู้ผ่านสี่รูปแบบ ได้แก่ การขัดเกลาทางสังคม การแปลงความรู้ภายในสู่ภายนอก การผสมผสาน และการซึมซับ ส่วนองค์กรนั้นส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและแบ่งปันความรู้ระหว่างบุคคล โดยการจัดสภาพแวดล้อม แรงจูงใจ และการสนับสนุนที่ดี เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาความรู้แบบเกลียวขึ้นไปอย่างต่อเนื่อง

ทฤษฎีการแปลงความรู้ของ Nonaka และ Takeuchi เน้นย้ำถึงการแปลงความรู้ระหว่างความรู้ฝังลึกและความรู้ชัดแจ้ง ตลอดจนกระบวนการสร้างและถ่ายทอดความรู้ในระดับบุคคลและองค์กร โดยองค์กรสามารถจัดการทรัพยากรความรู้ได้ดียิ่งขึ้น พร้อมทั้งเพิ่มขีดความสามารถด้านนวัตกรรมและความสามารถในการแข่งขัน ผ่านการทำความเข้าใจเนื้อหาและการประยุกต์ใช้ทฤษฎีนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในงานวิจัยเรื่อง “การศึกษาารูปแบบพุ่กันและหมึกของการวาดภาพทิวทัศน์หมึกจีนร่วมสมัย” ของจาง คุณ ในปี ค.ศ. 2019 งานวิจัยนี้ นำ “รูปแบบของพุ่กันและหมึก” ของการวาดภาพทิวทัศน์หมึกจีนร่วมสมัยเป็นวัตถุในการวิจัย โดยเริ่มจาก “การจัดประเภทรูปแบบของพุ่กันและหมึก” โดยใช้ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับของวัฒนธรรมภาพเป็นหลัก โดยนำการวิเคราะห์เชิงสัญลักษณ์และวิธีการวิเคราะห์เปรียบเทียบมาใช้เพื่อจำแนกประเภทรูปแบบของพุ่กันและหมึกที่หลากหลายในปัจจุบัน ซึ่งจากการศึกษาและสรุปภาษาของพุ่กันและหมึกของภาพวาดทิวทัศน์นี้ได้เผยให้เห็นความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง

จากงานวิจัยของ จาง คุณ ทำให้เราได้เรียนรู้ประเด็นเหล่านี้ ลำดับแรก คือการสำรวจคุณสมบัติที่เป็นส่วนประกอบหลักของหมึกและพุ่กันที่ใช้ในภาพวาดหมึกจีน และถามถึงประวัติความเป็นมาของ “การวาดภาพทิวทัศน์ด้วยหมึก” กับ “หมึกและพุ่กัน” จากการวิเคราะห์แยกแยะความหมายและแนวคิด ทำการสืบเสาะคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ภายในที่มีอยู่ในปัจจุบัน จากนั้นศึกษาพิจารณาความหมายแฝงที่ซ่อนอยู่ภายในหมึกและพุ่กันที่ใช้ในการวาดภาพทิวทัศน์ด้วยหมึกจีนที่อยู่ท่ามกลางบริบททางวัฒนธรรมที่มีความซับซ้อนในปัจจุบัน ศึกษาการจำแนกรูปแบบทางภาษาที่ปรากฏให้เห็นภายนอก และทำการเปรียบเทียบกับภาพทิวทัศน์จริงอีกครั้งหนึ่ง วิเคราะห์องค์ประกอบของภาษาหมึกและพุ่กัน กับวิธีการนำเสนอรูปแบบทางสุนทรียศาสตร์ และลำดับสุดท้ายคือ การค้นหาถึงวิธีการที่ถูกต้องในการปฏิบัติต่อจิตวิญญาณในบริบทของประเพณีที่สืบทอดต่อกันมา และคุณค่าของหมึกและพุ่กันในการวาดภาพทิวทัศน์ด้วยหมึกแบบร่วมสมัย ภายใต้พื้นฐานของการสรุปรูปแบบของหมึกและพุ่กันที่มีความแตกต่างกันออกไป ประกอบกับการสืบเสาะวิธีการสร้างแผนผังคุณค่าทางสุนทรียของหมึกและพุ่กันในการวาดภาพทิวทัศน์ด้วยหมึกจีนแบบร่วมสมัย (Zhang, 2019)

งานวิจัยเรื่อง “ภาษาใหม่ของการวาดภาพหมึกจีน” ของอู๋ ยวีจิ้ง ในปี ค.ศ. 2024 งานวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คือการบอกเล่าแนวคิดของภาพแบบร่วมสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่องตามการแปรเปลี่ยนของเวลาและพื้นที่ และการที่คุณค่าทางสุนทรียะและความเคยชินต่อการรับรู้ทางสุนทรียะของศิลปินและผู้ชมเปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่อง และมีความต้องการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น เพื่อเป็นการก้าวขยับไปสู่การอธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงของภาษาหมึก ส่วนที่ 2 คือการใช้การวิจัยและวิเคราะห์กรณีตัวอย่างของศิลปิน ในการอธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงทางภาษาศิลปะการใช้หมึกแบบร่วมสมัยที่มีความเฉพาะเจาะจง และ ความหมายทางวัฒนธรรมที่ซ่อนลึกอยู่เบื้องหลัง ส่วนที่ 3 คือการสรุปข้อพิจารณาถึงอุปสรรคที่ภาษาศิลปะหมึกต้องเผชิญในยุคปัจจุบันและการพัฒนาในอนาคต

ในงานวิจัยนี้ ผู้เขียนได้มีการบรรยายถึงสภาพปัจจุบันในการพัฒนาภาพวาดหมึกจีนภายใต้บริบทของวัฒนธรรมร่วมสมัย โดยเขามีความคิดเห็นว่า เหล่าศิลปินควรนำสื่อผสมและภาษาทางเทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้กับศิลปะภาพวาดหมึกจีน และในขณะเดียวกัน ควรที่จะขัดเกลาความคิดแบบดั้งเดิม และค่านิยมของชาวจีน เพื่อยกระดับศิลปะภาพวาดหมึกจีนไปสู่แนวคิดทางจิตวิญญาณ และก้าวข้ามภาพวาดหมึกจีนแบบเดิม ๆ ที่ใช้กระดาษและหมึกทั่วไป ไปสู่กลยุทธ์การใช้ภาษาภาพวาดแบบกราฟิก ทั้งนี้ ในยุคสมัยปัจจุบันที่มีการนำเอาครีเอทีฟมีเดียมาประยุกต์ใช้กับด้านต่าง ๆ อาทิ อุปกรณ์สำหรับติดตามต้อกิ้ง สภาพแวดล้อมห้องอวกาศ ศิลปะแสดงสด และมัลติมีเดีย ได้กระตุ้นให้ภาพวาดหมึกจีนก้าวข้ามขีดจำกัดของตน และขยายการรับรู้ผ่านสื่อกลาง

อู๋วีจิ้ง ได้อภิปรายถึงบริบทของวัฒนธรรมร่วมสมัยในปัจจุบันอย่างสังเขป ทั้งนี้เพื่อแสดงให้เห็นถึงนวัตกรรมและการขยายความหมายทางภาษาของหมึกจีนที่เปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการและพึงพอใจในงานศิลปะ และความต้องการในแต่ละยุคสมัย อธิบายเพิ่มเติมคือ ไม่ว่าภาษาของภาพวาดหมึกจีนในยุคร่วมสมัยจะถูกบรรดาศิลปินเปลี่ยนแปลงสื่อกลางหรือรูปแบบในการนำเสนอ แต่จิตวิญญาณของภาพวาดหมึกจีนจะยังคงหลงเหลืออยู่ในผลงานสืบไป (Wu, 2024)

งานวิจัยเรื่อง “การวิจัยสถานการณ์ปัจจุบันและการพัฒนาการตกแต่งด้วยเคลือบลายไฟบนเซรามิกลายครามร่วมสมัย” ของหยาง เหวินจิ่งในปี 2024 โดยงานวิจัยนี้มุ่งเน้นไปที่การศึกษาการตกแต่งด้วยเคลือบลายไฟบนเซรามิกลายครามของจิงเต๋อเจิ้นอย่างครอบคลุม โดยมีการศึกษาวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์และวิวัฒนาการเซรามิกลายครามเคลือบลายไฟ ตลอดจนเอกลักษณ์ทางศิลปะของเซรามิกลายครามเคลือบลายไฟสมัยใหม่ ทำให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ การก่อตัว เหตุผล ลักษณะของวัสดุ และความสัมพันธ์ระหว่างศิลปะการวาดภาพของเซรามิกประเภทนี้

งานวิจัยนี้สามารถเป็นข้อมูลอ้างอิงให้กับการทำความเข้าใจถึงรูปแบบดั้งเดิมของการตกแต่งด้วยเคลือบลายไฟบนเซรามิกลายคราม วิธีการพัฒนาเทคนิคการตกแต่งให้ดีขึ้น และการเทคนิคการตกแต่งที่หลากหลายในกระบวนการตกแต่งเซรามิกลายครามเคลือบลายไฟร่วมสมัย (Yang, 2024)

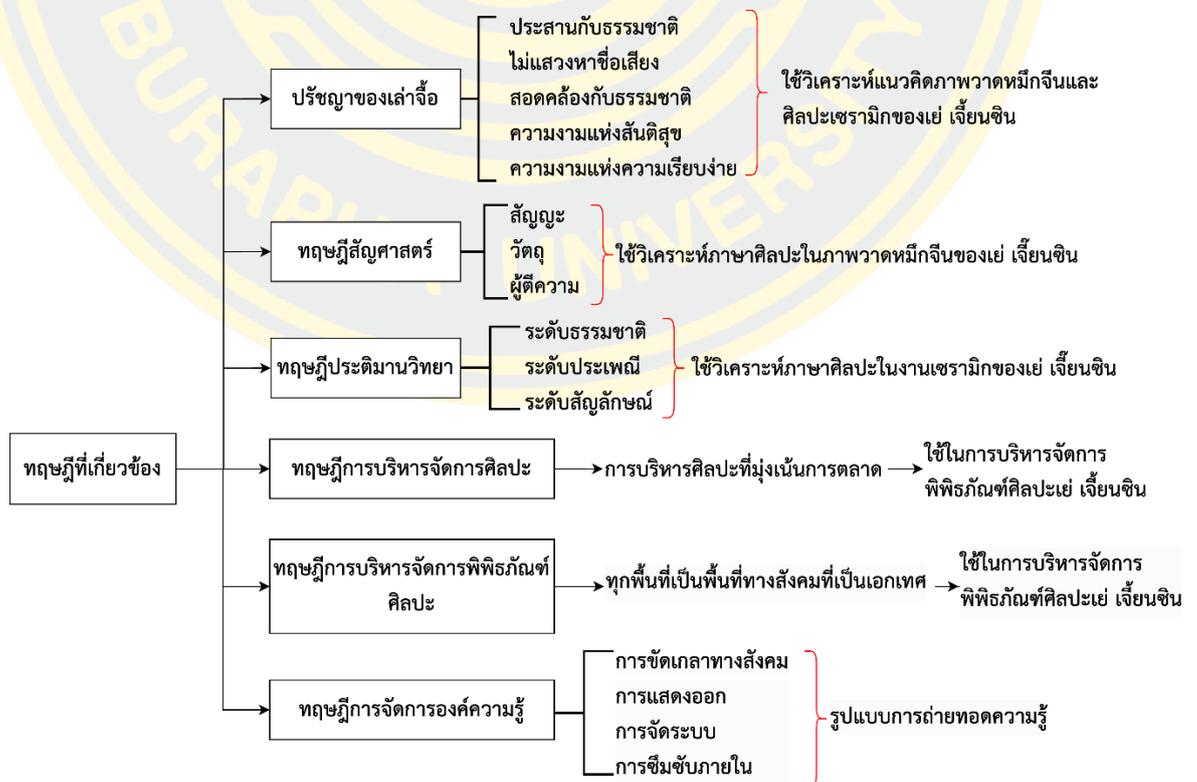
งานวิจัยเรื่อง “การวิจัยด้านการจัดการศิลปะและกลยุทธ์การสื่อสารการตลาดของพิพิธภัณฑ์ศิลปะหุเป่ย์” ของหลิว เจิงซือ ในปี 2024 งานวิจัยนี้ใช้พิพิธภัณฑ์ศิลปะหุเป่ย์เป็นกรณีศึกษาดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์การพัฒนาและสถานการณ์ปัจจุบันของการจัดการงานศิลปะ และใช้ความรู้ด้านการจัดการศิลปะ การตลาดเชิงบูรณาการ การโฆษณา การสื่อสาร และจิตวิทยาสังคมเป็นพื้นฐานทางทฤษฎี จากการศึกษาและวิเคราะห์กระบวนการพัฒนาและสถานะการดำเนินงานของพิพิธภัณฑ์ศิลปะหุเป่ย์ได้มีการเสนอรูปแบบการจัดการศิลปะเฉพาะตามการสื่อสารการตลาด เพื่อให้พิพิธภัณฑ์ศิลปะหุเป่ย์สามารถดึงดูดความสนใจของผู้คนได้มากขึ้นด้วยภาพลักษณ์ที่สมบูรณ์แบบ

ยิ่งขึ้น นอกจากนี้การปฏิรูประบบวัฒนธรรมจะช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน อิทธิพล และผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของการพัฒนาอุตสาหกรรมวัฒนธรรมของหุเป่ย์ได้

งานวิจัยนี้ได้อภิปรายถึงรูปแบบการประยุกต์ใช้การสื่อสารทางการตลาดในการจัดการศิลปะ ซึ่งสามารถเป็นข้อมูลอ้างอิงต่อรูปแบบการดำเนินงานที่แท้จริงของการจัดการงานศิลปะได้ (Liu Shengsi, 2024)

งานวิจัยเรื่อง “สถานการณ์ปัจจุบันของพิพิธภัณฑ์ศิลปะเอกชนในประเทศจีน” ของหลิว ฉุนเฟิง ในปี 2007 งานวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยที่หลากหลายในการนำเสนอให้เห็นถึงข้อดีและปัญหาของพิพิธภัณฑ์ศิลปะเอกชน หลังจากมีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว พบว่าปัญหาและข้อบกพร่องบางประการในกระบวนการพัฒนาพิพิธภัณฑ์ศิลปะเอกชนคือ การมีเงินทุนไม่เพียงพอ การจัดสรรทรัพยากรไม่เพียงพอ ผลงานจัดแสดงไม่เพียงพอ การส่งเสริมด้านการศึกษาไม่เพียงพอ และการขาดแคลนทรัพยากรบุคคล ซึ่งมีการดำเนินการวิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับปัญหาและข้อบกพร่องเหล่านี้ตลอดจนสาเหตุของปัญหาและข้อบกพร่องเหล่านี้

การเติมเต็มช่องว่างทางทฤษฎีในงานวิจัยภายในประเทศจีนเหล่านี้ เป็นพื้นฐานข้อมูลที่ดีสำหรับการสร้างสาขาวิชาการจัดการศิลปะ และยังสามารถเป็นข้อมูลอ้างอิงทางทฤษฎีที่เป็นประโยชน์สำหรับการจัดตั้งและพัฒนาพิพิธภัณฑ์ศิลปะเอกชน (Liu, 2007)

ภาพที่ 2-15 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ (Chuchu Cai, 2023)

สรุป

บทนี้ได้อธิบายถึงภูมิหลังทางสังคม นโยบาย และระบบในช่วงก่อนและหลังกำเนิดของ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน รวมถึงได้ทบทวนสถานะของภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกในสังคมจีน ตลอดจนปัญหาการพัฒนาที่เผชิญอยู่ ในส่วนต่อไป จะมีการนำทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่กล่าวถึงในบทนี้มา วิเคราะห์ภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน เพื่อเข้าใจถึงแนวคิด รูปแบบ และภาษาศิลปะของท่าน เกี่ยวกับการศึกษาก่อนหน้านี้ ได้ครอบคลุมถึงรูปแบบการใช้ฟู่กัน และหมึกในภาพวาดทิวทัศน์แบบหมึกจีนร่วมสมัย การเปลี่ยนแปลงของภาษาศิลปะในงานหมึกจีน ศิลปะการตกแต่งเครื่องเคลือบสีครามและสีแดงใต้เคลือบ กลยุทธ์การจัดการศิลปะและการสื่อสาร การตลาด รวมถึงสถานะปัจจุบันของพิพิธภัณฑ์ศิลปะเอกชน การศึกษาเหล่านี้ได้สำรวจ สถานะปัจจุบันและการพัฒนาของการสร้างสรรค์ศิลปะ ทฤษฎีศิลปะ การจัดการศิลปะ และการตลาด จากมุมมองที่ต่างกันไป ให้การวิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับคุณค่าของศิลปะแบบดั้งเดิมและร่วมสมัย ตลอดจนกลยุทธ์การจัดการศิลปะ ซึ่งมีคุณค่าต่อการแหล่งอ้างอิงในการวิจัยครั้งนี้มาก

สำหรับบทนี้ ผู้วิจัยได้ทบทวนสภาพแวดล้อมทางสังคมในช่วงกำเนิดและเติบโตของ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน รวมถึงสรุปความแตกต่างและลักษณะร่วมของศิลปินในช่วงเวลาเดียวกัน เพื่อสะท้อนถึงความเป็นมาของผลงานศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินจากมุมมองที่หลากหลาย ผ่านการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เช่น แนวคิดปรัชญาของเล่าจื๊อ สัจยวิทยา ประติมานวิทยา และการจัดการพิพิธภัณฑ์ศิลปะ เนื้อหาที่ได้จะถูกนำไปใช้ในบทต่อไปเพื่อวิเคราะห์แนวคิด รูปแบบ และภาษา ศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน นอกจากนี้ การศึกษาในบทนี้ยังทำให้ผู้วิจัยได้รับข้อมูล สภาพการณ์ปัจจุบันเกี่ยวกับการวิจัยภาพวาดหมึกจีน ศิลปะเซรามิกและการจัดการพิพิธภัณฑ์ศิลปะ ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน และทำให้ผู้วิจัยค้นพบนวัตกรรมและคุณค่าของการวิจัยครั้งนี้

บทที่ 3

ภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

การวิจัย แนวคิด รูปแบบและภาษาศิลปะในภาพวาดหมึกจีนและผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินนี้ ได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับชีวประวัติ ประสบการณ์ทางการศึกษา และการปฏิบัติงานศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ผ่านการสำรวจภาคสนาม โดยการศึกษาพัฒนาการทั้งสามระยะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินในด้านภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิก บทนี้เผยให้เห็นถึงวิวัฒนาการของสไตล์ศิลปะและลักษณะเฉพาะของผลงานในแต่ละช่วงเวลา นอกจากนี้ บทนี้ยังได้ทำการสำรวจภาคสนามเกี่ยวกับภูมิหลังการก่อตั้งและสถานะปัจจุบันของพิพิธภัณฑ์ศิลปะตึกพินฮูยของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน เพื่อให้เข้าใจอย่างครอบคลุมถึงตำแหน่งและอิทธิพลของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินในประวัติศาสตร์ศิลปะร่วมสมัยของจีน

ภาพที่ 3-1 ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ในวัยหนุ่ม (Ran Yan, 2010)

สภาพแวดล้อมการเติบโตของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน

1. สภาพแวดล้อมการเติบโต

เย่ เจี้ยนชินเกิดเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน ค.ศ.1958 ในเขตสวีเจียผิง เมืองอู่ฮั่น ริมฝั่งแม่น้ำแยงซี โดยในช่วงราชวงศ์หมิงและชิง เขตสวีเจียผิงเป็นศูนย์กลางการคมนาคมที่สำคัญในลุ่มน้ำแยงซี มีวัฒนธรรมท่าเรือกว้างต้ง-ฮั่นได้ตั้งหลักปักฐานขึ้นที่นี่ ซึ่งวัฒนธรรมท่าเรือเป็นการบ่งบอกถึงการไปมาผู้คนหาสู่ และหลังไหลเข้ามาของผู้คน โดยข้อได้เปรียบของท่าเรือคือพื้นที่ในการชิมชั้บทรัพยากร และวัฒนธรรมจากต่างประเทศนอกจากนี้ ซึ่งการชิมชั้บนี้ก็ได้สะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนในการสร้างสรรค์ทางศิลปะของเย่ เจี้ยนชินในหลายปีต่อมา

ในปีที่เย่ เจี้ยนชินเกิดเป็นปีที่ขบวนการ “ก้าวกระโดดไปข้างหน้า” ของจีนเริ่มต้นขึ้น การเคลื่อนไหวนี้เป็นความพ่ายแพ้อย่างร้ายแรงของพรรคคอมมิวนิสต์จีนในการสำรวจเส้นทางสู่การสร้างลัทธิสังคมนิยม “ขบวนการก้าวกระโดดไปข้างหน้า” ได้ขัดขวางระเบียบทางสังคมและเศรษฐกิจ และในปีเดียวกับที่การเคลื่อนไหวสิ้นสุดลง ในปีค.ศ. 1960 เย่ เจี้ยนชินในวัย 2 ขวบถูกส่งตัวไปยังบ้านเกิดของเขาที่เมืองซินโจว และถึงแม้ว่าชีวิตในบ้านเกิดของเขาจะเรียบง่าย แต่ก็ไม่ได้ลำบากแม้แต่น้อย ซึ่งเป็น การวางรากฐานทางกายภาพที่มั่นคง

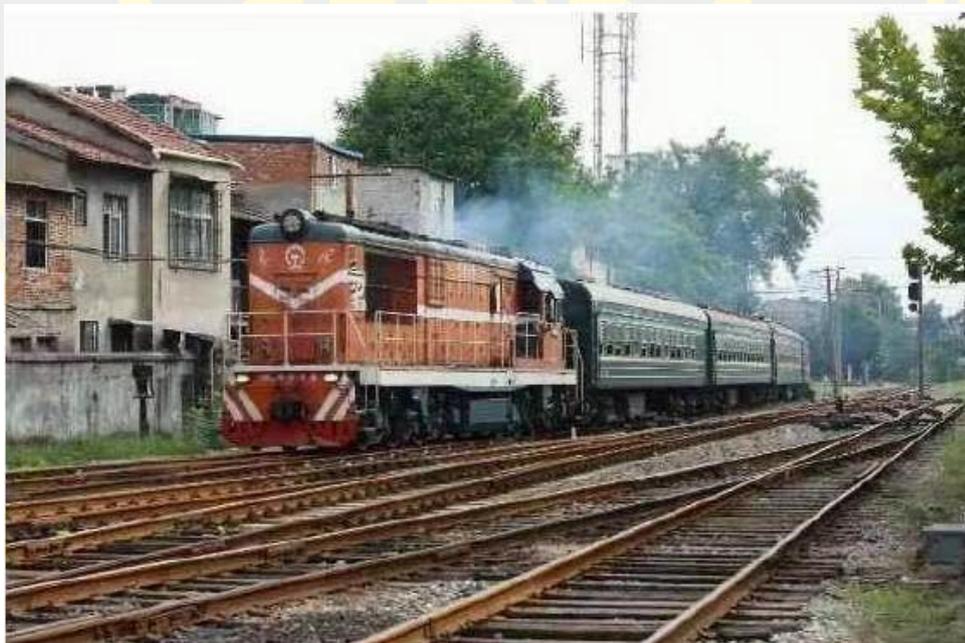

ภาพที่ 3-2 ภาพของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน เมื่อเดินทางมาที่เมืองจิงเต๋อเจิ้นเป็นครั้งแรก

(msxy.jhun.edu.cn/83/4d/c2261a33613/page.htm)

ภาพที่ 3-3 ทางรถไฟสายสวี่เจียเผิง 1 (sohu.com/a/128484291_355670)

ภาพที่ 3-4 ทางรถไฟสายสวี่เจียเผิง 2 (sohu.com/a/128484291_355670)

2. ภูมิหลังทางการศึกษา

หลังจากที่เย่ เจี้ยนซินกลับมาที่อยู่อันก็พักอาศัยอยู่ใกล้กับสถานีรถไฟหัวขางเหนือนอกทางรถไฟเมืองสวีเจียผิง ถือได้ว่าเป็นพื้นที่สลัมในเมืองอยู่อัน และในฐานะเป็นเด็กที่เติบโตมาริมแม่น้ำแยงซี ความสนุกสนานในวัยเด็กของเย่ เจี้ยนซินส่วนใหญ่จึงมาจากการเล่นน้ำในแม่น้ำแยงซี พ่อและแม่ของเย่ เจี้ยนซินเป็นลูกหาบอยู่ที่ท่าเทียบเรือริมแม่น้ำแยงซี ทำงานด้านการขนส่ง ในฐานะลูกชายคนโตในครอบครัว เย่ เจี้ยนซินมีหน้าที่ในการดูแลครอบครัวตั้งแต่ยังเด็ก ในปี ค.ศ.1966 ได้ศึกษาที่โรงเรียนประถมศึกษาชื่อเหมยถ้ง ซึ่งอยู่ในยุคที่ใกล้เคียงกับช่วง “การปฏิวัติวัฒนธรรม” และ “ขบวนการทำลายสี่สิ่งเก่า” ได้แก่ แนวคิดเก่า วัฒนธรรมเก่า ประเพณีเก่า และนิสัยเก่าที่แพร่หลายในสังคม ซึ่งเย่ เจี้ยนซินก็ได้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของ “ทหารแดง” ด้วย บรรยากาศทางสังคมในขณะนั้นส่งเสริมให้เกิด “การโจมตีวรรณกรรมและการต่อสู้ทางทหาร” กล่าวคือ เป็นการวิพากษ์วิจารณ์พฤติกรรมของชนชั้นกระฎุมพีซึ่งเป็นยุคที่ปั่นป่วนอย่างยิ่ง ผู้คนเพลิดเพลินกับการทำลายและยึดโบราณวัตถุ และโบราณวัตถุถูกเรียกอย่างเสื่อมเสียว่าเป็น “เศษซากของสังคมเก่า” แต่ถึงแม้ว่าสถานการณ์ทางการเมืองจะไม่มั่นคง แต่สำหรับคนธรรมดาส่วนใหญ่ก็ถือว่าสังคมอยู่ในสภาวะที่ค่อนข้างดี กลางคืนสามารถเปิดบ้านโดยมาต้องปิดประตูได้ ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ติดทางรถไฟจะปูเสื่อไม้ไผ่ข้างทางรถไฟเพื่อคลายร้อนและนอนในฤดูร้อน ยุคนั้นได้พัฒนาความสามารถในการเอาชีวิตรอดและความสามารถในการปรับตัวที่แข็งแกร่งให้กับเย่ เจี้ยนซิน และถึงแม้ว่าสภาพความเป็นอยู่จะย่ำแย่ แต่ชีวิตทางจิตวิญญาณก็ยังอุดมสมบูรณ์ แม้กระทั่งตอนนี้ที่เย่ เจี้ยนซินผู้ที่มีอิสรภาพทางการเงินแล้ว แต่ก็ยังคงยึดถือและรักษาวิถีชีวิตที่เรียบง่ายไว้อยู่

ภาพที่ 3-5 ผู้คนในอยู่อันเพลิดเพลินกับอากาศที่เย็นสบายในช่วงทศวรรษ 1980

(sohu.com/a/324614404_99895769)

ขณะศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เย่ เจี้ยนซินในฐานะเป็นฝ่ายประชาสัมพันธ์ของชั้นเรียน มีหน้าที่ในการจัดภาพการ์ตูนบนกระดานดำที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับในการปฏิบัติ ความรักในการวาดภาพของเย่ เจี้ยนซินมีต้นกำเนิดมาจากสมัยนั้น และเนื่องจากได้รับแรงบันดาลใจจากปู่ที่เชี่ยวชาญเรื่องช่างไม้มาตั้งแต่เด็ก ส่งผลให้เย่ เจี้ยนซินได้แสดงความสามารถในการวาดภาพและสามารถนำเสนอสิ่งที่เห็นและคิดบนกระดาษได้อย่างชัดเจนตั้งแต่เขายังเป็นเด็ก และนอกจากการวาดภาพแล้ว ก็ยังรักการอ่านและได้ก่อตั้งชมรมหนังสือขึ้นด้วย มีการแลกเปลี่ยนหนังสืออ่านกับเพื่อนร่วมชั้น เช่น เรื่อง “ซ้องกั๋ง” และ เรื่อง “การต่อสู้ในเมืองโบราณ” ซึ่งโดยปกติสามารถอ่านหนังสือเล่มหนึ่งให้จบได้ภายใน 2 วัน ซึ่งในกระบวนการนี้ก็ส่งผลให้มุมมองที่มีต่อโลกและทัศนคติต่อชีวิตของเย่ เจี้ยนซินก็ค่อย ๆ เป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา

ในปีค.ศ. 1981 เย่ เจี้ยนซินได้เข้าศึกษาในสาขาวิชาการออกแบบบรรจุภัณฑ์และการตกแต่งของมหาวิทยาลัยเจียงอัน และหลังจากใช้เวลาในการศึกษาทั้งหมด 3 ปีก็ได้สำเร็จการศึกษาปี 1983 ในระหว่างช่วงเวลาของการเรียนรู้นี้ อาจารย์จ้าง เซ่าหัวได้ยกย่องความสามารถของเย่ เจี้ยนซินในการวาดภาพเงินแบบดั้งเดิมเป็นพิเศษ และกลายเป็นนักเรียนที่อายุมากที่สุดในระดับชั้นเรียน อีกทั้งได้เป็นเลขานุการของสมาชิกสันนิบาตคอมมิวนิสต์อีกด้วย กำลังใจของอาจารย์มีอิทธิพลต่อการพัฒนาเส้นทางการวาดภาพเงินของเย่ เจี้ยนซินเป็นอย่างมาก เขาเริ่มต้นเส้นทางของการสร้างสรรค์ผลงานด้วยการลอกเลียนแบบ “ภาพพระอาทิตย์ขึ้นแห่งภูเขาไท่ซาน” ขณะที่ศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 ซึ่งได้วางรากฐานที่มั่นคงสำหรับเส้นทางศิลปะในอนาคตของเขา

หลังจากสำเร็จการศึกษาเขาได้รับมอบหมายให้ทำงานที่สถานีโทรทัศน์อู่ฮั่น ในขณะนั้นรูปแบบการวาดภาพของเขาเริ่มผสมผสานองค์ประกอบของ “ภูเขา” และ “นก” โดยจัดวางดอกไม้และนกอย่างกลมกลืนในธรรมชาติ เขาผสมผสานแนวความคิดการออกแบบเข้ากับภูมิทัศน์จากหมึกอย่างเชี่ยวชาญ และกลายเป็นผู้รับประโยชน์สูงสุดแรกจากการเผยแพร่แนวความคิดการออกแบบแบบเบาเข้าสู่ของประเทศจีน และในขณะที่ทำงานเป็นหัวหน้าบรรณาธิการของสถานีโทรทัศน์อู่ฮั่น เย่ เจี้ยนซินมีหน้าที่ในการออกแบบฉากเปิดและปิดรายการ มีส่วนร่วมในการถ่ายทำรายการโทรทัศน์ การออกแบบงานศิลปะ และงานผลิต และมักจะออกไปถ่ายทำ ในเวลาว่าง เขายังคงไม่ลืมการร่างภาพหรือวาดภาพตามสิ่งที่ได้พบเจอ และนำข้อมูลหรือเนื้อหาที่รวบรวมจากภาพร่างเหล่านี้มาสร้างสรรค์เป็นผลงาน ในช่วงนี้ เย่ เจี้ยนซินได้นำองค์ประกอบการออกแบบและเทคนิคแสงและเงาแบบตะวันตกมาผสมผสานเข้ากับเทคนิคการภาพวาดดอกไม้และนกอันพิถีพิถัน โดยนิทรรศการภาพวาดครั้งแรกในชีวิตของเย่ เจี้ยนซินเป็นนิทรรศการที่จัดขึ้นสำหรับสองคน โดยสถานที่ในการจัดนิทรรศการคือบริษัทการท่องเที่ยวนานาชาติในเขตเสอฮั่ว เมืองเซินเจิ้น โดยผลงานแต่ละชิ้นมีราคา 200 หยวน และมีการจำหน่ายผลงานหลายชิ้นในนิทรรศการ ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นเล็ก ๆ ในอาชีพศิลปินของเขา

ศิลปะภาพวาดหมึกจีนของเย่ เจี้ยนซิน

เนื้อหาส่วนนี้มุ่งเน้นไปที่พัฒนาการทางศิลปะภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน โดยแบ่งออกเป็น 3 ช่วงเวลาทางศิลปะตามลำดับเวลาและอัตลักษณ์ทางศิลปะ ในช่วงเวลานี้ ผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินได้ผ่านการเปลี่ยนแปลงอย่างลึกซึ้งจากแนวทางดั้งเดิมสู่ความสร้างสรรค์ใหม่ จนค่อย ๆ ก่อร่างสร้างเป็นเอกลักษณ์ทางศิลปะเฉพาะตัว

1. ช่วงที่ 1 ปีค.ศ. 1987-1998 ภาพวาดหมึกจีนของเย่ เจี้ยนซิน

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1987 ถึง ค.ศ. 1989 ภาพยนตร์สารคดี ภาพวาดดอกไม้และนกใหม่ของเย่ เจี้ยนซิน”ที่สร้างโดยเย่ เจี้ยนซินได้รับการยอมรับจากผู้อำนวยการสถาบันจิตรกรรมจีนและได้จารึกชื่อภาพยนตร์เรื่องนี้ไว้ “หนังสือรวบรวมภาพวาดของเย่ เจี้ยนซิน” ถูกจารึกโดยหลิว ไคฉู โดยบทนำเขียนโดยหยู จื้อจินและ หลิว ลีซ่งตามลำดับ และในช่วงนี้ การเสียชีวิตของพ่อก็ทำให้เย่ เจี้ยนซินได้รับผลกระทบอย่างหนัก แต่งานของสถานีโทรทัศน์ก็ต้องดำเนินต่อไป อีกทั้งความกดดันทางการเงินของครอบครัวก็ตามมาด้วย ในปี ค.ศ. 1991 เย่ เจี้ยนซินได้จัดนิทรรศการ 4 คนขึ้นที่สถาบันจิตรกรรมปักกิ่ง โดยมีชื่อนิทรรศการว่า “นิทรรศการสี่คนของจิตรกรแห่งพื้นที่ฉู่” ซึ่งได้รับการยอมรับและความช่วยเหลืออย่างดีจากรองคณะบดีจาง เว่ย ผู้อำนวยการสำนักงานศิลปะ หวัง หมิงหมิง และจาง ปิง ประสบการณ์เหล่านี้ทำให้เขามีมุมมองที่มองไปข้างหน้าเกี่ยวกับศิลปะการวาดภาพของจีน โดยได้เปลี่ยนรูปแบบการวาดภาพดอกไม้ นก และทิวทัศน์ของจีนแบบดั้งเดิมของ โดยให้การสร้างสรรค์ให้เป็นไปตามธรรมชาติ และได้ละทิ้งข้อจำกัดของ “การวาดภาพแบบปัญญาชน” ที่มีการวาดภาพในพื้นที่ร่ม และยังมีกรรูปแบบการวาดภาพแบบปั้นกงปี (การวาดภาพแบบกิ่งพิถีพิถันแบบโบราณ) มาใช้ จนกลายเป็นรูปแบบศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง และมีได้มีอิทธิพลอย่างมากต่อสถาบันจิตรกรรมปักกิ่ง

ในปี ค.ศ.1994 สถาบันศิลปะสิ่งแวดล้อมแห่งอเมริกันได้ว่าจ้างเย่ เจี้ยนซินเป็นอาจารย์ เนื่องจากความจำเป็นในการทำงานจึงทำให้เย่ เจี้ยนซินต้องสอบเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันวิจิตรศิลป์หูเป่ย์ในเดือนเมษายน ค.ศ. 1995 ในบรรดาสถาบันที่รับสมัครทั้งหมด 18 แห่ง เย่ เจี้ยนซินได้รับการตอบรับเป็นลำดับที่ 1 ในการสอบวัดความรู้ทางวิชาชีพสาขาจิตรกรรมจีน ศาสตราจารย์ที่คัดเลือก เย่ เจี้ยนซินคือศาสตราจารย์เซ่า เซิงหลังจากสถาบันวิจิตรศิลป์หูเป่ย์ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์หลี่ เซ่อหราน โดยศาสตราจารย์เซ่า เซิงหลังเข้มงวดและมีเงื่อนไขที่สูงมากต่อนักเรียนของตัวเอง ซึ่งเย่ เจี้ยนซินโชคดีมากที่ได้เป็นลูกศิษย์คนใกล้ชิดของเขา หลังจากเข้าศึกษาแล้ว เย่ เจี้ยนซินเริ่มคัดลอกภาพโบราณ โดยคัดลอกสัปดาห์ละ 1 ภาพ เช่น “ภาพการอาศัยอยู่ในภูเขาฟูซุน” ของหวง กงวี่ ภาพภูมิทัศน์ของราชวงศ์ซ่งที่ชื่อว่า “การเดินทางในลำธารและภูเขา” ภายหลังจากนี้เนื่องจากได้รับคำแนะนำของอาจารย์เซ่า เซิงหลังจึงได้ชะลอความเร็วในการคัดลอก โดยใช้ระยะเวลา

ในการคัดลอกภาพหนึ่งภาพ 3-4 เดือน โดยมีการคัดลอกอย่างละเอียด ในบรรดาผลงานเหล่านั้น “ภาพการอาศัยอยู่ในภูเขาฟูซุน” ของหวง กวงวังถือเป็นบททดสอบทักษะที่ยอดเยี่ยม กล่าวคือหินที่ดูเรียบง่ายเกิดจากการขีดเส้นเป็นเส้นซ้ำๆ แล้วลงด้วยหมึกสีอ่อนถึง 20 ครั้ง และหลังจากเรียนรู้เทคนิคการใช้พู่กันและหมึกของคนรุ่นก่อนแล้วก็ได้เริ่มใช้เทคนิคเหล่านี้กับการสร้างสรรค์ของตัวเอง และได้สร้างผลงานชิ้นเอกด้วยผ้าไหมที่มีความยาว 4 เมตรที่ชื่อว่า “ความฝันในดินแดนแห่งราชวงศ์ถัง และซ่ง”

ปีค.ศ.1996 เย่ เจี้ยนซิน ได้ติดตามอาจารย์เส้า เซิงหลาง ไปที่ทิเบต การเดินทางครั้งนี้ได้เปิดโลกทัศน์ของเย่ เจี้ยนซิน ด้านการสร้างภาพทิวทัศน์เป็นอย่างมาก ท่านเริ่มสร้างภาพทิวทัศน์ขนาดใหญ่จากมุมมอง ซึ่งฉีกกฎการวาดภาพทิวทัศน์แบบดั้งเดิม และผสมผสานมุมมองและความรู้ที่มองลงมาจากที่สูงเอาไว้ในผลงาน ต่อมาในงานนิทรรศการสำเร็จการศึกษาปีค.ศ.1998 ศาสตราจารย์เส้า เซิงหลางมีความกระตือรือร้นอย่างยิ่งที่จะนำเสนอผลงานของเย่ เจี้ยนซิน และเย่ เจี้ยนซิน ก็เตรียมใจที่จะอยู่ทำงานต่อในมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตาม ในระหว่างที่ท่านศึกษาและปฏิบัติงานอยู่ในมหาวิทยาลัยนั้น ท่านได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมศิลปะมากมาย พร้อมกับดำเนินการวิจัยเจาะลึกทักษะการวาดภาพและประวัติศาสตร์ศิลปกรรมจีน ตลอดทั้งสำรวจการวิวัฒนาการและสาเหตุการเกิดของสไตล์ศิลปะ

ในช่วงเวลานี้ เย่ เจี้ยนซิน ได้พัฒนารูปแบบศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ซึ่งมีพลังทางทัศนศิลป์อันน่าประทับใจและสะท้อนยุคสมัย ผ่านการศึกษาเชิงลึกและการปฏิบัติเชิงนวัตกรรมของเทคนิคแบบดั้งเดิม รวมถึงความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงความต้องการของยุคสมัย

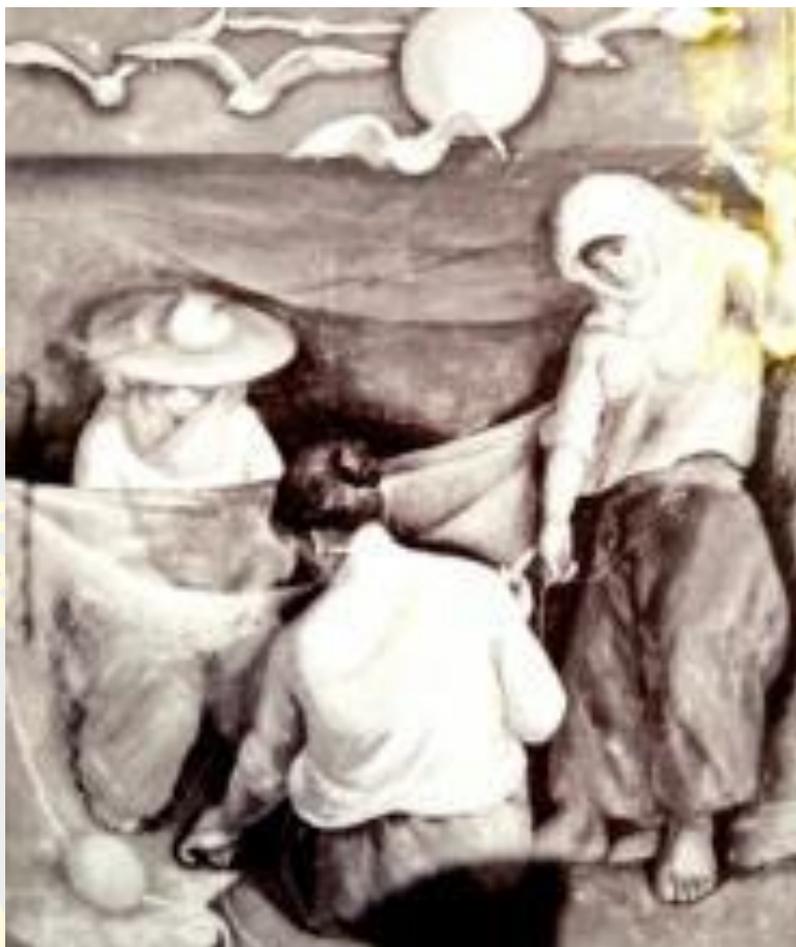
ภาพที่ 3-6 ภาพถ่ายศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน กับศาสตราจารย์เส้า เซิงหลง ถ่ายในปีค.ศ.1998
(Chuchu Cai, 2023)

ผลงานที่โดดเด่นของช่วงเวลานี้

1.1 ชื่อผลงาน: หญิงสาวชาวประมง

แนวคิดของผลงาน: ผลงานนี้ต้องการเปิดเผยวิถีชีวิตของหญิงสาวชาวประมง ผ่านการบรรยายฉากวิถีชีวิตและการสื่ออารมณ์ของหญิงสาวในหมู่บ้านชาวประมงอย่างละเอียด เพื่อแสดงความให้เห็นถึงความรู้ของผู้สร้างที่ซาบซึ้งในความอุตสาหกรรมของหญิงสาวชาวประมง

เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน: ผลงานนี้ใช้การสื่อสารด้วยจิตรกรรมสีน้ำมัน โดยใช้สไตล์ศิลปะสำนึกเป็นพื้นฐาน และใช้การจัดเรียงองค์ประกอบสามเหลี่ยมแบบกลับหัวเป็นเส้นนำสายตา ทำให้ภาพมีแรงจูงใจอันแข็งแกร่งและสื่ออารมณ์ได้อย่างลึกซึ้ง อย่างไรก็ตาม รูปแบบการสร้างภาพเช่นนี้ ไม่เพียงสามารถเพิ่มความเสถียรทางโครงสร้างให้กับผลงานเท่านั้น แต่ยังเต็มไปด้วยความหมายเชิงสัญลักษณ์ และสามารถต่อยอดอีกระดับถึงความยากลำบากของหญิงสาวชาวประมง

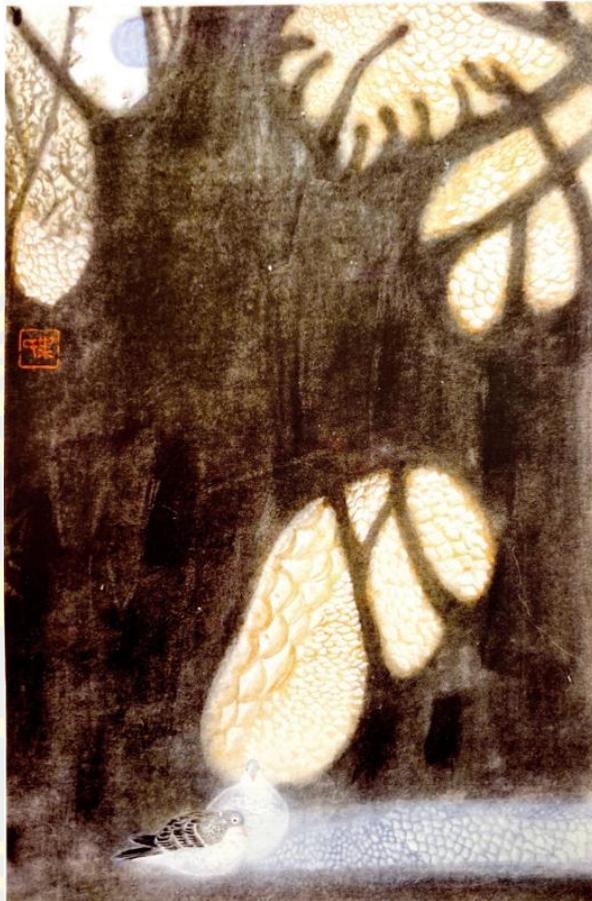

ภาพที่ 3-7 หญิงสาวชาวประมง (Chuchu Cai, 2023)

1.2 ชื่อผลงาน: บทเพลงแห่งสันติภาพ

แนวคิดของผลงาน: แนวคิดสำคัญที่ต้องการสื่อของผลงานนี้ คือการสรรเสริญและการคาดหวังที่จะให้เกิดความสงบสุข โดยนกพิราบในผลงานเป็นสัญลักษณ์ของสันติภาพ และรูปขนนกที่อยู่ด้านหลังถูกตัดไปตามกาลเวลา เป็นการอุปมาถึงลักษณะโดยธรรมชาติของสันติภาพที่เปราะบางและอ่อนแอ

เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน: ผลงานนี้ใช้เทคนิคการวาดภาพหมึกหลากสี ซึ่งเทคนิคประเภทนี้มีการผสมผสานภาษาศิลปะของการวาดภาพหมึกจีนแบบดั้งเดิมและความสมบูรณ์ของสีในการวาดภาพแบบตะวันตก จนเกิดเป็นรูปแบบการแสดงออกด้วยภาพที่ข้ามวัฒนธรรม นอกจากนี้ผลงานนี้ยังนำสไตล์ศิลปะสำนึกนิยมมาใช้ และใช้คอนทราสต์ระหว่างการเคลื่อนไหวของนกพิราบที่ด้านล่างของภาพและปีกของนกพิราบในพื้นที่หลัง เพื่อสร้างความสมดุลของภาพ และเสริมการสื่อสารธีมของผลงานอีกระดับ

ภาพที่ 3-8 ผลงานชุดนกหลากสี 1 (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-9 บางส่วนของผลงานชุดนกหลากสี 1 (Chuchu Cai, 2023)

1.3 ชื่อผลงาน: ผลงานชุดนกหลากหลายสี

แนวคิดของผลงาน: ผลงานนี้มีระฆังทองสัมฤทธิ์อันเป็นเครื่องดนตรีจีนโบราณเป็นจุดศูนย์กลางของภาพ บนตัวระฆังมีข้อความสลักไว้ว่า “ชีวิตนิรันดร” สื่อถึงความเป็นนิรันดรและความเป็นอมตะ ขณะที่เสาหินที่กระจายอยู่รอบๆ ระฆังนี้เต็มไปด้วยรอยแตกร้าว ซึ่งสื่อถึงการกัดเซาะและกาลเวลา ความแตกต่างนี้แสดงให้เห็นความตึงเครียดระหว่างกาลเวลาและนิรันดรอย่างชัดเจน

เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน: ผลงานนี้ใช้เทคนิคการวาดภาพหมึกหลากหลายสีผสมผสานองค์ประกอบของศิลปะจีนนิยม และสร้างเอฟเฟกต์ภาพที่เหนือความเป็นจริง ไม่เพียงเท่านั้น ภาพนี้ยังใช้การจัดองค์ประกอบภาพเป็นรูปตัว S ทำให้สามารถสัมผัสถึงกาลเวลาที่ผ่านไป และเสริมการสื่อสารซึมของผลงานให้เด่นชัดยิ่งขึ้น เทคนิคการจัดองค์ประกอบภาพเช่นนี้ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มความรู้สึกแบบไดนามิกให้กับภาพ แต่ยังทำให้ธีมของผลงานลึกซึ้งยิ่งขึ้น จนสามารถกระตุ้นให้ผู้ชมคิดเกี่ยวกับความหมายของเวลาและการดำรงอยู่แบบลึกลับซึ่งได้

ภาพที่ 3-10 ผลงานชุดนกหลากหลายสี 2 (Chuchu Cai, 2023)

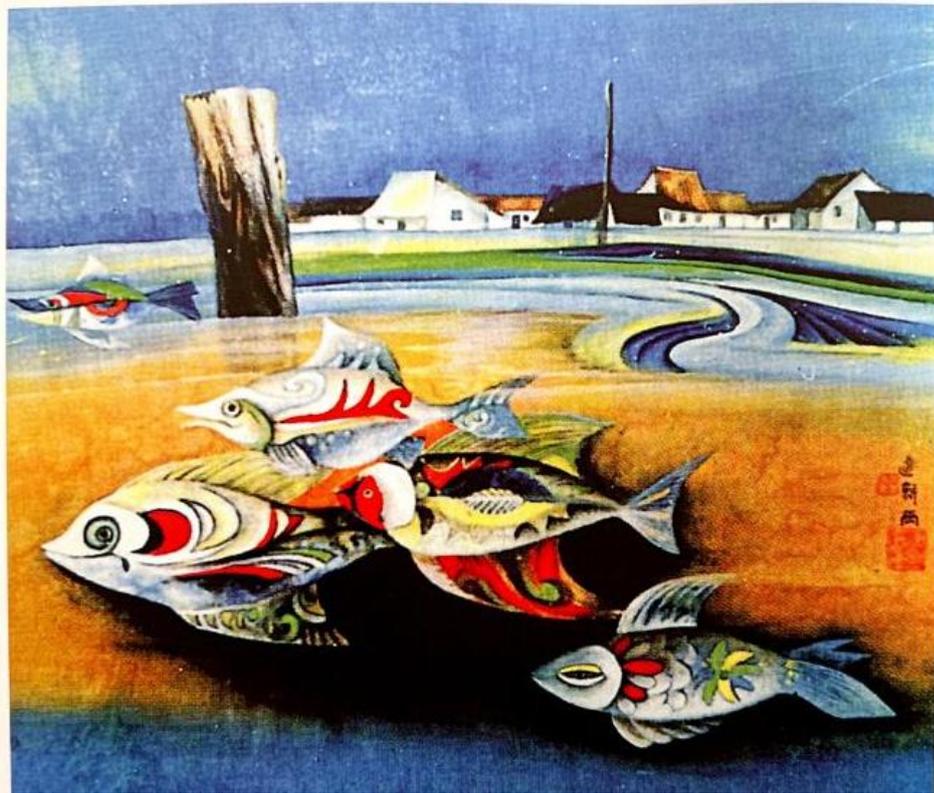

ภาพที่ 3-11 บางส่วนของผลงานชุดนกกหลากสี 2 (Chuchu Cai, 2023)

1.4 ชื่อผลงาน: ผลงานชุดนกกหลากสี 2

แนวคิดของผลงาน: ผลงานนี้นำเสนอฉากการทำลายสิ่งแวดล้อมอย่างชัดเจน ด้วยการผสมผสานระหว่างปลาเก๋ยตื้นในระยะใกล้และแม่น้ำที่แห้งเหือดกลางพื้นดิน ทำให้สัตว์น้ำไม่สามารถอยู่อาศัยได้อีกต่อไป ภาพนี้ได้ถ่ายทอดข้อความหนึ่งอย่างชัดเจน นั่นคือ เราต้องปกป้องธรรมชาติเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพอย่างเร่งด่วน

เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน: ผลงานนี้ใช้เทคนิคการวาดภาพหมึกหลากสีผสมผสานสไตล์ของลัทธิศิลปะเหนือจริง โดยลวดลายบนตัวปลาและการใช้สีแดงสดในภาพนี้ ไม่เพียงทำให้ภาพดูสวยงามมากขึ้นเท่านั้น แต่ยังเป็นการอุปมาถึงชะตากรรมอันน่าเศร้าของปลาด้วย อย่างไรก็ตาม กลยุทธ์การใช้สีที่โดดเด่นนี้ ได้สร้างแรงจูงใจอันแข็งแกร่งให้ภาพอย่างมาก และช่วยเสริมธีมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของผลงานชิ้นนี้ได้ดี

ภาพที่ 3-12 ผลงานชุดนกปลา 3 (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-13 ผลงานชุดนกปลา 3 (Chuchu Cai, 2023)

1.5 ชื่อผลงาน: ผลงานชุดนกหลากสี

แนวคิดของผลงาน: สาระสำคัญของภาพนี้อยู่ที่บ่อน้ำซึ่งตั้งอยู่ตรงกลางของภาพ ด้านในบ่อน้ำมีการแรเงาให้ดูลึกลงไป และมีเส้นด้ายสีแดงห้อยอยู่ที่ปากบ่อ ซึ่งกระตุ้นให้ผู้ชมเกิดจินตนาการถึงความลึกของบ่อน้ำและเรื่องราวเบื้องหลังของฉากนี้อย่างไรซี้ดจำกัด

เทคนิคการสร้างสรรคผลงาน: ผลงานนี้ใช้เทคนิคการวาดภาพหมึกหลากสีผสมผสานสไตล์ของลัทธิศิลปะปะเหนือจริง โดยลดทอนการแกะสลักอันประณีตที่ขอบบ่อเป็นการวาดภาพสไตล์ลัทธิศิลปะปะเหนือจริง ส่วนลูกปัดสีแดงที่ห้อยอยู่และหญ้าสีเขียวรอบๆ บ่อนั้น เป็นการสร้างคอนทราสต์สีและเอฟเฟกต์ให้กับภาพ ขณะที่ความลึกของบ่อน้ำ ผู้สร้างได้นำกฎเปอร์สเปกทีฟแบบตะวันตกมาใช้เพื่อทำให้ภาพลักษณะที่ดูเก่าแก่ของบ่อน้ำโบราณเกิดความความแตกต่างทางวัฒนธรรมและความขัดแย้งทางสายตา การออกแบบเช่นนี้ไม่เพียงเพิ่มความมิติให้กับภาพ แต่ยังใช้ความแตกต่างทางวัฒนธรรมกระตุ้นให้ผู้ชมคิดและไตร่ตรองมากขึ้นด้วย

ภาพที่ 3-14 ผลงานชุดนกหลากสี 4 (Chuchu Cai, 2023)

1.6 ชื่อผลงาน: ผลงานชุดนกหลากสี

แนวคิดของผลงาน: สาระสำคัญของภาพนี้อยู่ที่หน้าต่างไม้เก่าๆ บานหนึ่ง ซึ่งถูกวาดเต็มพื้นที่กระดาษ และมีแมลงตัวเล็กกำลังจะบินหนีอยู่ที่มุมขวาด้านล่างของภาพ ขณะเดียวกัน วัชพืชนอกหน้าต่างก็รกจนแทบจะเลื้อยเข้ามาด้านใน และรอยชำรุดบนกรอบหน้าต่างก็ทำให้สัมผัสถึงการผ่านโลกมาโซกโซน ความแตกต่างระหว่างหน้าต่างที่ผู้พินิจกับต้นหญ้าและแมลงที่มีชีวิต ทำให้สัมผัสถึงความพร้อมที่จะออกเดินทางอย่างเต็มที่ และการประสานกันระหว่างการเสื่อมถอยและการกำเนิดใหม่ ก็แสดงให้เห็นถึงความผันแปรของชีวิตและแสงแห่งความหวัง

เทคนิคการสร้างสรรคผลงาน: ผลงานนี้ใช้เทคนิคการวาดภาพหมึกหลากสีผสมผสานองค์ประกอบของลัทธิศิลปะปะเหนือจริง โดยผู้สร้างได้ใช้เทคนิคการวาดพรรณนาแบบสมจริงและสีเส้นที่หลากหลาย สร้างองค์ประกอบภาพที่เต็มไปด้วยความตึงเครียด ศิลปะที่มีเอกลักษณ์เช่นนี้ไม่เพียงเพิ่มแรงดึงดูดทางสายตาให้กับผลงานเท่านั้น แต่ยังทำให้แนวคิดหลักของภาพที่ต้องการสื่อสารนั้นลึกซึ้งยิ่งขึ้นด้วย

ภาพที่ 3-15 ผลงานชุดนกหลากสี 5 (Chuchu Cai, 2023)

1.7 ชื่อผลงาน: ละเมอในดินแดนแห่งราชวงศ์ถังและราชวงศ์ซ่ง

แนวคิดของผลงาน: “ละเมอในดินแดนแห่งราชวงศ์ถังและราชวงศ์ซ่ง (ถ่ายภาพโดยผู้วิจัย)” คือผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินที่ได้จากการศึกษาสไตล์ของผู้คนสมัยโบราณ ราวกับว่าได้อ่านบันทึกยาวเล่มหนึ่ง ผลงานนี้เต็มไปด้วยความโหยหาและการแสดงออกของท่านที่มีต่ออาณาจักร ภาพนี้ประกอบด้วยต้นไม้โบราณที่มีฉากหลังเป็นทิวทัศน์ภูเขาอันกว้างใหญ่ไพศาลและเมฆหมอก ซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกโดดเดี่ยวและอ้างว้าง ตลอดจนความรู้สึกกลับและความเศร้าโศกในดินแดนที่ไร้ผู้คน ภาพนี้ทำให้ผู้คนสมัยใหม่เกิดอารมณ์ที่ซับซ้อนต่ออดีตอันห่างไกล ไม่ว่าจะเป็นความกลัวและความสับสนเกี่ยวกับโลกโบราณที่ไม่รู้จัก หรือความนับถือที่มีต่อความมั่งคั่งและการตาของมัน

เทคนิคการสร้างสรรคผลงาน: ภาพนี้มีความยาวกว่า 420 ซม. เป็นภาพวาดหมึกสีอ่อนที่ใช้ภาพทิวทัศน์ที่วาดด้วยหมึกดำและลงสีอ่อนๆ ทับ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ได้แสดงให้เห็นถึงความชำนาญของเขาด้านการวาดภาพหมึกจีนแบบดั้งเดิมผ่านผลงานนี้ เช่น การใช้ฝีแปรงเส้นเล็กบรรจงวาดลายเส้นที่มีความละเอียดสูง ขณะเดียวกันก็มีความชำนาญด้านการใช้ฝีแปรงขนาดใหญ่วาดเส้นที่มีความหนาเพื่อสร้างพื้นที่ที่มีชีวิตชีวา เต็มไปด้วยการเคลื่อนไหวและพื้นผิวบนกระดาษ การไล่เฉดสีหมึกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินนั้นนับว่ามีความสมบูรณ์ที่สุด จากลายเส้นเพียงอย่างเดียวตามด้วยการไล่สี การถู การแต้ม และการย้อม จนทำให้ได้ภาพที่ “ดูมีชีวิตและความสดใส”

ภาพที่ 3-16 ละเมอในดินแดนแห่งราชวงศ์ถังและราชวงศ์ซ่ง (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-17 ละเมอในดินแดนแห่งราชวงศ์ถังและราชวงศ์ซ่ง (Chuchu Cai, 2023)

2. ช่วงที่ 2 ปีค.ศ. 1998-2006 ของภาพวาดหมึกจีนของเย่ เจี้ยนซิน

ในปี ค.ศ. 1998 เย่ เจี้ยนซินได้ย้ายมาอยู่ที่กรุงปักกิ่ง และได้เป็นอาจารย์สอนอยู่ที่โรงเรียนศิลปะและหัตถกรรม ในช่วงเวลานี้ เขาได้จัดนิทรรศการเดี่ยวครั้งแรกในกรุงปักกิ่ง ซึ่งได้รับการยกย่องและยอมรับอย่างสูงจากคุณพื้นที่อันประธานสมาคมศิลปินจีน ต่อมาในปี ค.ศ.1999 ถูกย้ายไปอยู่ที่วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ (มหาวิทยาลัยการสื่อสารแห่งประเทศไทย) ภายหลัง ในปี ค.ศ. 2001 ได้สละตำแหน่งประธานสาขาและยังคงจัดนิทรรศการศิลปะต่อไป และได้มุ่งมั่นในการศึกษาผลงานของหวง ปินหง และได้วาดภาพโทรทัศน์แบบดั้งเดิมด้วยเทคนิคสีเข้มและสีอ่อน และระหว่างที่ไปออกงานที่มณฑลซานตง ผลงานของเขามีราคาอยู่ที่ 1,000 หยวนต่อตารางฟุต

ในด้านวิชาการ เย่ เจี้ยนซินได้สมัครเข้าร่วมงานศิลปะแห่งศตวรรษที่ 21 ของสื่อมวลชนวิทยุและโทรทัศน์ และได้เขียนหนังสือหลายเล่มเช่น “ศิลปะทางโทรทัศน์เบื้องต้น” “การออกแบบฉากโทรทัศน์” “เทคนิคการสร้างฉากศิลปะทางโทรทัศน์” และ “การเขียนแบบวิศวกรรมศิลปะโทรทัศน์” ซึ่งเป็นการวางรากฐานให้กับศิลปะโทรทัศน์ นอกจากนี้เขายังก่อตั้งสถาบันวิจัยการสื่อสารศิลปะ โดยได้รับอนุมัติเงิน 2 ล้านหยวนเพื่อซื้ออุปกรณ์และก่อตั้งฐานข้อมูลศิลปิน (ภาพวาดจีน) จากกระทรวงศึกษาธิการ ในขณะเดียวกันเขายังดำรงตำแหน่งประธานสมาคมวิชาชีพศิลปะแห่งประเทศไทย สมาคมเทคโนโลยีภาพยนตร์และโทรทัศน์ และจัดพิมพ์นิตยสาร “ตลาดศิลปะ” ซึ่งเป็นการส่งเสริมและเผยแพร่งานศิลปะ

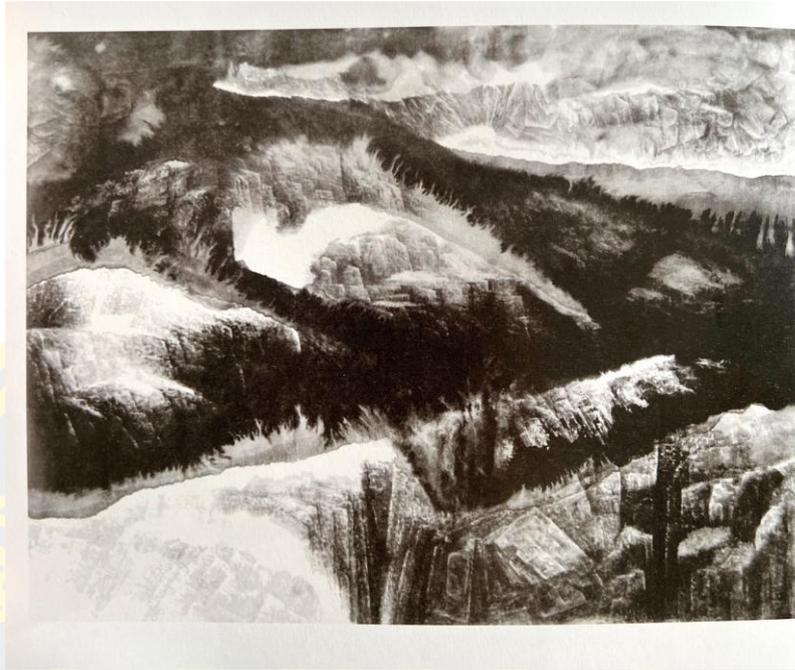
การสร้างสรรคผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ในช่วงปีค.ศ.1998 – 2006 ไม่เพียงแต่ประสบความสำเร็จอย่างน่าทึ่งในการสืบทอดและพัฒนาภาพวาดหมึกจีนแบบดั้งเดิมเท่านั้น แต่ยังสามารถถึงความเป็นผู้นำและจิตวิญญาณแห่งการสร้างสรรคสิ่งใหม่ๆ ที่โดดเด่นเหนือผู้ใด ในด้านนวัตกรรมทางทฤษฎีศิลปะ การสร้างวิชาการ และการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ ซึ่งมีอิทธิพลในเชิงลึกต่อการขับเคลื่อนกระบวนการปรับปรุงภาพวาดหมึกจีนให้ทันสมัย

ผลงานที่โดดเด่นของช่วงเวลานี้

2.1 ชื่อผลงาน: ผลงานชุดจิตวิญญาณแห่งขุนเขา

แนวคิดของผลงาน: ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินใช้มุมมองแบบองค์รวมในการพิจารณาความโบราณ และเน้นย้ำถึงความเข้าใจเกี่ยวกับจินตภาพโดยรวม ในระหว่างการวาดภาพทิวทัศน์ธรรมชาติ ท่านมักจะให้จิตใจและอารมณ์มีส่วนร่วมด้วย เพื่อที่จะสามารถถ่ายทอดเนื้อหาของจิตวิญญาณแห่งธรรมชาติได้ ดังนั้นผลงานของท่านจึงนำเสนอจิตวิญญาณแห่งขุนเขาและแม่น้ำในฐานะสิ่งมีชีวิตที่เป็นอิสระในธรรมชาติ และถ่ายทอดจินตภาพอันยิ่งใหญ่และเป็นนิรันดร์ ด้วยบรรยายความยิ่งใหญ่และความแปลกประหลาดของภูเขาและแม่น้ำ ตลอดจนการเคลื่อนไหวของเมฆในทุ่งกว้าง

เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน: ผลงานนี้เป็นศิลปะการวาดภาพหมึกจีน สไตลล์ที่ล้ำค่าและพลังอารมณ์แนวนามธรรม ซึ่งขัดกับลักษณะธรรมชาติของภูเขาและแม่น้ำทั่วไป โดยศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินได้ใช้ความแตกต่างของความหนาแน่น เพื่อวางวัตถุในมุมมองโฟกัสไว้ในมุมมองที่กระจัดกระจายหรือองค์ประกอบแนวระนาบ ทั้งยังขยายการรับรู้ทิวทัศน์ในภาพวาด เพิ่มแรงโจมตีของภาพ ซึ่งทำให้การแสดงผลทางอารมณ์เกินความจริงอย่างมาก

ภาพที่ 3-18 ผลงานชุดจิตวิญญานแห่งขุนเขา 1 (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-19 ผลงานชุดจิตวิญญานแห่งขุนเขา 2 (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-20 ผลงานชุดจิตวิญญานแห่งขุนเขา 3 (Chuchu Cai, 2023)

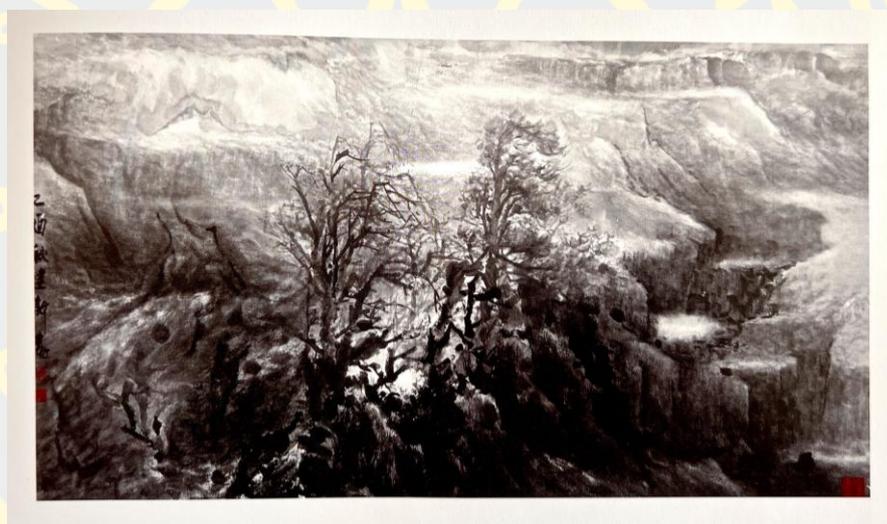
ภาพที่ 3-21 บางส่วนของผลงานชุดจิตวิญญานแห่งขุนเขา 3 (Chuchu Cai, 2023)

2.2 ชื่อผลงาน: สายน้ำศักดิ์สิทธิ์และภูเขาแห่งเทพ

แนวคิดของผลงาน: ในผลงานชิ้นนี้ มีต้นไม้ที่แข็งแรงและทรงพลังตั้งอยู่กลางภาพและเป็นส่วนสำคัญของภาพ การลงหมึกดำขนาดใหญ่ค่อยๆ ปาดจากด้านล่างขึ้นไป จนกลายเป็นจุดโฟกัสที่แข็งแกร่ง ในขณะที่ภาพภูเขาอันเลือนรางด้านหลังทำให้ความรู้สึกของการไร้ตัวตนและภาพลวงตาชัดเจนขึ้น เทคนิคการการนำเสนอเช่นนี้สะท้อนให้เห็นถึงความต่อเนื่องของการสื่อสารทางจิตวิญญานระหว่าง “มนุษย์และสวรรค์และโลก” ตามแนวคิดและปรัชญาของจีน ไม่เพียงเท่านั้น ทุกปลายพู่กันในภาพนี้อาจดูเหมือนว่าผู้สร้างแค่ตัดไปมาอย่างไร้หลักการ แต่แท้จริงแล้ว ปลายพู่กันเหล่านี้ได้

รวบรวมจิตวิญญาณและความมุ่งมั่นของศิลปิน และสำแดงให้เห็นถึง บุคลิกภาพที่เป็นธรรมชาติและ
 มั่นใจในตัวเอง ทั้งยังสะท้อนถึงระเบียบวินัยในตนเองที่เป็นเอกลักษณ์ของนักปราชญ์ชาวจีน

เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน: ภาพนี้ใช้การวาดภาพหมึกจีนประกอบกับเทคนิคการวาด
 ภาพแบบลัทธิศิลปะเหนือจริง และผสมผสานการใช้พู่กันแบบโบราณ โดยใช้โครงร่างของเส้นที่บริสุทธิ์
 และเทคนิคการไล่สี การถู การแต้ม และการย้อม ทำให้ภาพมีความสดใสและสมบูรณ์ ขณะเดียวกัน
 ผลงานนี้ยังผสมผสานรูปแบบการแสดงออกของ “ชุดจิตวิญญาณแห่งขุนเขา” ขยายการรับรู้ทัศน
 ในภาพและเพิ่มแรงโจมตีทางสายตา ซึ่งช่วยเสริมการสื่อสารอารมณ์และบรรยากาศของภาพได้อย่าง
 มาก การผสมผสานศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์เช่นนี้ไม่เพียงแสดงให้เห็นถึงการผสมผสานระหว่างความ
 โบราณและความทันสมัย ทั้งยังมอบความรู้สึกและประสบการณ์ทางอารมณ์ที่ลึกซึ้งให้กับผู้ชมด้วย

ภาพที่ 3-22 ภาพสายน้ำศักดิ์สิทธิ์และภูเขาแห่งเทพ (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-23 บางส่วนของภาพสายน้ำศักดิ์สิทธิ์และภูเขาแห่งเทพ (Chuchu Cai, 2023)

2.3 ชื่อผลงาน: ผลงานชุดเพลงแห่งขุนเขา 1

แนวคิดของผลงาน: ผลงานนี้ใช้การประสานกันระหว่างผีแปร่งที่คล้ายน้ำ คล้ายหมอก คล้ายสะพาน และคล้ายเมฆ เพื่อนำเสนอกว้างใหญ่ไพศาลและความต่อเนื่องของภูเขาและแม่น้ำ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการแลกเปลี่ยนและผสมผสานระหว่างศิลปะตะวันออกและศิลปะตะวันตก ตลอดจนคุณค่าร่วมกันในบริบทศิลปะข้ามวัฒนธรรม

เทคนิคการสร้างสรรคผลงาน: ผลงานนี้เป็นศิลปะการวาดภาพหมึกจีน สไตลล์ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม ใช้ผีแปร่งขนาดใหญ่วาดเส้นที่มีความหนาเพื่อสร้างพื้นที่ที่มีชีวิตชีวาเต็มไปด้วยการเคลื่อนไหวและพื้นผิวบนกระดาษ การไล่เฉดสีหมึกของศาสตราจารย์เย่ เจียนซินนั้นนับว่ามีความสมบูรณ์ที่สุด โดยเฉพาะการใช้หมึกสีอ่อนที่ดูแล้วชุ่มชื้น เบาบาง บริสุทธิ์ แต่ก็มีความหนาแน่น แต่ละเส้นชัดเจน ที่สำคัญคือ หมึกสีอ่อนที่วาดออกมานั้นสามารถแสดงโครงสร้างทางกายภาพได้อย่างเหมาะสม

ภาพที่ 3-24 ผลงานชุดเพลงแห่งขุนเขา 1 (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-25 บางส่วนของผลงานชุดเพลงแห่งขุนเขา 1 (Chuchu Cai, 2023)

2.4 ชื่อผลงาน: ผลงานชุดเพลงแห่งขุนเขา 2

แนวคิดของผลงาน: ผลงานนี้สร้างการเชื่อมโยงจากภาพไปสู่เสียงและความรู้สึกแบบไดนามิกด้วยองค์ประกอบภาพ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการแสวงหาทางศิลปะของปอล เซซาน ผลงานนี้เปลี่ยนประสบการณ์ทางภาพไปสู่ประสบการณ์ทางเสียงด้วยการพรรณนาถึงทิวทัศน์อันงดงามและกิ่งก้านที่บิดเบี้ยว ทำให้สามารถสร้างประสบการณ์แบบครบวงจร ซึ่งการแสดงออกทางประสาทสัมผัส เช่นนี้ไม่เพียงช่วยเพิ่มความรู้สึกดื่มด่ำเท่านั้น แต่ยังเป็นการสำรวจว่าศิลปะสามารถรวมประสาทสัมผัส เพื่อสร้างความรู้สึกถึงชีวิตที่ลึกซึ้งได้อย่างไร

เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน: ผลงานนี้เป็นศิลปะการวาดภาพหมึกจีน สไตล์ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม

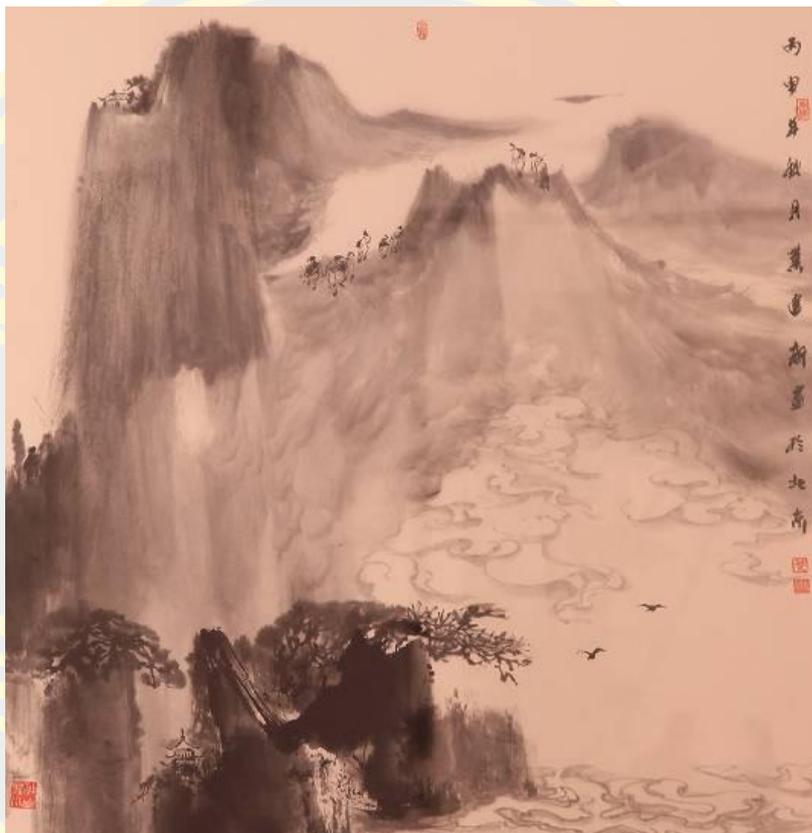
ภาพที่ 3-26 ผลงานชุดเพลงแห่งขุนเขา 2 (Chuchu Cai, 2023)

2.5 ชื่อผลงาน: ผลงานชุดเพลงแห่งขุนเขา 3

แนวคิดของผลงาน: ผลงานชิ้นนี้รวบรวมสาระสำคัญของทิวทัศน์ธรรมชาติด้วยลายเส้นที่เรียบง่ายแต่ทรงพลัง ซึ่งแสดงให้เห็นถึง “การเกิดขึ้นของธรรมชาติ” ที่กล่าวถึงโดย ฟรีดริช นีทเชอ โดยผลงานนี้ ผู้สร้างได้ใช้ทักษะการวาดภาพที่ชำนาญ และแสดงเสน่ห์ของทิวทัศน์ธรรมชาตินี้ภูมิทัศน์ด้วยวิธีการที่เรียบง่ายที่สุด ทำให้ผู้ชมสามารถค้นหาจินตภาพของทิวทัศน์ภูเขาและแม่น้ำที่เป็น

หัวใจสำคัญของผลงานได้จากภาพนี้ การสร้างสรรค์ทางศิลปะประเภทนี้ไม่เพียงถ่ายทอดความงดงามของธรรมชาติอีกครั้งเท่านั้น แต่ยังเข้าถึงและสัมผัสจิตใจของผู้ชมด้วย

เทคนิคการสร้างสรรคผลงาน: ผลงานนี้เป็นศิลปะการวาดภาพหมึกจีน สไตลล์ลัทธิ
สำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม

ภาพที่ 3-27 ผลงานชุดเพลงแห่งขุนเขา 3 (Chuchu Cai, 2023)

3. ช่วงที่ 3 ปีค.ศ. 2007-2018 ของภาพวาดหมึกจีนของเย่ เจี้ยนซิน

ในปีค.ศ.2006 เย่ เจี้ยนซินได้ศึกษาดูงานที่เมืองศิลปะนานาชาติในกรุงปารีส (Cité Internationale des Arts) และได้เยี่ยมชมหอศิลป์ พิพิธภัณฑ์ และห้องนิทรรศการในยุโรป รวมถึงหอศิลป์ในอิตาลี โดยภายในครั้งปีมีการสร้างผลงานถึง 40-50 ชิ้น ในขณะที่ เย่ เจี้ยนซินได้ขายภาพวาดของตนเองให้กับร้านขายภาพวาดที่ชื่อว่า “โม่อวิ้นโจ้” ที่มีเจ้าของเป็นชาวฝรั่งเศส แต่เจ้าของร้านกลับไม่สนใจ เหตุการณ์ในครั้งนี้ได้ส่งผลกระทบต่อความมั่นใจในตนเองของเย่ เจี้ยนซินเป็นอย่างมาก การศึกษาดูงานที่ปารีสครั้งนี้ใช้เวลา 1 ปี ต่อมาในช่วงท้ายของการศึกษาดูงาน คือปีค.ศ. 2007 ในกลางดึกคืนหนึ่ง เย่ เจี้ยนซิน นอนไม่หลับจึงลุกขึ้นมาวาดภาพเป็นเวลา 4 ชั่วโมง และได้

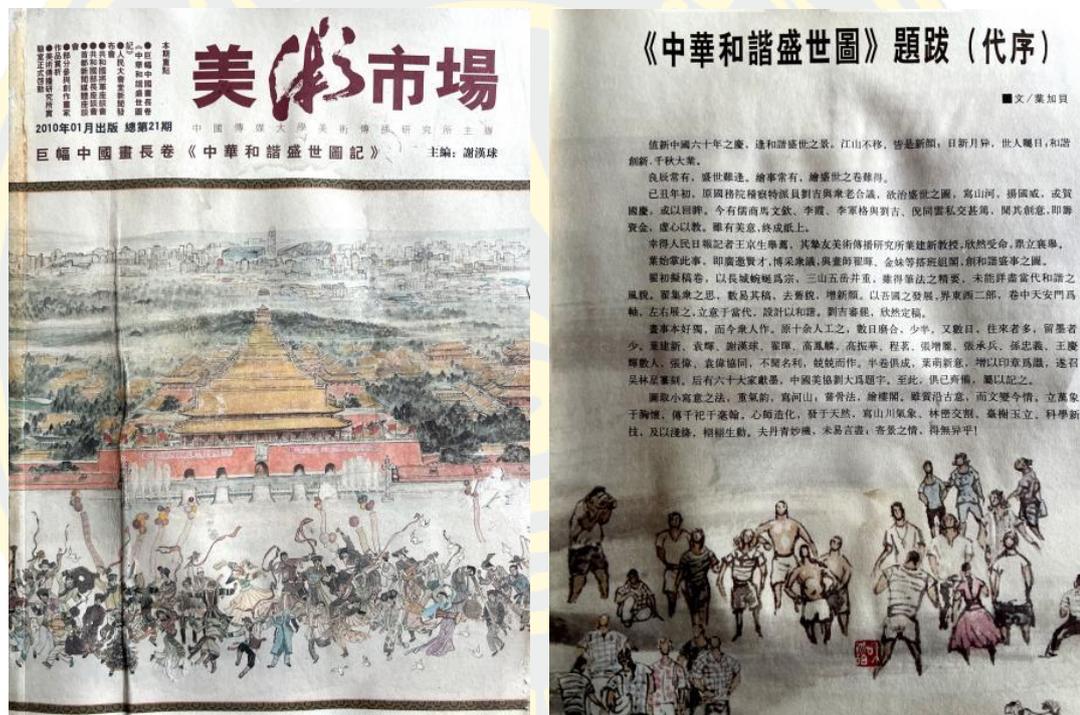
สร้างสรรค์ผลงาน “หินแห่งลมหายใจ” และนี่ได้กลายเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญในรูปแบบศิลปะของเขา ภาพทิวทัศน์ที่มีชีวิตชีวาและเป็นอิสระนี้ได้รับอิทธิพลจากภาพวาดตะวันตก และในงานนิทรรศการหนึ่งในกรุงปารีส เย่ เจี้ยนซินได้เชิญมาตามบูนูโน้จากเมืองศิลปะนานาชาติมาเป็นประธานในพิธีเปิดงาน และเนื่องจากรูปแบบที่เปลี่ยนไป นิทรรศการภาพวาดนี้จึงได้รับการยอมรับจากอุตสาหกรรมฝรั่งเศสและมาตามบูนูโน้ และหลังจากจบงานนิทรรศการ เย่ เจี้ยนซินก็ได้เซ็นสัญญากับร้านภาพวาดโม่อิวินโจ้ ขณะเดียวกัน ก็มีศิลปินชาวจีน ชื่อว่าหลิวต้าเหว่ยและคณะผู้ติดตามของเขามาเยี่ยมชมนิทรรศการด้วย และพวกเขาได้กล่าวคำชื่นชมว่า “นี่คือภาพทิวทัศน์ของจีนยุคใหม่”

ตั้งแต่ปีค.ศ.2007 – 2018 ศิลปะภาพวาดหมึกจีนของเย่ เจี้ยนซิน เข้าสู่ช่วงที่ 3 การสร้างสรรค์ศิลปะของเขาในช่วงนี้ไม่เพียงได้รับการยกระดับใหม่ แต่ยังมีอิทธิพลต่อสังคมและคุณค่าทางวิชาการมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญด้วย ในปีค.ศ.2008 เย่ เจี้ยนซินได้มีส่วนร่วมในโครงการ “ภาพม้วนยาว 120 เมตร” ซึ่งนำโดย หลิว จี และกระทรวงระดับชาติกับโรงเรียนศิลปะชั้นนำหลายแห่งในประเทศ เพื่อเฉลิมฉลองครบรอบ 60 ปีของการสถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีน เย่ เจี้ยนซิน ได้รับบทบาทสำคัญในงานครั้งนี้ และความคิดสร้างสรรค์ของเขาก็ได้รับการยอมรับจากผู้นำระดับสูง ซึ่งในท้ายที่สุด พวกเขาได้กำหนดทิศทางหรือธีมในการสร้างสรรค์ศิลปะในครั้งนี้ โดยมุ่งเน้นการนำเสนอทิวทัศน์แม่น้ำและภูเขา และความสำเร็จทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของจีน ในระหว่างการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เย่ เจี้ยนซินต้องเผชิญกับความท้าทายที่ไม่เคยมีมาก่อน เช่น ขั้นตอนการใส่กรอบภาพม้วนยาวและการคัดเลือกทีมงาน โดยหลังจากที่พวกเขาล้มเหลวในการทดลองหนึ่งครั้ง เย่ เจี้ยนซินจึงอาศัยประสบการณ์และความพยายามที่ไม่ลดละ จนในที่สุดก็สามารถสร้างผลงานชิ้นนี้สำเร็จด้วยเวลาไม่ถึง 1 ปี ภาพม้วนยาวนี้ไม่เพียงแสดงเอกลักษณ์ของเมืองต่างๆ ในประเทศจีนเท่านั้น แต่ยังรักษาความเป็นอันหนึ่งอันเดียวของภาษาศิลปะตลอดทั้งภาพ ทำให้เห็นถึงความสามารถอันยอดเยี่ยมของเย่ เจี้ยนซิน ในการจัดการโดยรวม ปีค.ศ. 2009 เพื่อเฉลิมฉลองครบรอบ 90 ปีของการก่อตั้งพรรคคอมมิวนิสต์จีน เย่ เจี้ยนซิน ได้สร้างสรรค์ภาพม้วน “การเดินทางอันรุ่งโรจน์” ที่มีความยาวถึง 90 เมตร นับเป็นอีกครั้งที่เขาแสดงศักยภาพและความสามารถอันโดดเด่นในด้านการสร้างสรรค์ภาพม้วนยาว ปีค.ศ.2014 ซึ่งเป็นวันครบรอบ 60 ปีของการก่อตั้งมหาวิทยาลัยการสื่อสาร เย่ เจี้ยนซินได้สร้างภาพม้วนขนาดยาวอีกครั้ง เขาได้สร้างสรรค์ภาพม้วนยาว 60 เมตรพร้อมสถาปัตยกรรม 60 หลัง เป็นการบ่งบอกถึงสถานะด้านภาพวาดม้วนของเขาในสังคมจีน และเอกลักษณ์ของรูปแบบในการสร้างสรรค์นี้ก็ได้รับการศึกษาอย่างกว้างขวางจากคนรุ่นหลัง หลายคนได้สร้างสรรค์ผลงานในลักษณะนี้ออกมาเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดความสำเร็จอย่างไม่เคยมีมาก่อน

ในปีเดียวกันเขาได้สร้างผลงาน “สิบทิวทัศน์แห่งเหียนจิง” ขนาด 6,000 ตารางฟุตให้กับสนามบินใหม่กรุงปักกิ่ง ซึ่งทำลายสถิติของกินเนสส์บุ๊กด้วยการแสดงออกผ่านหมึกในรูปแบบอันยิ่งใหญ่ และกลายเป็นอีกก้าวสำคัญในอาชีพศิลปินของเขา ผลงานชิ้นเอกเหล่านี้ได้สะท้อนถึงความคิด

และวิสัยทัศน์อันกว้างไกล ตลอดจนความสามารถพิเศษของเย่ เจี้ยนซิน ในด้านการวาดภาพหมึกจีน และความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับความดั้งเดิมและความทันสมัย อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2015 ถึง 2018 บริษัทหัวเซี่ยเหอเซี่ยอู่ชู่ได้เข้ามารับผิดชอบต่อจัดการดูแลการสร้างสรรคผลงานศิลปะของเย่ เจี้ยนซิน และเขาก็ได้ทุ่มเทแรงกายแรงใจทั้งหมดเพื่อสร้างสรรค์และคิดค้นการวาดภาพหมึกจีนต่อไป

เย่ เจี้ยนซิน ในช่วงเวลานี้ ไม่เพียงประสบความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่ในการสร้างสรรค์ศิลปะของตนเองเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทสำคัญมากในการส่งเสริมการสร้างสรรคภาพวาดหมึกจีนขนาดใหญ่ ประเภทภาพทิวทัศน์ในรูปแบบของกลุ่มความร่วมมือด้วย

ภาพที่ 3-28 ภาพหน้าปกวารสารยุคที่สงบและเจริญรุ่งเรืองของจีน “ตลาดศิลปะ”
(Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-29 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานภาพวาด “สิบทิศแห่งเทียนจิน” (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-30 ภาพบทกวีสิบทิศแห่งเมืองเทียนจิน (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-31 ภาพผู้วิจัยกำลังสำรวจภาคสนามที่สวนศิลปะทานโปในปักกิ่ง ผลงาน ‘ภาพบทกวีสิบบทแห่งเมืองเหยียนจิง’ โดยเย่ เจี้ยนซิน (Chuchu Cai, 2023)

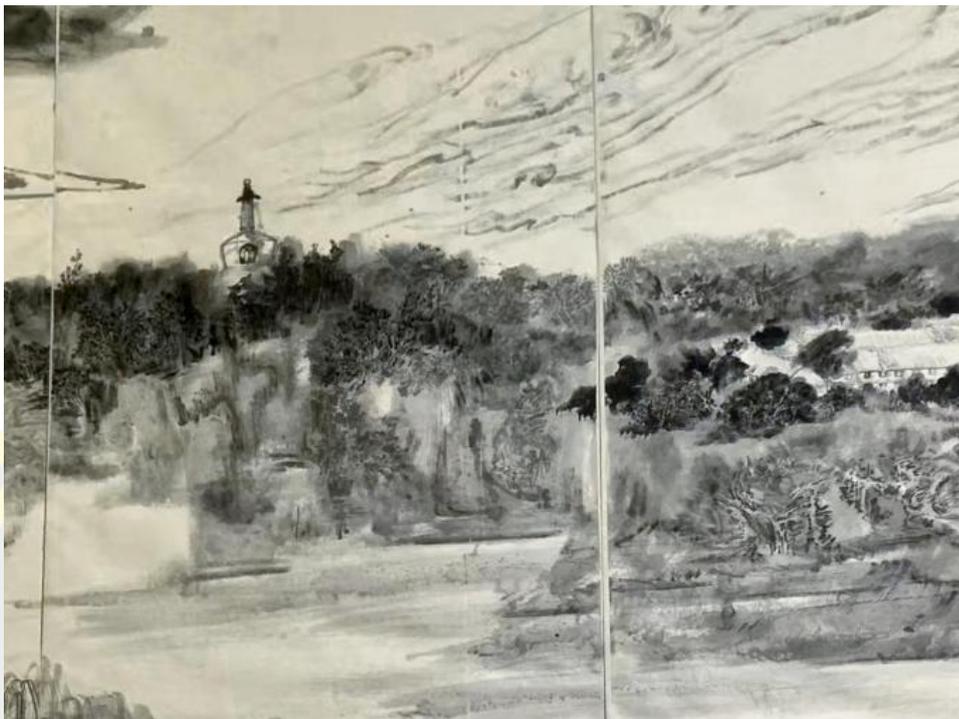
ภาพที่ 3-32 บางส่วนของ ผลงาน ‘ภาพบทกวีสิบบทแห่งเมืองเหยียนจิง’ โดยเย่ เจี้ยนซิน (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-33 บางส่วนของ ผลงาน ‘ภาพทิวทัศน์บทร่มเมืองเหยียนจิง’ โดยเย่ เจี้ยนซิน
(Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-34 บางส่วนของ ผลงาน ‘ภาพทิวทัศน์บทร่มเมืองเหยียนจิง’ โดยเย่ เจี้ยนซิน
(Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-35 บางส่วนของ ผลงาน ‘ภาพทิวทัศน์บพแห่งเมืองเหยียนจิง’ โดยเย่ เจี้ยนชิน (Chuchu Cai, 2023)

ผลงานที่โดดเด่นของช่วงเวลานี้

3.1 ชื่อผลงาน: ผลงานชุดหินแห่งลมหายใจ

แนวคิดของผลงาน: ผลงานชุด “หินแห่งลมหายใจ” ได้รับแรงบันดาลใจมาจากลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรมของศิลปะตะวันตก ผสมผสานลายเส้นที่ประณีตของศิลปะภาพวาดหมึกจีน ซึ่งผลงานชุดนี้มุ่งเน้นที่จะนำเสนอเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ของทิวทัศน์สมัยใหม่ในประเทศจีน

เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน: ในระหว่างการวาดภาพหมึกจีน การใช้เส้นสีของหมึกจะต้องสอดคล้องประสานกับพลังในตัว และเปลี่ยนแปลงรูปร่างไปตามความคิด ผลงานชิ้นนี้ใช้เทคนิคการชะล้างด้วยน้ำ และการชะล้างด้วยน้ำผสมผงสีขาว ในขั้นของการวาดด้วยหมึก เพื่อสร้างเลเยอร์ให้กับภาพวาด หลังจากการจัดวางองค์ประกอบโดยรวมเรียบร้อยแล้ว ผู้สร้างจะเก็บรายละเอียดของภูเขาด้วยเทคนิคการไล่สีหรือการขัด และเก็บรายละเอียดของก้อนเมฆด้วยเทคนิคการลงหมึกสีอ่อน การใช้เทคนิคทั้งหมดนี้มีเป้าหมายเพื่อสร้างสมดุลของภาพให้พอดี เพื่อให้ได้ภาพที่มีความต่อเนื่องและโปร่งโล่ง ซึ่งทำให้สามารถนำเสนอเสน่ห์และความตึงเครียดของผลงานได้สูงสุด ตลอดจนสามารถบรรลุเป้าหมายการสร้างผลงานศิลปะที่สดใสได้

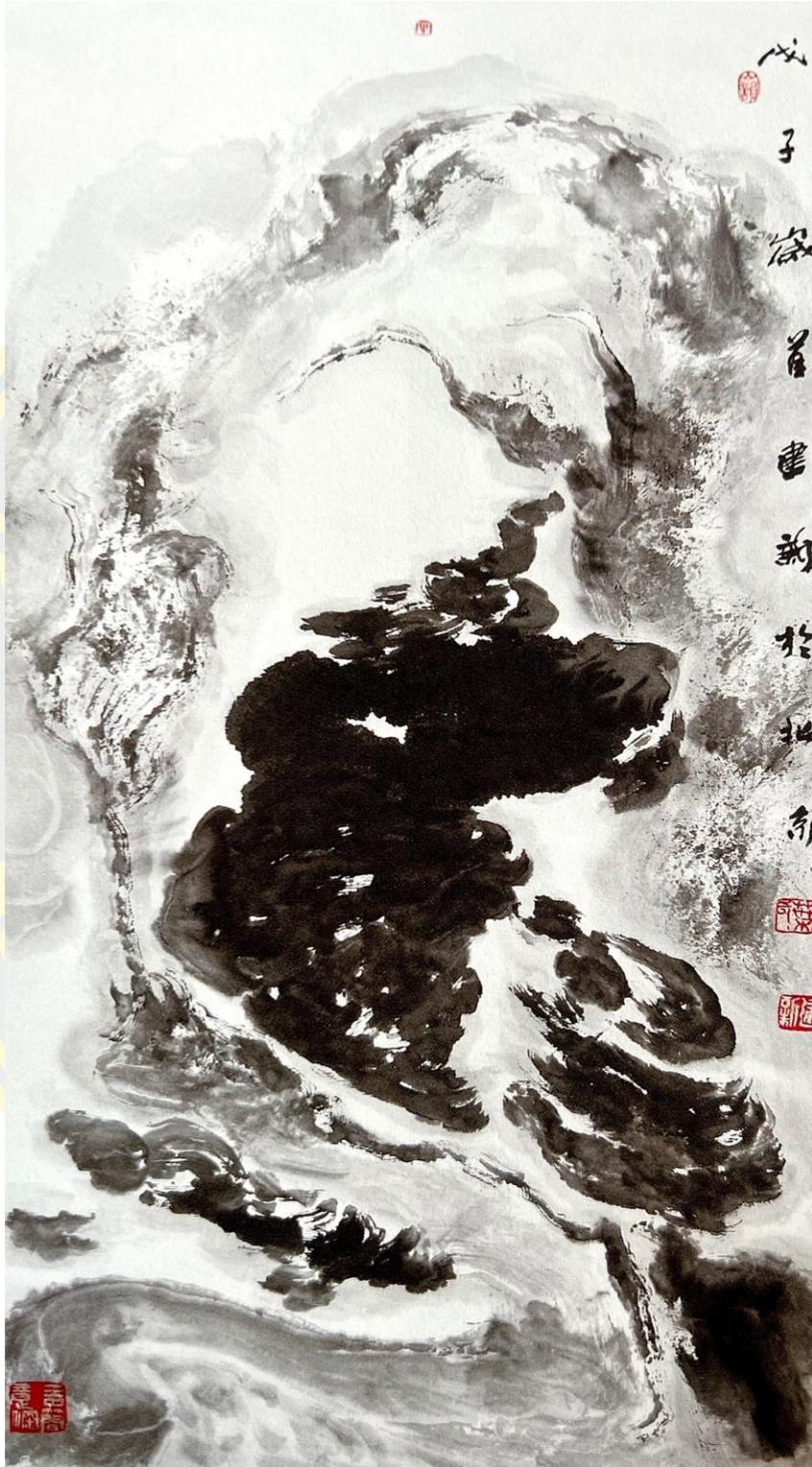

ภาพที่ 3-36 ผลงานชุดหินแห่งลมหายใจ 1 (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-37 บางส่วนของแมงในผลงานชุดหินแห่งลมหายใจ 1 (Chuchu Cai, 2023)

SURAPHA UNIVERSITY

ภาพที่ 3-38 ผลงานชุดหินแห่งลมหายใจ 2 (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-39 ผลงานชุดหินแห่งลมหายใจ 3 (Chuchu Cai, 2023)

3.2 ชื่อผลงาน: ชุดถนนสีขาวและสีดำ

แนวคิดของผลงาน: ในผลงานภาพวาดหมึกจีนสีขาวดำชุดนี้ สะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดทางศิลปะของ ต่ง ฉีช่าง จิตรกรชาวจีนที่กล่าวไว้ว่า “การวาดภาพต้องมีมิติและไม่สว่าง” เนื่องจากมีจินตภาพมากมายที่สิ้นสุดซ่อนอยู่ในน้ำหมึกสีเข้ม และมีจินตภาพนอกเหนือจากในภาพวาดซ่อนอยู่ในความแตกต่างระหว่างสีอ่อนและสีเข้ม ผลงานชิ้นนี้ได้นำเสนอความลุ่มหลงและความรู้สึกของจิตร

กรที่มีต่อทิวทัศน์ธรรมชาติผ่านลายเส้นหมึกที่หนาที่บ ซึ่งสิ่งที่ผู้สร้างบรรยายในภาพนี้ยังคงเป็นภูเขา แม่น้ำ ต้นไม้ และก้อนเมฆที่เขารักที่สุด แต่สิ่งที่แตกต่างออกไปคือ ลักษณะนามธรรมของสิ่งที่บรรยาย ซึ่งไม่ได้โฟกัสที่ความสมจริงอีกต่อไป แต่เป็นการโฟกัสที่การนำเสนอพลังในตัวของสิ่งเหล่านั้น

เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน: ผลงานนี้เป็นศิลปะการวาดภาพหมึกจีน สไตลล์ลัทธิ สำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม ซึ่งใช้บล็อกสีขนาดใหญ่ที่เรียบง่ายมากขึ้นตามเทคนิคการแสดงออก ของ “หินแห่งลมหายใจ” และทำการจัดวางแบบไม่จำกัดขนาดหรือรูปแบบ

ภาพที่ 3-40 ชุดถนนสีขาวและสีดำ 1 (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-41 ชุดถนนสีขาวและสีดำ 2 (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-42 ผลงานชุด “หินแห่งลมหายใจ” 3 (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-43 บางส่วนของผลงานชุด “หินแห่งลมหายใจ” 3 (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-44 บางส่วนของผลงานชุด “หินแห่งลมหายใจ” 3 (Chuchu Cai, 2023)

ตารางที่ 3-1 ลักษณะทางศิลปะของภาพวาดหมึกจีนของเย่ เจี้ยนซินในสามช่วงเวลา
(Chuchu Cai, 2023)

ลักษณะทางศิลปะของภาพวาดหมึกจีนของเย่ เจี้ยนซินในสามช่วงเวลา		
ช่วงเวลา	ประเภท	ภาพ
ช่วงที่ 1 (1987-1998)	ประเภท: ภาพดอกไม้และนก เทคนิคการนำเสนอ: จิตรกรรมจีน (ฮวาเนียว) หัวข้อ: ชีวิตในปัจจุบัน รูปแบบ: ผสมผสานระหว่างภาพวาดดอกไม้และนกแบบสมจริงกับลัทธิสัจนิยม	
ช่วงที่ 2 (1998-2006)	ประเภท: ภาพวาดหมึกจีน เทคนิคการนำเสนอ: ภาพทิวทัศน์แบบหมึกจีน หัวข้อ: ธรรมชาติใต้ฟ้า รูปแบบ: ลัทธิแสดงออก, นำจุดโฟกัสในภาพมาวางกระจายบนระนาบภาพที่มองเห็น	
ช่วงที่ 3 (2007-2018)	ประเภท: ภาพวาดหมึกจีน เทคนิคการนำเสนอ: ภาพทิวทัศน์แบบหมึกจีน หัวข้อ: ภูเขาที่มีชื่อเสียง รูปแบบ: ลัทธิแสดงออก ใช้โทนสีและภาพที่เรียงรายขึ้น ใช้เทคนิคการระบายสีแบบเปียก ภูเขาดูมีชีวิตชีวามากขึ้น รูปทรงเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ	

ศิลปะเซรามิกของเย่ เจี้ยนซิน

ในฐานะศิลปินข้ามสาขา ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินยึดมั่นในแนวคิด “ไม่ยึดติดกับรูปแบบศิลปะเพียงอย่างเดียว” โดยได้นำจิตวิญญาณแห่งศิลปะภาพวาดหมึกจีนมาผสมผสานเข้ากับศิลปะเซรามิก จนเกิดเป็นรูปแบบศิลปะเซรามิกอันเป็นเอกลักษณ์ โดยแบ่งพัฒนาการของศิลปะเซรามิกออกเป็น 3 ช่วงเวลาตามลำดับเวลาและอัตลักษณ์ทางศิลปะ จากความไม่คุ้นเคยและความสงสัยในงานเซรามิก ช่วงแรก จนกระทั่งได้เดินทางสู่เมืองจิ้งเต๋อเจิ้น เพื่อแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ฝีมือจากช่างฝีมือท้องถิ่น ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินจึงค่อย ๆ ก้าวข้ามขีดจำกัดระหว่างภาพวาดหมึกจีนและงานเซรามิก จน

สร้างสรรค์รูปแบบเฉพาะตัวที่ผสมผสานเสน่ห์ของศิลปะแบบดั้งเดิมและการแสดงออกทางศิลปะร่วมสมัยเข้าด้วยกัน

1. ช่วงที่ 1 ปีค.ศ. 2009-2010 ของศิลปะเซรามิกของเย่ เจี้ยนซิน

เย่ เจี้ยนซินมีความคิดเห็นว่า ในฐานะที่เป็นศิลปินนั้น ลำดับแรกต้องคิดว่าตนเองเป็นเพียงแค่ศิลปิน อย่าคิดว่าตนเองมีหน้าที่ปั้นเซรามิกเพียงอย่างเดียว เช่น ปักส์โซ ศิลปินระดับโลกที่ทุกคนต่างรู้จัก เขาเป็นศิลปินที่ไม่ได้มีขีดจำกัดอยู่แค่การเป็นจิตรกรด้านการวาดภาพด้วยหมึก หรือประมาจารย์ด้านศิลปะเซรามิกเท่านั้น แต่มีอิสระในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะได้หลากหลายรูปแบบ และแม้ว่าจะใช้วัสดุ หรือเทคนิคที่แตกต่างกันในการสร้างสรรค์งานศิลปะ แต่สามารถถ่ายทอดแนวคิดทางศิลปะ (จิตวิญญาณผ่านศิลปะ) ได้อย่างเสมอต้นเสมอปลาย ซึ่งผมเองก็มีความเข้าใจในเรื่องนี้ อย่างลึกซึ้ง ทั้งนี้ ศิลปินสายและอติวิสัยทางวรรณกรรมที่กว้างขวาง จะทำให้ผลงานศิลปะของคุณไปสู่ระดับที่สูงขึ้น (สุนทรพจน์ของเย่ เจี้ยนซินในการประชุมศิลปะเซรามิกจีนครั้งที่ 1)

ความสัมพันธ์ของเย่ เจี้ยนซินกับศิลปะเซรามิกเริ่มต้นขึ้นในปี ค.ศ. 2009 ในขณะนั้นลูกชายของเขาไปที่จังหวัดเจิ้นเพื่อศึกษาต่อจึงได้ติดตามลูกชายไป ทำให้เขาได้เข้าสู่วงการนี้ ในตอนแรกเขาอยากรู้และมีความสงสัยเกี่ยวกับเซรามิก แต่รู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ห่างไกลออกจากตัวเอง ความเข้าใจของตนเองที่มีเกี่ยวกับจังหวัดเจิ้นนั้นจำกัดอยู่เพียงแค่ว่าเป็นเมืองที่เต็มไปด้วยเซรามิกเท่านั้น คิดว่าพื้นที่แห่งนี้ล้ำหลังและมีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่ช้า ในตอนที่มีการวาดภาพบนเซรามิกครั้งแรก เขาคิดถึงและคำนึงแต่ตัวเองและขีดเส้นแบ่งระหว่างช่างฝีมือที่นี่และศิลปินอย่างชัดเจน แต่เมื่อเวลาผ่านไป เขาได้เห็นถึงความเชี่ยวชาญด้านวัสดุของช่างฝีมือในท้องถิ่นว่ามีมาตรฐานทางศิลปะที่สูงมาก โดยในช่วงแรก ๆ เขาได้พบการอุปสรรคด้านการสลับจากการวาดภาพหมึกจีนไปสู่การวาดภาพบนเซรามิก แต่เสน่ห์ของเซรามิกก็ค่อย ๆ ทำให้เขาหลงใหล ในช่วงแรกเขาได้ศึกษาเซรามิกลายคราม มีการใช้ภาพวาดตกแต่งมาประยุกต์ใช้บนเซรามิก หลังจากฝึกฝนมาระยะหนึ่งก็เชี่ยวชาญด้านเซรามิกลายคราม และเริ่มสร้างสรรค์ผลงานภาพวาดหมึกจีนบนแผ่นเซรามิก ก่อให้เกิดรูปแบบการเขียนหมึกจีนบนเซรามิกลายครามที่มีเอกลักษณ์สี่ ด้วยเหตุนี้ ส่งผลให้เป็นที่รู้จักในฐานะประมาจารย์แห่งเซรามิกจีนในจังหวัดเจิ้น สถานะของประมาจารย์นั้นเหนือกว่าศาสตราจารย์ ตั้งแต่นั้นมา เย่ เจี้ยนซินก็ได้อุทิศตนให้กับการสร้างสรรค์เซรามิกมาโดยตลอด

การสำรวจศิลปะเซรามิกในช่วงปีค.ศ.2009-2010 เย่ เจี้ยนซินไม่เพียงแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอย่างถ่องแท้ต่อบทบาทของศิลปินและความกล้าหาญในการปฏิบัติทางศิลปะแบบข้ามวัฒนธรรมเท่านั้น แต่ยังทำการปรับปรุงเทคนิคเครื่องลายครามแบบโบราณของจีนให้ทันสมัย จนประสบความสำเร็จในการสร้างสไตล์ศิลปะของตนเอง ซึ่งมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการพัฒนาศิลปะเซรามิกในสมัยนี้

ผลงานที่โดดเด่นของช่วงเวลานี้

ชื่อผลงาน: ผลงานชุดจานเซรามิกลายคราม

แนวคิดของผลงาน: ผลงานชุดนี้เป็นการทดลองครั้งแรกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ขณะศึกษาศิลปะเซรามิกในอำเภอจิ่งเต๋อ ในการสร้างผลงานเซรามิกชิ้นนี้ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ได้ละทิ้งข้อจำกัดด้านเนื้อหา และนำลายเส้นตกแต่งกับภาพและน้ำเคลือบลายครามอันเป็นสื่อศิลปะแบบใหม่มาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานอย่างอิสระ จากผลงานชุดนี้ เราจะสังเกตเห็นถึงสไตล์ที่โดดเด่นและไร้ข้อจำกัด และการตกแต่งจำนวนมากของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน: ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน นำเครื่องเคลือบลายครามอันเป็นวัสดุแบบดั้งเดิมนี้ไปผสมผสานกับศิลปะนามธรรม ซึ่งการประยุกต์ใช้ลายเส้นตกแต่งและวัสดุน้ำเคลือบลายครามในผลงานนี้ ได้สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของเจตคติต่างๆ ที่ไม่ถูกผูกมัดหรือยึดติดกับรูปร่างที่ตายตัว ทำให้ผลงานนี้มีความสวยงามสูงสุด การสร้างผลงานศิลปะประเภทนี้ไม่เพียงทำให้เครื่องลายครามมีพลังในการแสดงออกอย่างมากเท่านั้น แต่ยังสามารถนำมุมมองใหม่ๆ และความเป็นไปได้ในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ให้กับศิลปะเซรามิกแบบดั้งเดิม

ภาพที่ 3-45 ผลงานชุดจานเซรามิกลายครามที่ 1 (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-46 บางส่วนของผลงานชุดงานเซรามิกลายครามที่ 1 (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-47 ผลงานชุดงานเซรามิกลายครามที่ 2 (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-48 บางส่วนของผลงานชุดงานเซรามิกลายครามที่ 2 (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-49 ผลงานชุดงานเซรามิกลายครามที่ 3 (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-50 บางส่วนของผลงานชุดงานเซรามิกลายครามที่ 3 (Chuchu Cai, 2023)

2. ช่วงที่ 2 ปีค.ศ. 2010-2014 ของศิลปะเซรามิกของเย่ เจี้ยนซิน

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2010 เป็นต้นมา เย่ เจี้ยนซินได้มุ่งมั่นกับการศึกษาเทคนิคการผลิตเซรามิก ผลงานของเขามักจะแสดงให้เห็นถึงทักษะการวาดภาพบนเซรามิกที่ยอดเยี่ยม รวมถึงความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับเทคนิคการผลิต การใช้เคลือบ และการเผา เย่ เจี้ยนซินได้ใช้เทคนิคการวาดภาพหมึกจีนในลักษณะของ “หมึกจาง” ในการวาดลงไปบนแผ่นเซรามิกลายคราม มีการใช้ฝีแปรงที่แหลมคม และให้ความสำคัญกับความเร็วของการผสมผสานเข้าด้วยกันระหว่างน้ำเคลือบและตัวเซรามิก เพื่อนำเสนอให้เห็นถึงลักษณะของ “สีที่แห้งและเปียก เข้มและจาง” ของการวาดภาพด้วยหมึกบนเซรามิก นอกจากนี้ เขายังได้บูรณาการเทคนิคการวาดภาพหมึกจีนเข้ากับสื่อต่าง ๆ เพื่อตีความจิตวิญญาณทางศิลปะใหม่ ในปี ค.ศ. 2012 เขาได้ก่อตั้งพิพิธภัณฑสถานศิลปะเซรามิกในเมืองอู่ซี ซึ่งเป็นพิพิธภัณฑสถานศิลปะแห่งแรกในอู่ซีที่ก่อตั้งขึ้นโดยศิลปิน ครอบคลุมพื้นที่ถึง 3,000 ตารางเมตร

ผลงานที่โดดเด่นของช่วงเวลานี้

ชื่อผลงาน: ผลงานชุดแจกันเซรามิกลายคราม

แนวคิดของผลงาน: ในช่วงแรก ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ได้สะสมประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้วัสดุน้ำเคลือบลายครามในการสร้างสรรค์ศิลปะเซรามิก ดังนั้นในช่วงที่สองนี้ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินจึงนำประสบการณ์ที่ได้มาร่วมกับทักษะการวาดภาพหมึกจีนของตนเองเพื่อสร้างสรรค์ศิลปะเซรามิก และเนื้อหาสำคัญของการสร้างสรรค์ผลงานยังคงเป็นภูเขา แม่น้ำ ต้นไม้ และก้อนเมฆที่เขารักที่สุด

เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน: ผลงานชุดนี้เป็นแจกันเซรามิกลายคราม สไตล์ศิลปะสังขนิยม ซึ่งผู้สร้างได้ใช้เทคนิคการไล่เฉดสีของน้ำเคลือบลายครามเพื่อสร้างเลเยอร์ หลังจากจัดองค์ประกอบของภาพเรียบร้อยแล้ว ผู้สร้างจึงเก็บรายละเอียดของโครงสร้างภูเขา และนำวิธีการไล่สีและการขีดในการวาดภาพหมึกจีนไปใช้กับแจกันลายครามอย่างเชี่ยวชาญ

ภาพที่ 3-51 ผลงานชุดแจกันเซรามิกลายครามที่ 1 (Chuchu Cai, 2023)

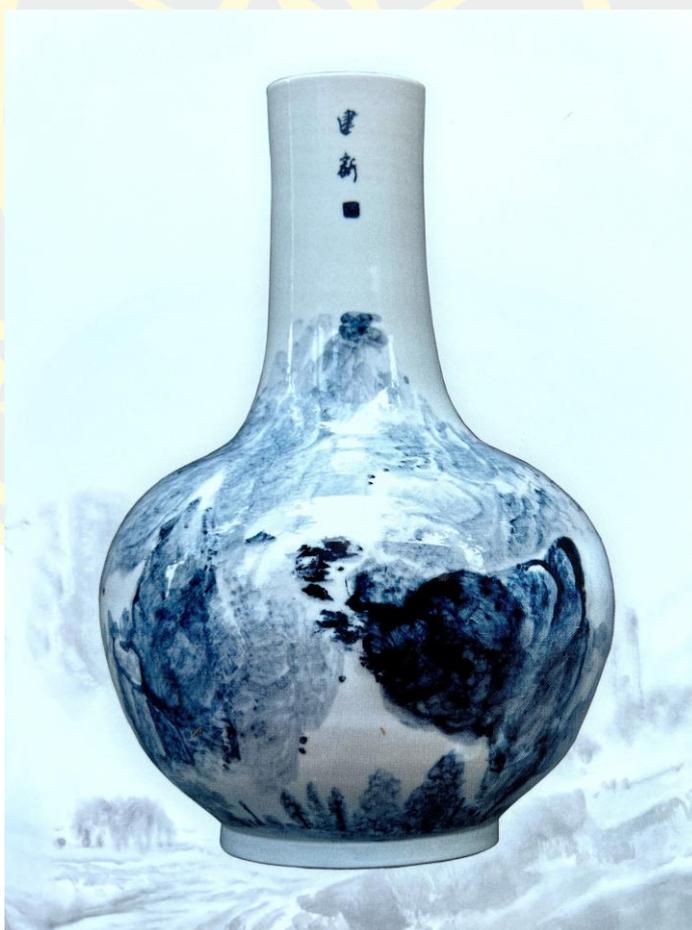
ภาพที่ 3-52 บางส่วนของผลงานชุดแจกันเซรามิกลายครามที่ 1 (Chuchu Cai, 2023)

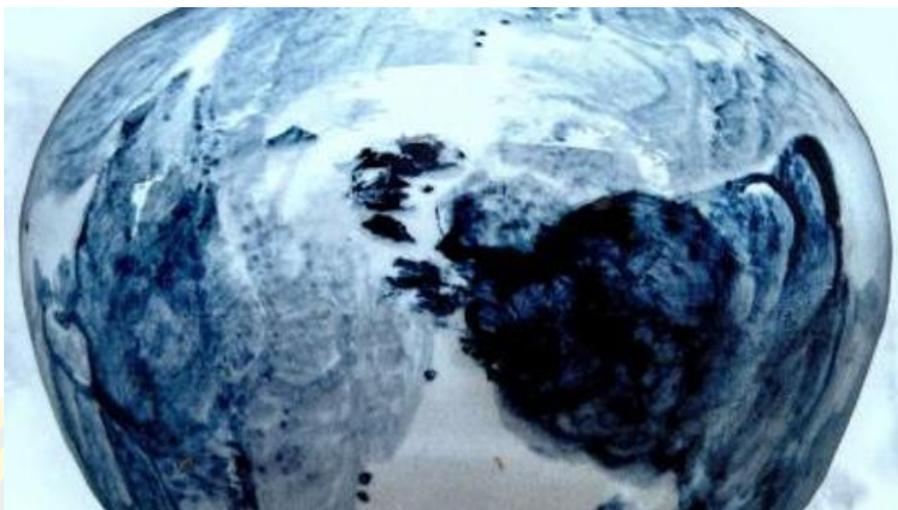
ภาพที่ 3-53 ผลงานชุดแจกันเซรามิกลายครามที่ 2 (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-54 บางส่วนของผลงานชุดแจกันเซรามิกลายครามที่ 2 (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-55 ผลงานชุดแจกันเซรามิกลายครามที่ 3 (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-56 บางส่วนของผลงานชุดแจกันเซรามิกลายครามที่ 3 (Chuchu Cai, 2023)

3. ช่วงที่ 3 ปีค.ศ. 2014 ถึงปัจจุบัน ของศิลปะเซรามิกของเย่ เจี้ยนซิน

เมื่อเย่ เจี้ยนซินเผชิญกับปัญหาข้อขัดในการสร้างสรรค์จึงเริ่มคิดทำการเปลี่ยนแปลงศิลปะเซรามิก จนในช่วงครึ่งหลังของปี ค.ศ. 2016 ได้คิดค้นเซรามิกจวนสี้อออกมา (เซรามิกที่มีลักษณะคล้ายผ้าไหม) เขาพบว่าวัสดุของเซรามิกจวนสี้อมีความเหมาะสมมากสำหรับการแสดงออกของหมึก เพราะมันสามารถซึมทะลุผ่านได้โดยธรรมชาติ โดยวัสดุในการทำเซรามิกจวนสี้อของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินมาจากดินเหนียวบริเวณเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น มีการนำน้ำเคลือบมาผสมเข้าด้วยกันให้เป็นน้ำเคลือบแบบเคลือบด้าน แล้ววาดภาพลงบนเคลือบ ความเรียบง่ายแต่สง่างามราวกับผ้าไหมผสมผสานเข้ากับเส้นที่อันน่าดื่มด่ำของเซรามิกอย่างลงตัว เปรียบเสมือนเซรามิกเป็นตั้งกระดาศ ที่สามารถถ่ายทอดความรู้สึกออกมาอย่างอิสระ ทั้งนี้ การไหลและการแปรเปลี่ยนของสี ทำให้รูปแบบการวาดภาพบนเซรามิกมีความหลากหลายกว่าการวาดภาพบนผ้าไหม โดยมี มือและยางลบเป็นอุปกรณ์ หัตถกรรมการภาพวาดหมึกจีนบนเซรามิกมีเทคนิคที่หลากหลายไม่มีที่สิ้นสุด เผยให้เห็นถึงเสน่ห์ในการพัฒนาและการสืบทอดจิตรกรรมแบบตะวันออก เย่ เจี้ยนซินได้นำผลงานภาพวาดบนเซรามิกจวนสี้อมาจัดแสดงที่ปักกิ่ง และได้รับคำชมอย่างเป็นเอกฉันท์ เขาคิดว่าเซรามิกต้องมีคุณสมบัติของความเป็นเซรามิกและผสมผสานเข้ากับกลิ่นไหลของพลังของพู่กัน ดังนั้นเขาจึงเริ่มส่งเสริมแผ่นกระเบื้องเซรามิกอย่างจริงจังในปี ค.ศ. 2017 และ 2018 โดยเทคนิคเซรามิกนี้ก็ได้รับการพัฒนาและในที่สุดก็ได้รับการตั้งชื่อว่า “เซรามิกจวนสี้อ” ซึ่งเขาไม่ได้ยื่นขอจดสิทธิบัตร เพราะไม่ต้องการจำกัดการพัฒนาในด้านนี้ สิ่งที่เขาอยากเห็นคือ “การพัฒนาต่อยอดอย่างไม่มีที่สิ้นสุด” ไม่ใช่ “การครองครองไว้เพียงผู้เดียว”

ในการศึกษาสาขาเฉพาะทาง เย่ เจี้ยนซินได้เลือกเทคนิคการลงเคลือบลายไฟ (เคลือบสีแดงที่ผสมอยู่ในน้ำเคลือบ) ซึ่งเป็นเทคนิคที่ยากมากจนมีคำกล่าวที่ว่า “เผา 10 ครั้งล้มเหลวถึง 9 ครั้ง” โดยที่เย่ เจี้ยนซินได้เห็นเซรามิกเคลือบลายไฟนี้โดยบังเอิญที่เมืองหวยอัน มณฑลเจียงซู จึงเริ่มมีความสนใจและมุ่งมั่นในการศึกษาด้านนี้อย่างเจาะลึก เนื่องจากศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน มีความสนใจในเซรามิกเคลือบลายไฟอันแสนลึกลับ ทำให้เขาได้เริ่มศึกษาถึงการเคลือบลายไฟ โดยเขาได้ใช้รูปแบบของภาพวาดทิวทัศน์ด้วยหมึกในการสร้างสรรค์เซรามิกเคลือบลายไฟ ซึ่งหลังจากที่เจอตำแหน่งการวางที่เหมาะสมในเตาเผาแล้ว ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินก็ได้ทำการศึกษาเทคนิคการเผาเคลือบลายไฟและอัตลักษณ์ทางด้านวัสดุในแต่ละยุคสมัยอย่างจริงจัง และเรียนรู้จากเหล่าปรมาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการเผา ทำการสังเกตกระบวนการเผาเคลือบลายไฟโดยละเอียด และในที่สุดก็สามารถควบคุมวัสดุที่ให้สีและความลื่นไหลได้เป็นอย่างดี ทำให้สีหลังจากที่เผาออกมานั้นมีความอิมตัวและเงางาม นอกจากนี้ ในด้านการจับคู่ตรงข้ามก็ได้พบการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยและก่อให้เกิดความรู้สึกของการเคลือบเป็นชั้นหนบางที่ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการวาดภาพทิวทัศน์ จนสุดท้ายก็ได้สร้างสรรค์ผลงาน “แจกันเซรามิกเคลือบลายไฟ” ซึ่งได้รับการชื่นชมจากผู้คนจำนวนมาก และถือเป็นการยกระดับเซรามิกเคลือบลายไฟให้สูงขึ้นไปอีกขั้น

ในช่วงแรก เย่ เจี้ยนซินได้สร้างผลงานเซรามิกลายครามเคลือบลายไฟ แต่ต่อมาก็เปลี่ยนเป็นเซรามิกเคลือบลายไฟเดี่ยว ๆ ในเมืองจิงเต๋อเจิ้น เคลือบลายไฟใหญ่จะใช้ในภาพวาดดอกไม้และนก ซึ่งเย่ เจี้ยนซินเป็นคนแรกที่ใช้เคลือบลายไฟในภาพทิวทัศน์ เทคนิคการเคลือบลายไฟนั้นมีความยาก โดยต้องใช้อุณหภูมิจากการเผา เวลา สถานที่ที่คงที่และเหมาะสม หลังจากฝึกฝนมาสามปีก็ได้ร่วมมือกับปรมาจารย์ด้านการเผาและสร้างผลงานที่ยอดเยี่ยมออกมาเป็นจำนวนมาก แต่ภายหลัง 5 ถึง 6 ปีก็ไม่มีการสร้างผลงานในลักษณะนี้อีกเลย แต่ยังคงมีการใช้การเคลือบแบบดั้งเดิมในการแสดงออกถึงภาพทิวทัศน์ แต่ภายหลังก็กลับมาใช้เทคนิคการเคลือบลายไฟอีกครั้ง โดยในเดือนเมษายนและพฤษภาคมของทุกปีเย่ เจี้ยนซินจะมีการนำผลงานการวาดภาพหมึกจีนมาตัดแปลงให้เป็นผลงานเซรามิกลายครามเคลือบลายไฟ

ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินมีความปรารถนาว่า จะสามารถนำ “จิตวิญญาณของภาพวาดหมึกจีน” หลอมรวมไปในเซรามิก และใช้วัสดุเคลือบลายไฟในการถ่ายทอดภาพทิวทัศน์ด้วยหมึกออกมา ซึ่งอาจมีการลบลองประกอบบางอย่างในภาพรวม และผลลัพธ์ที่ถ่ายทอดออกมา พบว่าผลงานภาพวาดหมึกจีนบนเซรามิกมีความกะทัดรัดกว่าการวาดภาพทิวทัศน์ด้วยหมึกบนกระดาษ ซึ่งเป็นเพราะว่า การใช้เคลือบลายไฟแทนการเปลี่ยนแปลงของความเข้มและจางของหมึกจะมีรูปแบบที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ หลากหลายมิติ และมีบางส่วนที่ถูกเผาเป็นสีเขียวราวกับมรกตที่กำลังส่องแสง เป็นประกายที่มีความพอเหมาะพอดีกับการเดิมแต่ง นอกจากนี้ ผลลัพธ์ของภาพวาดหมึกจีนบนเซรามิกที่มีการเคลื่อนไหวของสายน้ำผ่านหมึกจะไม่สามารถสัมผัสได้เมื่อวาดภาพเสร็จ แต่การเคลื่อนไหว

ของสายน้ำจะค่อย ๆ ปรากฏเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของตัวภาพที่แห้งและเปียก รวมถึงขั้นตอนสุดท้ายของการเผาจนได้รูปสำเร็จ ซึ่งนี่ถือเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกเคลื่อนไหวที่กระตือรือร้น และภาพสีน้ำมันยังไม่สามารถทำได้ มีเพียงแค่วัสดุเซรามิกเท่านั้นที่ไปถึงจุดนั้น สิ่งเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นถึงภาษาศิลปะและสัญลักษณ์อันเป็นเอกลักษณ์ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

ผลงานในช่วงเวลานี้

ชื่อผลงาน: แจกันทรงกลมเคลือบลายไฟ

แนวคิดของผลงาน: หลังจากการสะสมประสบการณ์ทั้งสองช่วงก่อนหน้านี้ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินได้เริ่มทดลองใช้วัสดุชนิดอื่นๆ จนในที่สุดก็เลือกที่จะใช้ “เคลือบลายไฟ” ที่ควบคุมยากได้ยากที่สุด หลังจากพยายามอยู่หลายครั้ง ผลงานแจกันทรงกลมเคลือบลายไฟ ในรูปด้านล่างนี้ ได้ประจักษ์ถึงความสำเร็จของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ในการสร้างผลงานเซรามิกเคลือบลายไฟ และเนื้อหาของผลงานชิ้นนี้ยังคงเป็นการนำเสนอธรรมชาติและทิวทัศน์ที่มีชื่อเสียงที่เขารัก

เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน: ศาสตราจารย์ใช้ทักษะการวาดภาพที่เขาเชี่ยวชาญและวิธีการที่เรียบง่ายที่สุด นำเสนอพลังที่ไหลเวียนของทิวทัศน์ ทำให้ผู้ชมสามารถค้นหาจินตภาพของทิวทัศน์ที่เป็นหัวใจสำคัญในผลงานได้ และสัมผัสถึงการดำรงอยู่ของธรรมชาติและเสียงแห่งชีวิต แต่สิ่งที่แตกต่างออกไปคือคุณสมบัติของวัสดุเคลือบลายไฟ และการหลอมด้วยไฟในเตาเผาที่ทำให้ผลงานมีลวดลายและความสวยงามที่คาดไม่ถึง

ภาพที่ 3-57 แจกันทรงกลมเคลือบลายไฟ (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-58 บางส่วนของแจกันทรงกลมเคลือบลายไฟ (Chuchu Cai, 2023)

ชื่อผลงาน: แจกันเซรามิกอวีหูซุนเคลือบลายไฟ

แนวคิดของผลงาน: เน้นการบรรยายธรรมชาติอันกว้างใหญ่ไพศาล ต้นสนที่แข็งแกร่ง และต้นไม้ที่เต็มไปด้วยชีวิตชีวา

เทคนิคการสร้างสรรคผลงาน: ผลงานชุดนี้เป็นแจกันเซรามิกเคลือบลายไฟ สไตล์ลัทธิ สำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม หลังจากทีศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินประสบความสำเร็จในการ เปิดตัวแจกันเซรามิกเทียนฉิวลายคราม เขาได้ใช้เครื่องมือประเภทต่างๆ ภาชนะประเภทต่างๆ เพื่อ ทดลองการเผาเคลือบลายไฟ ซึ่งแจกันเซรามิกอวีหูซุนเคลือบลายไฟชิ้นนี้ นอกจากสีแดงที่ดูเหมือน เลือดไก่แล้ว ยังเกิดลาย “มอส” สีเขียวราวกับมรกต ซึ่งเกิดจากกระบวนการรีดักชันขณะเผาไหม้ด้วย

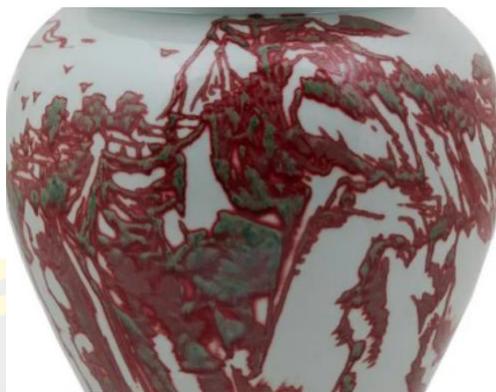
ภาพที่ 3-59 แจกันเซรามิกอวีหูซุนเคลือบลายไฟ (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-60 บางส่วนของแจกันเซรามิกอวีหูขุนเคลือบลายไฟ (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-61 แจกันทรงหมวกนักรบเคลือบลายไฟ (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-62 บางส่วนของแจกันทรงหมวกนักรบเคลือบลายไฟ (Chuchu Cai, 2023)

ชื่อผลงาน: ฉากกั้นเซรามิกจวนสี

แนวคิดของผลงาน: นำเสนอเกี่ยวกับธรรมชาติ

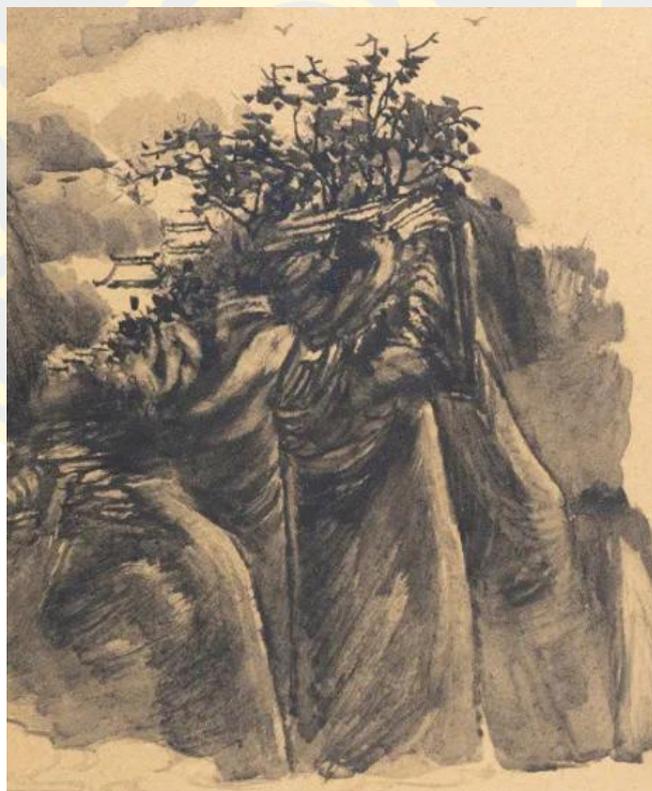
เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน: พื้นผิวที่เป็นเอกลักษณ์ของเซรามิกจวนสีทำให้เกิดพื้นที่สร้างสรรค์ที่หลากหลาย ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินได้รวมความรู้ของเขาเกี่ยวกับการวาดภาพทิวทัศน์ในการสร้างสรรค์ผลงานประเภทนี้ด้วย แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจของเขาเกี่ยวกับสุนทรียภาพทางธรรมชาติที่แตกต่างจากผู้อื่น ซึ่งผลงานฉากกั้นเซรามิกจวนสีชิ้นนี้มาจากการผสมผสานระหว่างศิลปะเซรามิกและการวาดภาพหมึกจีนอย่างสร้างสรรค์ และยังเป็นการบุกเบิกเส้นทางใหม่สำหรับงานศิลปะเซรามิกจวนสีกับการวาดภาพหมึกจีนด้วย

ภาพที่ 3-63 ฉากกั้นเซรามิกจวนสี (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-64 ภาพตกแต่งเซรามิกจวนสี้อ (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-65 บางส่วนของภาพตกแต่งเซรามิกจวนสี้อ (Chuchu Cai, 2023)

ตารางที่ 3-2 ลักษณะทางศิลปะของงานเซรามิกของเย่ เจี้ยนซินในสามช่วงเวลา
(Chuchu Cai, 2023)

ลักษณะทางศิลปะของงานเซรามิกของเย่ เจี้ยนซินในสามช่วงเวลา		
ช่วงเวลา	ประเภท	ภาพ
ช่วงที่ 1 (2009-2010)	ประเภท: ชุดเครื่องประดับดอกไม้และนก เนื้อหา: ดอกไม้ นก การตกแต่งแบบนามธรรม รูปแบบ: การผสมผสานระหว่างเส้นตกแต่ง และลวดลายดอกไม้และนก	
ช่วงที่ 2 (2010-2014)	ประเภท: ชุดแจกันดอกไม้สีน้ำเงินและขาว การแสดงผล: ทิวทัศน์ภูเขา แม่น้ำ และ ธรรมชาติบนแจกันดอกไม้สีน้ำเงินและขาว รูปแบบ: สัจนิยม ใช้ลวดลายภูเขา แม่น้ำ เมฆ และหมอกบนแจกันดอกไม้เพื่อสร้างความงาม ที่มีชีวิตชีวา ในขณะเดียวกัน ศิลปินเริ่มใช้วัสดุเพื่อ แสดงผลถึงความรู้สึกของภูเขาและน้ำ	
ช่วงที่ 3 (2014-ปัจจุบัน)	ประเภท: เครื่องเคลือบลายไฟสีแดงและสี คราม การแสดงผล: แสดงภูเขาด้วยสีแดงได้เคลือบ แสดงภาพวาดหมอกบนพื้นผิวเคลือบ รูปแบบ: ใช้รูปทรงที่เรียบง่ายที่สุดเพื่อแสดง ภูเขาและน้ำอย่างสงบนิ่ง คุณสมบัติทางวัสดุของลายไฟสีแดงสร้าง ผลลัพธ์ที่ไม่คาดคิดบางอย่าง ดูเป็นธรรมชาติ และมีชีวิตชีวา	

ตารางที่ 3-3 กระบวนการพัฒนาภาพวาดหมึกจีนและเซรามิกของเย่ เจี้ยนชิน (Chuchu Cai, 2023)

กระบวนการพัฒนาภาพวาดหมึกจีนและเซรามิก		
เวลา	สาขา	ผลงาน
1981	การออกแบบการตกแต่งมหาวิทยาลัยเจียงฮั่น	คัดลอก “ภาพพระอาทิตย์ขึ้นแห่งภูเขาไท่ซาน”
1984-1994	สื่อสารสนเทศ	ผลงาน “อีเจียนเหมยเหรินเจียน” เข้าร่วมเทศกาลภาพยนตร์รีโอ และได้รางวัลพิเศษจากกรรมการ
1995	สาขาจิตรกรรมจีน สถาบันวิจิตรศิลป์หูเป่ย์	สร้างสรรค์ภาพวาดจีน “ความฝันในดินแดนแห่งราชวงศ์ถังและซ่ง”
1989-1994	สาขาดอกไม้และนกด้วยเทคนิคสีหนัก	ผลงานแนวความคิดการออกแบบเข้ากับภาพวาดทิวทัศน์ด้วยหมึกจีน
1994-1996	สาขาทิวทัศน์	วางวัตถุในมุมมองแบบกระจายหรือองค์ประกอบในระนาบ
1997-2003	ชุดจิตวิญญาณแห่งขุนเขา	“ทิวทัศน์สมัยใหม่” กลายเป็นรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง
2007-2008	ชุดหินแห่งลมหายใจ	“ทิวทัศน์อันยิ่งใหญ่”
2009	ชุดวิถีแห่งชาวดำ	วางแผนและดูแลการสร้างสรรค์ภาพวาด “ยุคแห่งความสงบและความเจริญรุ่งเรืองของจีน”
2009-2010	ชุดตกแต่งลายคราม	เป็น “ปรมาจารย์ด้านศิลปะการออกแบบเซรามิกจีน”
2010-2014	ชุดหมึกลายคราม	พิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนชินที่เมืองอู่ซี สร้างเสร็จสมบูรณ์
2014-ปัจจุบัน	เคลือบลายไฟ	ผลงาน “แจกันเคลือบลายไฟ” ชิ้นแรกที่พึงพอใจสำเร็จ
2016	สร้างสรรค์ “เซรามิกจวนสื่อ”	ส่งเสริมเซรามิกจวนสื่ออย่างจริงจังในปี 2017-2018

พิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนชิน

1. วัตถุประสงค์ของการสร้างพิพิธภัณฑ์

ภาพที่ 3-66 ตึกพินฮู่ยู่พิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนชิน จิ่งเต๋อเจิ้น (Chuchu Cai, 2023)

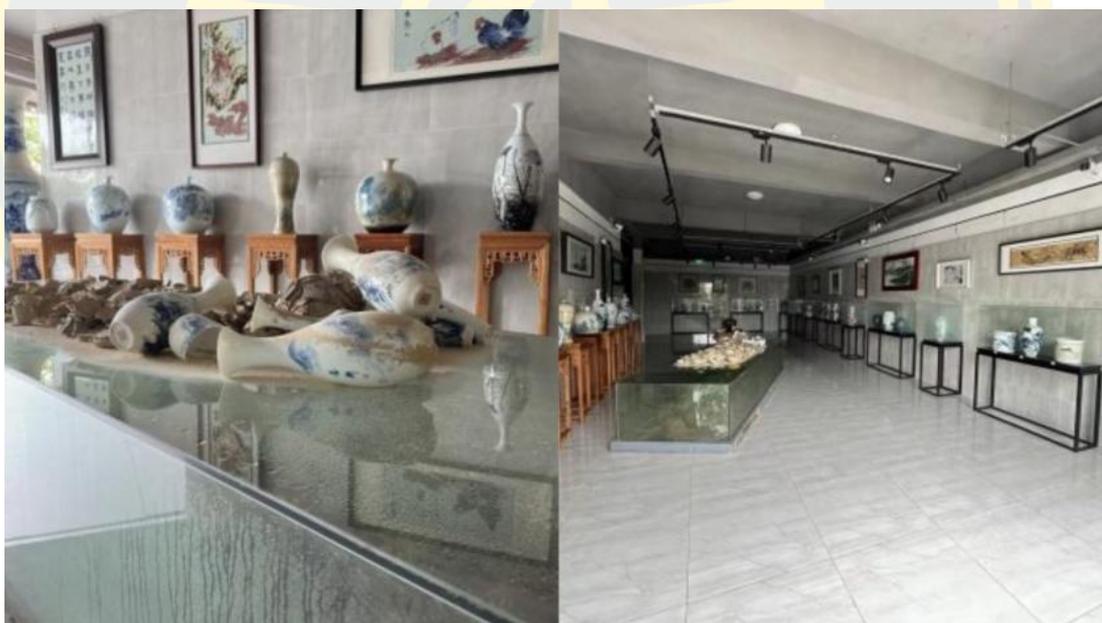
ตึกพินฮู่ยู่ เมืองจิ่งเต๋อเจิ้น คือสถานที่ในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นที่ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชินใช้ชีวิตอยู่ ขณะเดียวกัน ยังเป็นร้านอาหาร การฝึกปฏิบัติการ และองค์กร มีที่ตั้งอยู่ในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น เขตเซียงหู มณฑลเจียงซี ครอบคลุมพื้นที่ 5 ไร่ ตัวอาคารมีพื้นที่ 3000 ตารางเมตร จำนวน 4 ชั้น โดยพื้นที่บริเวณนี้ถือเป็นพื้นที่ตั้งเตาเผาเซียงหู ในสมัยราชวงศ์ซ่งที่เมื่อครั้ง 1000 ปีในอดีตที่ผ่านมา เคยมีกลุ่มลูกจ้างกว่า 2000 คนมารวมตัวอยู่ ณ ที่นี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในด้านการผลิตเซรามิก ที่มีจำนวนลูกจ้างมากมาย ส่งผลให้ปริมาณการผลิตสูงที่สุดในช่วงเวลานั้น ทราบจนมาถึงปัจจุบัน สถานที่แห่งนี้ก็ยังคงเป็นเช่นนี้ เป็นพื้นที่ที่มีเศษกระเบื้องเคลือบโบราณ และ หีบดินเหนียวที่ใช้กับเตาเผามากที่สุด ศาสตราจารย์ เย่ เจี้ยนชิน ได้เลือกใช้ที่แห่งนี้สร้างพิพิธภัณฑ์ศิลปะขึ้นมา โดยมีความตั้งใจแรกคือ ต้องการอนุรักษ์ร่องรอยทางโบราณวัตถุของเตาเผาเซียงหูในสมัยโบราณ ตึกพินฮู่ยู่เริ่มก่อสร้างในปี ค.ศ.2017 และสร้างเสร็จสิ้นพร้อมใช้งานในปี ค.ศ.2019

ภาพที่ 3-67 ตึกพินฮู่ยพิพิธภัณฑสถานศิลปะเย่ เจี้ยนซิน จิ่งเต๋อเจิ้น (Chuchu Cai, 2023)

ในจิ่งเต๋อเจิ้น ดินแดนที่เต็มไปด้วยประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เย่ เจี้ยนซินเลือกที่จะสร้างพิพิธภัณฑสถานของเขาบริเวณที่ใกล้กับแหล่งโบราณคดีเตาเผาเซียงหูสมัยราชวงศ์ซ่ง นี่เป็นการเคารพต่อศิลปะเซรามิกและเป็นความสำเร็จครั้งสำคัญในอาชีพทางศิลปะของเขา วัตถุประสงค์ในการสร้างพิพิธภัณฑสถานนี้คือเพื่อรำลึกและสืบทอดวัฒนธรรมเซรามิกพันปีของจิ่งเต๋อเจิ้น เตาเผาเซียงหูเป็นหนึ่งในเตาราชสำนักที่สำคัญในสมัยราชวงศ์ซ่ง มีชื่อเสียงในด้านงานฝีมืออันประณีตและรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ ถือเป็นสมบัติล้ำค่าในประวัติศาสตร์เซรามิกจีน เย่ เจี้ยนซินหวังว่าการก่อตั้งพิพิธภัณฑสถานศิลปะแห่งนี้จะทำให้ผู้คนเข้าใจและชื่นชมเสน่ห์อันน่าทึ่งของเตาเผาเซียงหูและเซรามิกของจิ่งเต๋อเจิ้นมากขึ้น เพื่อให้มรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่านี้ได้รับการอนุรักษ์และเผยแพร่ได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้ง ยังหวังว่าพิพิธภัณฑสถานศิลปะเย่ เจี้ยนซินนี้จะกลายเป็นพื้นที่สำหรับการผสมผสานศิลปะสมัยใหม่เข้ากับงานฝีมือแบบดั้งเดิม โดยภายในพิพิธภัณฑสถานจะมีการจัดแสดงผลงานเซรามิกของเขาและเชิญชวนศิลปินทั้งในและต่างประเทศมาที่นั่นเพื่อแลกเปลี่ยนผลงานสร้างสรรค์และร่วมกันสำรวจความเป็นไปได้ใหม่ๆ ของศิลปะเซรามิก เขาเชื่อว่าด้วยนวัตกรรมและการทดลองที่มีอยู่อย่างต่อเนื่องจะสามารถเติมพลังใหม่ให้กับศิลปะเซรามิกแบบดั้งเดิม และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในบริบทของศิลปะร่วมสมัย นอกจากนี้ยังหวังว่าพิพิธภัณฑสถานศิลปะแห่งนี้จะเป็นหน้าต่างให้สาธารณชนได้เข้าใจและสัมผัสศิลปะเซรามิกได้มากขึ้นอีกด้วย เขายังมีการวางแผนที่จะจัดการฝึกปฏิบัติการและโครงการศึกษาเพื่อให้ผู้เยี่ยมชมไม่เพียงแต่ได้ชื่นชมผลงานศิลปะเซรามิกที่สวยงามเท่านั้น แต่ยังสามารถสัมผัสกับความสนุกสนานในการทำ

เซรามิกอีกด้วย ซึ่งจะทำให้ผู้คนใกล้ชิดและเข้าใจรูปแบบศิลปะโบราณนี้มากขึ้น สุดท้ายนี้ เขาหวังว่า พิพิธภัณฑ์ศิลปะแห่งนี้จะกลายเป็นศูนย์แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมในจิงเต๋อเจิ้นและแม้แต่โลกศิลปะเซรามิกทั้งหมด ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนระหว่างศิลปิน และส่งเสริมการพัฒนาศิลปะเซรามิกในระดับนานาชาติ การก่อตั้งพิพิธภัณฑ์ศิลปะแห่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงความรักที่มีต่อศิลปะเซรามิก ความเคารพต่อวัฒนธรรมจิงเต๋อเจิ้น และความปรารถนาอย่างไม่มีสิ้นสุดต่อความคิดสร้างสรรค์ในอนาคตของเย่ เจี้ยนซิน อีกทั้งยังหวังว่าผู้คนที่มาเยี่ยมชมที่นี่ทุกคนจะสัมผัสได้ถึงความอบอุ่นและมีความมีชีวิตชีวาของศิลปะเซรามิก ตลอดจนเป็นสักขีพยานและมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเป็นสมัยใหม่ของศิลปะโบราณนี้ นอกจากนี้วัตถุประสงค์อีกประการในการก่อตั้งพิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนซินคือการสืบทอดและการอนุรักษ์วัฒนธรรมเซรามิกแบบดั้งเดิม การแสวงหานวัตกรรมทางศิลปะ การเน้นที่การศึกษาสาธารณะ และความคาดหวังในการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม เย่ เจี้ยนซินหวังที่จะผลักดันงานศิลปะเซรามิกของจิงเต๋อเจิ้นไปสู่แวดวงที่กว้างขึ้นผ่านพิพิธภัณฑ์ศิลปะแห่งนี้ ซึ่งจะทำให้ผู้คนเข้าใจและหลงใหลรูปแบบศิลปะโบราณและมีชีวิตนี้มากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 3-68 พิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนซิน จิงเต๋อเจิ้น (Chuchu Cai, 2023)

2. สถานการณ์ปัจจุบันของพิพิธภัณฑ์

2.1 วัตถุประสงค์แสดงและการจัดการพิพิธภัณฑ์

(1) ประเภทของวัตถุประสงค์แสดง

วัตถุประสงค์แสดงแบ่งออกเป็น : ผลงานส่วนตัวของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน และ ผลงานศิลปะของศิลปินท่านอื่น ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ประเภทของผลงานของเขา ประกอบด้วย ภาพวาดหมึกจีน เซรามิกเคลือบลายไฟ เซรามิกลายคราม ภาพวาดบนแผ่นเซรามิก ภาพวาดบนแผ่นกระเบื้องเคลือบสีอุณหภูมิสูง แจกันหลิวหลี่ กาเซรามิกสีม่วง โดยมีผลงานของภาพวาดหมึกจีนและเซรามิกเคลือบลายไฟในปริมาณมากที่สุด

ภาพที่ 3-69 พื้นที่จัดแสดงเซรามิกชั้น 2 ของพิพิธภัณฑ์ (Chuchu Cai, 2023)

(2) การดูแล การคุ้มครอง และการบำรุงรักษางานศิลปะ

ปัจจุบัน การจัดเก็บผลงานศิลปะในพิพิธภัณฑ์ส่วนใหญ่ดำเนินการโดยศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินเอง และไม่มีบุคลากรประจำที่รับผิดชอบในการจัดเก็บ ตู้โชว์เซรามิกเป็นตู้โชว์ไม้และกระจก และชั้นวางโชว์ สำหรับผลงานภาพวาดหมึกจีนจัดแสดงโดยการแขวน การจัดแสงเน้นไฟสปอตไลท์เป็นหลัก มีการติดตั้งอุปกรณ์ตรวจสอบและดูแลทั่วทั้งพิพิธภัณฑ์

ภาพที่ 3-70 พิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนชิน จิ่งเต๋อเจิ้น (Chuchu Cai, 2023)

(3) การสร้างและบำรุงรักษาคลังผลงานศิลปะและเอกสารประกอบ
ผลงานแต่ละชิ้นในพิพิธภัณฑ์มีรหัส QR ที่สอดคล้องกัน ข้อมูลรหัส QR ประกอบด้วย
ชื่องาน ขนาดของงาน และราคาของผลงาน

ภาพที่ 3-71 ข้อมูล QR Code บนผลงานเซรามิก (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-72 ศิลปินที่มาเยี่ยมชมสัมผัสประสบการณ์การวาดภาพบนเซรามิก (Chuchu Cai, 2023)

3. ภาพรวมนิทรรศการ

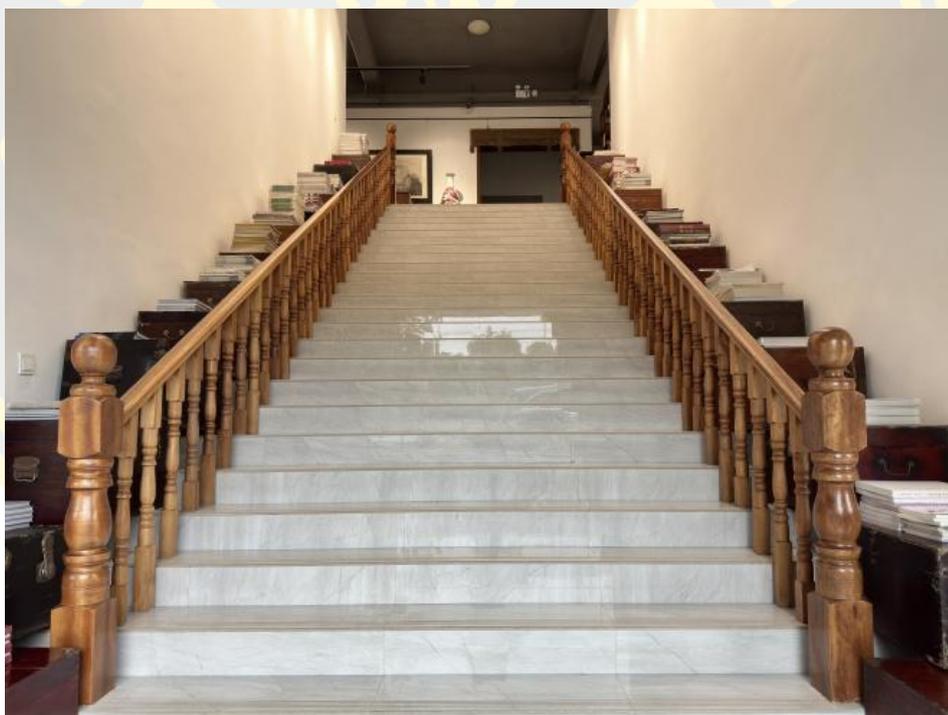
3.1. บริบททางประวัติศาสตร์

พิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนซิน จึงต่อเงินสร้างขึ้นใกล้ ๆ กับแหล่งโบราณคดีเตาเผาเซียงหูสมัยราชวงศ์ซ่งในจังหวัดเจิ้น เตาเผาเซียงหูเป็นเตาเผาที่สำคัญในพื้นที่จังหวัดเจิ้นสมัยราชวงศ์ซ่ง และภูมิหลังทางประวัติศาสตร์มีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับการผลิตเซรามิกและการค้าของราชวงศ์ซ่ง เซรามิกเตาเซียงหู่มีชื่อเสียงในด้านงานฝีมือที่ประณีตและสีเคลือบคุณภาพสูง เป็นหนึ่งในตัวแทนของเซรามิกสีเขียวอมขาวของราชวงศ์ซ่ง เซรามิกสีเขียวอมขาวเป็นที่ชื่นชอบของผู้คนในเวลานั้นเนื่องจากมีสีเคลือบที่หรูหรา เนื้อสัมผัสที่บริสุทธิ์ และรูปทรงเรียบง่าย และกลายเป็นหนึ่งในผลิตภัณฑ์เซรามิกกระแสหลักในสมัยราชวงศ์ซ่ง

3.2. ลักษณะรูปลักษณ์ภายนอก

ภายใต้บริบททางประวัติศาสตร์ที่เข้มข้นนี้ การออกแบบของตึกพิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนซินจึงสอดคล้องกับสุนทรียภาพของสมัยราชวงศ์ซ่ง ปัญญาชนในสมัยราชวงศ์ซ่งเคารพธรรมชาติและแสวงหาการอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนกับธรรมชาติ เน้นการแสดงออกถึงความงดงามของธรรมชาติและยึดหลักความกลมกลืนระหว่างธรรมชาติและมนุษย์ สุนทรียศาสตร์แห่งราชวงศ์ซ่งเน้นย้ำถึงความเรียบง่าย ความละเอียดอ่อน และรสนิยมทางสุนทรียภาพที่ดูหรูหรา ต่อด้านรูปแบบ

ศิลปะที่มีการแกะสลักมากเกินไปและการตกแต่งที่ซับซ้อน สุนทรียภาพแห่งราชวงศ์ซ่งสะท้อนถึงการแสวงหาทางจิตวิญญาณและการแสดงออกของปัญญาชนที่เป็นเอกลักษณ์ อาคารผืนอยู่พิพิธภัณฑสถานศิลปะเย่ เจี้ยนซินเน้นความเรียบง่ายในการออกแบบภายนอก หลีกเลี่ยงการตกแต่งที่มากเกินไป สะท้อนให้เห็นถึงการแสวงหาสุนทรียภาพที่หรูหราและกลับคืนสู่ธรรมชาติ การออกแบบตัวอาคารมุ่งเน้นไปที่การปรับให้เข้ากับภูมิประเทศและใช้ประโยชน์จากภูมิทัศน์ของธรรมชาติ ตัวอย่างเช่น ตัวอาคารได้อาศัยทิวทัศน์ของภูเขาไหลหลง (แปลว่าภูเขาแห่งมังกร) ที่อยู่ด้านหลังในการสร้างฉากบรรยากาศของความเป็นธรรมชาติ ภูเขาไหลหลงและภูเขาเพยเฟิง (แปลว่าภูเขาแห่งหงส์) ที่อยู่ด้านหน้าได้สะท้อนซึ่งกันและกันจนเกิดเป็นการสื่อความหมายที่สวยงามของมังกรและหงส์ นอกจากนี้ กระแสน้ำที่ไหลของแม่น้ำหนานเหอบริเวณหน้าพิพิธภัณฑสถานก็ได้สร้างความรู้สึกเชิงพื้นที่ของความกลมกลืนระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ

ภาพที่ 3-73 พิพิธภัณฑสถานศิลปะเย่ เจี้ยนซิน จิ่งเต๋อเจิ้น (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-74 ห้องต้อนรับของพิพิธภัณฑ์-ห้องน้ำชา (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-75 พื้นที่รับรองแขกชั้นสองของตึกพินฮู่ยู่ บนผนังแขวนภาพวาดหมึกจีนของเย่ เจี้ยนซิน (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-76 พื้นที่จัดแสดงผลงานเซรามิกในพิพิธภัณฑ์ (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-77 พื้นที่จัดแสดงผลงานภาพวาดหมึกจีนในพิพิธภัณฑ์ (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-78 พื้นที่จัดแสดงผลงานสะสมของเย่ เจี้ยนซินในพิพิธภัณฑ์ (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-79 พื้นที่จัดแสดงผลงานสะสมของเย่ เจี้ยนซินในพิพิธภัณฑ์ (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-80 พื้นที่สร้างสรรค์ผลงานชั้น 3 ในพิพิธภัณฑ์ (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-81 พื้นที่ทางเดินชั้น 4 ในพิพิธภัณฑ์ (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-82 พื้นที่ห้องรับแขกชั้น 4 ในพิพิธภัณฑ (Chuchu Cai, 2023)

ภาพที่ 3-83 พื้นที่ห้องจัดเลี้ยงชั้น 4 ในพิพิธภัณฑ (Chuchu Cai, 2023)

3.3. โครงสร้างของพิพิธภัณฑ์

พิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนซิน เป็นอาคาร 5 ชั้น แต่ละชั้นมีพื้นที่การใช้งานที่แตกต่างกันต่อไปนี้เป็นองค์ประกอบของพิพิธภัณฑ์

ชั้นที่ 1 ของพิพิธภัณฑ์เป็นพื้นที่จัดแสดงและพื้นที่สร้างสรรค์ พื้นที่จัดแสดงหลักจะแสดงผลงานภาพวาดหมึกจีนและเครื่องเคลือบสีอุณหภูมิสูงของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน รวมถึงชั้นส่วนเตาเผาโบราณสมัยราชวงศ์ซ่ง ส่วนพื้นที่สร้างสรรค์เป็นสถานที่สำหรับผู้เยี่ยมชมทำงานศิลปะ

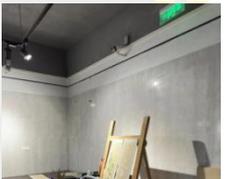
ชั้นที่ 2 ของพิพิธภัณฑ์เป็นพื้นที่จัดแสดงและพื้นที่ต้อนรับ พื้นที่จัดแสดงแสดงผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ส่วนพื้นที่ต้อนรับใช้สำหรับต้อนรับแขกผู้มาเยือน ให้คำปรึกษาและบริการ

ชั้นที่ 3 ของพิพิธภัณฑ์เป็นพื้นที่เก็บสะสม พื้นที่สร้างสรรค์ภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน และส่วนหนึ่งเป็นพื้นที่พักอาศัย พื้นที่เก็บสะสมจัดเก็บผลงานล้ำค่าบางส่วนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน พื้นที่สร้างสรรค์ภาพวาดหมึกจีนเป็นที่ที่ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินใช้สร้างสรรค์ภาพวาดหมึกจีน ส่วนพื้นที่พักอาศัยบางส่วนเป็นที่อยู่อาศัยของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ในพิพิธภัณฑ์และห้องพักสำหรับแขก

ชั้นที่ 4 ของพิพิธภัณฑ์เป็นพื้นที่จัดแสดงการใช้ชีวิต ห้องอาหาร และห้องพักสำหรับแขก พื้นที่จัดแสดงการใช้ชีวิตแสดงถึงวิถีชีวิตและรสนิยมทางศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ส่วนห้องอาหารเป็นสถานที่ให้บริการอาหาร

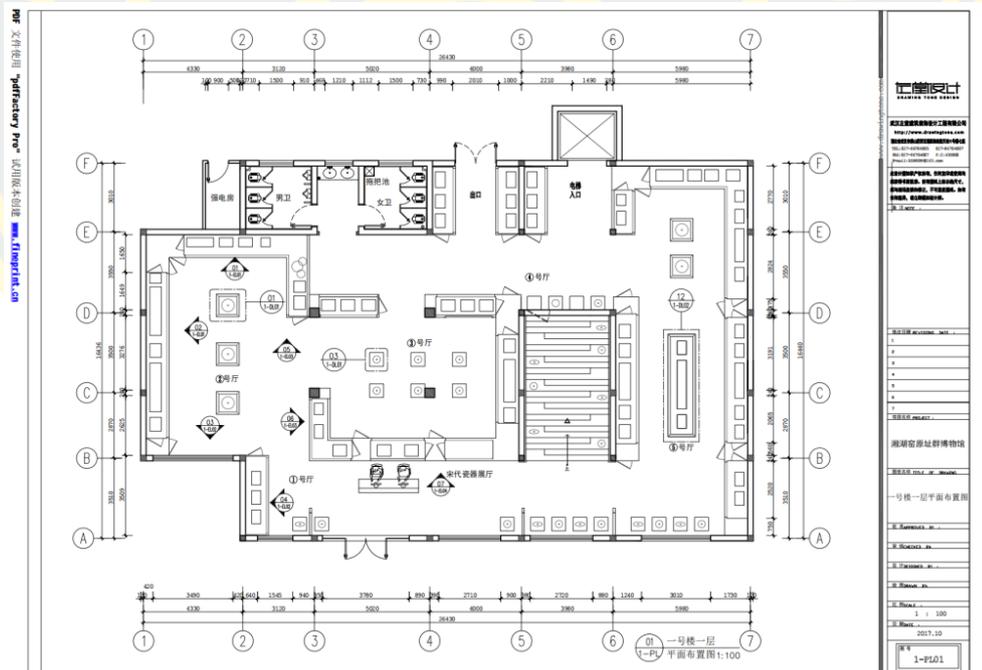
ชั้นที่ 5 ของพิพิธภัณฑ์เป็นจุดชมวิว จุดชมวิวสามารถมองเห็นทิวทัศน์อันงดงามของแม่น้ำหนานเหอได้อย่างชัดเจน เป็นจุดชมวิวที่ดีมาก

ตารางที่ 3-4 โครงสร้างของพิพิธภัณฑ์ศิลปะเจ๋อเจี้ยนซิน (Chuchu Cai, 2023)

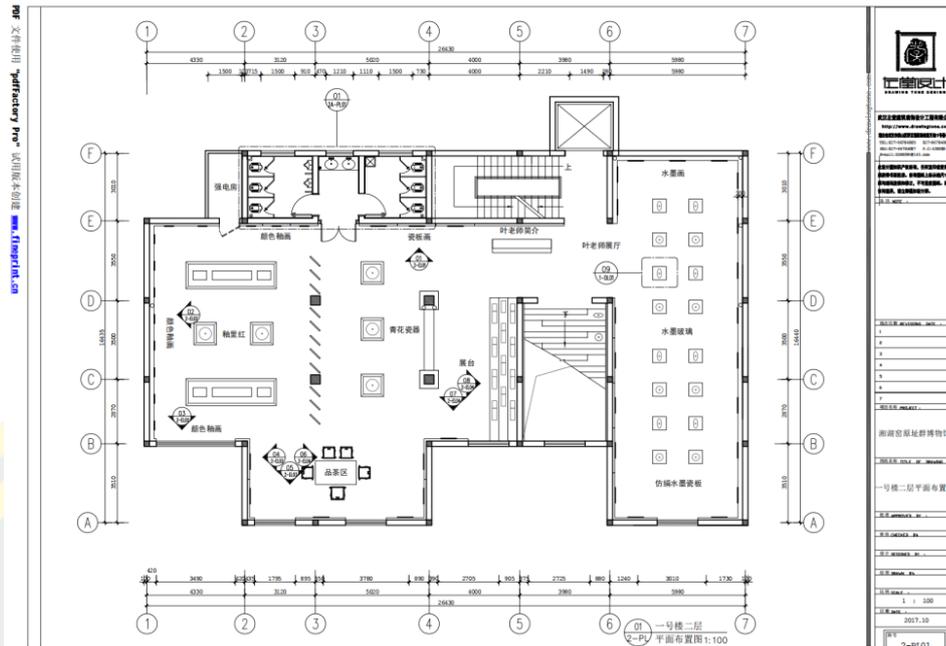
ชั้นที่	การใช้งานของพื้นที่	ผลงานที่จัดแสดง	โครงสร้างอาคาร	ภาพประกอบ
ชั้นที่ 1	พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการและพื้นที่สร้างสรรค์	เมื่อเข้าประตูมาตรงหน้าจะเห็นภาพม้วนยาวรูปทิวทัศน์ภูเขาและสายน้ำบนเซรามิกจวนสื่อ ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ เป็นพื้นที่จัดแสดงที่รวบรวมชิ้นส่วนเครื่องเคลือบโบราณจากแหล่งเตาเผาสมัยราชวงศ์ซ่ง รวมถึงชุดภาพวาดบนแผ่นเซรามิกเคลือบสีอุณหภูมิสูงของศาสตราจารย์เจ๋อเจี้ยนซิน ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นพื้นที่สร้างสรรค์มีโต๊ะยาวและเคลือบสีไว้สำหรับแขกและศิลปินที่มาเยือนใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน	ประตูใหญ่อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตรงกลางห้องโถงมีบันได โดยใช้บันไดเป็นแกน ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นพื้นที่สร้างสรรค์ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของบันไดเป็นพื้นที่จัดแสดง ด้านหลังบันไดเป็นเตาเผา ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้เป็นลิฟต์ ห้องเก็บของ และห้องน้ำ	
ชั้นที่ 2	พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการและบริเวณ	ห้องโถงทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้จัดแสดงผลงานศิลปะเซรามิกของ	ชั้นสองเมื่อขึ้นบันไดไปจะแบ่งเป็นสองห้องโถงใหญ่ คือทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ	

ชั้นที่	การใช้งาน ของพื้นที่	ผลงานที่จัดแสดง	โครงสร้างอาคาร	ภาพประกอบ
	ต้อนรับ	ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชินเป็นหลัก ส่วนห้องโถงทางทิศ ตะวันตกเฉียงใต้ใช้ เป็นพื้นที่ต้อนรับ มี ห้องชาและพื้นที่ รับรองแขก ใน ขณะเดียวกัน รอบ ผนังของห้องชาจัด แสดงภาพวาดหมึก ดำของศาสตราจารย์ เย่ เจี้ยนชิน	และทิศตะวันตกเฉียงใต้	
ชั้นที่ 3	พื้นที่เก็บ สะสม พื้นที่ สร้างสรรค์ ภาพวาด หมึกจีน และพื้นที่ นั่งเล่น	ชั้นนี้มีหน้าที่หลัก เป็นห้องนอนของ เจ้าของบ้านและ ห้องพักสำหรับแขก ตามทางเดินมีการจัด แสดงคอลเลกชัน ส่วนตัวของ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน (ผลงาน ศิลปะอื่นๆ) ซึ่ง รวมถึงผลงานเซรา มิกและภาพวาด	บันไดขึ้นชั้นสามอยู่ทาง ทิศตะวันออกเฉียงใต้ ของชั้นนี้ (ส่วนที่ใกล้กับ เชิงเขาด้านหลัง) อีก ด้านหนึ่งเป็นห้องชุด ของเจ้าของบ้านหนึ่ง ห้อง ห้องพักแขกสอง ห้องพร้อมห้องน้ำในตัว ห้องพักแขกอีกสามห้อง นอกจากนี้ยังมีห้องน้ำ ส่วนกลางสองห้อง และ ห้องเก็บของหนึ่งห้อง	
ชั้นที่ 4	พื้นที่จัด แสดง ห้องอาหาร และห้องพัก	ชั้นนี้นอกจากมี ห้องครัว ห้องอาหาร ระเบียง และห้องพัก สองห้องแล้ว ตาม	ชั้นสี่เป็นพื้นที่อยู่อาศัย หลัก ประกอบด้วย ห้องครัว ห้องอาหาร (สองห้อง) ห้องพัก ห้อง	

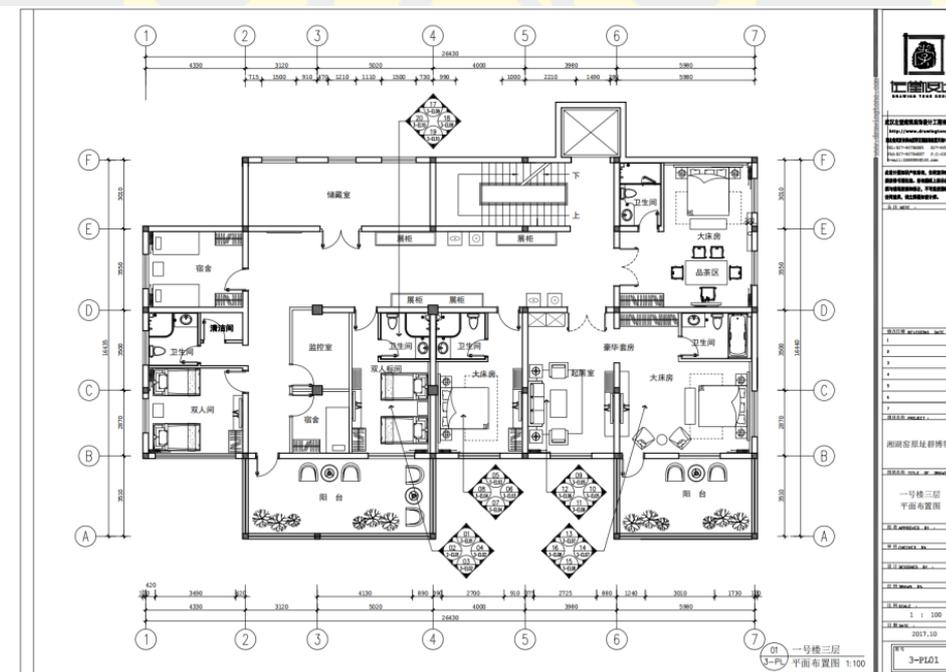
ชั้นที่	การใช้งานของพื้นที่	ผลงานที่จัดแสดง	โครงสร้างอาคาร	ภาพประกอบ
	สำหรับแขก	ทางเดินยังจัดแสดงคอลเล็กชันบางส่วนของศาสตราจารย์เย่เจี้ยนชิน ซึ่งรวมถึงผลงานเซรามิก ภาพวาด และหนังสือสะสม	เก็บของ และห้องกระจก	
ชั้นที่ 5	จุดชมวิว	สามารถมองเห็นทิวทัศน์ของแม่น้ำหนานเหอได้อย่างชัดเจน	ทั้งชั้นเป็นระเบียงชมวิว	

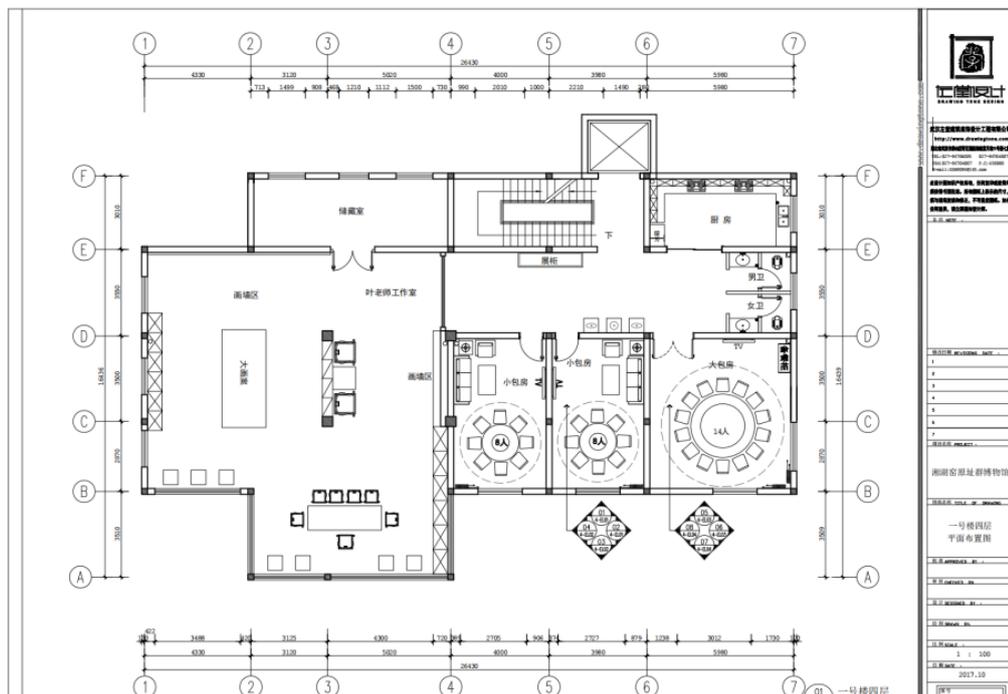
ภาพที่ 3-84 แผนผังการออกแบบชั้น 1 อาคารพิพิธภัณฑ์ (Zuotang Design, 2018)

ภาพที่ 3-85 แผนผังการออกแบบชั้น 2 อาคารพิพิธภัณฑ (Zuotang Design, 2018)

ภาพที่ 3-86 แผนผังการออกแบบชั้น 3 อาคารพิพิธภัณฑ (Zuotang Design, 2018)

ภาพที่ 3-87 แผนผังแบบออกแบบชั้น 4 อาคารพิพิธภัณฑ (Zuotang Design, 2018)

สรุป

ผ่านการวิจัยภาคสนาม ผู้เขียนได้ทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับความหมายที่สื่อผ่านผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน สภาพแวดล้อมในการสร้างสรรค์ และสถานะปัจจุบันของพิพิธภัณฑศิลปะเย่ เจี้ยนซิน เมื่อรวมกับข้อมูลจากเอกสาร ทำให้เข้าใจแนวคิด วิวัฒนาการของเทคนิค และการแสวงหาทางศิลปะเบื้องหลังงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

มีการศึกษาภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินอย่างเป็นระบบ โดยติดตามเส้นทางพัฒนาการทางศิลปะตามลำดับเวลา วิเคราะห์ลักษณะเฉพาะของสไตล์ในแต่ละช่วง เพื่อสรุปแนวคิด รูปแบบ และภาษาศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

ส่วนท้ายของบทนี้เป็นการวิจัยอย่างครอบคลุมและเป็นระบบเกี่ยวกับสถานะปัจจุบันของพิพิธภัณฑศิลปะเย่ เจี้ยนซิน การวิจัยครั้งนี้ได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดวางพื้นที่ การจัดแสดงผลงาน และบรรยากาศโดยรอบของพิพิธภัณฑ

ความรู้ที่ได้รับจะถูกนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป เพื่อให้คำแนะนำที่ปฏิบัติได้จริงสำหรับการจัดการพิพิธภัณฑศิลปะ

บทที่ 4

แนวคิด รูปแบบและภาษาศิลปะในผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

การวิจัยนี้มุ่งสำรวจแนวคิด รูปแบบ และภาษาศิลปะในผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน โดยใช้วิธีวิจัยเอกสาร การสัมภาษณ์ และการศึกษาแบบสหวิทยาการ วิเคราะห์ภาพวาดหมึกจีน และศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน โดยอิงแนวคิดปรัชญาของเล่าจื๊อ ทฤษฎีสัญญาวิทยา และประวัติศาสตร์ศิลป์ เพื่อสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับผลงานศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

ผลงานภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินนั้น เป็นศิลปินที่ใช้พู่กันและหมึกในการแสดงสภาวะทางจิตใจ ผลงานภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์แสดงลักษณะทางศิลปะที่ “มีชีวิตชีวา เต็มไปด้วยพลัง เน้นความยิ่งใหญ่ของภูเขา” ใช้พื้นที่ในการสร้างความรู้สึกหนักแน่นของภูเขาทำให้ได้ภาพที่มีพลังและน่าประทับใจ

ภาพที่ 4-1 ภาพศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินกำลังวาดภาพหมึกจีน(Chuchu Cai, 2024)

ประการที่สอง ไม่ว่าจะ เป็นบทกวีหรือภาพวาดของจีน ต่างแสวงหาสิ่งเดียวกันนั่นคือ “Yi” (ความหมาย) การสร้างสภาวะทางจิตใจมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับความลึกซึ้งและมิติของภาพ สภาวะทางจิตใจในภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน แสดงออกมาในสองลักษณะ ลักษณะแรกคือ ความรู้สึกตื่นลึกของภาพ และอีกลักษณะคือการไล่ระดับสีที่หลากหลาย ซึ่งก็คือ “หมึกห้าสี” การเปลี่ยนแปลงของความเข้มและจางของหมึกในผลงานของศาสตราจารย์มีความ หลากหลายอย่างยิ่ง และยังสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถระดับสูงของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

ภาพที่ 4-2 “ภูเขาและสายน้ำ” ขนาด 365 x 145 ซม.(ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สามของ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน) (Chuchu Cai, 2024)

ภาพที่ 4-3 “หัตถ์พระพุทธรเจ้า” การจัดองค์ประกอบแบบอนุสาวรีย์ ขนาด 365 x 145 ซม.
(ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน) (Chuchu Cai, 2024)

ภาพที่ 4-4 “ภูเขาและสายน้ำ” ขนาด 365 x 145 ซม. (ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สามของ
ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน) (Chuchu Cai, 2024)

1. แนวคิดในผลงานภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

ผลงานภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอันลึกซึ้งและความเคารพต่อ “ธรรมชาติ” เป็นอันดับแรก ซึ่งมีรากฐานมาจากการจับภาพและถ่ายทอดความงามของธรรมชาติ ในผลงานของศาสตราจารย์มักจะเห็นการพรรณนาถึงทิวทัศน์ธรรมชาติ เช่น ภูเขา แม่น้ำ เมฆ และหิน รวมถึงความยำเกรงและการสรรเสริญพลังของธรรมชาติ

นอกจากนี้ ภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ยังสะท้อนถึงการแสวงหาศิลปะที่มีชีวิตชีวาและจิตวิญญาณ ผลงานของศาสตราจารย์เย่มักเต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวาและพลัง ผ่านเทคนิคการใช้ความเข้มจางและความขึ้นแห่งของหมึก และเทคนิคการใช้พู่กันที่หนักเบาและซ้ำเร็วต่างกัน แสดงให้เห็นถึงจังหวะทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่น ผลงานจำนวนมากของศาสตราจารย์เย่เป็นภาพวาดภูเขาและสายน้ำที่แสดงออกถึงอิสรภาพของชีวิตที่แท้จริงในธรรมชาติ

ภาพที่ 4-5 “ภาพทิวเขาเขียวขจีและน้ำพุที่ไหลริน” ขนาด 126 x 252 ซม., ปี 2021

(ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน) (Chuchu Cai, 2024)

การสะท้อนแนวคิดในผลงานของเย่ เจี้ยนซิน

ภาพวาดหมึกจีนมีแนวคิดปรัชญาของเล่าจื๊อแฝงอยู่ รูปแบบการแสดงออกสอดคล้องกับแนวคิดปรัชญาของเล่าจื๊อ ภาพวาดหมึกของเย่ เจี้ยนซินถ่ายทอดแนวคิดปรัชญาของเล่าจื๊อผ่านการ

แสดงออกของฟู่กัน หมึก และองค์ประกอบภาพ ดังนั้น ในการวิเคราะห์ผลงานภาพวาดหมึกของเย่ เจี้ยนซิน จะนำแนวคิดปรัชญาของเล่าจื๊อมาใช้

ภาพที่ 4-6 “ชุดท่วงทำนองแห่งขุนเขา 1” (ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สองของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน) (Chuchu Cai, 2024)

แนวคิดวิถีแห่งเต๋าเป็นไปตามธรรมชาติ

เล่าเจื้อนैनแนวคิด “วิถีแห่งเต๋าเป็นไปตามธรรมชาติ” หมายถึงทุกสิ่งเป็นไปตามกฎธรรมชาติ ในการวิเคราะห์ภาพวาดหมึกจีน แนวคิดนี้สะท้อนถึงการที่ศิลปินแสวงหาความรู้สึที่แท้จริงจากธรรมชาติ และถ่ายทอดสภาวะและพลังชีวิตของธรรมชาติ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชินหลงไหลในการวาดภาพธรรมชาติมากและมักใช้เวลาหลายเดือนในหนึ่งปีอยู่กับธรรมชาติและวาดภาพจากสถานที่จริง ถ่ายทอดจิตวิญญาณและจังหวะของธรรมชาติ โดยยึดธรรมชาติเป็นครู ศาสตราจารย์เย่ได้สะสมผลงานภาพวาดจากธรรมชาติไว้มากมาย ซึ่งเป็นรากฐานอันแข็งแกร่งสำหรับงานสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของตัวเอง

ภาพที่ 4-7 “วัดเสวียนปี้” (ผลงานภาพวาดหมึกจีนของเย่ เจี้ยนชินในช่วงที่สาม)

(baijiahao.baidu.com/s?id=1786650522341501441&wfr=spider&for=pc)

แนวคิดการปกครองโดยไม่แทรกแซง

“การปกครองโดยไม่แทรกแซง” เป็นหลักการปกครองที่เล่าจื้อสนับสนุน หมายถึงการไม่แทรกแซงมากเกินไป และปล่อยให้สิ่งต่างๆ พัฒนาไปตามธรรมชาติ ในงานสร้างสรรค์ภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน แนวคิดนี้สะท้อนผ่านการที่ศาสตราจารย์ไม่พยายามควบคุมผลงานมากจนเกินไป แต่ปล่อยให้คุณสมบัติของน้ำและหมึกแสดงตัวตามธรรมชาติ ในผลงานภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน เราจะเห็นร่องรอยการไหลของน้ำหมึกที่เป็นไปอย่างอิสระ ซึ่งไม่เพียงไม่ทำลายความงามของภาพ แต่กลับสร้างความรู้สึกลดปล่อยและผ่อนคลายให้กับผู้ชม

ภาพที่ 4-8 “การแสวงบุญ” (ผลงานภาพวาดหมึกจีนของเย่ เจี้ยนซินในช่วงที่สาม)
(He Yanmin, 2016)

แนวคิดการดำเนินไปตามกาลเวลาของธรรมชาติ

เล่าจื้อเชื่อว่ามนุษย์ควรดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับจังหวะของธรรมชาติและสภาพแวดล้อมอยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างกลมกลืน ซึ่งในผลงานภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน แนวคิดนี้สะท้อนผ่านความสามารถในการจับจังหวะเวลาที่เหมาะสมในการวาดภาพ เช่น การคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ ฤดูกาล และเวลา รวมถึงวิธีการผสมผสานองค์ประกอบเหล่านี้เข้าไปในผลงาน เพื่อให้สอดคล้องกับจังหวะของธรรมชาติ ผลงานภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินไม่เคยจำกัดตัวเองอยู่กับการนำเสนอเพียงฤดูกาลเดียวหรือทิวทัศน์แบบตายตัว แต่ด้วยความเคารพต่อธรรมชาติอันยิ่งใหญ่และวัตถุแห่งการวาด แสดงถึงความมั่งคั่งอันแท้จริงของธรรมชาติ สะท้อนให้เห็นถึงสุนทรียภาพอันไม่มีที่สิ้นสุดของโลกธรรมชาติ

ภาพที่ 4-9 “ภาพเขียนทำนา” สะท้อนภาพการทำเกษตรกรรมในฤดูใบไม้ผลิ (ผลงานภาพวาดหมึก
จีนของเย่ เจี้ยนซินในช่วงที่สาม)

(baijihao.baidu.com/s?id=1710151430394648866)

แนวคิดความงามแห่งความเรียบง่าย

เล่าจื้อสนับสนุนวิถีชีวิตที่เรียบง่ายและพอเพียง ซึ่งในการสร้างสรรค์งานศิลปะ แนวคิดนี้
แสดงออกผ่านการแสวงหาความงามที่เรียบง่ายและบริสุทธิ์ ภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่
เจี้ยนซินมักใช้พื้นที่ว่างและเส้นที่เรียบง่ายเพื่อแสดงความหมายอันลึกซึ้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การวาด
เมฆ สะท้อนให้เห็นถึงความงามแห่งความเรียบง่ายและความเป็นพื้นฐาน ใช้เส้นที่เรียบง่ายร่างรูปทรง
ของเมฆ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินใช้เส้นเพียงไม่กี่เส้นก็ทำให้เห็นว่าเมฆลอยได้ และยังทำให้ภาพ
สวยงามมากด้วย

ภาพที่ 4-10 ภาพสเก็ตซ์เขาหวงซาน (ผลงานภาพวาดหมึกจีนของเย่ เจี้ยนซินในช่วงที่สาม)
(baike.baidu.com/item/叶建新/9518634)

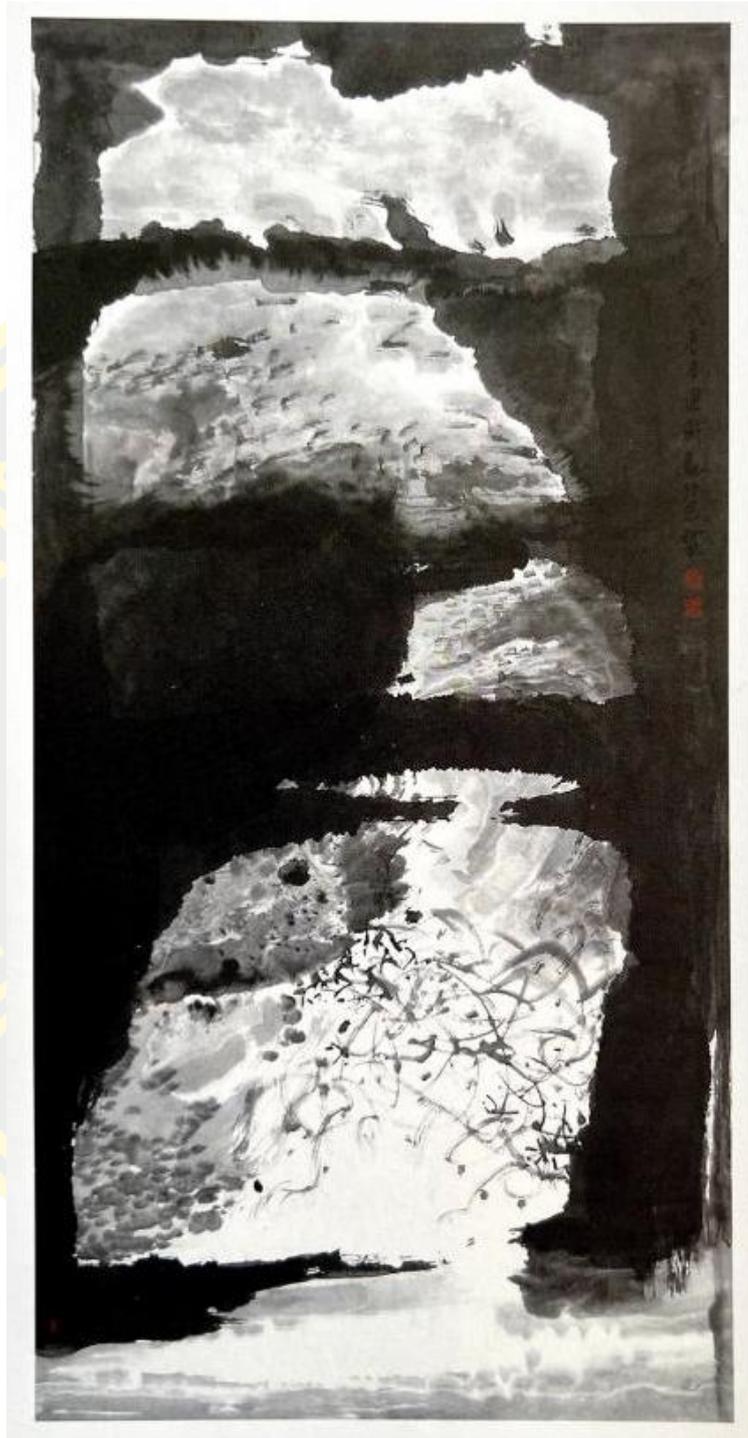
แนวคิดความสมดุลระหว่างหยินและหยาง

ปรัชญาของเล่าจื๊อประกอบด้วยแนวคิดเรื่อง “หยินและหยางเกื้อหนุนและควบคุมซึ่งกันและกัน” จุดมุ่งหมายของแนวคิดทางปรัชญานี้ของเล่าจื๊อคือการแสดงให้เห็นว่าทุกสิ่งในโลกมีกฎเกณฑ์ภายในของตัวเอง ทุกสิ่งล้วนมีความเป็นเอกภาพในความขัดแย้ง สำหรับศิลปะภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน แนวคิดนี้แสดงออกผ่านการแสวงหาความขัดแย้งและความสมดุล เช่น ความกลมกลืนและความเป็นเอกภาพระหว่างความสว่างกับความมืด ความว่างเปล่ากับความเต็ม และความแข็งกับความอ่อนนุ่ม ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ใช้ความเข้มและความจางของหมึก ความเปียกและความแห้ง ความว่างเปล่าและความเต็ม เพื่อแสดงให้เห็นถึงการพึ่งพาอาศัยกันและการเปลี่ยนแปลงซึ่งกันและกันของหยินและหยาง ในขณะเดียวกัน ก็ยังสามารถแสดงออกถึงพลังชีวิตและการเปลี่ยนแปลงผ่านความมีชีวิตชีวาและความสั่นไหวของบรรยากาศในภาพด้วย

ในการสร้างสรรค์ภาพวาดหมึกจีน ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน มักถอยห่างเพื่อพิจารณาการจัดวางสีในภาพจากระยะไกล ปรับแต่งตามความเหมาะสม ทั้งยังนำเอาความสว่างและความมืด ความว่างเปล่าและการเติมเต็มมาเปรียบเทียบกับในบริบทที่กว้างขึ้น เพื่อสร้างความสมดุลและเอกภาพสะท้อนแนวคิดหยิน-หยางในปรัชญาเล่าจื้อ

ภาพที่ 4-11 “พระหัตถ์ของพระพุทธเจ้า” (ผลงานภาพวาดหมึกจีนของเย่ เจี้ยนซินในช่วงที่สาม)
(Chuchu Cai, 2024)

ภาพที่ 4-12 “จุดท่วงทำนองแห่งขุนเขา 2” (ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สองของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน) (Chuchu Cai, 2024)

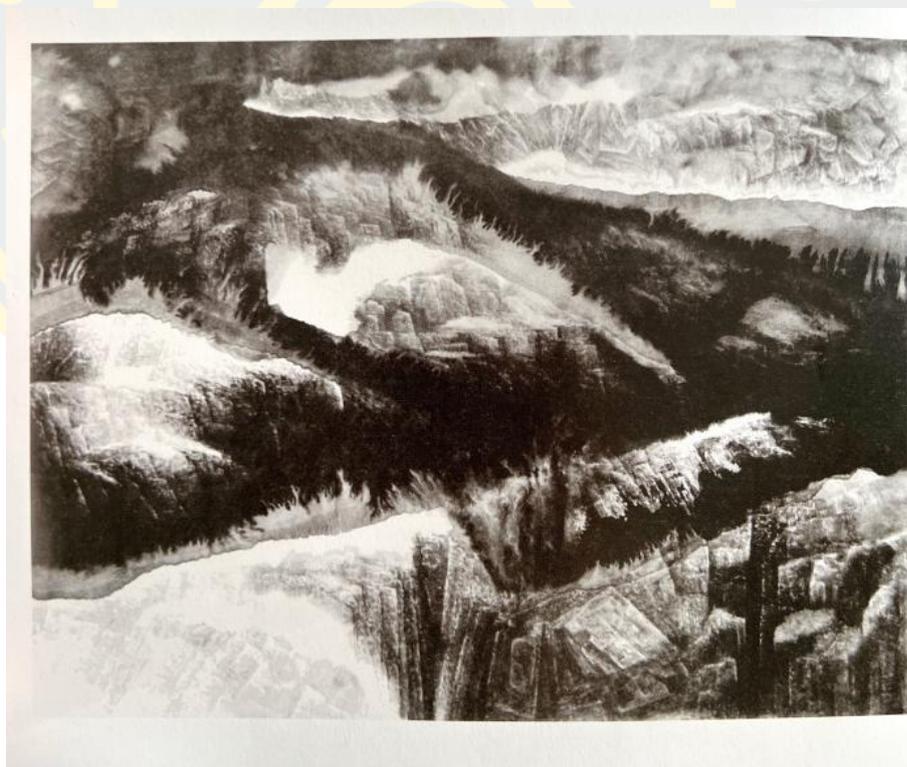
2. รูปแบบในผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน

เทคนิคการใช้พู่กันและหมึก: ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน มีความเชี่ยวชาญในการใช้เทคนิคการวาดภาพหมึกจีนแบบดั้งเดิม เช่น การใช้พู่กันและหมึกวาดเส้นและรายละเอียดที่ละเอียดอ่อน นอกจากนี้ยังถนัดการใช้พู่กันขนาดใหญ่และควบคุมรอยหมึกขนาดใหญ่เพื่อสร้างพื้นที่ที่มีชีวิตชีวาเต็มไปด้วยการเคลื่อนไหวและพื้นผิวบนกระดาษเซียนจื่อ ภาพวาดทิวทัศน์โบราณของจีนมักใช้วิธีการวาดด้วยเส้นบริสุทธิ์ก่อน ตามด้วยเทคนิค ชุน (การเกลี่ยหมึก) ซา (การถู) เตียน (การจุด) ราน (การระบายสี) เพื่อให้ภาพมีความมีชีวิตชีวาและเต็มไปด้วยพลัง ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชินได้หล่อหลอมความเข้าใจในศิลปะภาพวาดหมึกจีนของตนผ่านการฝึกฝนอันยาวนานนับทศวรรษ ท่ามกลางการแยกแยะและผสมผสานเทคนิค “ชุน ซา เตียน ราน” ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชินได้พัฒนาทักษะการใช้พู่กันแบบจงเฟิง ซึ่งใช้ส่วนกลางของพู่กันในการสร้างสรรค์ ทำให้สามารถวาดเส้น เกลี่ย ถู จุด และระบายได้ในคราวเดียว ในทุกครั้งที่พู่กันแตะกระดาษ เส้นทางการเคลื่อนไหวจะเปลี่ยนแปลงอย่างไม่หยุดนิ่ง

ภาพที่ 4-13 ภาพวาดหมึกบนกระดาษ ชุดวิถีแห่งชาวดำ 3 (ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน) ขนาดของภาพ: 68*136 ซม. (Chuchu Cai, 2024)

รูปแบบโครงสร้างและการจัดองค์ประกอบ: ผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน มักแสดงให้เห็นถึงการจัดวางที่ได้รับการออกแบบอย่างพิถีพิถัน โดยจัดระเบียบองค์ประกอบและพื้นที่ต่างๆ อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย การเดินทางไปที่เบตในปี 1996 กับอาจารย์เส้า เซิงหลาง ทำให้ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินสามารถสร้างการจัดองค์ประกอบใหม่ในภาพวาดทิวทัศน์ที่แตกต่างไปจากแนวทางเดิม โดยแนวทางใหม่นี้เป็นมุมมองจากที่สูง มุมตัดขวาง และมุมขนาน เนื่องจากในสมัยโบราณไม่มีเครื่องบิน จึงไม่สามารถมองเห็นทิวทัศน์จากมุมสูงได้ ประสบการณ์การมองลงมาจากเครื่องบินทำให้ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินรู้สึกราวกับตกลงมาจากฟ้า และยังทำให้สัมผัสถึงจักรวาลอันน่าทึ่ง หลังจากนั้น ท่านได้สร้างภาพวาดทิวทัศน์ภูเขาและสายน้ำขนาดใหญ่จากมุมมองด้านบนจำนวนมาก พยายามถ่ายทอดความรู้สึกที่มองเห็นภาพตัดขวางของภูเขาจากเครื่องบิน นอกจากนี้ ภาพวาดทิวทัศน์ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ยังมักละเมิดความเป็นธรรมชาติของทิวทัศน์ทั่วไป โดยใช้การจัดวางที่มีความหนาแน่นและโปร่งโล่งแตกต่างกันอย่างชัดเจน วางวัตถุที่อยู่ในจุดโฟกัสให้อยู่ในมุมมองแบบกระจายหรือในองค์ประกอบแบบระนาบ ทำให้ทิวทัศน์ในภาพให้ความรู้สึกที่กว้างขวางขึ้น เพิ่มผลกระทบทางสายตา

ภาพที่ 4-14 “วิญญานแห่งขุนเขา 1” (ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สองของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน) (Chuchu Cai, 2024)

ภาพที่ 4-15 “วิญญานแห่งขุนเขา 2” (ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สองของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน) (Chuchu Cai, 2024)

ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินเริ่มอาชีพศิลปินในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 ซึ่งเป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในวงการศิลปะจีน ทั้งการพัฒนาสู่ความทันสมัยและการทบทวนวัฒนธรรมดั้งเดิม ศิลปินยุคนั้นเริ่มสำรวจศิลปะดั้งเดิมของจีนใหม่ เช่น ภาพวาดหมึกจีน โดยผสมผสานความทันสมัยและอิทธิพลของนานาชาติ ซึ่งการดำเนินการนี้ทำให้ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ได้รับโอกาสในการพัฒนาผลงานศิลปะของตน ผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของลัทธิสำแดงพลังอารมณ์เชิงนามธรรมและศิลปะสมัยใหม่ ซึ่งกำลังได้รับความสนใจในวงการศิลปะจีนเช่นกัน

ภาพที่ 4-16 ภาพวาดหมึกบนกระดาษ ชุดวิถีแห่งชาวดำ 2 ขนาดของภาพ: 69*140 ซม. (ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน) (Chuchu Cai, 2024)

การผสมผสานวัสดุ: นอกจากกระดาษและพู่กันแบบดั้งเดิมแล้ว ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชินยังผสมผสานวัสดุหลากหลายในการวาดภาพหมึกจีนของตนด้วย ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชินได้ทดลองรวมเทคนิคการวาดภาพหมึกแบบจีนกับวัสดุเซรามิก เช่น เซรามิกเคลือบลายคราม และเซรามิกเคลือบลายไฟสีแดง เพื่อสร้างเป็นผลงานที่มีเอกลักษณ์อย่าง ภาพวาดหมึกทิวทัศน์ภูเขาและสายน้ำบนเซรามิกลายครามหรือเซรามิกลายไฟ การผสมผสานแบบข้ามศาสตร์เช่นนี้ ไม่เพียงเพิ่มความหลากหลายให้กับการแสดงออกของภาพวาดหมึกจีนเท่านั้น แต่ยังขยายขอบเขตการแสดงออกของศิลปะแขนงนี้ด้วย

ผลงานภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชินมีสไตล์และเอกลักษณ์ที่โดดเด่นไม่เหมือนใครทั้งในด้านแนวคิดและรูปแบบ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชินสามารถยกระดับภาพวาดหมึกจีนแบบดั้งเดิมไปสู่จุดสูงสุดสุดใหม่ ผ่านมุมมองที่เป็นเอกลักษณ์ เทคนิคการใช้พู่กันและหมึกที่หลากหลาย และการใช้วัสดุอย่างสร้างสรรค์

3. ภาษาศิลปะในผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน

ลายเส้นต่างๆ ในผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน มีความลื่นไหลและมีชีวิตชีวา และมักประกอบกันเป็นรูปทรงและลวดลายที่หลากหลาย สื่อถึงการรับรู้และความเข้าใจที่มีต่อธรรมชาติ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน สามารถวาดกิ่งไม้ให้ดูทรงพลังและแข็งแกร่ง ขณะเดียวกันก็ดูพลิ้วไหวราวกับริบบิ้นที่กำลังเต้นระบำด้วย นอกจากนี้ ภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ยังมีองค์ประกอบของหมอกล้อมรอบ และภาพเทือกเขาที่ทอดยาวต่อเนื่อง ราวกับจะยืดไปถึงขอบฟ้าอัน

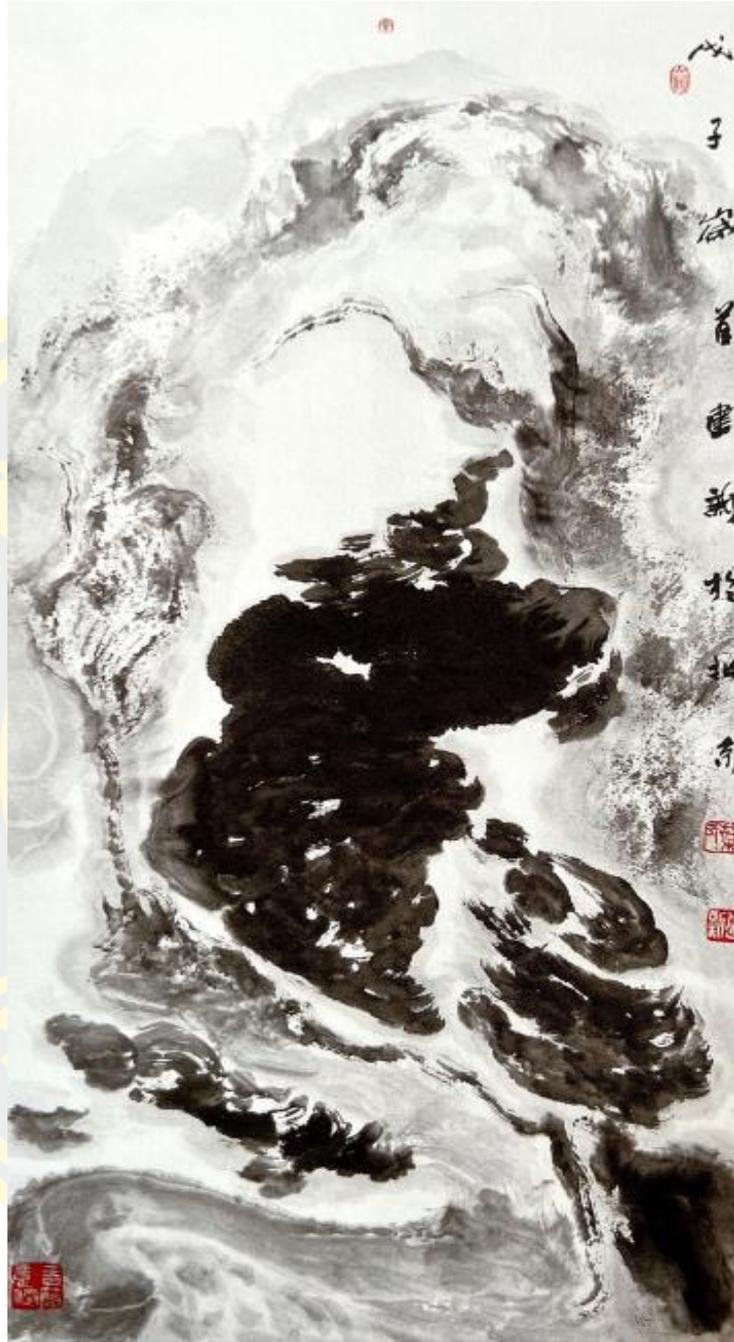
ไกลโพน ส่วนท้ายของภาพจะดูค่อนข้างคลุมเครือ กล่าวคือ ดูคล้ายแม่น้ำ คล้ายหมอก คล้ายสะพาน หรือคล้ายเมฆ ทำให้สามารถกระตุ้นจินตนาการของผู้ชมให้โลดแล่นอย่างไม่มีสิ้นสุด สื่อถึงความเคารพและความรักที่เขามีต่อธรรมชาติ รวมถึงความสนใจและการไตร่ตรองของเขาต่อกิจกรรมการสร้างสรรคทางวัฒนธรรมของมนุษย์

ภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ได้รับอิทธิพลอย่างลึกซึ้งจากภาพวาดทิวทัศน์แบบจีนโบราณ โดยศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินได้สืบทอดเทคนิคการแรเงาและการถูที่คิดค้นโดย จิง หัว และบรรดาจิตรกรเอกตั้งแต่สมัยห้าราชวงศ์ ซึ่งเทคนิคนี้ยังคงถูกใช้ต่อเนื่องมาจนถึงสมัยราชวงศ์หยวน หมิง และชิง และยังคงเป็นวิธีการแสดงออกหลักในภาพวาดทิวทัศน์ภูเขาและสายน้ำจนถึงปัจจุบัน ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและการประยุกต์ใช้อย่างสร้างสรรค์ต่อภาษาแบบดั้งเดิมของฟู่กันและหมึก ผ่านการใช้เทคนิคหลากหลาย ทั้งการวาดเส้น การแรเงา การถู การจุด และการระบายสี เทคนิคเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นวิธีการทางเทคนิคเท่านั้น แต่ยังเป็นสื่อกลางที่แสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกที่เหนือธรรมดาและการพิถีพิถันที่ตนเองด้วย

ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ไม่เพียงแต่สืบทอดความดั้งเดิมเท่านั้น แต่ยังมีความกล้าที่จะสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ด้วย ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ได้พัฒนาภาษาศิลปะของตนเองขึ้นมา โดยใช้เทคนิค "ภูเขาและสายน้ำที่ไร้กระดูก" (หม่อวู่กู่ชานส่วย) อย่างกล้าหาญ และยังใช้วิธีการวาดหมึกเพื่อสร้างพื้นที่ขนาดใหญ่ แทนที่จะใช้ลายเส้นจำนวนมากและการแรเงาแบบดั้งเดิม เทคนิคการวาดภาพเช่นนี้ทำให้ผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน โดดเด่นมากในวงการภาพวาดทิวทัศน์แบบจีน ไม่เพียงเท่านั้น ด้วยเทคนิคที่เป็นเอกลักษณ์นี้ ยังทำให้ผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน สามารถสร้างความรู้สึกแปลกใหม่และน่าตื่นตาตื่นใจให้กับผู้ชม ขณะที่ยังคงอนุรักษ์แก่นแท้ของศิลปะจีนโบราณเอาไว้

ภาพที่ 4-17 ชุดภาพ “หินที่หายใจ 1” (ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยน
ซิน) (Chuchu Cai, 2024)

ภาพที่ 4-18 ชุดภาพ “หินที่หายใจ 2” (ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยน
ซิน) (Chuchu Cai, 2024)

การวิเคราะห์ภาษาศิลปะในผลงานของของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน โดยใช้ ทฤษฎีสัญวิทยา

ภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน เป็นรูปแบบศิลปะที่มีสไตล์เฉพาะตัวและมี
นัยทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง โดยใช้หมึกเป็นสื่อหลักในการแสดงออก และมุ่งเน้นความสามารถในการสื่อ
อารมณ์ผ่านปลายพู่กันและหมึก พร้อมกันนั้นก็ใส่ใจในการถ่ายทอดลักษณะทางกายภาพและจิต
วิญญาณของทิวทัศน์ภูเขาและสายน้ำด้วย การวิจัยนี้จะใช้ทฤษฎีสัญศาสตร์ของชาร์ลส์ แซนเดอร์ส
เพียร์ซ (Charles Sanders Peirce) ในการวิเคราะห์ภาษาศิลปะในภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์
เย่ เจี้ยนซิน

ทฤษฎีสัญศาสตร์ของชาร์ลส์ แซนเดอร์ส เพียร์ซ (Charles Sanders Peirce) เสนอ
ว่าสัญญาณประกอบด้วยสามส่วน: วัตถุ (object) ตัวสัญญาณ (sign) และผู้ตีความ (interpretant)
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เราสามารถวิเคราะห์ได้จากแง่มุมต่อไปนี้

- วัตถุ: วัตถุในภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินหมายถึงสิ่งที่ถูกแสดงออกใน
ภาพ เช่น ทิวทัศน์ ดอกไม้และนก ตัวละคร เป็นต้น ในภาพวาดหมึกของเย่ เจี้ยนซิน ทิวทัศน์อาจเป็น
ตัวแทนของธรรมชาติ จักรวาล และชีวิต ดอกไม้และนกอาจเป็นตัวแทนของชีวิต ธรรมชาติ และความ
งาม ส่วนตัวละครอาจเป็นตัวแทนของมนุษยชาติ สังคม และอารมณ์ความรู้สึก วัตถุเหล่านี้สะท้อนถึง
ความเคารพและความรักที่เขามีต่อธรรมชาติ “วัตถุ” ทุกอย่างในงานของเขาถูกหยิบยื่นชีวิตและ
อารมณ์ความรู้สึก ผ่านการพรรณนาถึงทิวทัศน์ธรรมชาติ เขาสื่อถึงความสนใจและการไตร่ตรองต่อ
กิจกรรมการสร้างสรรคทางวัฒนธรรมของมนุษย์ การผสมผสานระหว่างทิวทัศน์ธรรมชาติกับจิต
วิญญาณของมนุษย์ แสดงให้เห็นถึงความสนใจและความเคารพของเขาต่อการสร้างสรรค์และพัฒนา
วัฒนธรรมของมนุษย์อย่างต่อเนื่องในกระแสประวัติศาสตร์

ตัวสัญญาณ(sign) : ตัวสัญญาณในภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน หมายถึง
องค์ประกอบต่างๆ ในภาพ เช่น การใช้พู่กันและหมึก เส้น และสี องค์ประกอบเหล่านี้สามารถมอง
เป็นสัญญาณที่สื่อความหมายและอารมณ์บางอย่าง ตัวอย่างเช่น การใช้พู่กันและหมึกอาจสื่อถึง
บุคลิกภาพ อุปนิสัย และแนวคิดทางสุนทรียศาสตร์ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินเอง เส้นอาจสื่อถึง
ทักษะ สไตล์ และอารมณ์ของศาสตราจารย์ ส่วนสีอาจสื่อถึงอารมณ์ บรรยากาศ และแนวคิดทาง
สุนทรียศาสตร์ของศาสตราจารย์

- ตัวสัญญาณ: ตัวสัญญาณในภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินหมายถึงพู่กัน หมึก
และเส้นในภาพ องค์ประกอบเหล่านี้สามารถมองเป็นสัญลักษณ์ที่แทนการแสวงหาทางจิตวิญญาณที่
เหนือธรรมดาและการพิเนิจวิเคราะห์ตนเอง พู่กันและหมึกเป็นตัวแทนของบุคลิกภาพ อุปนิสัย และ
แนวคิดด้านสุนทรียศาสตร์ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินเอง โดยศาสตราจารย์ได้ผสมผสานความก้าว

หาญของชาวเหนือเข้ากับความอ่อนไหวและมีอารมณ์ของชาวใต้ อุปนิสัยแบบนี้หลอมรวมอยู่ในงานสร้างสรรค์ของเขา ทำให้ผลงานของเขามีทั้งพลังอันยิ่งใหญ่และเต็มไปด้วยอารมณ์ความรู้สึกทางมนุษยธรรมอันละเอียดอ่อน

เส้นสามารถเป็นตัวแทนของทักษะ สไตล์ และอารมณ์ของเขา: การผสมผสานการร่างเส้น การเขียนภูเขาและหิน การเกลี่ย และการแต้มสีให้สำเร็จในการลากพู่กันเพียงครั้งเดียว ละเอียดอ่อน สมบูรณ์ คล่องแคล่ว และเป็นเอกภาพในตัวเอง สไตล์ยิ่งใหญ่อลังการ เป็นอิสระและเป็นธรรมชาติ การระบายสีด้วยพู่กันขนาดใหญ่เต็มไปด้วยพลังชีวิตอันอุดมสมบูรณ์ ผ่านลายพู่กันของเขา เราสามารถรู้สึกถึงการหยั่งลึกและความรู้สึกอันละเอียดอ่อนที่เขามีต่อธรรมชาติ สะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและการแสดงออกของเขาต่อพลังชีวิตในธรรมชาติ

- ผู้ตีความ: ผู้ตีความในภาพวาดหมึกจีนหมายถึงผู้ชมหรือผู้อ่าน ผู้ชมหรือผู้อ่านได้รับความหมายและอารมณ์ความรู้สึกจากการตีความและทำความเข้าใจวัตถุและตัวสัญลักษณ์ในภาพ ผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินมักให้ความรู้สึกเหนือโลก ทำให้ผู้ชมนอกจากจะชื่นชมแล้วยังสามารถสะท้อนตัวเองและตรวจสอบจิตใจภายในได้ พลังทางจิตวิญญาณนี้สามารถนำผู้คนให้ก้าวข้ามข้อจำกัดของความเป็นจริง และแสวงหาชีวิตทางจิตวิญญาณที่สูงส่งและบริสุทธิ์ยิ่งขึ้น

การตีความและความเข้าใจของผู้ชมนั้นจะขึ้นอยู่กับอิทธิพลจากปัจจัยต่างๆ เช่น ภูมิหลัง ประสบการณ์ และพื้นฐานทางวัฒนธรรมของพวกเขา ดังนั้น การประยุกต์ใช้ทฤษฎีสัญศาสตร์ของ เพียร์ซ จึงช่วยให้เราสามารถวิเคราะห์สัญลักษณ์และความหมายในภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ได้ดียิ่งขึ้น

ภาพที่ 4-19 ภาพ 'กลองยามสนธยา' (ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยน
ซิน) (Chuchu Cai, 2024)

ภาพที่ 4-20 “ดินแดนเทพเจ้าแห่งภูเขาจูลៃ” (ผลงานภาพวาดหมึกจีนระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่เจี้ยนซิน) (baijiahao.baidu.com/s?id=1786784524699829025&wfr=spider&for=pc)

ผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน กล่าวว่า “ในฐานะศิลปินคนหนึ่ง ก่อนอื่นเราต้องคิดว่าตนเอง เป็นเพียงแคศิลปิน และอย่าคิดว่าตนเองมีหน้าที่ผลิตเซรามิกเท่านั้น ตัวอย่างเช่น ปีกัสโซ ศิลปินระดับโลกที่ทุกคนต่างรู้จัก ปีกัสโซไม่เพียงเจ้าแห่งจิตรกรรมและเซรามิกเท่านั้น แต่ยังสามารถสร้างสรรค์ ศิลปะแขนงต่างๆ ด้วย แม้ว่าจะใช้วัสดุ หรือเทคนิคที่แตกต่างกันก็สามารถถ่ายทอดแนวคิดทางศิลปะ (จิตวิญญาณผ่านศิลปะ) ได้อย่างสมอตันสมอบลาย ซึ่งผมเองก็มีความเข้าใจในเรื่องนี้อย่างลึกซึ้ง ทั้งนี้ ศิลปินสายและอติวิสัยทางวรรณกรรมที่กว้างขวาง จะทำให้ผลงานศิลปะของคุณไปสู่ระดับที่ สูงขึ้น” (Ye, 2018)

ความสัมพันธ์ของเย่ เจี้ยนซินกับศิลปะเครื่องเคลือบดินเผาเริ่มต้นขึ้นในปี 2009 โดยมี จุดเริ่มต้นจากการที่บุตรชายของเขาเดินทางไปศึกษาต่อที่เมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ซึ่งเป็นโอกาสให้เขาได้สัมผัส กับศาสตร์แขนงนี้ ในช่วงแรก เขารู้สึกเต็มไปด้วยความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับศิลปะเครื่องเคลือบ ดินเผา แต่ในขณะที่เดียวกันก็รู้สึกว่าเป็นเรื่องที่ห่างไกลตัว และความเข้าใจของเขาเกี่ยวกับเมืองจิ้งเต๋อ เจิ้นก็ยังคงอยู่ในระดับผิวเผินเท่านั้น

เย่ เจี้ยนซินเริ่มต้นศึกษาเครื่องเคลือบลายครามเป็นอันดับแรก โดยนำเอาศิลปะการวาด ภาพประดับตกแต่งมาใช้บนเครื่องเคลือบดินเผา หลังจากการฝึกฝนอยู่ระยะหนึ่ง เขาได้เรียนรู้และ เข้าใจลักษณะเฉพาะของลายครามอย่างช้าชอง และเริ่มนำเสนอภาพวาดหมึกจีนบนแผ่นกระเบื้อง เคลือบ จนกลายเป็นสไตล์เฉพาะตัวที่ผสมผสานระหว่างภาพหมึกจีนกับลายคราม ด้วยผลงานนี้ทำให้ เขาได้รับการยกย่องให้เป็นปรมาจารย์ด้านเครื่องเคลือบดินเผาของจีน หลังจากนั้น เขาได้ทุ่มเทตัวเอง ให้กับการสร้างสรรค์งานเครื่องเคลือบดินเผาอย่างเต็มที่

ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินคิดค้นภาพเซรามิกจวนสือ (ผ้าไหมที่มีลักษณะคล้ายเซรามิก) ในช่วงครึ่งหลังของปี 2016 ในตอนแรก การเผาเคลือบตัวออกมาเป็นสีเขียว ไม่สามารถแสดงความ งามของหมึกได้ แต่เขาพบว่าวัสดุจวนสือเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับการแสดงออกของภาพหมึก สามารถซึมซับได้อย่างเป็นธรรมชาติ เมื่อเขานำผลงานภาพพิมพ์จวนสือไปจัดแสดงที่ปักกิ่ง ก็ได้รับคำ ชื่นชมอย่างท่วมท้น

ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินเชื่อว่าเซรามิกต้องมีคุณสมบัติของเครื่องเคลือบ โดยผสมผสาน ความรู้สึกของการไหลเข้ากับพลังของฟู่กัน ดังนั้นในปี 2017 และ 2018 เขาจึงเริ่มส่งเสริมเทคนิค แผ่นดินเหนียว ซึ่งหลังจากการปรับปรุงก็ได้ตั้งชื่อว่า “จวนสือ” ในขณะที่สำรวจพื้นที่การวิจัยขั้นสูง เขาเลือกเทคนิค “โย่วหลี่หง”(เคลือบลายไฟ) ซึ่งเป็นเทคนิคที่ยากมาก มีอัตราความสำเร็จเพียง 1 ใน 10 เตาเท่านั้น ในตอนแรก ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินสร้างสรรค์ผลงานลายครามผสมลายไฟ ต่อมา จึงเปลี่ยนเป็นสู่เคลือบลายไฟล้วน ในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น เครื่องเคลือบลายไฟมักใช้กับภาพดอกไม้และนก

แต่เขาเป็นคนแรกที่ใช้ภาพทิวทัศน์ในการสร้างเครื่องเคลือบลายไฟ การสร้างสรรค์ลายไฟแบบเต็มชิ้นงานนั้นยากมาก หลังจากฝึกฝนเป็นเวลาสามปี เขาได้ร่วมมือกับช่างเผาเตาคนหนึ่ง สร้างสรรค์ผลงานเครื่องเคลือบลายไฟที่ยอดเยี่ยมหลายชิ้น อย่างไรก็ตาม ในช่วง 5-6 ปีต่อมา ไม่มีผลงานชิ้นเอกที่คล้ายคลึงกันอีกเลย เขายังคงยึดมั่นในการใช้เคลือบแบบดั้งเดิมเพื่อแสดงภาพทิวทัศน์ และใช้วิธีการสะสมประสบการณ์ แม้ว่าจะสูญเสียทรัพยากรมหาศาล แต่เขาก็ยังคงยืนหยัดในการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องเคลือบลายไฟ

ผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ได้รับการจัดแสดงในนิทรรศการมากมายทั้งในและต่างประเทศ หนึ่งในนั้นคือ “หมึกบนเซรามิก” นิทรรศการพิเศษที่จัดขึ้น ณ อาคารเซี่ยงไฮ้ทาวเวอร์ นอกจากนี้ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินยังได้สร้างสรรค์ผลงานเครื่องปั้นดินเผาชิ้นสำคัญเพื่อร่วมเฉลิมฉลองวาระสำคัญของประเทศ อาทิ ภาพวาดหมึกจีนขนาด 120 เมตร ชื่อว่า “ภาพแห่งความสมานฉันท์และความรุ่งเรืองของจีน” เนื่องในโอกาสครบรอบ 60 ปีแห่งการสถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีน และภาพวาดหมึกจีนขนาด 90 เมตร ชื่อว่า “เส้นทางอันรุ่งโรจน์” เพื่อเฉลิมฉลองครบรอบ 90 ปีแห่งการก่อตั้งพรรคคอมมิวนิสต์จีน ไม่เพียงเท่านั้น ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ยังได้รับการยอมรับในความสามารถด้านการออกแบบด้วย โดยผลงาน “ชุดน้ำชาแห่งความเมตตา” ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ได้รับรางวัลเหรียญเงินจากการประกวดออกแบบเครื่องปั้นดินเผาร่วมสมัยของจีน “Design China” รวมถึงรางวัลอื่นๆ อีกมากมาย

ภาพที่ 4-21 ผลงานเซรามิก “เส้นทางอันรุ่งโรจน์” ขนาด 21*21 ซม. ปี ค.ศ.2021(ผลงานเซรามิกกระยະที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน) (Chuchu Cai, 2024)

ภาพที่ 4-22 ผลงานเซรามิก “ชุดน้ำชาแห่งความเมตตา” (ผลงานเซรามิกระยะที่สามของ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน)

(mp.weixin.qq.com/s?__biz=Mzl3NjY3OTEyMw==&mid=2247484108&idx=1&sn=552461522f42c4a27c86509f01f00d32&chksm=eb709270dc071b66afd7553a759b2a9960af5e557d7bfd8c8c7252ef09f00b47cc30eb3954ee&scene=27)

ภาพที่ 4-23 “กล่องเซรามิกลายคราม” ปีค.ศ.2012 (ผลงานเซรามิกระยะที่สองของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน) (Chuchu Cai, 2024)

ภาพที่ 4-24 “แจกันเซรามิกลายไฟล้อมลายคราม” (ผลงานเซรามิกกระยະที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน) (Chuchu Cai, 2024)

1. แนวคิดในผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน

ศิลปะเซรามิกจีนเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมเช่นเดียวกับภาพวาดหมัดจีนที่แฝงไว้ด้วยปรัชญาของเล่าจื๊อ แม้ว่าวัสดุและสื่อจะเปลี่ยนไป แต่แก่นแท้ทางจิตวิญญาณยังคงไม่เปลี่ยนแปลง ผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน ก็สะท้อนปรัชญาของเล่าจื๊อผ่านทางเทคนิคการใช้ฟู่กัน น้ำเคลือบ และเซรามิกในการสร้างสรรค์ผลงานเช่นกัน ดังนั้น การวิเคราะห์ผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน ในการวิจัยนี้ จึงยังคงนำปรัชญาของเล่าจื๊อมาใช้ในการวิเคราะห์ด้วย

แนวคิดธรรมชาตินิยม: ปรัชญาของเล่าจื๊อเน้นย้ำความสำคัญของธรรมชาติ โดยเชื่อว่าธรรมชาติเป็นต้นกำเนิดของจักรวาล มนุษย์ควรเคารพและดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับธรรมชาติ

ผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน มักมีธรรมชาติเป็นแรงบันดาลใจสำคัญ รูปทรง ลวดลายและเทคนิคการใช้พู่กันในการสร้างสรรค์ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินสะท้อนให้เห็นถึงความรักที่มีต่อธรรมชาติและชีวิต ตลอดจนความเคารพต่อสรรพชีวิต สำหรับแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน คือการขุดค้นจากมิติภายใน ทั้งแก่นสาร จิตวิญญาณ และความต้องการลึกๆ โดยศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินเชื่อว่า การสร้างสรรค์ทางศิลปะที่แท้จริงคือการสร้างที่มาจากเนื้อหาภายใน ซึ่งรูปแบบภายนอกนั้นเป็นเหมือนเมฆลอยที่เบาบาง เมื่อเวลาผ่านไปก็จางหายหรือเปลี่ยนแปลง สิ่งที่ตั้งใจดูสยดสลายผู้คนอาจเป็นเพียงความไม่จริง แต่ผลงานที่เป็นอมตะและยืนหยัดผ่านกาลเวลาอันยาวนาน มักเป็นสิ่งที่ลึกซึ้งกินใจ

แนวคิดสุนิยม: ศิลปะเซรามิกจีนและปรัชญาของเล่าจื๊อต่างเน้นย้ำแนวคิดเรื่องสุนิยม ปรัชญาของเล่าจื๊อเชื่อว่าโลกประกอบด้วยความว่างเปล่าและความมีอยู่ โดยความว่างเปล่านั้นคือแก่นแท้ของจักรวาล แนวคิดนี้สะท้อนให้เห็นในเทคนิคการตัดกันระหว่างพื้นที่ว่างและสีเคลือบในผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ซึ่งอาจตีความได้ว่า คือการตัดกันระหว่างความว่างเปล่าและความมีอยู่

แนวคิดสภาวะทางจิตใจ: ‘Yijing หรือ สภาวะทางจิตใจ’ เป็นแนวคิดที่สำคัญในปรัชญาของเล่าจื๊อ ซึ่ง หมายถึงสภาวะทางจิตใจที่อยู่เหนือความเป็นจริง เหนือวัตถุ และเหนือกาลเวลา โดยในมุมมองของเล่าจื๊อนั้น ความหมายที่แท้จริงของชีวิตอยู่ที่การแสวงหาสภาวะทางจิตใจนี้ ไม่ใช่การไล่ตามความปรารถนาทางวัตถุและความเพลิดเพลีน ทั้งศิลปะเซรามิกจีนและปรัชญาของเล่าจื๊อต่างเน้นย้ำถึงแนวคิด ‘สภาวะทางจิตใจ’ และผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ก็ให้ความสำคัญกับแนวคิดนี้เช่นกัน ผลงานเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินมักถ่ายทอดบรรยากาศที่เหนือความเป็นจริง ผ่านคุณสมบัติตามธรรมชาติอันบริสุทธิ์และชาวสวดของเซรามิก รวมถึงองค์ประกอบภาพและเนื้อหาของผลงาน

ภาพที่ 4-25 “แจกันเซรามิกชิงฮวาไหยว ปีค.ศ.2012 (ผลงานเซรามิกระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน) (Chuchu Cai, 2024)

1.1 การแสดงออกของแนวคิดในผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินได้มุ่งมั่นกับการศึกษาเทคนิคการผลิตเซรามิก ผลงานของเขามักจะแสดงให้เห็นถึงทักษะการวาดภาพบนเซรามิกที่ยอดเยี่ยม รวมถึงความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับเทคนิคการผลิต การใช้เคลือบ และการเผา เย่ เจี้ยนซินได้ใช้เทคนิคการวาดภาพหมึกจีนในลักษณะของ “หมึกจาง” ในการวาดลงไปบนแผ่นเซรามิกลายคราม มีการใช้ฝีแปรงที่

แหลมคมและให้ความสำคัญกับความเร็วของการผสมผสานเข้าด้วยกันระหว่างน้ำเคลือบและตัวเซรามิก เพื่อนำเสนอให้เห็นถึงลักษณะของ “สีที่แห้งและเปียก เข้มและจาง” ของการวาดภาพด้วยหมึกบนเซรามิก นอกจากนี้ เขายังได้บูรณาการเทคนิคการวาดภาพหมึกจีนเข้ากับสื่อต่าง ๆ เพื่อตีความจิตวิญญาณทางศิลปะใหม่

ในระหว่างการสัมภาษณ์ ศาสตราจารย์เย่ เจียนซิน ได้กล่าวถึงแนวคิดของตนเองเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงานเซรามิก ซึ่งเป็นแนวคิดที่แสดงถึงนวัตกรรมในผลงานด้วยว่า “ภายใต้สถานการณ์ใหม่ของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ในปัจจุบัน การออกแบบและสร้างสรรค์เซรามิกร่วมสมัยควรก้าวออกมาจากรากฐานอันลึกซึ้งทางประวัติศาสตร์ โดยเริ่มต้นจากภาษาร่วมสมัยของชนชาติจีน จากนั้นจึงแสวงหาแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์และทิศทางการพัฒนา เพื่อให้ผลงานเซรามิกสามารถสื่อสารด้วยตัวเอง แสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกและความคิดของศิลปินเซรามิกร่วมสมัย และไม่ควรจำกัดตัวเองอยู่เพียงในกรอบของการสร้างสรรค์เซรามิกแบบดั้งเดิมเท่านั้น

เสน่ห์ของศิลปะอยู่ที่ความสามารถในการสะท้อนสังคมร่วมสมัย แต่ในกระบวนการสร้างสรรค์นั้น ศิลปินมักสอดแทรกมุมมองทางสุนทรียภาพและอารมณ์ความรู้สึกส่วนตัว รวมถึงพลังการสร้างสรรค์ของตนลงไปด้วย ดังนั้น ในขณะที่เราพยายามพัฒนาเทคนิคการสร้างสรรค์แบบดั้งเดิมให้เข้ากับยุคสมัย เพื่อตอบสนองต่อการออกแบบเซรามิกในปัจจุบัน เราก็ต้องหลีกเลี่ยงการออกแบบที่เป็นเพียงการนำองค์ประกอบต่างๆ มาประกอบกันอย่างไร้ทิศทางด้วย และการค้นหาแรงบันดาลใจในการออกแบบเซรามิกนั้น ศิลปินจะต้องมีความกระตือรือร้นในการสังเกตสิ่งต่างๆ ในชีวิตประจำวัน” นอกจากนี้ ศาสตราจารย์เย่ เจียนซินยังกล่าวอีกว่า “ศิลปินควรมีทักษะในการค้นหาองค์ประกอบที่ทันสมัยจากสิ่งที่เป็นดั้งเดิมและคลาสสิก เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดในปัจจุบัน และในการพัฒนาใหม่ของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ในปัจจุบัน การออกแบบเซรามิกควรมีการควบคุมอย่างเหมาะสมในด้านประโยชน์ใช้สอย นวัตกรรม วัสดุ และกระบวนการผลิตด้วย เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับกระแสของยุคสมัยได้”

ภาพที่ 4-26 “แจกันทรงหมวกนักรบเคลือบลายไฟ” (ผลงานเซรามิกระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน) (Chuchu Cai, 2024)

ภาพที่ 4-27 แจกันเซรามิกทรงกลมเคลือบลายไฟ (ผลงานเซรามิกกระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน) (Chuchu Cai, 2024)

2. เทคนิค รูปแบบ และวัสดุในเครื่องเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

2.1 เทคนิคการเคลือบลายไฟสีแดง

ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินได้เริ่มศึกษาถึงการเคลือบลายไฟ โดยเขาได้ใช้รูปแบบของ ภาพวาดทิวทัศน์ด้วยหมึกในการสร้างสรรค์เซรามิกเคลือบลายไฟ ซึ่งหลังจากที่เจอตำแหน่งการวางที่เหมาะสมในเตาเผาแล้ว ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินก็ได้ทำการศึกษาเทคนิคการเผาเคลือบลายไฟ และอัตลักษณ์ทางด้านวัสดุในแต่ละยุคสมัยอย่างจริงจัง และเรียนรู้จากเหล่าปรมาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการเผา ทำการสังเกตกระบวนการเผาเคลือบลายไฟโดยละเอียด และในที่สุดก็สามารถควบคุม วัสดุที่ให้สีและความลื่นไหลได้เป็นอย่างดี ทำให้สีหลังจากที่เผาออกมานั้นมีความอึดตัวและเงางาม นอกจากนี้ ในด้านการจับสีคู่ตรงข้ามก็ได้พบการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยและก่อให้เกิดความรู้สึกของการ เคลือบเป็นชั้นหนบบางที่ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการวาดภาพทิวทัศน์ จนสุดท้ายก็ได้สร้างสรรค์

ผลงาน “แจกันเซรามิกทรงกลมเคลือบลายไฟ” ซึ่งได้รับการชื่นชมจากผู้คนจำนวนมาก และถือเป็นการยกระดับเซรามิกเคลือบลายไฟให้สูงขึ้นไปอีกขั้น

ภาพที่ 4-28 “แจกันทรงหมวกนักรบเคลือบลายไฟ” (ผลงานเซรามิกกระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน) (Chuchu Cai, 2024)

2.2 เทคนิคการวาดภาพเซรามิกจวนสือ

ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ทุ่มเทอย่างไม่ย่อท้อในการสร้างสรรค์นวัตกรรมด้านศิลปะเซรามิก โดยได้คิดค้นและพัฒนาเทคนิค “เซรามิกจวนสือ” หรือ “เซรามิกผ้าไหมหมักจีน” ขึ้นมา วัสดุใหม่นี้สามารถแสดงภาพวาดหมักจีนบนพื้นผิวเซรามิกได้อย่างงดงาม ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินได้สร้างแผ่นเซรามิก เลียนแบบผ้าไหมโดยใช้ดินจากบริเวณรอบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น นำมาผสมเป็นเคลือบด้าน ซึ่งมีสีคล้ายผ้าไหม พื้นผิวไม่เหมือนเคลือบแก้วทั่วไป แต่มีความหยابเล็กน้อย ทำให้สามารถวาดบนแผ่นเซรามิกได้ ผลงานฉากกั้นเซรามิกจวนสือชิ้นนี้มาจากการผสมผสานระหว่างเทคนิคการลงพู่กันแบบภาพวาดหมักจีน ความเรียบง่ายและคลาสสิกของผ้าไหมและความหนักแน่นของเซรามิก ซึ่ง

ลักษณะของวัสดุที่มีความสั่นไหวและปรับเปลี่ยนได้เช่นนี้ ทำให้การวาดภาพบนแผ่นเซรามิกมีความหลากหลายกว่าการวาดบนผ้าไหม สะท้อนให้เห็นถึงเสน่ห์ของการสืบทอดและพัฒนาของศิลปะการวาดภาพตะวันออกทั้งหมด

ภาพที่ 4-29 “ชุดภาพเซรามิกจวนสื่อ” (ผลงานเซรามิกระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน)
(Chuchu Cai, 2024)

3. ภาษาศิลปะในผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

ผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน โดดเด่นด้วยเนื้อสัมผัสและลวดลาย เฉพาะตัว สร้างเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ในด้านรูปแบบ ส่วนในด้านการตกแต่งนั้น ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน มักนำองค์ประกอบต่างๆ เช่น ภูเขาที่มีชื่อเสียง แม่น้ำใหญ่ ตัวละคร และพืชพรรณ มา รวมกันและสร้างเป็นลวดลายที่งดงามและอิสระเสรี เพื่อสื่อแนวคิดอันเป็นเอกลักษณ์ของตน ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน เชื่อว่า เซรามิกมีภาษาเฉพาะ เช่นเดียวกับกระดาษจีนหรือสีน้ำมัน การ สร้างสรรค์ผลงานเซรามิกต้องไม่แยกจากธรรมชาติของวัสดุ ดังนั้น ภาษาศิลปะในผลงานเซรามิกของ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน คือการผสมผสานวัสดุเซรามิกและเทคนิคการวาดภาพอย่างกลมกลืน เพื่อ สร้างผลงานที่วัสดุอื่นไม่สามารถทำได้

เช่นเดียวกับการสร้างสรรค์ทางศิลปะภาพวาดภูเขาและแม่น้ำที่มีชื่อเสียง ตัวละคร และ ทิวทัศน์ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินแสดงออกถึงความรักที่มีต่อธรรมชาติและชีวิต รวมถึงความเคารพ ต่อชีวิตผ่านรูปแบบของเซรามิก ทั้งยังแสดงบรรยากาศที่เหนือความเป็นจริงผ่านคุณสมบัติตาม ธรรมชาติอันขาวสะอาดและบริสุทธิ์ของเซรามิก รวมถึงองค์ประกอบภาพและเนื้อหา ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินเชื่อว่าความหมายที่แท้จริงของชีวิตอยู่ที่การแสวงหา “จินตภาพ” แบบนี้ ไม่ใช่การแสวงหา ความปรารถนาทางวัตถุและความเพลิดเพลีน

ภาพที่ 4-30 “ที่ใส่ปากกาเซรามิกจวนสีอ” (ผลงานเซรามิกกระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน)

(Chuchu Cai, 2024)

ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ต้องการนำ “จิตวิญญาณของภาพวาดฟู่กันและหมึก” มาใส่ไว้ใน เซรามิก โดยใช้น้ำเคลือบลายไฟสีแดงในการนำเสนอภาพวาดทิวทัศน์แบบจีน นอกจากนี้ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ยังได้ลดทอนองค์ประกอบในภาพรวมทำให้ผลงานที่ออกมามีความกระชับ มากกว่าภาพวาดทิวทัศน์แบบดั้งเดิมที่เคยวาด ผลลัพธ์ความเข้มและจางของน้ำเคลือบสีแดงนั้นมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวเป็นอย่างมาก มีการไล่ระดับสีที่ค่อนข้างหลากหลาย บางส่วนของผลงานปรากฏ เป็นสีเขียวคล้ายตะไคร่น้ำระหว่างกระบวนการเผา ซึ่งหลังจากเผาเสร็จแล้ว สีเขียวเหล่านั้นสวยงาม และเปล่งประกายราวกับอัญมณี ส่งผลให้การตกแต่งผลงานเซรามิกมีความลงตัวอย่างยิ่ง

เทคนิคการวาดภาพหมึกบนเซรามิกจวนสีอ เมื่อน้ำแทรกซึมในหมึก ผลลัพธ์จะไม่ปรากฏ ทันทีหลังวาด แต่จะค่อยๆ ปรากฏออกมาผ่านการเปลี่ยนแปลงความชื้นและกระบวนการเผา ก่อเกิด ความรู้สึกของการเคลื่อนไหวที่เป็นเอกลักษณ์ ลักษณะการไหลเช่นนี้ไม่สามารถทำได้บนกระดาษจีน หรือด้วยสีน้ำมัน มีเพียงวัสดุเซรามิกเท่านั้นที่สามารถสร้างผลลัพธ์เช่นนี้ได้ และทั้งหมดนี้ก็คือส่วนหนึ่งของภาษาและสัญลักษณ์ทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

3.1 การวิเคราะห์การใช้ภาษาศิลปะในผลงานของเย่ เจี้ยนซิน โดยใช้ทฤษฎีทาง ประวัติศาสตร์ศิลปะ

จากทฤษฎีประวัติศาสตร์ศิลปะของเออร์วิน พานอฟสกี เราสามารถวิเคราะห์ภาษา ศิลปะในผลงานเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ได้ใน 3 ระดับ คือ ระดับธรรมชาติ ระดับ ประเพณี และระดับสัญลักษณ์

- **ระดับธรรมชาติ:** ผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินแสดงรูปแบบ ธรรมชาติของสิ่งต่างๆ ผ่านวัสดุและเทคนิคที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินเลือก ใช้ดินที่มีปริมาณเหล็กสูงจากท้องถิ่นจิ่งเต๋อเจิ้น ผสมกับดินเกาลินและหินพอร์ซเลน และใช้เทคนิคการ ทำเซรามิกขั้นสูงเพื่อสร้างพื้นผิวคล้ายผ้าไหม การเลือกและจัดการวัสดุแบบนี้ทำให้ผลงานของ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินมีความงามตามธรรมชาติที่แตกต่างจากเคลือบทั่วไป ทั้งในด้านเนื้อสัมผัส ความเงางาม และสีสันทัน นอกจากนี้ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินยังวาดภาพบนเนื้อเซรามิกโดยใช้เทคนิค การวาดภาพหมึกจีน เพื่อแสดงความงามของหมึกบนเซรามิก ยิ่งทำให้การแสดงออกในระดับ ธรรมชาติของผลงานชัดเจนยิ่งขึ้น

- **ระดับประเพณี:** ศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินไม่ได้หยุดอยู่แค่การ แสดงออกในระดับธรรมชาติ แต่ยังผสมผสานวัฒนธรรมและประเพณีทางสังคมของจีนอย่างลึกซึ้ง ผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินมีทั้งลักษณะดั้งเดิมของศิลปะเซรามิกจีน เช่น การใช้ องค์ประกอบคลาสสิกอย่างลายคราม และลายไฟสีแดง รวมถึงเทคนิคการแสดงออกของภาพวาดหมึก จีน เช่น การใช้หมึกสีจาง และการจัดองค์ประกอบภาพแบบมุมมองจากด้านบน การผสมผสาน วัฒนธรรมและประเพณีทางสังคมเหล่านี้ ทำให้ผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินนอกจากจะมี

ความงามตามธรรมชาติแล้ว ยังเต็มไปด้วยเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งและพื้นฐานทางประวัติศาสตร์อีกด้วย

- **ระดับสัญลักษณ์:** ในระดับสัญลักษณ์ ผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชินแสดงให้เห็นถึงแนวคิดเชิงนามธรรมและความหมายที่ลึกซึ้ง ผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชินมักมีทิวทัศน์เป็นแก่นเรื่องหลัก ใช้เทคนิคการวาดภาพหมึกจีนบนเซรามิกอย่างเป็นเอกลักษณ์ เพื่อแสดงจิตวิญญาณแห่งสุนทรียศาสตร์ตะวันออกที่ว่า “ไม่ไขว่คว้าชื่อเสียงและผลประโยชน์อย่างไร้สติ มีจิตใจที่สงบ เข้าใจเป้าหมายของตนเองอย่างชัดเจน และไม่หวั่นไหวต่อสิ่งรบกวนภายนอก” ซึ่งการแสวงหาทางจิตวิญญาณเช่นนี้ไม่เพียงแต่เป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม แต่ยังสะท้อนถึงการแสวงหาทางจิตวิญญาณส่วนตัวและแนวคิดทางศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชินด้วย ในขณะเดียวกัน ผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชินยังสื่อถึงการอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ รวมถึงความปรารถนาและการแสวงหาชีวิตที่ดั่งใจเช่นกัน

ภาพที่ 4-31 “แจกันเคลือบลายไฟสีแดง” ส่วนที่เป็นสีเขียวเหมือนหยกนั้นเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสีในเตาเผาของเทคนิคการเคลือบลายไฟสีแดง (ผลงานเซรามิกระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน) (Chuchu Cai, 2024)

ภาพที่ 4-32 “แผ่นภาพเซรามิกจวนสื่อ” (ผลงานเซรามิกกระยะที่สามของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน)
(Chuchu Cai, 2024)

วิเคราะห์องค์ความรู้ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

1. การวิเคราะห์องค์ความรู้ด้านการจัดการศิลปะ: นักวิชาการผู้มีความรู้แบบผสมผสานระหว่างศิลปะและการจัดการ

ประการแรก ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน มีพื้นฐานทางศิลปะที่แข็งแกร่งและประสบการณ์ภาคปฏิบัติที่หลากหลาย นอกจากการเป็นศาสตราจารย์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกที่คณะโฆษณา มหาวิทยาลัยสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยแล้ว ยังเป็นศาสตราจารย์พิเศษที่สถาบันศิลปะกลางแห่งประเทศไทย และเป็นศิลปินระดับเชี่ยวชาญด้านการออกแบบเซรามิ

กของจีนด้วย ภูมิหลังเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชินมีองค์ความรู้ที่กว้างขวางและการวิจัยเชิงลึกในวงการศิลปะ

ประการที่สอง ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน มีผลงานโดดเด่นในวงการศิลปะ และมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์และวางแผนโครงการศิลปะขนาดใหญ่หลายโครงการ เช่น ภาพวาดหมึกจีนขนาด 120 เมตร ชื่อ 'ภาพแห่งความสมานฉันท์และความรุ่งเรืองของจีน' เพื่อเฉลิมฉลองวาระครบรอบ 60 ปีของการสถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีน และภาพวาดหมึกจีนขนาด 90 เมตร ชื่อ 'เส้นทางอันรุ่งโรจน์' เพื่อเฉลิมฉลองวาระครบรอบ 90 ปีของการก่อตั้งพรรคคอมมิวนิสต์จีน โครงการเหล่านี้ไม่เพียงแสดงให้เห็นถึงพรสวรรค์ทางศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชินเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงความสามารถในการจัดการและวางแผนงานศิลปะด้วย

นอกจากนี้ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน ยังดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยการสื่อสารทางศิลปะ โดยมุ่งเน้นการวิจัยและการสอนในด้านศิลปะสำหรับภาพยนตร์และโทรทัศน์ รวมถึงการสื่อสารทางศิลปะ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชินได้ตีพิมพ์หนังสือหลายเล่ม รวมถึง 'บทนำสู่ศิลปะโทรทัศน์' 'เทคนิคการสร้างฉากสำหรับศิลปะโทรทัศน์' และ 'การเขียนแบบทางวิศวกรรมสำหรับศิลปะโทรทัศน์' ผลงานเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญระดับสูงและอิทธิพลอันกว้างขวางของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชินในด้านการสื่อสารทางศิลปะ ตลอดจนความสามารถในการบริหารจัดการสถาบันวิจัยการสื่อสารทางศิลปะของมหาวิทยาลัยสื่อสารมวลชนแห่งชาติประเทศจีน

จากข้อมูลข้างต้น เราสามารถสรุปองค์ความรู้ด้านการจัดการศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน ได้ดังนี้

1.1 ประวัติศาสตร์ศิลป์และทฤษฎีศิลปะ

ในฐานะศาสตราจารย์พิเศษของสถาบันศิลปะกลางแห่งประเทศไทย ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในประวัติศาสตร์ศิลป์และทฤษฎีศิลปะ ซึ่งเป็นความรู้พื้นฐานสำหรับการสร้างสรรค์งานศิลปะและการจัดการศิลปะ

การจัดการและการวางแผนด้านศิลปะ: จากการมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์และวางแผนโครงการศิลปะขนาดใหญ่ แสดงให้เห็นว่าศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน นั้นมีประสบการณ์มากมายในด้านการจัดการและการวางแผนด้านศิลปะ เข้าใจวิธีการวางแผนและจัดกิจกรรมทางศิลปะ วิธีการประสานทรัพยากรจากฝ่ายต่างๆ และวิธีการนำเสนอผลงานศิลปะสู่ตลาดดีเป็นอย่างดี และสามารถนำทีมไปสู่เป้าหมายร่วมกัน และให้ความสำคัญกับการสร้างทีมและการพัฒนาบุคลากร

1.2 การตลาดและการสื่อสารแบรนด์

ในฐานะศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยสื่อสารมวลชนแห่งชาติประเทศจีน ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน นั้นมีความรู้ด้านการตลาดและการสื่อสารแบรนด์ รู้จักวิธีการโปรโมตผลงานศิลปะผ่าน

ช่องทางต่างๆ เช่น สื่อและโฆษณา เพื่อเพิ่มชื่อเสียงให้กับศิลปิน และเพิ่มมูลค่าทางการค้าให้กับผลงานศิลปะ

1.3 การแลกเปลี่ยนและความร่วมมือระหว่างวัฒนธรรม

เนื่องจากผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ได้รับการจัดแสดงทั้งในประเทศและต่างประเทศ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน จึงเป็นผู้ที่มีความรู้และความสามารถในการแลกเปลี่ยนและการร่วมมือระหว่างวัฒนธรรม ทั้งยังรู้จักวิธีการแลกเปลี่ยนและร่วมมือทางศิลปะในบริบททางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน รวมถึงวิธีการนำเสนอผลงานศิลปะจีนสู่เวทีนานาชาติด้วย

กล่าวโดยสรุปแล้ว องค์ความรู้ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน จากมหาวิทยาลัยสื่อสารมวลชนแห่งชาติจีน มีความครอบคลุมหลายด้าน ประกอบด้วย ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางความรู้สหวิทยาการ ประสบการณ์และทักษะภาคปฏิบัติ การจัดการและภาวะผู้นำ ตลอดจนการพัฒนาตนเองและคุณลักษณะส่วนบุคคล ความรู้และความสามารถเหล่านี้ทำให้ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน กลายเป็นบุคคลที่มีความสามารถรอบด้านและโดดเด่น ได้รับการยอมรับอย่างสูงทั้งในแวดวงวิชาการและวงการศิลปะ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคมและกิจการสาธารณะประโยชน์เป็นอย่างมาก โดยได้เข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและส่งเสริมศิลปะหลายครั้ง ซึ่งมีส่วนช่วยในการสืบทอดและเผยแพร่วัฒนธรรมจีนอันดีงามอย่างแข็งขัน

2. องค์ความรู้ด้านการศึกษา: การบูรณาการความเป็นเลิศด้านงานวิจัยและการเรียนการสอน ควบคู่กับการสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อการพัฒนาอย่างรอบด้าน

2.1 การวิจัยทางวิชาการและความลึกซึ้งทางวิชาการ

ภูมิหลังทางวิชาการ: ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินไม่เพียงแต่มีผลงานโดดเด่นในแวดวงภาพวาดหมึกจีนแบบโบราณและศิลปะเซรามิกเท่านั้น แต่ยังเป็นอาจารย์ผู้สอนในภาควิชาวรรณกรรมและการสื่อสารมวลชนที่มหาวิทยาลัยการสื่อสารแห่งประเทศจีน อีกทั้งยังมีรากฐานความรู้ทางวิชาการอันแน่นหนาในสาขานี้ด้วย

ผลงานวิจัยทางวิชาการ: ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินได้ตีพิมพ์ตำราและหนังสือหลายเล่มเกี่ยวกับการสื่อสารทางศิลปะและศิลปะโทรทัศน์ เช่น 'ทฤษฎีศิลปะโทรทัศน์' และ 'เทคนิคการวาดภาพทีวีทัศน์แบบชิงลู่ของเย่ เจี้ยนซิน' เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรู้ทางวิชาการอันลึกซึ้งของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

บทความวิชาการและรางวัล: ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินได้ตีพิมพ์บทความวิชาการหลายฉบับในสื่อที่มีชื่อเสียง เช่น หนังสือพิมพ์ประชาชน (People's Daily) และหนังสือพิมพ์วัฒนธรรมจีน (China Culture Daily) อีกทั้งยังได้รับรางวัลระดับชาติหลายรางวัล สะท้อนให้เห็นถึงความลึกซึ้งและความกว้างขวางในงานวิจัยทางวิชาการ

2.2 วิธีการเรียนการสอน

ประสบการณ์ด้านการสอนอันซ้ำของ: ในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาระดับปริญญาเอก ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินมีประสบการณ์ด้านการเรียนการสอนมากมายและหลากหลายอย่างยิ่ง สามารถออกแบบแผนการสอนที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะและความต้องการของนักศึกษาแต่ละคนได้

วิธีการสอนที่หลากหลาย: นอกจากการสอนความรู้ทางทฤษฎีแล้ว ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะภาคปฏิบัติ เช่น การออกแบบและผลิตฉากศิลปะ สำหรับสถานีโทรทัศน์การศึกษาแห่งประเทศจีนและสถานีโทรทัศน์กลางแห่งประเทศจีน เป็นต้น ซึ่งเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกฝนทักษะในการปฏิบัติงานจริง ในระหว่างการสัมภาษณ์ หยียน หยง ห่าว นักศึกษาของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน กล่าวว่า “อาจารย์เย่เป็นอาจารย์ที่ใจกว้างกับนักศึกษา มากจริงๆ และเป็นอาจารย์ที่มีบุคลิกของศิลปิน ซึ่งสะท้อนให้เห็นในการเรียนการสอนประจำวันด้วย สำหรับนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนสาขานี้โดยตรงอย่างฉัน อาจารย์ไม่เคยมีอคติใดๆ เลย แต่กลับสอนทุกคน อย่างเท่าเทียมกันจริงๆ รูปแบบการสอนของอาจารย์เน้นการให้กำลังใจมากกว่าการวิจารณ์ และอนุญาตให้เราพัฒนาตามความสนใจของตัวเองด้วย อาจารย์จะคอยให้ความช่วยเหลืออยู่เสมอ และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกฝนทักษะของตัวเอง แทนที่จะบังคับให้นักศึกษาพัฒนาไปตามทิศทางที่กำหนดไว้”

ภาพที่ 4-33 ภาพการสัมภาษณ์หยียน หยง ห่าว นักศึกษาของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ที่เมืองจิ้งเต๋อ เจิ้น (Chuchu Cai, 2024)

2.3 แนวคิดและค่านิยมด้านการเรียนการสอน

เน้นการพัฒนาความสามารถด้านนวัตกรรมของนักศึกษา: เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการสร้างนวัตกรรมของนักศึกษาในวิชาการออกแบบศิลปะและการสื่อสารทางศิลปะ

ให้ความสำคัญกับการบูรณาการระหว่างภาคทฤษฎีและการปฏิบัติ: ส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ที่เรียนมาไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติจริง และใช้การปฏิบัติฝึกฝนและเพิ่มพูนความเข้าใจ ความรู้เชิงทฤษฎี ในระหว่างที่สอนอยู่ที่มหาวิทยาลัยการสื่อสารแห่งประเทศไทย ศาสตราจารย์เย่ เจียนชินได้ริเริ่มและจัดกิจกรรมทัศนศึกษาเพื่อพานักศึกษาไปฝึกปฏิบัติการออกแบบศิลปะเซรามิกที่เมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ศาสตราจารย์เย่ เจียนชิน มักส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกบูรณาการการออกแบบศิลปะเข้ากับงานเซรามิก และยังเป็นศาสตราจารย์คนแรกในมหาวิทยาลัยเซรามิกแห่งประเทศไทยที่เสนอแนวคิดการผสมผสานการปฏิบัติทางศิลปะเข้ากับการออกแบบศิลปะเซรามิก และเป็นผู้บุกเบิกในการนำแนวคิดนี้ไปปฏิบัติจริงด้วย

2.4 ความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนทางวิชาการ

วิสัยทัศน์ระดับสากล: ในฐานะศาสตราจารย์พิเศษของสถาบันศิลปะกลางแห่งประเทศไทย และรองประธานสมาคมผู้เชี่ยวชาญเซรามิกแห่งประเทศไทย รวมถึงตำแหน่งอื่นๆ ศาสตราจารย์เย่ เจียนชินได้สร้างความสัมพันธ์ทางวิชาการอย่างกว้างขวางกับเพื่อนร่วมวิชาชีพในระดับนานาชาติ

การแลกเปลี่ยนทางวิชาการ: ศาสตราจารย์เย่ เจียนชินได้แลกเปลี่ยนมุมมองทางวิชาการและผลงานวิจัยกับเพื่อนร่วมวิชาชีพ ผ่านการเข้าร่วมการประชุมวิชาการ สัมมนา และกิจกรรมอื่นๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2.5 ความเป็นผู้นำทางวิชาการและอิทธิพลทางวิชาการ

การดำรงตำแหน่งสำคัญ: ศาสตราจารย์เย่ เจียนชินดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยการสื่อสารทางศิลปะ รองประธานสมาคมปรมาจารย์เซรามิกแห่งประเทศไทย และตำแหน่งอื่นๆ ซึ่งมีอิทธิพลสำคัญต่อการพัฒนาสาขาวิชา และศาสตราจารย์เย่ เจียนชินยังมีส่วนร่วมสำคัญในการยื่นขอเปิดหลักสูตรระดับปริญญาเอกให้กับมหาวิทยาลัยในระหว่างที่สอนอยู่ที่มหาวิทยาลัยเซรามิกจิ้งเต๋อเจิ้น

การสร้างบุคลากรรุ่นต่อไป: ศาสตราจารย์เย่ เจียนชินได้เติมพลังใหม่ให้กับการพัฒนาสาขาวิชา ผ่านการให้คำแนะนำและการฝึกอบรมนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและบุคลากรรุ่นต่อไป ประเด็นนี้ได้รับการกล่าวถึงในการสัมภาษณ์ หลิวหยาง นักศึกษาของศาสตราจารย์เย่ เจียนชิน หลิวหยาง กล่าวว่า “อาจารย์ชอบให้นักศึกษามาขอความช่วยเหลือ และอาจารย์ก็ยินดีที่จะให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษามากที่สุดเท่าที่จะทำได้ อาจารย์มีประสบการณ์การทำงาน เต็มไปด้วยความรู้ และประสบการณ์การทำงานในสังคม”

ภาพที่ 4-34 ภาพการสัมภาษณ์ หลิว หยาง นักศึกษาของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ที่เมืองจิ้งเต๋อเจิ้น (Chuchu Cai, 2024)

ในฐานะศาสตราจารย์มหาวิทยาลัย ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน แสดงให้เห็นถึงองค์ความรู้ด้านการศึกษากลุ่มเล็กและรอบด้าน ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินไม่เพียงแต่มีพื้นฐานทางวิชาการที่แข็งแกร่งและความสามารถในการวิจัยเท่านั้น แต่ยังมีประสบการณ์ด้านการสอนและวิธีการสอนที่หลากหลายด้วย ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินมักให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถด้านนวัตกรรมและทักษะการปฏิบัติของนักศึกษามากกว่าด้านอื่นๆ อีกทั้งยังได้สร้างความสัมพันธ์ทางวิชาการอย่างกว้างขวางกับนักวิชาการนานาชาติ และมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสาขาวิชาของตน

3. องค์ความรู้ในการสร้างสรรค์ศิลปะ: การบูรณาการความหลากหลายและทักษะอันเป็นเลิศ

องค์ระบบความรู้ในการสร้างสรรค์ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน สามารถสรุปได้เป็นประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

3.1 พื้นฐานอันแน่นหนาด้านศิลปะภาพวาดหมึกจีน

รูปแบบศิลปะหลักของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน คือการวาดภาพทิวทัศน์ด้วยหมึกแบบจีน ซึ่งเป็นการรวบรวมผลงานศิลปะที่สำคัญของตน ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินมีความเชี่ยวชาญมากในการวาดภาพหมึกจีนที่ผสมผสานทิวทัศน์ จิตรกรรม และจิตวิญญาณเข้าด้วยกัน

3.2 รูปแบบการแสดงผลทางศิลปะที่หลากหลาย

ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินไม่เพียงแต่ประยุกต์ใช้ศิลปะการวาดภาพหมึกจีนในจิตรกรรมจีนเท่านั้น แต่ยังขยายขอบเขตไปสู่รูปแบบศิลปะและวัสดุที่หลากหลายยิ่งขึ้น โดยศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินได้ริเริ่มการแสดงผลทางศิลปะหลายรูปแบบ เช่น ภาพวาดหมึกจีนบนเซรามิกเคลือบลายคราม ภาพวาดหมึกจีนบนเซรามิกเคลือบลายไฟ ภาพวาดหมึกจีนบนแก้ว และภาพวาดหมึกจีนบนเวรามิกจวนสือ เป็นต้น รูปแบบศิลปะเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงการสำรวจที่หลากหลายและจิตวิญญาณแห่งนวัตกรรมในการสร้างสรรค์งานศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

3.3 ทักษะอันยอดเยี่ยมในศิลปะเซรามิก

ในด้านศิลปะเซรามิก ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินให้ความสนใจเป็นพิเศษกับเทคนิค 'เคลือบลายไฟ' ซึ่งเป็นงานฝีมือเซรามิกที่มีค่ามาก ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินได้ศึกษาวิจัยอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับเทคนิคการเผาแบบเคลือบลายไฟและคุณสมบัติพิเศษของวัสดุที่ใช้ จนสามารถควบคุมการเกิดสีของน้ำเคลือบและลักษณะการไหลของน้ำเคลือบได้อย่างยอดเยี่ยม ทำให้ผลงานเซรามิกเคลือบลายไฟมีความลึกและความเข้มของสีแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังคิดค้น 'เซรามิกจวนสือ' โดยใช้ดินจากบริเวณรอบเมืองจิ่งเต๋อเจินเป็นวัตถุดิบหลัก ผสมส่วนผสมต่างๆ ด้วยมือ และสร้างพื้นผิวที่ดูคล้ายผ้าไหม ผลงานศิลปะเซรามิกแต่ละชุดของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน มีความพิเศษและเอกลักษณ์เฉพาะตัวอย่างมาก

ในระหว่างการสัมภาษณ์ ศาสตราจารย์หนึ่ง กัง ได้แสดงความเห็นว่า "ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน เป็นศิลปินที่มีพื้นฐานการวาดภาพที่แข็งแกร่ง เมื่อก้าวเข้าสู่วงการเซรามิก ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินก็ทุ่มเทศึกษาและบูรณาการภาพวาดหมึกจีนเข้ากับงานเซรามิกได้อย่างกลมกลืน โดยเฉพาะผลงานเซรามิกเคลือบลายครามและเคลือบลายไฟที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นสุดยอดแห่งศิลปะเซรามิก ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินได้ผสมผสานลักษณะเด่นทั้งของภาพวาดหมึกจีนและเทคนิคการทำเซรามิก จนเกิดเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ไม่เหมือนใคร ความโดดเด่นในผลงานเซรามิกเคลือบลายครามและเคลือบลายไฟมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับความเชี่ยวชาญในการวาดภาพหมึกจีน การสำรวจและการสร้างสรรค์ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ทั้งเป็นนามธรรมและมีชีวิตชีวา สะท้อนแนวคิดปรัชญาจีน ในกระบวนการเผาเซรามิก บางครั้งสามารถควบคุมได้ และบางครั้งก็ควบคุมไม่ได้ ซึ่งต้องอาศัยความคุ้นเคยกับวัสดุและเทคนิคอย่างลึกซึ้ง ธรรมชาติของวัสดุทำให้ไม่สามารถควบคุมได้เหมือนการวาดภาพทิวทัศน์ทั่วไป และความไม่แน่นอนในการเผาก็สร้างเสน่ห์เฉพาะตัวให้กับผลงาน" ดังนั้น ศาสตราจารย์หนึ่ง กัง จึงมองว่าศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน เป็นศิลปินที่มีความคิดลึกซึ้งและมีทักษะการควบคุมที่ยอดเยี่ยม ผลงานแต่ละชิ้นของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน สะท้อนความเข้าใจอันลึกซึ้งในจิตรกรรมจีนแบบดั้งเดิมและการคิดค้นนวัตกรรมในศิลปะเซรามิกร่วมสมัย แสดงให้เห็นถึงสไตล์เฉพาะตัวและทักษะขั้นสูงในการสร้างสรรค์ศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

ภาพที่ 4-35 ภาพการสัมภาษณ์ศาสตราจารย์หนิง กัง ที่ห้องปฏิบัติงานส่วนตัวในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น
(Chuchu Cai, 2024)

3.4 ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและการควบคุมกฎเกณฑ์ทางศิลปะ

ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน เชื่อว่า ไม่ว่าจะเป็นเทคนิคเคลือบลายไฟหรือรูปแบบศิลปะใดๆ จำเป็นต้องเข้าใจและควบคุมกฎเกณฑ์ของมันให้ได้ ตั้งแต่การสร้างสรรค์ไปจนถึงกระบวนการเผา เพื่อให้การสร้างสรรค์ศิลปะเป็นการกระทำที่สามารถควบคุมได้ และศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ยังเน้นย้ำถึงการลดทอนในการจัดองค์ประกอบโดยรวมของภาพด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความกลมกลืนและความสมดุลของภาพ ตลอดจนความสอดคล้องกันระหว่างสีสันและบรรยากาศของภาพ

3.5 ทักษะที่เข้มงวดในการสร้างสรรค์และระยะเวลาการผลิตที่ยาวนาน

ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน แสดงให้เห็นถึงความละเอียดรอบคอบและพิถีพิถันในการทำงาน และการให้ความสำคัญกับการควบคุมสีและลวดลายในทุกขั้นตอนของกระบวนการผลิต ส่งผลให้ผลงานแต่ละชิ้นของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ใช้เวลายาวนานในการสร้าง ซึ่งจิตวิญญาณแห่งการมุ่งมั่นสู่ความสมบูรณ์แบบนี้ทำให้ผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินมีคุณค่าทางศิลปะสูงมาก

4. การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการจัดการความรู้ของ โนนากะและทาเคอุชิ (Nonaka and Takeuchi) ในการจัดการองค์ความรู้เกี่ยวกับศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน

องค์ความรู้ในด้านการสร้างสรรค์ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน ครอบคลุมหลายด้าน ได้แก่ พื้นฐานอันแน่นหนาด้านการวาดภาพหมึกจีน รูปแบบการแสดงออกทางศิลปะที่หลากหลาย ทักษะศิลปะเซรามิกอันยอดเยี่ยม ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและการควบคุมกฎเกณฑ์ทางศิลปะ ทศนคติที่เข้มงวดในการสร้างสรรค์และระยะเวลาการผลิตที่ยาวนาน ตลอดจนประสบการณ์ในการบริหารจัดการด้านศิลปะ และประสบการณ์ด้านการศึกษาในฐานะศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยชั้นนำของจีน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญรอบด้านของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน ทั้งด้านทฤษฎี การปฏิบัติ และประสบการณ์ในหลากหลายมิติของการสร้างสรรค์และการถ่ายทอดศิลปะ

ทฤษฎีการจัดการความรู้ของ Nonaka และ Takeuchi มุ่งเน้นไปที่กระบวนการแปลงความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแปลงระหว่างความรู้ฝังลึก (Tacit Knowledge) และความรู้ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) ในการจัดการองค์ความรู้เกี่ยวกับศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน ทฤษฎีนี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ดังต่อไปนี้

4.1 การระบุประเภทของความรู้อย่างชัดเจน

ประการแรก ต้องระบุและแยกแยะระหว่างความรู้ฝังลึกและความรู้ชัดแจ้งในองค์ความรู้ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน ความรู้ฝังลึก เช่น ประสบการณ์ส่วนตัวของสมาชิกในทีม สัญชาตญาณ ทักษะต่างๆ ฯลฯ ส่วนความรู้ชัดแจ้ง เช่น เอกสาร รายงาน และข้อมูลในฐานข้อมูล

- **การขัดเกลาทางสังคม (Socialization):** ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือระหว่างสมาชิกในทีม เพื่อถ่ายทอดความรู้ฝังลึกผ่านการแบ่งปัน การอภิปราย และการมีปฏิสัมพันธ์ โดยการจัดประชุมทีมและประชุมเชิงปฏิบัติการ (workshop) อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สมาชิกมีโอกาสแบ่งปันประสบการณ์และมุมมองของตนเอง

- **การปรับเปลี่ยนความรู้สู่ภายนอก (Externalization):** คือการแปลงความรู้ฝังลึกให้เป็นความรู้ชัดแจ้ง โดยใช้วิธีการต่างๆ เช่น การเล่าเรื่อง และการสร้างแบบจำลองแนวคิด และให้สมาชิกในทีมที่มีประสบการณ์มากจัดทำกรณีศึกษา คู่มือการปฏิบัติงาน หรือสื่อการฝึกอบรม เพื่อแปลงความรู้และทักษะของพวกเขาให้เป็นความรู้ที่สามารถแบ่งปันและเผยแพร่ได้

- **การผสมผสาน (Combination):** คือการรวบรวมและจัดองค์ความรู้ชัดแจ้งภายในองค์กร เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากความรู้เหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สร้างเครื่องมือต่างๆ เช่น คลังความรู้ และแผนที่ความรู้ เพื่อให้สมาชิกในทีมสามารถค้นหาและใช้ทรัพยากรความรู้ภายในองค์กรได้อย่างสะดวก

- **การปรับเปลี่ยนความรู้สู่ภายใน (Internalization):** คือการแปลงความรู้ชัดแจ้งให้เป็นความรู้ฝังลึกของแต่ละบุคคล เพื่อเพิ่มความสามารถส่วนบุคคลและความสามารถในการแข่งขัน

ของสมาชิกในทีม โดยสามารถดำเนินการผ่านการฝึกอบรม การเรียนรู้ และการปฏิบัติจริง และให้สมาชิกในทีมมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานโครงการ และรับการฝึกอบรมเฉพาะทาง

4.2 การสร้างระบบการจัดการความรู้

สร้างระบบการจัดการความรู้ที่สมบูรณ์โดยอิงตามทฤษฎีการจัดการความรู้ของ Nonaka และTakeuchi ซึ่งสามารถสนับสนุนการได้มา การแปลง การแบ่งปัน และการประยุกต์ใช้ความรู้ และระบบนี้ควรประกอบด้วยโมดูลต่างๆ เช่น การจัดการเอกสาร การทำงานร่วมกันเป็นทีม และการฝึกอบรมและการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความต้องการจัดการองค์ความรู้เกี่ยวกับศาสตราจารย์เย่ เจียนชิน

- **การสร้างวัฒนธรรมการแบ่งปันความรู้:** สร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรมภายในองค์กรที่ส่งเสริมการแบ่งปันความรู้ ทำให้สมาชิกในทีมตระหนักถึงความสำคัญของการแบ่งปันความรู้ และเต็มใจที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการจัดการความรู้อย่างกระตือรือร้น โดยองค์กรสามารถใช้วิธีการต่างๆ เช่น การยกย่องชมเชย การให้รางวัล และช่องทางการเลื่อนตำแหน่ง เพื่อกระตุ้นให้สมาชิกในทีมแบ่งปันความรู้และประสบการณ์ของตนเอง

- **การปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง:** ทำการประเมินและทบทวนกิจกรรมการจัดการองค์ความรู้เกี่ยวกับศาสตราจารย์เย่ เจียนชินเป็นประจำ เพื่อระบุปัญหาและข้อบกพร่องที่มีอยู่ และดำเนินการที่เหมาะสมเพื่อปรับปรุงและพัฒนาโดยการรวบรวมข้อเสนอแนะ การทำกรณีศึกษา และวิธีการอื่นๆ เพื่อให้แน่ใจว่ากิจกรรมการจัดการองค์ความรู้มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

จากขั้นตอนข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ทฤษฎีการจัดการความรู้ของ Nonaka และ Takeuchi สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการองค์ความรู้เกี่ยวกับศาสตราจารย์เย่ เจียนชินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการสร้าง การเผยแพร่ และการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ อีกทั้งยังช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและศักยภาพด้านนวัตกรรมได้ด้วย

ตารางที่ 4-1 ทฤษฎีและรูปแบบการแสดงออกของภาพวาดหมึกจีนและงานศิลปะเซรามิกของเย่เจียนชิน (Chuchu Cai, 2024)

ประเภท	ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	แนวคิดทางศิลปะ	รูปแบบการแสดงออก
ศิลปะภาพวาดหมึกจีน	ปรัชญาของเล่าจื๊อ	วิถีแห่งเต๋าเป็นไปตามธรรมชาติ: สอดคล้องกับธรรมชาติ แสดงสภาวะตามธรรมชาติ และพลังแห่งชีวิต	การเปลี่ยนแปลงของหมึก การเคลื่อนไหวที่มีชีวิตชีวา และสีหมึกที่มีมิติและลำดับขั้นที่หลากหลาย

ประเภท	ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	แนวคิดทางศิลปะ	รูปแบบการแสดงออก
	ปรัชญาของเล่าจื๊อ	การปกครองโดยไม่แทรกแซง: ไม่นั่นย้า เจตจำนงส่วนตัว สอดคล้องกับ ลักษณะเฉพาะของ หมี่ก๊วจีน	น้ำหมึกไหลรินอย่าง เป็นธรรมชาติ สร้าง ภาพที่เต็มไปด้วยอิสระ และความคล่องตัว
	ปรัชญาของเล่าจื๊อ	ความสมดุลของหยิน และหยาง: นำเสนอ ความเป็นเอกภาพของ ความขัดแย้งผ่านแสง และเงา ความพริ้ว เลื่อนและความชัดเจน ความแข็งแกร่งและ ความอ่อนโยน	ความแตกต่างระหว่าง ความเข้มและความ อ่อน ความแข็งและ ความชื้น ความจริง และความว่างเปล่า รวมถึงความสมดุล ระหว่างความ เคลื่อนไหวและความ นิ่ง
	ทฤษฎีสัญศาสตร์	วัตถุ (เช่น ภูเขา น้ำ ท้องฟ้า หิน) เป็น สัญลักษณ์ของ ธรรมชาติและชีวิต	การเปลี่ยนแปลงของ พู่กันและหมึกแสดงถึง ธรรมชาติ ความมีชีวิตชีวา และ เสริมสร้างความรู้สึก ของชีวิต
	ทฤษฎีประติมานวิทยา	ด้านธรรมชาติ (วัสดุ และวิธีการแสดงออก) ด้านประเพณี (ประเพณีทาง วัฒนธรรม) ด้านสัญลักษณ์ (ความหมายทาง ปรัชญา)	ความเข้มอ่อนของหมึก การพื้นที่เว้นว่าง และ การจัดองค์ประกอบ ภาพ แสดงถึงอารมณ์ และแนวคิดทาง ปรัชญา

ประเภท	ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	แนวคิดทางศิลปะ	รูปแบบการแสดงออก
ศิลปะเซรามิก	ปรัชญาของเล่าจื๊อ	ลัทธิธรรมชาตินิยม: เคารพธรรมชาติ ปรับตัวตามธรรมชาติ และแสดงออกถึงการ เคารพชีวิต	การผสมผสานของน้ำ เคลือบและดินเซรามิก เช่น เทคนิคเคลือบสี ลายไฟสีแดง เคลือบ ลายคราม
	ปรัชญาของเล่าจื๊อ	การแสวงหาจิตภาพ: การแสดงออกถึงจิต วิญญาณที่เหนือกว่า ความเป็นจริงผ่านวัสดุ และการจัด องค์ประกอบภาพ	การใช้วัสดุต่างๆ เช่น เซรามิกผ้าไหมและ เซรามิกเคลือบลายไฟสี แดง เพื่อแสดงออกถึง ความหมายทางจิต วิญญาณ
	ทฤษฎีสัญศาสตร์	สัญลักษณ์แสดงถึงการ แสวงหาจิตวิญญาณ และพลังชีวิตจาก ธรรมชาติ	เทคนิคการเคลือบลาย ไฟสีแดงและลายคราม สะท้อนถึงการรวมกัน ของธรรมชาติและจิต วิญญาณ
	ทฤษฎีประติมานวิทยา	ด้านธรรมชาติ (วัสดุ และรูปทรงเซรามิก) ด้านประเพณี (เทคนิค เซรามิก) ด้าน สัญลักษณ์ (การ ผสมผสานระหว่าง ธรรมชาติและปรัชญา)	สีเคลือบ, เนื้อสัมผัส ของวัสดุ และการจัด องค์ประกอบภาพสร้าง จินตภาพเชิงปรัชญา

ตารางที่ 4-2 ทฤษฎีการจัดการองค์ความรู้ของเย่เจี้ยนซินและแผนงาน (Chuchu Cai, 2024)

การจัดการองค์ความรู้	มิติของการจัดการองค์ความรู้	แผนการจัดการ	วิธีการ
	ความรู้ซ่อนเร้น (Tacit Knowledge)	ประสบการณ์ส่วนบุคคล สัญชาตญาณทางศิลปะ การสืบทอดเทคนิค	การสะสม ประสบการณ์การสร้างสรรค์ส่วนบุคคล ผ่านการวาดภาพจากธรรมชาติและการฝึกปฏิบัติทางศิลปะ เพื่อเสริมสร้าง สัญชาตญาณทางศิลปะและทักษะในการใช้พู่กันและหมึก
	ความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge)	เอกสาร วัสดุ ตำราในการสอน	การตีพิมพ์ผลงานที่เกี่ยวข้องและสรุป ทฤษฎีศิลปะหมึกจีนและศิลปะเซรามิกอย่างเป็นระบบ
	การสร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Socialization)	การสื่อสารในทีม การสัมภาษณ์ การอภิปราย การมีปฏิสัมพันธ์	การจัดทัศนศึกษาสำหรับนักเรียน การสร้างสรรค์ร่วมกันระหว่างอาจารย์และนักเรียน การจัดงานศิลปะ ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนการสร้างสรรค์และการแบ่งปันประสบการณ์

	การปรับเปลี่ยนสู่ ภายนอก (Externalization)	การศึกษาระดับปริญญา การสร้างแบบจำลอง แนวคิด สรุปวิธีการทางศิลปะ	การแปลง ประสบการณ์การ สร้างสรรค์และเทคนิค ต่าง ๆ เป็นกรณีศึกษา และเนื้อหาในการสอน เช่น การสรุปเทคนิค การวาดลายครามและ การเคลือบลายไฟสี แดง
	การผสมผสาน (Combination)	คลังความรู้ ระบบ เอกสาร การจัดการ ฐานข้อมูล	สร้างคลังทรัพยากร ผลงานศิลปะ การ จัดการผลงานส่วน บุคคลและผลการวิจัย อย่างเป็นระบบ
	การปรับเปลี่ยนสู่ ภายใน (Internalization)	การเรียนการสอนเชิง ปฏิบัติ การฝึกฝนการ สร้างสรรค์ การสั่งสม ประสบการณ์	การนำพานักเรียนไป ปฏิบัติการสร้างสรรค์ และเยี่ยมชมการแสดง นิทรรศการ เพื่อนำ ความรู้ทฤษฎีมาแปลง เป็นความสามารถใน การสร้างสรรค์

ตารางที่ 4-3 ทฤษฎีการจัดการพิพิธภัณฑ์ศิลปะของเย่เจี้ยนชินและแผนงาน (Chuchu Cai, 2024)

การจัดการพิพิธภัณฑ์ ศิลปะ	การปรับเปลี่ยนสู่ ภายใน (Internalization)	การเรียนการสอน ภาคปฏิบัติ การฝึกฝน การสร้างสรรค์ของ นักเรียน การทบทวน และการพัฒนา ประสบการณ์	จัดตั้งพื้นที่สัมผัส ประสบการณ์การ สร้างสรรค์ศิลปะ ภายในพิพิธภัณฑ์ จัด เวิร์กช็อปและกิจกรรม วาดภาพอย่าง
------------------------------	---	---	--

			<p>สม่ำเสมอ ส่งเสริมให้ ผู้ชมและนักเรียนได้ สัมผัสและเข้าใจลึกซึ้ง ต่อกระบวนการ สร้างสรรค์ศิลปะ ทำ ให้เกิดการผสมผสาน ระหว่างทฤษฎีและ การปฏิบัติ</p>
	<p>การผสมผสาน (Combination)</p>	<p>การรวมฐานข้อมูล การจัดเก็บผลงาน การแบ่งปันเอกสาร การเรียนการสอน</p>	<p>สร้างฐานข้อมูลศิลปะ แบบดิจิทัล จัดเก็บ ผลงานของ ศาสตราจารย์เย่เจี้ยน ชินทั้งภาพวาดหมึกจีน และงานศิลปะเซรามิก รวมทรัพยากรการ เรียนการสอนและ ข้อมูลการจัดแสดง เพื่อเป็นช่องทาง การเรียนรู้และการวิจัย สำหรับสาธารณะและ นักวิจัย สร้าง พิพิธภัณฑ์ศิลปะ ออนไลน์</p>

สรุป

จากการวิเคราะห์พบว่า แนวคิดในผลงานภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกของ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน สอดคล้องกับปรัชญาเต๋า ซึ่งสะท้อนผ่านผลงานที่เป็นไปตามการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ แสดงออกถึงสุนทรียศาสตร์ของธรรมชาติ และมีการใช้เทคนิคศิลปะที่

ผสมความมีและความว่างเปล่า และการตัดกันระหว่างสีขาวกับสีดำ เพื่อสร้างความสมดุลและความกลมกลืนของภาพ

ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน มีความเชี่ยวชาญในการผสมผสานเทคนิคภาพวาดหมึกจีนแบบดั้งเดิมเข้ากับเทคนิคสร้างสรรค์แบบใหม่ โดยผลงานที่สร้างขึ้นมักแสดงให้เห็นการออกแบบและการจัดวางองค์ประกอบอย่างพิถีพิถัน ด้วยการวางวัตถุในมุมมองแบบจุดรวมสายตาท่ามกลางมุมมองแบบกระจาย เพื่อขยายการรับรู้ทัศนียภาพในภาพวาด

ด้านนวัตกรรมวัสดุ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ได้ผสมผสานวัสดุที่แตกต่างเข้าด้วยกัน เช่น การผสมผสานภาพวาดหมึกจีนเข้ากับเครื่องลายครามและเครื่องเคลือบลายไฟสีแดง รวมถึงการคิดค้น “เซรามิกจวนสือ” อันเป็นการสร้างรูปแบบศิลปะใหม่ในวงการภาพวาดหมึกจีนและเซรามิก

ภาษาศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ไม่เพียงแสดงความเคารพและความรักในธรรมชาติ แต่ยังสะท้อนความห่วงใยและความคิดที่ลึกซึ้งต่อกิจกรรมทางวัฒนธรรมของมนุษย์ โดยเชื่อมโยงทิวทัศน์ธรรมชาติเข้ากับจิตวิญญาณมนุษย์อย่างแนบแน่น นำเสนอโลกแห่งสุนทรียะที่ทั้งสมจริงและเหนือความเป็นจริง ชักนำผู้คนให้แสวงหาชีวิตทางจิตวิญญาณและประสบการณ์ทางสุนทรียะในระดับที่สูงขึ้น

นอกจากนี้ จากการวิเคราะห์ระบบความรู้ด้านการจัดการศิลปะ การศึกษา และการสร้างสรรค์ศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน พบว่าสามารถนำทฤษฎีการจัดการองค์ความรู้ของ Nonaka และ Takenchi มาใช้จัดการองค์ความรู้นี้ และสร้างวัฒนธรรมที่มีการแบ่งปันความรู้ร่วมกันตลอดจนพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการวางแผนอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 5

การเผยแพร่ศิลปะและการจัดการองค์ความรู้ ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน

โครงการนี้มุ่งส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน ผ่านกิจกรรมการศึกษา และฝึกอบรม การจัดการพิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนชิน และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มความเข้าใจและความสนใจของสาธารณชนต่อศิลปะภาพวาดหมึกจีน ลดช่องว่างระหว่างศิลปะแขนงนี้กับผู้ชมสมัยใหม่ และสร้างชีวิตชีวาใหม่ให้กับศิลปะภาพวาดหมึกจีน โครงการนี้จะเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปได้เรียนรู้ศิลปะภาพวาดหมึกจีน ขณะเดียวกันก็ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวิชาการในหมู่อาจารย์มหาวิทยาลัย กระตุ้นการวิจัยและการสร้างสรรค์นวัตกรรมในสาขานี้ ซึ่งการผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์จะยกระดับประสบการณ์ของผู้ชมได้เป็นอย่างมาก โดยรวมแล้ว โครงการนี้มุ่งที่จะส่งเสริมแนวคิดทางศิลปวัฒนธรรมของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลักดันการเผยแพร่ศิลปะภาพวาดหมึกจีนในสังคมสมัยใหม่ ผ่านรูปแบบการจัดแสดงที่สร้างสรรค์และการแลกเปลี่ยนทางวิชาการ

แนวทางการจัดการองค์ความรู้ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน

การนำทฤษฎีการจัดการความรู้ของ Nonaka และ Takeuchi มาผสมผสานอย่างมีประสิทธิภาพในองค์ความรู้ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชินและการจัดการพิพิธภัณฑ์ศิลปะ สามารถทำให้เกิดการแบ่งปันความรู้ซ่อนเร้นและความรู้ที่ชัดเจนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดตั้งพื้นที่สัมผัสประสบการณ์การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะและพิพิธภัณฑ์ศิลปะดิจิทัล ไม่เพียงแต่สามารถสืบทอดและเผยแพร่แนวคิดศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน แต่ยังสามารถยกระดับคุณค่าทางวิชาการและอิทธิพลทางสังคมของพิพิธภัณฑ์ศิลปะได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดการบูรณาการระหว่างการศึกษาศิลปะ การเผยแพร่วัฒนธรรม และการมีปฏิสัมพันธ์กับสาธารณะ

การใช้ทฤษฎีการจัดการความรู้ในการนำเสนอองค์ความรู้ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน และแผนการจัดการพิพิธภัณฑ์ศิลปะ

(1) การจัดการความรู้ซ่อนเร้น (Tacit Knowledge)

ความรู้ซ่อนเร้นของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชินส่วนใหญ่แสดงออกผ่านสัญชาตญาณทางศิลปะที่ลึกซึ้ง เทคนิคการสร้างสรรค และความสามารถในการรับรู้คุณลักษณะของวัสดุอย่างไว สิ่งเหล่านี้เป็นความรู้ซ่อนเร้นซึ่งต้องได้รับการสะสมผ่านประสบการณ์และการฝึกฝน การจัดการความรู้เหล่านี้สามารถทำได้โดยใช้กลยุทธ์ดังนี้

- การจัดเวิร์กช็อปและกิจกรรมการวาดภาพ: การจัดกิจกรรมเวิร์กช็อปทางศิลปะและการวาดภาพอย่างสม่ำเสมอ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนและผู้เข้าชมได้มีส่วนร่วมโดยตรงในกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะ และสัมผัสประสบการณ์ในแนวคิดและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน

- การบรรยาย: ใช้รูปแบบการโต้ตอบระหว่างอาจารย์และนักศึกษา และการจัดงานศิลปะเพื่อสร้างการสนทนา ส่งเสริมให้ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชินถ่ายทอดประสบการณ์และความคิดสร้างสรรค์ของตนให้แก่นักเรียนและนักวิจัย

(2) การจัดการความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge)

ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชินได้ทำให้บางส่วนของแนวคิดและเทคนิคทางศิลปะเป็นความรู้ที่ชัดแจ้งโดยการตีพิมพ์ผลงานหนังสือ สำหรับการจัดการความรู้ที่ชัดแจ้งเหล่านี้ให้เป็นระบบมากขึ้นสามารถใช้กลยุทธ์ดังนี้

- การตีพิมพ์เอกสารการสอนและหนังสือรวมรวมผลงานศิลปะทั้งหมด: ทำการรวบรวมและจัดเรียงผลงานภาพวาดหมึกจีน ผลงานศิลปะเซรามิก และแนวคิดทางศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชินเป็นชุดสิ่งพิมพ์

- การสร้างฐานข้อมูลดิจิทัล: สร้างฐานข้อมูลออนไลน์เพื่อจัดเก็บผลงาน เอกสารประกอบการสอน และผลการวิจัยอย่างเป็นระบบ เพื่อความสะดวกในการเข้าถึงและการศึกษาของสาธารณชน นักเรียน และนักวิจัย

(3) การประมวลและการเผยแพร่ความรู้

ทฤษฎีการจัดการความรู้ของ Nonaka และ Takeuchi สามารถทำให้การประมวลความรู้ซ่อนเร้นและความรู้ที่ชัดแจ้งเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ ใช้การสร้างสรรคร่วมกันในทีมและการสัมมนาศิลปะ “การสร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Socialization)” เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และเทคนิค ใช้การศึกษากรณีศึกษาและการสรุปเทคนิค “การปรับเปลี่ยนสู่ภายนอก (Externalization)” เพื่อแปลงความรู้ซ่อนเร้นให้กลายเป็นความรู้ที่ชัดแจ้ง การรวมความรู้ที่ชัดแจ้งเพื่อสร้างฐานความรู้ที่เป็นระบบ “การผสมผสาน (Combination)” พัฒนาระบบการสอนและการสร้างสรรค์ศิลปะ ใช้การฝึกปฏิบัติของนักเรียนและการเข้าชมงานนิทรรศการ “การปรับเปลี่ยนสู่

ภายใน(Internalzation)” เพื่อแปลงความรู้ที่ชัดเจนให้กลายเป็นความสามารถส่วนบุคคล และส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพทางศิลปะ

การจัดการองค์ความรู้และการดำเนินงานของพิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่เจี้ยนซิน

เพื่อเป็นการยกระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานและอิทธิพลทางศิลปะของพิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนซิน จำเป็นต้องสร้างระบบการจัดการที่หลากหลายและเจาะลึกในการจัดค้นและเผยแพร่แก่นแท้ทางศิลปะของเย่ เจี้ยนซิน โดยผ่านการออกแบบพื้นที่ที่มีนวัตกรรมและช่องทางดิจิทัล เพื่อสร้างพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่รวมทั้งการสัมผัสประสบการณ์ทางศิลปะ การวิจัยทางวิชาการ และการแบ่งปันความรู้ โดยกลยุทธ์การดำเนินงานมี 4 ประการ ดังนี้

(1) การสร้างพื้นที่สัมผัสประสบการณ์การสร้างสรรค์ทางศิลปะ

ภายในพิพิธภัณฑ์ศิลปะจะมีการตั้งพื้นที่สำหรับสัมผัสประสบการณ์การสร้างสรรค์ศิลปะ โดยจะมีการจัดเวิร์กช็อปศิลปะ หลักสูตรสัมผัสประสบการณ์เซรามิก และกิจกรรมวาดภาพจากธรรมชาติเป็นประจำ เพื่อให้ผู้ชมและนักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะ และสัมผัสประสบการณ์การใช้ภาษาศิลปะและแนวคิดการสร้างสรรค์ผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน โดยจะเชิญศิลปินมาพบปะกับผู้ชม เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์การสร้างสรรค์และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้แบบโต้ตอบ

(2) หอเก็บข้อมูลศิลปะรูปแบบดิจิทัล

สร้างหอเก็บข้อมูลศิลปะรูปแบบดิจิทัล เพื่อจัดเก็บผลงานภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินในรูปแบบดิจิทัลที่มีความละเอียดสูง ประกอบด้วย การบันทึกภูมิหลังการสร้างสรรค์ การวิเคราะห์วัสดุ และแนวคิดทางศิลปะ เพื่อสร้างคลังความรู้ที่ครบถ้วนผ่านช่องทางออนไลน์ ซึ่งจะเปิดให้สาธารณชนเข้าถึงแหล่งข้อมูลดิจิทัล เช่น นิทรรศการเสมือน และเอกสารวิจัยทางวิชาการ เพื่อขยายการเผยแพร่และเพิ่มอิทธิพลของผลงาน

(3) การวิจัยข้ามสาขาและความร่วมมือ

สร้างความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในประเทศและต่างประเทศ สถาบันศิลปะ และหน่วยงานวิจัยวัฒนธรรมเพื่อทำการวิจัยข้ามสาขา โดยเจาะลึกการศึกษาแนวคิดเชิงปรัชญาของเล่าจื้อ ในผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ประยุกต์ใช้ทฤษฎีสัญศาสตร์และทฤษฎีประติมานวิทยา พร้อมทั้งทำการจัดการประชุมสัมมนาทางวิชาการและการอภิปรายทางศิลปะเป็นประจำ เพื่อแบ่งปันผลการวิจัย และส่งเสริมการผสมผสานระหว่างทฤษฎีศิลปะและการปฏิบัติ

(4) การแบ่งปันและการเผยแพร่ความรู้

ภายในพิพิธภัณฑ์จะจัดตั้งพื้นที่แสดงภาพวาดหมึกที่มีความเคลื่อนไหว เพื่อแสดงกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะ การทดลองวัสดุ และผลลัพธ์ของนวัตกรรมทางเทคนิค โดยเป็นการทำลายกำแพงระหว่างศิลปะดั้งเดิมและผู้ชมในยุคปัจจุบัน เป็นการสำรวจรูปแบบการจัดแสดงที่สร้างสรรค์สำหรับภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกในพื้นที่แสดงงานศิลปะร่วมสมัย

เพื่อให้แผนการจัดการดังกล่าวสามารถรวมเข้ากับการปฏิบัติการของพิพิธภัณฑ์ศิลปะเอเชียยิ่งขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลัก ได้แก่ การฝึกอบรมทางการศึกษา การจัดแสดงนิทรรศการ และพิพิธภัณฑ์ศิลปะออนไลน์ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมการสืบทอดและพัฒนา นวัตกรรมทางศิลปะในหลายมิติ

การศึกษาและการฝึกอบรม

โครงการนี้มุ่งเน้นการนำเสนอแนวคิด รูปแบบ และภาษาศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ผ่านกิจกรรมการศึกษาและฝึกอบรม ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินเป็นจิตรกรภาพวาดหมึกจีนที่มีชื่อเสียงของประเทศจีน และได้รับการยกย่องอย่างสูงในวงการเซรามิก ด้วยประสบการณ์การสอนอันยาวนานในสถาบันการศึกษาชั้นนำของประเทศ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินได้สั่งสมประสบการณ์อันล้ำค่าทั้งในด้านการสอนและการสร้างสรรค์ผลงาน โดยมีผลงานมากมายได้รับเลือกนำไปจัดแสดงในนิทรรศการศิลปะสำคัญทั้งในและต่างประเทศหลายครั้ง และได้รับการยกย่องจากวงการศิลปะและผู้ชื่นชอบศิลปะอย่างกว้างขวาง กิจกรรมการศึกษาและฝึกอบรมในครั้งนี้จะเปิดโอกาสให้สาธารณชนได้เรียนรู้แนวคิดทางศิลปะและวิธีการสร้างสรรค์ผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินอย่างใกล้ชิด ซึ่งจะช่วยพัฒนาความรู้และทักษะทางศิลปะของผู้เข้าร่วม ตลอดจนเพิ่มพูนความเข้าใจและความซาบซึ้งในศิลปะภาพวาดหมึกจีนและงานเซรามิกร่วมสมัย

ชื่อโครงการ: “การเผยแพร่และการจัดการองค์ความรู้เกี่ยวกับภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน”

หลักการและเหตุผล: โครงการนี้จะนำเสนอแนวคิด รูปแบบ และภาษาศิลปะในภาพวาดหมึกจีนและงานเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน และจะสำรวจวิธีการผสมผสานแนวคิดเชิงนวัตกรรมเข้ากับรูปแบบการแสดงผลของศิลปะร่วมสมัย เพื่อลดช่องว่างระหว่างรูปแบบศิลปะดั้งเดิมกับผู้ชมศิลปะสมัยใหม่

การบรรยายในโครงการนี้จะมุ่งเน้นความหลากหลายของภาษาศิลปะ โดยมีเป้าหมายเพื่อช่วยให้ผู้เข้าร่วมสามารถเข้าถึงจิตวิญญาณของพู่กันและหมึกในภาพวาดหมึกจีน วิธีการผสมผสานระหว่างความเป็นจริงและจินตนาการ ตลอดจนความงามที่เกิดจากการปะทะกันระหว่างดินและไฟใน

ศิลปะเซรามิก และการบรรยายครั้งนี้จะยังวิเคราะห์อย่างลึกซึ้งถึงวิธีการสื่อสารความคิดและอารมณ์ ความรู้สึกด้วยภาษาศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจียนซิน

ซึ่งผู้เข้าร่วมจะสามารถสัมผัสและเรียนรู้วิธีการวิเคราะห์และชื่นชมผลงานศิลปะจาก หลากหลายมุมมองอย่างซ้ำๆ ผ่านการวิเคราะห์อย่างละเอียดเกี่ยวกับแนวคิด รูปแบบ ภาษาศิลปะ และภูมิหลังทางวัฒนธรรมของภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิก ซึ่งจะช่วยพัฒนาความสามารถในการประเมินคุณค่าทางศิลปะและความคิดเชิงวัฒนธรรมของผู้ชมได้

วัตถุประสงค์ของโครงการ: ประการแรก เพื่อยกระดับความตระหนักรู้และความสนใจของ สาธารณชนต่อศิลปะภาพวาดหมึกจีน ประการที่สอง เพื่อสร้างเวทีสำหรับการแลกเปลี่ยนทางวิชาการ ให้แก่คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนและนวัตกรรมในศิลปะภาพวาด หมึกจีน ประการที่สาม เพื่อส่งเสริมการพัฒนาแบบศิลปะดั้งเดิมในสังคมร่วมสมัยและบนเวทีศิลปะ นานาชาติ และสร้างแรงขับเคลื่อนใหม่ๆ สำหรับการสร้างสรรค์นวัตกรรมและการเผยแพร่ศิลปะ ภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกในยุคสมัยใหม่ ประการที่สี่ เพื่อสร้างฐานทางทฤษฎีที่แข็งแกร่ง และแนวทางปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมสำหรับการศึกษาศิลปะและการส่งเสริมวัฒนธรรม

กระบวนการและรูปแบบกิจกรรมของโครงการ: โครงการนี้จะจัดการบรรยายทั้งแบบ ออนไลน์และออฟไลน์เป็นประจำ โดยมีศาสตราจารย์เย่ เจียนซินเป็นวิทยากรหลัก นอกจากนี้ ยังมี การฝึกปฏิบัติการภาพวาดหมึกจีนและกิจกรรมสร้างสรรค์ศิลปะ ตลอดจนการจัดแสดงและการ วิเคราะห์ผลงานศิลปะภาพวาดหมึกจีน และ “คู่มือการเผยแพร่ภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิ กของศาสตราจารย์เย่ เจียนซิน” เพื่อเป็นเอกสารประกอบการเรียนรู้สำหรับผู้เข้าร่วม

กระบวนการและรูปแบบกิจกรรมของโครงการ: โครงการนี้จะจัดการบรรยายแบบ ออฟไลน์เป็นประจำ โดยมี CHAI CHUCHU เป็นผู้บรรยายหลัก และศาสตราจารย์เย่ เจียนซินเป็น วิทยากรรับเชิญ ทั้งยังมีการจัดการฝึกปฏิบัติการเซรามิกและกิจกรรมสร้างสรรค์ศิลปะ ตลอดจนจัด แสดงและวิเคราะห์ผลงานศิลปะเซรามิก

กลุ่มเป้าหมายและจำนวนผู้เข้าร่วม: โครงการนี้มุ่งเน้นไปที่ผู้ชื่นชอบศิลปะ นักศึกษาและ อาจารย์มหาวิทยาลัย รวมถึงประชาชนทั่วไปที่สนใจในศิลปะภาพวาดหมึกจีน ซึ่งคาดว่าจะมีผู้เข้าร่วม ประมาณ 50 คน

กิจกรรมที่ 1: การบรรยายศิลปะภาพวาดหมึกจีนแบบออนไลน์

1. เนื้อหากิจกรรม:

หัวข้อการบรรยาย: “ประวัติศาสตร์และการพัฒนาภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิ กในบริบทของสังคมร่วมสมัย ”

การบรรยายนี้จะดำเนินโดยมี CHAI CHUCHU เป็นผู้บรรยายหลัก เน้นการนำเสนอแนวคิดและรูปแบบทางศิลปะ รวมถึงภาษาทางศิลปะในงานภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ซึ่งประเด็นสำคัญประการหนึ่งของการบรรยายคือการศึกษาสำรวจนวัตกรรมและการพัฒนาของภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกในสังคมร่วมสมัย โดยศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินในฐานะวิทยากรรับเชิญจะแบ่งปันวิธีที่ศิลปินสมัยใหม่ผสมผสานความดั้งเดิมกับความร่วมสมัย ใช้เทคโนโลยีใหม่ วัสดุใหม่ และการแลกเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรม เพื่อเติมชีวิตชีวาใหม่ให้กับศิลปะโบราณทั้งสองแขนงนี้

นอกจากนี้ CHAI CHUCHU จะอภิปรายถึงบทบาทและความสำคัญของภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกในการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศ ซึ่งจะเป็นการวิเคราะห์ถึงบทบาทในฐานะสะพานเชื่อมระหว่างวัฒนธรรมของศิลปะเหล่านี้ รวมถึงความท้าทายและโอกาสที่ศิลปะเหล่านี้กำลังเผชิญในยุคโลกาภิวัตน์

2. การเตรียมการ:

การประชาสัมพันธ์ล่วงหน้า: ผู้จัดการโครงการจะเผยแพร่ข้อมูลการบรรยายผ่านช่องทางต่างๆ เช่น สื่อข่าว สื่อสังคมออนไลน์ เว็บไซต์ด้านศิลปวัฒนธรรม และองค์กรพันธมิตร เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้ชม

การจัดเตรียมสถานที่: ผู้จัดการโครงการจะตกแต่งสถานที่จัดงานให้สอดคล้องกับเนื้อหาการบรรยาย โดยจะมีการติดตั้งป้ายนิทรรศการแสดงผลงานที่โดดเด่น และเตรียมอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ที่จำเป็นให้พร้อม

การเตรียมเอกสารประกอบ: ผู้จัดการโครงการจะจัดทำโปสเตอร์และแบนเนอร์สำหรับการบรรยาย จัดทำโครงร่างการบรรยายอย่างละเอียด ครอบคลุมประวัติศาสตร์ เทคนิค และการประยุกต์ใช้ในยุคปัจจุบันของภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิก เตรียมสื่อมัลติมีเดียสำหรับการบรรยาย รวมถึงออกแบบช่วงกิจกรรมแบบมีส่วนร่วม

3. การดำเนินการบรรยาย:

การบรรยายจะใช้เวลาทั้งสิ้น 90 นาที โดย 20 นาทีแรกเป็นการบรรยายโดยศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน และ 40 นาทีถัดมาเป็นการบรรยายโดย CHAI CHUCHU และ 30 นาทีสุดท้ายเป็นช่วงถาม-ตอบแบบมีส่วนร่วม ซึ่งผู้เข้าร่วมสามารถมีส่วนร่วมและตั้งคำถามได้อย่างอิสระ โดย CHAI CHUCHU จะเป็นผู้ตอบทุกคำถามอย่างละเอียด

4. การดำเนินการหลังการบรรยาย:

หลังจากจบการบรรยาย ผู้จัดการโครงการจะอัปโหลดและเผยแพร่เทปบันทึกการบรรยายบนเว็บไซต์ทางการของพิพิธภัณฑ์และแพลตฟอร์มพิพิธภัณฑ์ออนไลน์ เพื่อให้ผู้ที่ไม่ได้เข้าร่วมสามารถ

รับชมย้อนหลังได้ และจัดส่งเอกสารประกอบการบรรยายและข้อมูลการอ่านเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องให้กับผู้เข้าร่วมทางอีเมล

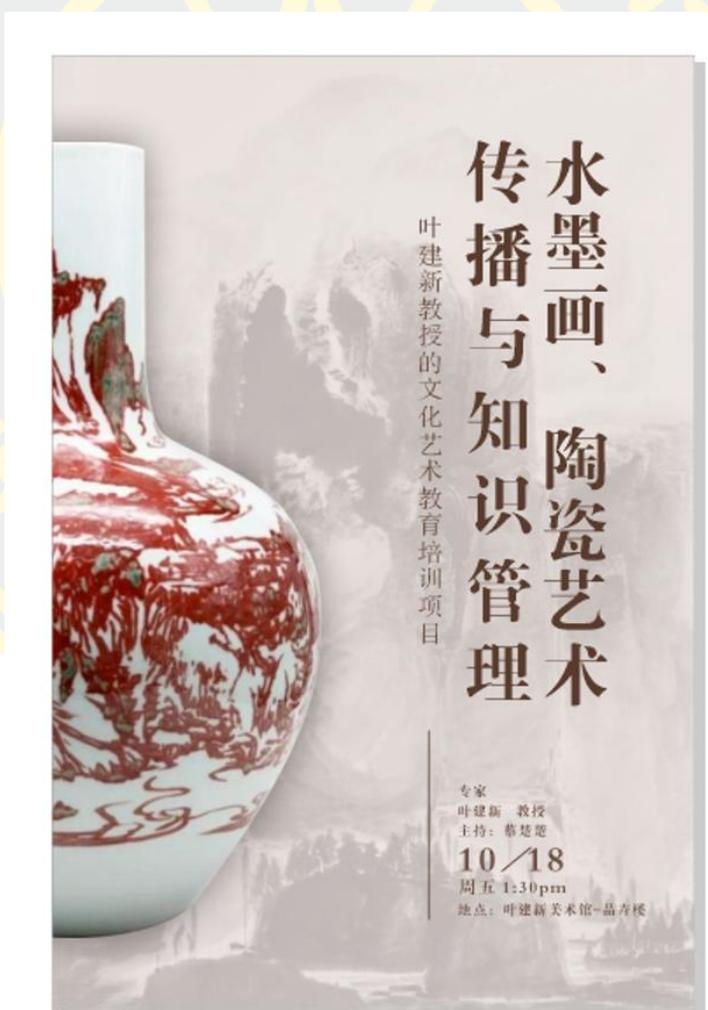
นอกจากนี้ หลังจากจบการบรรยายแล้ว ทางผู้จัดโครงการยังมีการสัมภาษณ์ตัวแทนจากกลุ่มผู้เข้าร่วมต่างๆ เพื่อเก็บข้อมูลความพึงพอใจ ความรู้ที่ได้รับ ตลอดจนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาการบรรยายครั้งนี้ด้วย

5. จำนวนผู้เข้าร่วม:

คาดว่าจะมีผู้เข้าร่วมแบบออฟไลน์ประมาณ 50 คน

6. เวลาและสถานที่จัดงาน:

วันที่ 18 ตุลาคม ค.ศ. 2024 ณ พิพิธภัณฑ์ศิลปะเอเชีย เจี้ยนซิน

ภาพที่ 5-1 โปสเตอร์งานบรรยาย (Cai Chu Chu, 2024)

ภาพที่ 5-2 การบรรยายในงาน (Cai Chu Chu, 2024)

ภาพที่ 5-3 การบรรยายในงาน (Cai Chu Chu, 2024)

ภาพที่ 5-4 การบรรยายในงาน (Cai Chu Chu, 2024)

ภาพที่ 5-5 การบรรยายในงาน (Cai Chu Chu, 2024)

ภาพที่ 5-6 การบรรยายในงาน (Cai Chu Chu, 2024)

กิจกรรมที่ 2: การฝึกปฏิบัติการสร้างสรรค์ภาพวาดหมึกจีน

1. เนื้อหากิจกรรม:

หัวข้อ: “การแสดงออกเชิงสร้างสรรค์ในภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิก”

(1) การพิมพ์ภาพด้วยหมึก: เรียนรู้เทคนิคการพิมพ์แบบดั้งเดิมเพื่อสร้างสรรค์ผลงานภาพวาดหมึกจีนที่มีเอกลักษณ์

(2) การวาดเส้นด้วยหมึก: สำรวจเทคนิคการวาดเส้นเพื่อสัมผัสถึงความงามแห่งการเคลื่อนไหวของหมึก

(3) การวาดภาพบนเซรามิก: ผู้เข้าร่วมจะได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญในการใช้หมึกวาดภาพลงบนเซรามิก เพื่อสัมผัสประสบการณ์แบบผสมผสานระหว่างภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิก

2. การเตรียมการ:

เชิญศิลปินภาพวาดหมึกจีนที่มีประสบการณ์มาเป็นผู้สอน จัดเตรียมอุปกรณ์วาดภาพหมึกจีน (กระดาษเขียนจื่อ พู่กัน หมึก สี อ่าง ขวดแบ่งหมึก ฯลฯ) สถานที่จัดกิจกรรมคือโซนกิจกรรมชั้น 1 ของพิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนซิน เพื่อให้ผู้เข้าร่วมสามารถลงมือปฏิบัติได้สะดวกยิ่งขึ้น

3. การดำเนินการ:

ส่วนที่ 1 (30 นาที): ผู้สอนสาธิตวิธีการปฏิบัติเบื้องต้น เช่น วิธีใช้พู่กันและหมึกอย่างถูกต้อง ตลอดจนวิธีการพิมพ์และการวาดเส้น

ส่วนที่ 2 (60 นาที): ผู้เข้าร่วมฝึกวิธีการปฏิบัติเบื้องต้นตามคำแนะนำของผู้สอน

ส่วนที่ 3 (60 นาที): ผู้เข้าร่วมสร้างสรรค์ผลงานของตนเอง โดยผสมผสานองค์ประกอบร่วมสมัย (เช่น ทิวทัศน์เมืองสมัยใหม่ วัตถุในชีวิตประจำวัน) เข้ากับเทคนิคการวาดภาพด้วยหมึกจีนแบบดั้งเดิม

4. การปฏิสัมพันธ์และการเสนอแนะ:

ระหว่างกระบวนการสร้างสรรค์ ผู้สอนจะวิจารณ์ผลงานของผู้เข้าร่วมทีละคนและให้คำแนะนำเพื่อการปรับปรุงตามความเหมาะสมของแต่ละบุคคล หลังจากการฝึกปฏิบัติการเสร็จสิ้น ผลงานของผู้เข้าร่วมจะถูกนำไปจัดแสดงในโซนการฝึกปฏิบัติการ เพื่อให้ทุกคนได้แลกเปลี่ยนและอภิปรายร่วมกัน

5. การสรุปกิจกรรม:

รวบรวมผลงานของผู้เข้าร่วม หรืออนุญาตให้ผู้เข้าร่วมนำกลับบ้านเป็นที่ระลึกได้

6. จำนวนผู้เข้าร่วม: 20 คน

7. เวลาและสถานที่จัดงาน:

วันที่ 18 ตุลาคม ค.ศ. 2024 ณ ที่โชนกิจกรรมของพิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนซิน

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง: การบรรยายจะช่วยเพิ่มการรับรู้เกี่ยวกับศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ในหมู่สาธารณชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรับรู้ถึงผลงานภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกที่โดดเด่น นอกจากนี้ ยังจะช่วยเพิ่มความเข้าใจของสาธารณชนต่อศิลปะทั้งสองแขนงนี้ และเพิ่มอิทธิพลทางสังคมของศิลปะเหล่านี้

ผู้ฟังจะได้เข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงแนวคิด รูปแบบ และภาษาศิลปะในผลงานภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ตลอดทั้งเกิดความเข้าใจและซาบซึ้งในภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกในระดับที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างศิลปินและผู้ฟัง กระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจทางศิลปะใหม่ๆ และความคิดสร้างสรรค์

การบรรยายในโครงการนี้จะเป็นเวทีสำคัญสำหรับคณาจารย์มหาวิทยาลัยในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เชี่ยวชาญและเพื่อนร่วมวิชาชีพ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการวิจัยทางวิชาการและนวัตกรรมในศิลปะภาพวาดหมึกจีน

ผ่านการประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการบรรยาย จะสามารถดึงดูดความสนใจของผู้คนจำนวนมากขึ้นต่อภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิก ซึ่งจะช่วยขยายอิทธิพลทางสังคมของรูปแบบศิลปะเหล่านี้

ภาพที่ 5-7 การฝึกปฏิบัติการภายในงาน (Cai Chu Chu, 2024)

ภาพที่ 5-8 การฝึกปฏิบัติการในงาน (Cai Chu Chu, 2024)

ภาพที่ 5-9 การฝึกปฏิบัติการในงาน (Cai Chu Chu, 2024)

ภาพที่ 5-10 การฝึกปฏิบัติการในงาน (Cai Chu Chu, 2024)

ภาพที่ 5-11 การฝึกปฏิบัติการในงาน (Cai Chu Chu, 2024)

อื่นๆ:

โครงการนี้จะมีการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมเพื่อทำความเข้าใจถึงความเข้าใจของพวกเขาเกี่ยวกับศิลปะภาพวาดหมึกจีน การเปลี่ยนแปลงในความสนใจ และผลกระทบของโครงการบรรยายที่มีต่อพวกเขา

ภาพที่ 5-12 การบรรยายในงาน (Cai Chu Chu, 2024)

ภาพที่ 5-13 การบรรยายในงาน (Cai Chu Chu, 2024)

ผลตอบรับที่ได้จากการบรรยาย:

ผู้เข้าร่วมฟังการบรรยายแสดงความชื่นชมแนวปฏิบัติที่เป็นนวัตกรรมใหม่ของของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินในด้านการวาดภาพหมึกจีนและศิลปะเซรามิก และเห็นด้วยกับแนวคิดการสร้างสรรค์ที่ผสมผสานองค์ประกอบแบบดั้งเดิมและองค์ประกอบสมัยใหม่เข้าด้วยกัน

สำหรับแนวทางการสร้างสรรค์ศิลปะโดยใช้เทคโนโลยีและวัสดุใหม่ที่กล่าวถึงในการบรรยาย ผู้เข้าร่วมได้แสดงความสนใจและยอมรับในระดับสูง โดยมองว่าเป็นแนวทางสำคัญในการสืบสานและพัฒนาศิลปะดั้งเดิมในสังคมสมัยใหม่

การจัดการพื้นที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนซิน

ภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญของวัฒนธรรมจีน ซึ่งมีประวัติศาสตร์ยาวนานและรากฐานทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง ภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน สื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกอันหลากหลายและปรัชญาอันลึกซึ้งผ่านลายเส้นที่เรียบง่ายและลีลาของหมึกที่มีชีวิตชีวา ในขณะที่งานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินก็แสดงถึงฝีมือชั้นเยี่ยมและ

เทคนิคทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ สร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มีรูปทรงหลากหลายและพิเศษ ดังนั้น นิทรรศการครั้งนี้จะพัฒนาต่อยอดจากพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนซินที่มีอยู่เดิม โดยใช้ เทคโนโลยีการฉายภาพดิจิทัลแสดงเอฟเฟกต์ภาพวาดหมึกจีนแบบเคลื่อนไหว และใช้เทคโนโลยีแบบโต้ตอบในการแปลงและปรับเปลี่ยนรูปภาพ เพื่อให้ผู้ชมได้สัมผัสประสบการณ์การชมผลงานศิลปะแบบโต้ตอบ ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างประสบการณ์การเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ที่น่าสนใจและมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น

หัวข้อนิทรรศการ: “การปะทะกันระหว่างความดั้งเดิมและความทันสมัย: เส้นทางสู่ยุคสมัยใหม่ของภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิก ”

หลักการและเหตุผล: นิทรรศการนี้ดำเนินตามแนวคิด “การผสมผสานความทันสมัยเข้ากับ ความดั้งเดิม” โดยนำเสนอผลงานชิ้นเอกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายและศักยภาพในการพัฒนาของภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิก อีกทั้งยังเพิ่มการรับรู้และความสนใจของสาธารณชนต่อวัฒนธรรมดั้งเดิมด้วย

นิทรรศการนี้จะยึดมั่นในเจตนารมณ์ของการเคารพศิลปะดั้งเดิม พร้อมกับเน้นย้ำถึงการสร้างสรรค์ใหม่ๆ ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินในวงการภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิก และนำเสนอการผสมผสานระหว่างศิลปะดั้งเดิมกับสุนทรียศาสตร์ร่วมสมัย ตลอดทั้งสำรวจเส้นทางการพัฒนาภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกในยุคปัจจุบันผ่านผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

เนื่องจากผู้ชมสมัยใหม่มีความสนใจอย่างมากในงานศิลปะที่มีความแปลกใหม่และมีความลึกซึ้งทางวัฒนธรรม ดังนั้นนิทรรศการนี้จะตอบสนองความต้องการดังกล่าวของผู้ชมสมัยใหม่ และจะช่วยส่งเสริมการสืบทอดและการพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิมทั้งสองแขนง อันได้แก่ ภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิก ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของชาติ

วัตถุประสงค์: เพื่อลดช่องว่างระหว่างศิลปะดั้งเดิมกับผู้ชมสมัยใหม่ และค้นหาการจัดแสดงรูปแบบใหม่ๆ สำหรับการจัดนิทรรศการภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกในพื้นที่จัดแสดงสมัยใหม่

การวางแผนโครงการนิทรรศการ:

นำเสนอผลงานสร้างสรรค์ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินทั้งภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกทั้งหมด เพื่อยกระดับสถานะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินในวงการศิลปะ

ดึงดูดความสนใจจากวงการศิลปะ วงการวิชาการ และสาธารณชน เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือระหว่างสาขาต่างๆ

ใช้นิทรรศการเป็นเวทีในการเสริมสร้างความเข้าใจและความซาบซึ้งต่อภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกให้กับสาธารณชน

เป็นแรงบันดาลใจให้กับศิลปินคนอื่นๆ ในการสร้างสรรค์นวัตกรรมศิลปะดั้งเดิม และส่งเสริมการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกในยุคปัจจุบัน

กระบวนการและรูปแบบของโครงการ: จัดเตรียมพื้นที่ภายนอกนิทรรศการ โดยติดตั้งป้ายไฟ LED ที่ออกแบบตามแนวคิดศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน บนผนังด้านนอกของหอศิลป์เย่ เจี้ยนชิน

ภาพที่ 5-14 ป้ายไฟ LED (Cai Chu Chu, 2024)

ภาพที่ 5-15 ป้ายไฟ LED (Cai Chu Chu, 2024)

ภาพที่ 5-16 ป้ายไฟ LED “พิพิธภัณฑ์ศิลปะเซรามิกฉายไฟแห่งชาติจีน” (Cai Chu Chu, 2024)

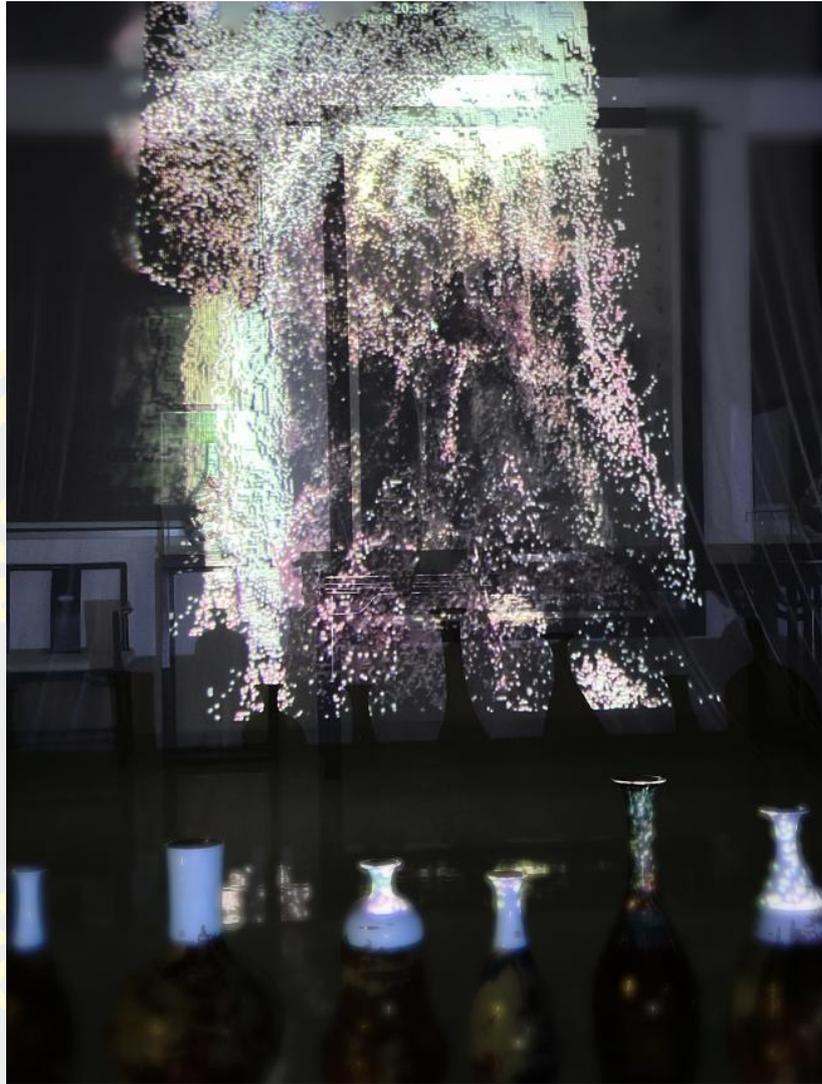

ภาพที่ 5-17 ป้ายไฟ LED ในเวลากลางคืน (Cai Chu Chu, 2024)

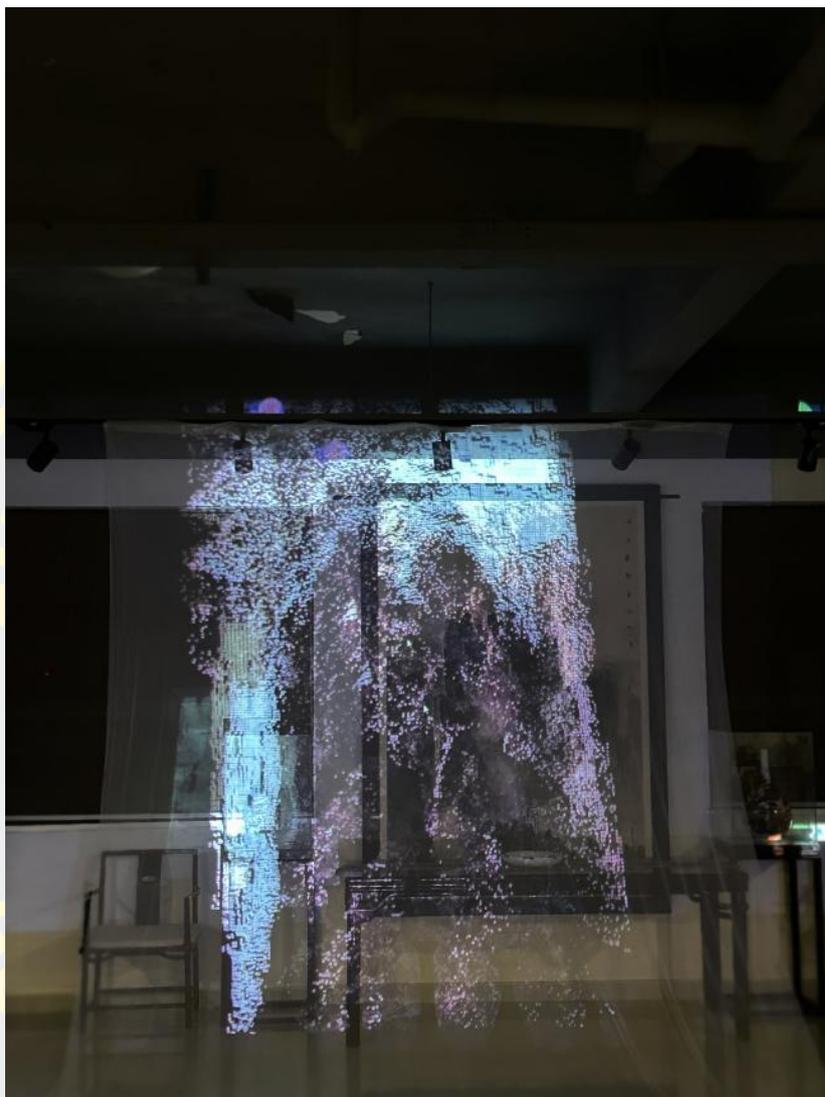
การจัดแสดงภายในพิพิธภัณฑ์จะใช้รูปแบบการจัดวางแบบมีปฏิสัมพันธ์ โดยใช้เทคโนโลยีการถ่ายภาพดิจิทัลเพื่อแสดงเอฟเฟกต์หมึกจีนแบบเคลื่อนไหว และใช้เทคโนโลยีแบบโต้ตอบในการแปลงภาพ เพื่อมอบประสบการณ์การมีปฏิสัมพันธ์กับผลงานศิลปะให้แก่ผู้ชมในหลากหลายมิติ

ภาพที่ 5-18 นิทรรศการแบบไดนามิก (Cai Chu Chu, 2024)

ภาพที่ 5-19 นิทรรศการแบบไดนามิก (Cai Chu Chu, 2024)

ภาพที่ 5-20 นิทรรศการแบบไดนามิก (Cai Chu Chu, 2024)

กลุ่มผู้ชมเป้าหมาย: เน้นกลุ่มผู้ชมทั่วไป ผู้สนใจในศิลปะ และนักวิจัยมืออาชีพ
 ระยะเวลาและสถานที่จัดงาน: นิทรรศการจะจัดขึ้นเป็นเวลา 3 เดือน ณ ห้องจัดแสดงหลัก
 ของพิพิธภัณฑสถานศิลปะเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยแบ่งเป็นโซนจัดแสดงแบบคงที่และโซนเสริมสร้างประสบการณ์
 แบบไดนามิก

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง: คาดว่านิทรรศการจะสามารถดึงดูดผู้เข้าชมประมาณ 500 คน ซึ่งจะ
 ช่วยเพิ่มอิทธิพลทางสังคมให้กับพิพิธภัณฑสถานศิลปะเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นอกจากนี้ การเสริมสร้างประสบการณ์
 เชิงปฏิสัมพันธ์ คาดว่าจะสามารถทำให้ผู้เข้าชมกว่า 40% สนใจภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิก
 มากขึ้น และมีความต้องการที่จะศึกษาเพิ่มเติมต่อไปด้วย

ผลตอบรับเชิงบวกจากผู้ชมในประเด็นต่างๆ ดังนี้

การผสมผสานอย่างลงตัวระหว่างศิลปะและเทคโนโลยี: ผู้ชมชื่นชมการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในนิทรรศการ เช่น ป้ายไฟ LED การจัดวางแบบมีปฏิสัมพันธ์ และเทคโนโลยีการฉายภาพดิจิทัล โดยเห็นว่าเทคโนโลยีเหล่านี้ไม่เพียงยกระดับความน่าสนใจของนิทรรศการ แต่ยังช่วยนำเสนอศิลปะดั้งเดิมแก่ผู้ชมสมัยใหม่ในรูปแบบที่มีชีวิตชีวาและเข้าใจง่ายขึ้น

ซึ่งผู้ชมได้กล่าวถึงเป็นพิเศษว่าเทคโนโลยีเหล่านี้ช่วยให้พวกเขาเข้าใจและชื่นชมผลงานศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน รวมถึงการผสมผสานระหว่างศิลปะดั้งเดิมกับสุนทรียภาพสมัยใหม่ได้ดียิ่งขึ้น

ประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง: นวัตกรรมของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินที่แสดงในนิทรรศการ สามารถกระตุ้นให้ผู้ชมได้ไตร่ตรองเกี่ยวกับการสืบทอดและสร้างสรรค์วัฒนธรรมดั้งเดิม อีกทั้งยังเสริมสร้างความมั่นใจในวัฒนธรรมของชาติให้กับผู้ชมด้วย

โอกาสในการแลกเปลี่ยนและร่วมมือ: ผู้ชมเห็นว่านิทรรศการได้สร้างเวทีสำหรับการแลกเปลี่ยนและร่วมมือระหว่างวงการศิลปะ วงการวิชาการ และสาธารณชน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการสืบทอดและพัฒนาภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกในสังคมสมัยใหม่ นิทรรศการได้จุดประกายความกระตือรือร้นในการสร้างสรรค์ศิลปะดั้งเดิมให้แก่ผู้ชม และกระตุ้นให้พวกเขามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิมอย่างแข็งขัน

พิพิธภัณฑ์ศิลปะออนไลน์: พัฒนา “พิพิธภัณฑ์ศิลปะคุณเย่ เจี้ยนซิน” โดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เช่น ภาพความละเอียดสูง โปรแกรม 3D MAX และการโต้ตอบแบบพาโนรามา เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการชมศิลปะแบบจำลองเสมือนจริง ทำให้ประสบการณ์การเยี่ยมชมออนไลน์ก้าวข้ามข้อจำกัดของพื้นที่จริง

มุ่งเน้นการตีความและนวัตกรรมร่วมสมัยของศิลปะภาพวาดหมึกจีนแบบดั้งเดิม เพื่อสร้างชุมชนแห่งการแลกเปลี่ยนและแบ่งปันศิลปะ โดยใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ในการเผยแพร่ศิลปะยกระดับความสามารถในการชื่นชมศิลปะและวัฒนธรรมของสาธารณชน ขณะเดียวกันก็อนุรักษ์และสืบทอดผลงานศิลปะ รวมทั้งสร้างโอกาสใหม่ๆ ในการจัดแสดงและซื้อขาย

พิพิธภัณฑ์ศิลปะออนไลน์

การสร้างพิพิธภัณฑ์ศิลปะออนไลน์ของคุณเย่ เจี้ยนซิน ไม่เพียงเปิดโอกาสให้นักวิชาการด้านศิลปะได้เรียนรู้เพิ่มเติมและลึกซึ้งยิ่งขึ้นเท่านั้น แต่ยังเป็นแพลตฟอร์มที่เปิดโอกาสให้ผู้ชื่นชอบศิลปะและประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงศิลปะระดับสูงได้ ทั้งยังทำให้ศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินเชื่อมโยงกับชีวิตของสาธารณชนได้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น ส่งเสริมการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปฏิสัมพันธ์ข้ามสื่อระหว่างภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิก จะช่วยให้สาธารณชนได้สัมผัสถึงการผสมผสานระหว่างศิลปะจีนดั้งเดิมกับวิถีชีวิตสมัยใหม่ กระตุ้นการรับรู้และความสนใจของสังคมต่อวัฒนธรรมดั้งเดิม และส่งเสริมนวัตกรรมทางวัฒนธรรมและความเฟื่องฟูของศิลปะ

ชื่อพิพิธภัณฑ์ศิลปะออนไลน์: “พิพิธภัณฑ์ศิลปะคุณเย่ เจี้ยนซิน”

หลักการและเหตุผลของโครงการ: โครงการนี้ยึดมั่นในการเคารพและสืบทอดศิลปะดั้งเดิม โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสมัยใหม่เพื่อแปลงคอลเลกชันของพิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนซิน ที่มีคุณค่าและความหมายทางวัฒนธรรมลึกซึ้งให้เป็นประสบการณ์เสมือนจริงบนโลกออนไลน์ เพื่อให้ศิลปะดั้งเดิมมีชีวิตใหม่ในสังคมสมัยใหม่

มุ่งเน้นนวัตกรรมด้านประสบการณ์ผู้ใช้ โดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เช่น ภาพความละเอียดสูง โปรแกรม 3D MAX และการมีปฏิสัมพันธ์แบบพาโนรามา เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการชมศิลปะแบบจำลองเสมือนจริง ทำให้ประสบการณ์การเยี่ยมชมออนไลน์ก้าวข้ามข้อจำกัดของพื้นที่จริง

ยึดมั่นในหลักการเปิดกว้างและการแบ่งปัน เพื่อทลายข้อจำกัดด้านพื้นที่และเวลา ช่วยให้ผู้ชมทั่วโลกสามารถเข้าชม “พิพิธภัณฑ์ศิลปะคุณเย่ เจี้ยนซิน” ได้ทุกที่ทุกเวลา เพื่อสัมผัสคุณค่าทางจิตใจจากศิลปะ

รักษาความทันสมัยของเนื้อหาด้วยการอัปเดตอย่างต่อเนื่อง โดยนำเสนอผลงานศิลปะและนิทรรศการใหม่ๆ อย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งใช้การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อศึกษาความชื่นชอบของผู้ชม นำไปสู่การปรับปรุงเนื้อหาและฟังก์ชันอย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษาความมีชีวิตชีวาและความน่าดึงดูดของพิพิธภัณฑ์ออนไลน์

ในยุคดิจิทัล พิพิธภัณฑ์ศิลปะแบบดั้งเดิมกำลังเผชิญกับความท้าทายต่างๆ เช่น จำนวนผู้เข้าชมที่ลดลงและขอบเขตการเผยแพร่ที่จำกัด การดำเนินโครงการ “พิพิธภัณฑ์ศิลปะคุณเย่ เจี้ยนซิน” จึงเป็นมาตรการสำคัญที่จะช่วยให้สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยและขยายช่องทางการเผยแพร่ศิลปะ

เมื่อวิถีชีวิตของผู้คนเปลี่ยนไป การเสถียรภาพวัฒนธรรมผ่านช่องทางออนไลน์ก็กลายเป็นเทรนด์ใหม่ โครงการนี้จึงตอบโจทย์ความต้องการที่แตกต่างกันของผู้ชมหลากหลายกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่ไม่สะดวกเดินทางมาชมพิพิธภัณฑ์ด้วยตัวเองได้เข้าถึงงานศิลปะได้อย่างง่ายดาย

การเปิดตัวพิพิธภัณฑ์ออนไลน์เป็นเสมือนการสร้างสะพานเชื่อมวัฒนธรรมระหว่างประเทศในรูปแบบใหม่ ซึ่งไม่เพียงแต่จะช่วยเพิ่มชื่อเสียงของพิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนซินในเวทีโลกเท่านั้น แต่ยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและการยอมรับในความหลากหลายทางวัฒนธรรม อันจะนำไปสู่การพัฒนาวงการศิลปะในระดับสากลร่วมกัน

วัตถุประสงค์ของโครงการ: เพื่อสร้างชุมชนศิลปะที่มีชีวิตชีวา โดย“พิพิธภัณฑสถานศิลปะคุณเย่ เจี้ยนซิน” มุ่งหวังที่จะเป็นจุดนัดพบของผู้รักศิลปะและผู้เชี่ยวชาญจากทั่วทุกมุมโลก และกลายเป็นชุมชนที่มีการแลกเปลี่ยนและแบ่งปันความรู้ด้านศิลปะอย่างคึกคัก

เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาศิลปะ โดยใช้ประโยชน์จากการเข้าถึงได้ง่ายของแพลตฟอร์มออนไลน์ ทำให้การศึกษาศิลปะเป็นเรื่องใกล้ตัว พัฒนาทักษะการชื่นชมงานศิลปะ และยกระดับความรู้ทางวัฒนธรรมของคนทั่วไป ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนความก้าวหน้าทางวัฒนธรรมของสังคม

เพื่ออนุรักษ์และสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยปกป้องและสืบทอดผลงานศิลปะอันล้ำค่า เปิดโอกาสใหม่ๆ ในการจัดแสดงและซื้อขาย ทำให้การตลาดของงานศิลปะมีมูลค่าเพิ่มสูงสุด

กระบวนการและรูปแบบของโครงการ: กำหนดแนวคิดหลักของโครงการภายใต้ชื่อ “พิพิธภัณฑสถานศิลปะคุณเย่ เจี้ยนซิน” โดยมุ่งเน้นที่การตีความและนวัตกรรมในยุคใหม่ของศิลปะ ภาพวาดหมึกจีนแบบดั้งเดิม เพื่อนำเสนอมุมมองที่เป็นเอกลักษณ์และความสำเร็จทางศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน รวมถึงศิลปินท่านอื่นๆ ในการสำรวจและทดลองสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคการใช้หมึก

รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน เช่น ภาพถ่ายผลงานศิลปะที่มีความละเอียดสูง วิดีโอ บันทึกกระบวนการสร้างสรรค์ และบทสัมภาษณ์ศิลปิน ทั้งนี้ เพื่อให้มั่นใจว่าข้อมูลทั้งหมดสามารถถ่ายทอดรายละเอียดและลักษณะเด่นของผลงานศิลปะได้อย่างแท้จริง พร้อมทั้งสะท้อนแนวคิดและสไตล์การสร้างสรรค์ที่เป็นเอกลักษณ์ของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ได้อย่างชัดเจน

คัดเลือกหรือพัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์ที่เหมาะสมสำหรับการจัดแสดงผลงานศิลปะ โดยต้องมั่นใจว่าแพลตฟอร์มนั้นมีฟีเจอร์ที่จำเป็น เช่น แกลเลอรีออนไลน์ ห้องจัดแสดงเสมือนจริง และระบบนำชมแบบโต้ตอบได้ แพลตฟอร์มนี้จะต้องรองรับการเข้าชมจากอุปกรณ์หลากหลายประเภท ทั้งสมาร์ทโฟน แท็บเล็ต และคอมพิวเตอร์ เพื่อให้มั่นใจว่าผู้ชมจะได้รับประสบการณ์การเยี่ยมชมที่ราบรื่นและมีคุณภาพสูง ไม่ว่าจะใช้อุปกรณ์ใดก็ตาม

ออกแบบโครงสร้างโดยรวมของพิพิธภัณฑสถานเสมือนจริง เช่น การแบ่งพื้นที่จัดแสดง การจัดวางผลงานศิลปะ และเส้นทางการนำชม โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของการจัดวางและความชัดเจนในการนำชม นำเทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือนมาใช้เพื่อสร้างบรรยากาศการชมแบบอิมเมอร์ซีฟ ด้วยการนำเสนอภาพแบบ 360 องศา และเอฟเฟกต์แสงเงาแบบเคลื่อนไหว เพื่อเพิ่มความรู้สึกมีส่วนร่วมและประสบการณ์ที่น่าประทับใจให้กับผู้ชม

ปรับปรุงการออกแบบหน้าตาของแพลตฟอร์มให้เรียบง่าย สวยงาม และใช้งานง่าย เสริมสร้างความเสถียรของระบบและเพิ่มความเร็วในการโหลด เพื่อให้มั่นใจว่าผู้ชมจะได้รับประสบการณ์การเยี่ยมชมที่ราบรื่นไม่สะดุด

กลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการ: จัดตั้งทีมงานเฉพาะสำหรับโครงการนี้ ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิค บรรณาธิการเนื้อหา และทีมประชาสัมพันธ์ โดยกำหนดความรับผิดชอบและการแบ่งงานอย่างชัดเจน

โครงการนี้มุ่งเป้าไปที่ผู้ชื่นชอบศิลปะทั่วโลก คาดว่าจะมีผู้เข้าชมออนไลน์ราว 200 คนต่อเดือน

ระยะเวลาดำเนินการและองค์ประกอบ: โครงการนี้จะดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี โดยพิพิธภัณฑ์ออนไลน์จะประกอบด้วยโซนจัดแสดงหลากหลาย ทั้งส่วนแสดงผลงานภาพวาดหมึกจีน พื้นที่จัดแสดงศิลปะเซรามิก

เว็บไซต์พิพิธภัณฑ์ศิลปะออนไลน์: <http://360vryun.com/t/40947f91c6756929>

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง: พิพิธภัณฑ์ออนไลน์จะสามารถเข้าถึงกลุ่มผู้ชมที่กว้างขวางมากขึ้น รวมถึงผู้ที่ไม่สามารถเดินทางมาชมพิพิธภัณฑ์จริงได้เนื่องจากข้อจำกัดด้านสถานที่หรือเวลา ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มอิทธิพลให้กับพิพิธภัณฑ์ในระดับสากลและเพิ่มจำนวนผู้ชมมากขึ้น

การใช้เทคโนโลยีล้ำสมัยอย่างโปรแกรม 3D MAX และพาโนรามา จะช่วยมอบประสบการณ์ศิลปะแบบอิมเมอร์ซีฟให้กับผู้ชม ทำให้พวกเขาสามารถท่องเที่ยวในพื้นที่เสมือนจริงได้อย่างอิสระ ชมรายละเอียดของผลงานอย่างใกล้ชิด สิ่งเหล่านี้จะช่วยเพิ่มระดับการมีส่วนร่วมและความรู้สึกเชื่อมโยงกับงานศิลปะของผู้ชมได้อย่างมาก

แพลตฟอร์มออนไลน์จะช่วยให้การจัดแสดงงานศิลปะและการแลกเปลี่ยนระหว่างวัฒนธรรมเป็นไปได้ง่ายดาย เปิดโอกาสให้ศาสตราจารย์เย่ เจียนซินได้นำเสนอผลงานสู่สายตาชาวโลกมากขึ้น ในขณะเดียวกัน ผู้ชมก็มีโอกาสสัมผัสกับรูปแบบศิลปะและแนวคิดที่หลากหลาย ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและการผสมผสานทางวัฒนธรรมศิลปะในระดับโลก

พิพิธภัณฑ์ศิลปะออนไลน์เปิดโอกาสให้กับธุรกิจรูปแบบใหม่ๆ เช่น การขายผลงานศิลปะ การร่วมมือด้านลิขสิทธิ์ และการสะสมผลงานดิจิทัล ซึ่งไม่เพียงแต่สร้างแหล่งรายได้ให้กับพิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจียนซิน แต่ยังเปิดช่องทางทางธุรกิจและโอกาสในการสร้างผลกำไรที่หลากหลายมากขึ้นในอนาคตด้วย

เมื่อเทียบกับนิทรรศการแบบกายภาพแล้ว พิพิธภัณฑ์ศิลปะออนไลน์ช่วยลดการใช้วัสดุจริงและการขนส่งได้มาก และลดการปล่อยก๊าซคาร์บอน ซึ่งสอดคล้องกับความมุ่งมั่นของสังคมปัจจุบันที่ต้องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

อื่นๆ: โครงการนี้มีการสัมภาษณ์ผู้เข้าชม เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ศิลปะออนไลน์ของเย่ เจี้ยนซิน โดยจะใช้ข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงเนื้อหาและรูปแบบการจัดนิทรรศการ รวมทั้งพัฒนาฟังก์ชันและบริการของแพลตฟอร์มอย่างต่อเนื่อง

พิพิธภัณฑ์ศิลปะออนไลน์เปิดโอกาสให้สามารถจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น หลักสูตรการศึกษา ศิลปะ การบรรยาย และการสัมมนาออนไลน์ได้ ซึ่งจะช่วยให้ประชาชนทั่วไปเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปะได้อย่างสะดวก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับโรงเรียนและชุมชนในพื้นที่ห่างไกลที่ขาดแคลนทรัพยากรด้านการศึกษาศิลปะ

ผลตอบรับจากผู้ชมหลังการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ศิลปะออนไลน์:

ผู้ชื่นชอบศิลปะทั่วโลก: พิพิธภัณฑ์ศิลปะออนไลน์เปิดโอกาสให้ผู้ชมสามารถชื่นชมผลงานศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินได้ทุกที่ทุกเวลา ได้สัมผัสเสน่ห์อันไร้ขีดจำกัดของศิลปะ และได้รับประสบการณ์ชมศิลปะแบบจำลองเสมือนจริง ผู้ชมหวังว่าพิพิธภัณฑ์ศิลปะออนไลน์จะมีการปรับปรุงเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง เพิ่มรูปแบบการนำเสนอที่หลากหลาย และนำเสนอทรัพยากรทางศิลปะที่มากยิ่งขึ้น

สถาบันการศึกษาและวิจัย: มองว่าพิพิธภัณฑ์ศิลปะออนไลน์เป็นแหล่งทรัพยากรที่มีค่าสำหรับการศึกษาศิลปะ สามารถมอบประสบการณ์การเรียนรู้ศิลปะที่เข้าใจง่ายและมีชีวิตชีวาแก่นักศึกษา ในอนาคตแพลตฟอร์มนี้สามารถนำเสนอกระบวนการสร้างสรรค์ของศิลปิน เพื่อให้ผู้คนเข้าใจถึงคุณค่าและความหมายของศิลปะได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น พิพิธภัณฑ์ศิลปะออนไลน์ได้ให้การสนับสนุนที่แข็งแกร่งแก่งานด้านการศึกษาศิลปะ และหวังว่าจะได้สร้างความร่วมมือที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นกับพิพิธภัณฑ์ศิลปะในอนาคต

นิทรรศการที่พิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนซินและโครงการพิพิธภัณฑ์ศิลปะออนไลน์ได้มอบประสบการณ์และความรู้สึกทางศิลปะที่ลึกซึ้งแก่ผู้ชม กระตุ้นความสนใจและความรักในวัฒนธรรมดั้งเดิม ซึ่งผู้ชมได้ให้คะแนนความเป็นมืออาชีพและนวัตกรรมของโครงการในระดับสูง พร้อมทั้งให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีค่าสำหรับการพัฒนาโครงการต่อไปในอนาคต

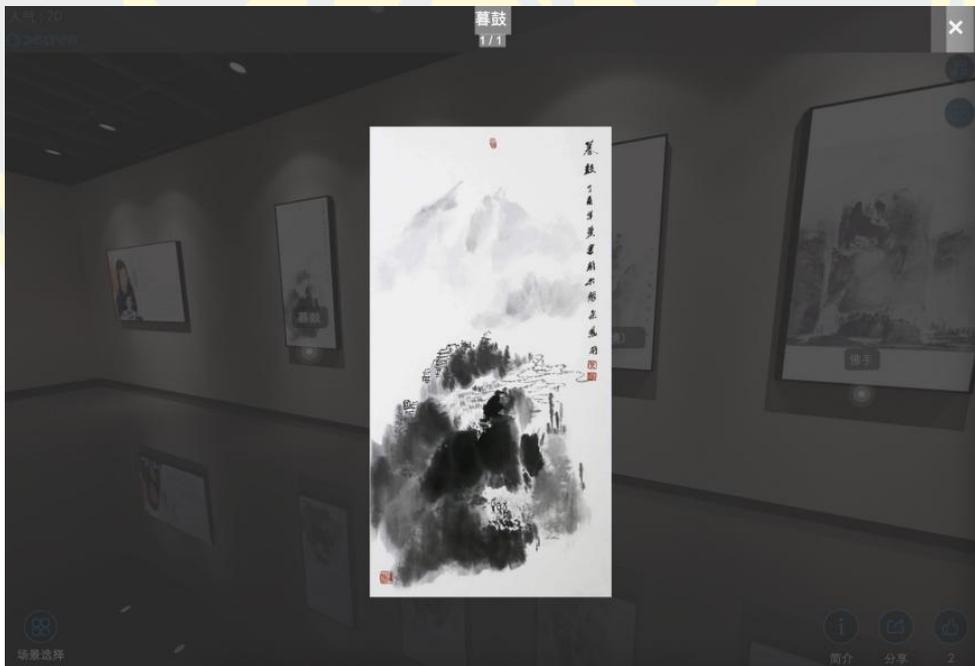
ภาพที่ 5-21 ห้องนิทรรศการออนไลน์ (Cai Chu Chu, 2024)

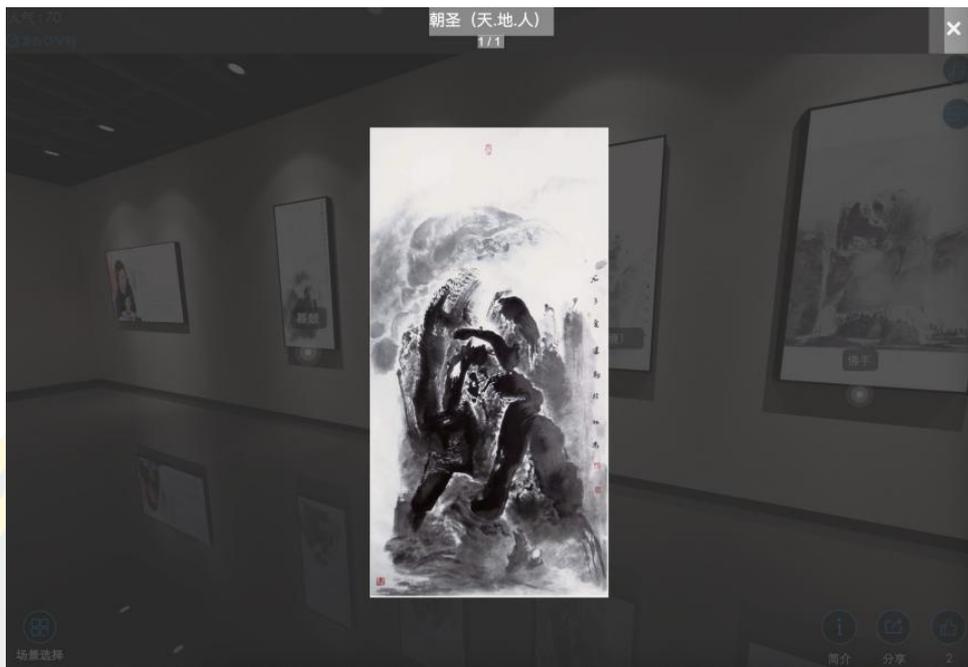
ภาพที่ 5-22 ห้องนิทรรศการออนไลน์ (Cai Chu Chu, 2024)

ภาพที่ 5-23 ห้องนิทรรศการออนไลน์ (Cai Chu Chu, 2024)

ภาพที่ 5-24 ห้องนิทรรศการออนไลน์ (Cai Chu Chu, 2024)

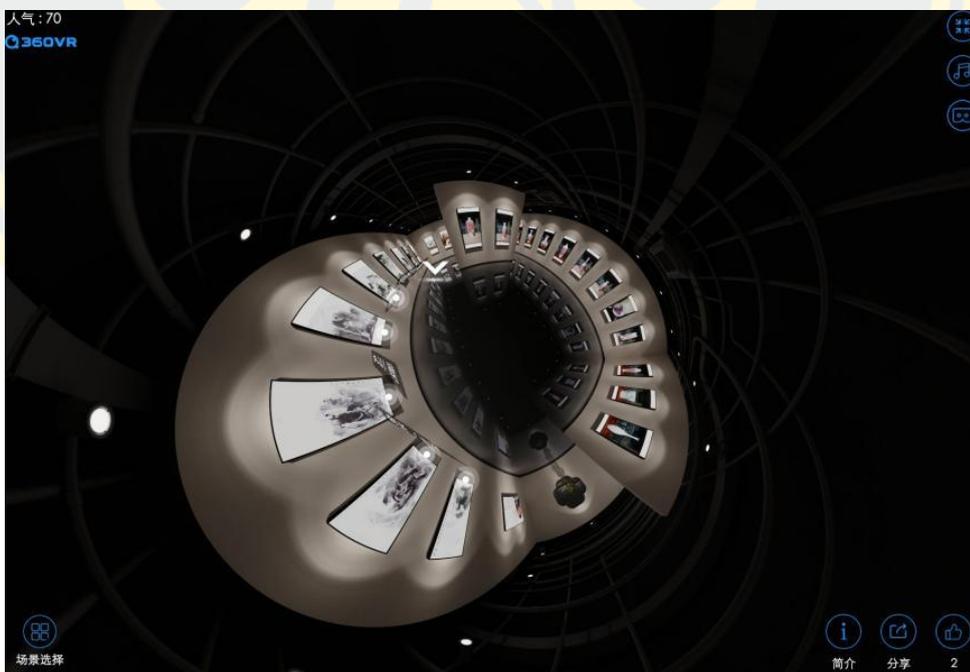
ภาพที่ 5-25 ห้องนิทรรศการออนไลน์ (Cai Chu Chu, 2024)

ภาพที่ 5-26 ห้องนิทรรศการออนไลน์ (Cai Chu Chu, 2024)

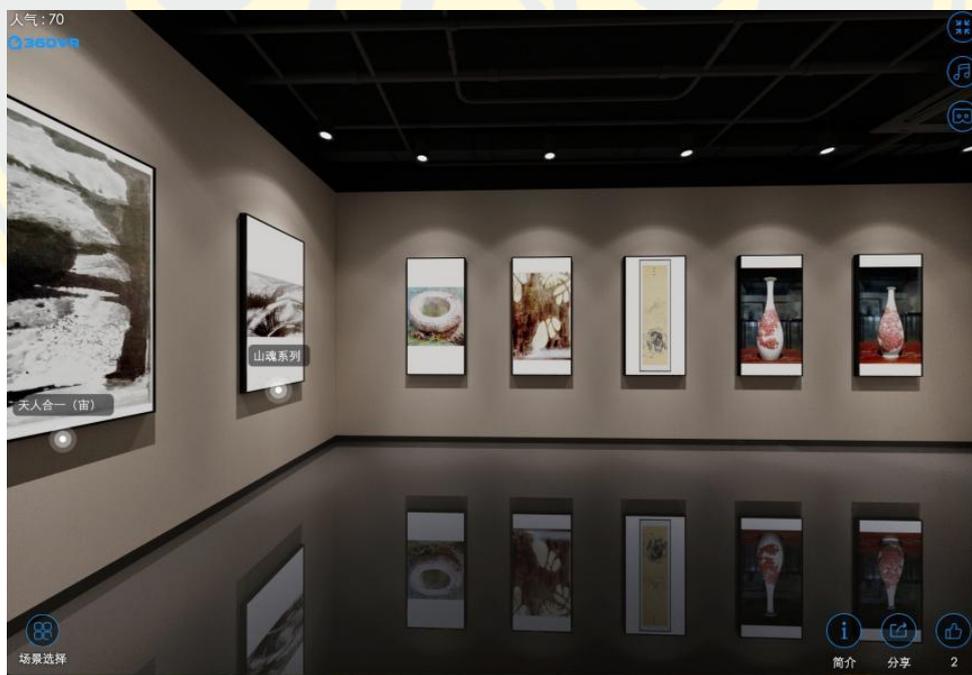
ภาพที่ 5-27 ปลาในห้องนิทรรศการออนไลน์จากมุมมองของสายตามนุษย์ (Cai Chu Chu, 2024)

ภาพที่ 5-28 หอนิทรรศการออนไลน์มุมมองของดาวเคราะห์น้อย (Cai Chu Chu, 2024)

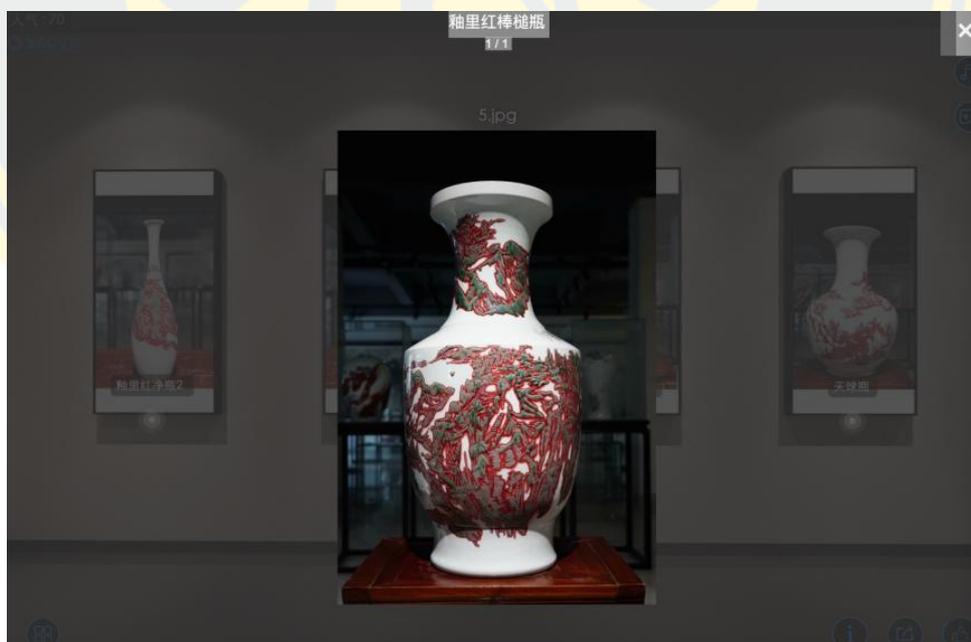
ภาพที่ 5-29 ห้องนิทรรศการออนไลน์ (Cai Chu Chu, 2024)

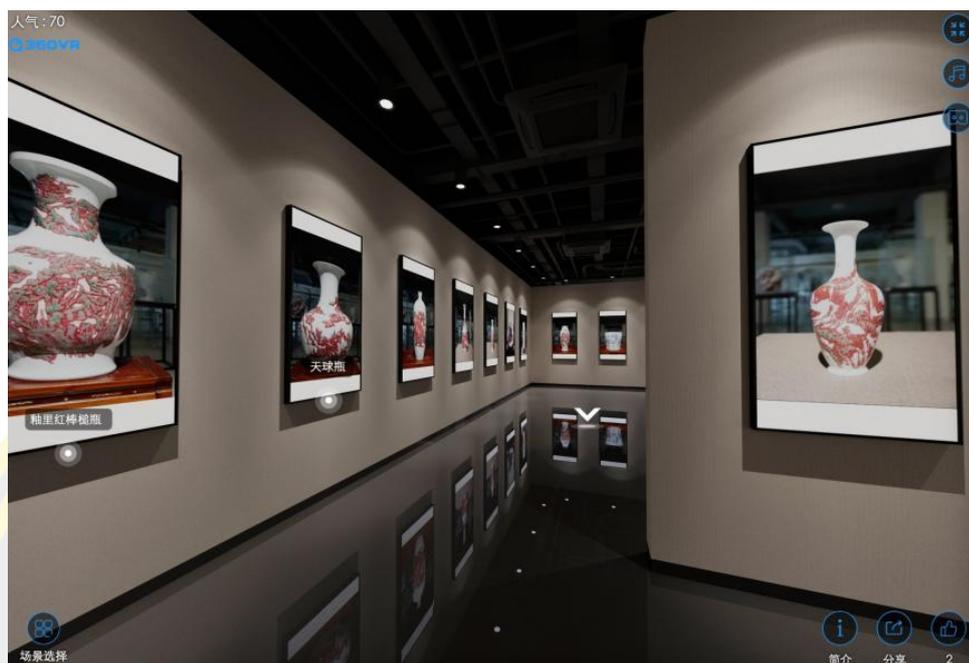
ภาพที่ 5-30 ห้องนิทรรศการออนไลน์ (Cai Chu Chu, 2024)

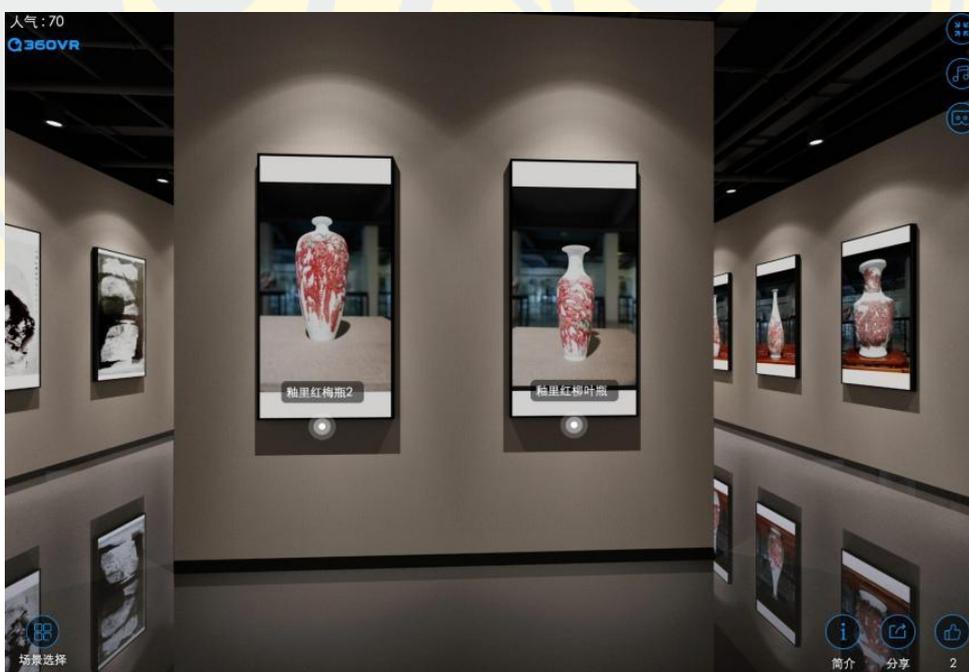
ภาพที่ 5-31 ห้องนิทรรศการออนไลน์ (Cai Chu Chu, 2024)

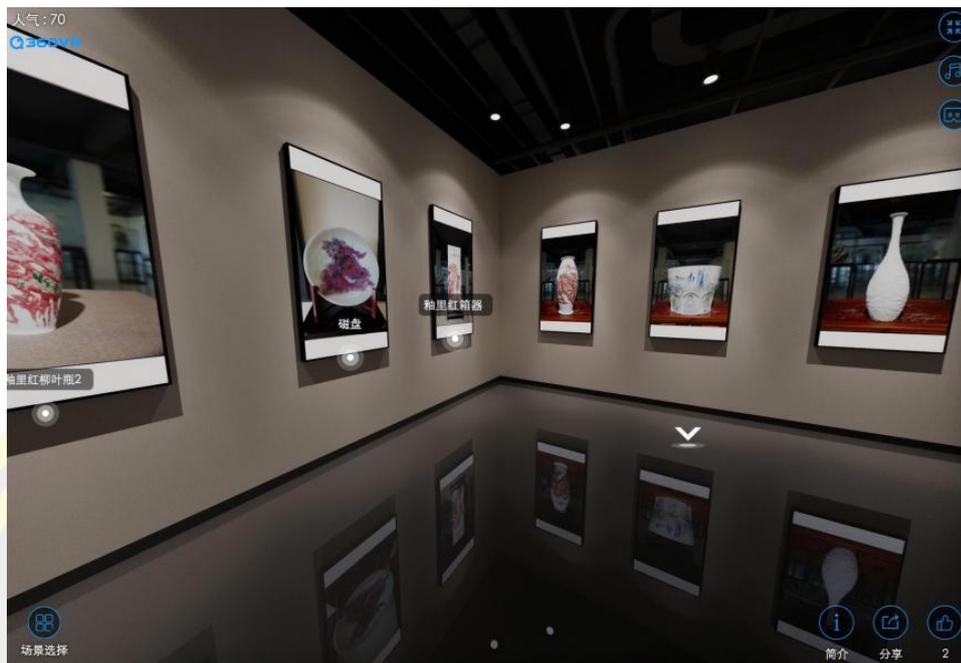
ภาพที่ 5-32 ห้องนิทรรศการออนไลน์ (Cai Chu Chu, 2024)

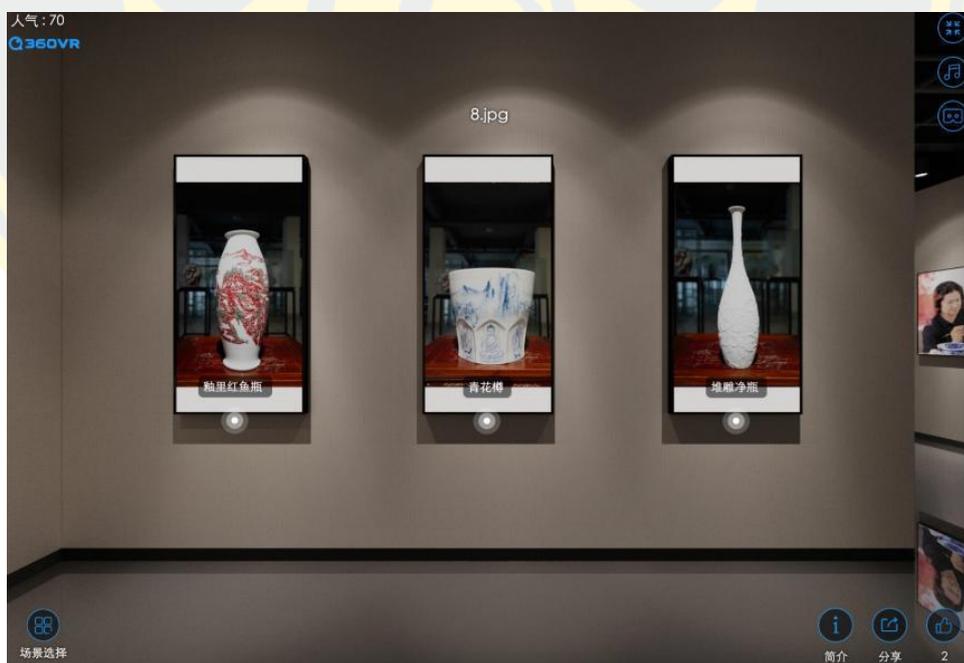
ภาพที่ 5-33 ห้องนิทรรศการออนไลน์ (Cai Chu Chu, 2024)

ภาพที่ 5-34 ห้องนิทรรศการออนไลน์ (Cai Chu Chu, 2024)

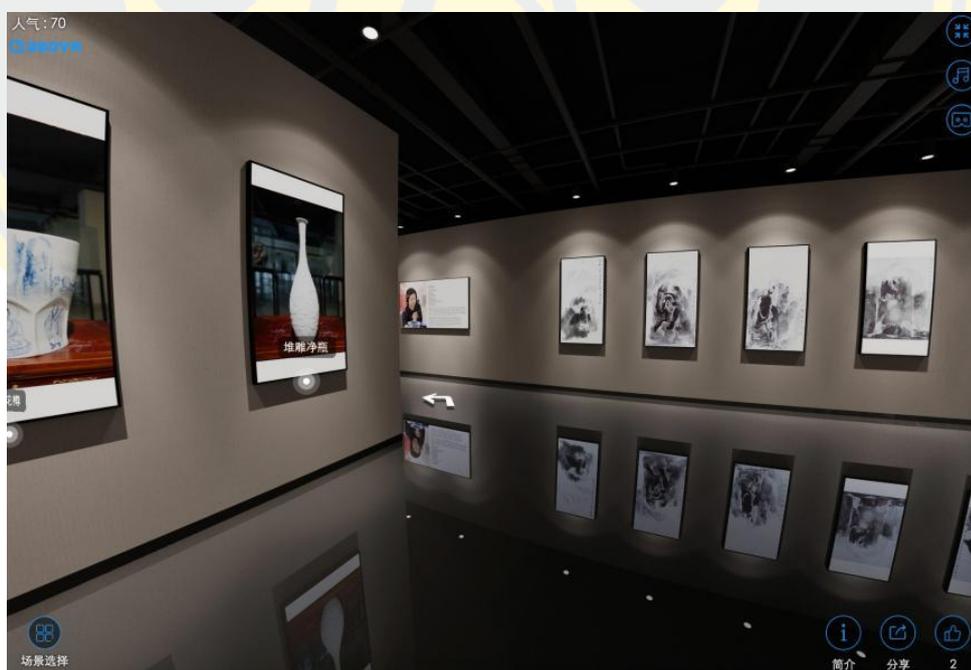
ภาพที่ 5-35 ห้องนิทรรศการออนไลน์ (Cai Chu Chu, 2024)

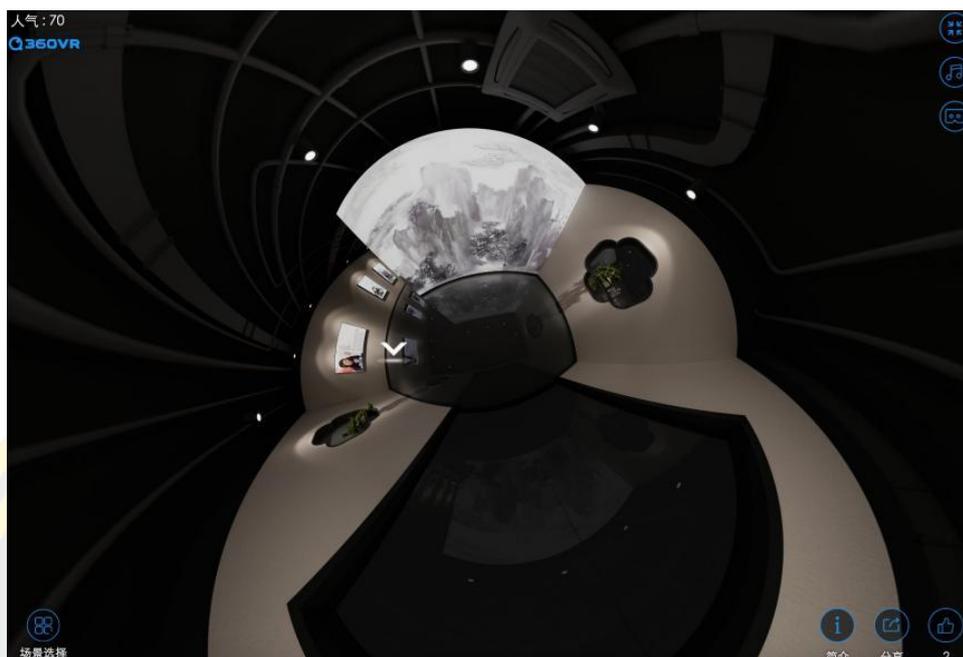
ภาพที่ 5-36 ห้องนิทรรศการออนไลน์ (Cai Chu Chu, 2024)

ภาพที่ 5-37 ห้องนิทรรศการออนไลน์ (Cai Chu Chu, 2024)

ภาพที่ 5-38 ห้องนิทรรศการออนไลน์ (Cai Chu Chu, 2024)

ภาพที่ 5-39 ห้องนิทรรศการออนไลน์ (Cai Chu Chu, 2024)

ภาพที่ 5-40 ห้องนิทรรศการออนไลน์ (Cai Chu Chu, 2024)

สรุป

บทนี้มุ่งนำเสนอการใช้แนวคิด รูปแบบ และภาษาทางศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชิน เพื่อจัดการองค์ความรู้ทางวัฒนธรรมและเผยแพร่สู่สาธารณชน ผ่านกิจกรรมที่วางแผนอย่างรอบคอบ เพื่อบรรลุเป้าหมายในการเผยแพร่ ให้การศึกษา และอนุรักษ์ศิลปะ โครงการนี้ประกอบด้วยสามส่วนหลัก ได้แก่ การศึกษาและฝึกอบรม การจัดการพิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจี้ยนชิน และการสร้างและดำเนินการพิพิธภัณฑ์ศิลปะออนไลน์ของเย่ เจี้ยนชิน

ในส่วนของการฝึกอบรม โครงการได้จัดชุดหลักสูตรเพื่อถ่ายทอดแนวคิดทางศิลปะและเทคนิคการสร้างสรรค์ของศาสตราจารย์เย่ ให้แก่ผู้สนใจและมีอาชีพในวงกว้าง ด้านการจัดการพิพิธภัณฑ์ เน้นการอนุรักษ์ การจัดแสดง และการปรับปรุงผลงานศิลปะ เพื่อนำเสนอผลงานของศาสตราจารย์เย่ ต่อสาธารณชนได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ส่วนโครงการ “พิพิธภัณฑ์ศิลปะคุณเย่ เจี้ยนชิน” ใช้เทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือนเพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและเผยแพร่วัฒนธรรมศิลปะในรูปแบบดิจิทัล

โดยรวมแล้ว ทั้งสามส่วนของโครงการนี้ทำงานประสานกันเพื่อส่งเสริมการสืบทอดและพัฒนาภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนชินอย่างครอบคลุม ทั้งในด้านการให้ความรู้ การอนุรักษ์ และการเผยแพร่ในยุคดิจิทัล

บทที่ 6

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทนี้ไม่ได้เป็นเพียงการสรุปงานวิจัยที่ผ่านมาเท่านั้น หากแต่ยังมุ่งเน้นการสรุปผลการบริหารโครงการอย่างละเอียด ทั้งนี้ การศึกษาได้เผยให้เห็นถึงแนวคิดทางปรัชญาและรากฐานทางวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ที่แฝงอยู่ในงานศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน อีกทั้งยังได้ติดตามพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงในงานศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงการบุกเบิกเส้นทางศิลปะอันเป็นเอกลักษณ์ที่ผสมผสานความดั้งเดิมกับความทันสมัยอย่างลงตัวและหลอมรวมศิลปะตะวันออกกับตะวันตกเข้าด้วยกัน นอกจากนี้ งานวิจัยยังได้นำผลการศึกษามาประยุกต์ใช้ในระบบการจัดการองค์ความรู้อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อสร้างความเข้าใจที่ครอบคลุม เป็นระบบ และลึกซึ้งให้แก่ผู้อ่าน ผู้วิจัยหวังว่าจะสามารถจุดประกายความสนใจและนำไปสู่การศึกษาเชิงลึกในแขนงนี้ให้แก่ผู้คนในวงกว้างได้ อันจะนำไปสู่การพัฒนาองค์ความรู้ด้านศิลปะและการจัดการความรู้ให้เจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนต่อไป

สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาภูมิหลังทางการศึกษาและประสบการณ์ชีวิต อันนำไปสู่รูปแบบการสร้างสรรคผลงานศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน เกิดที่เมืองอู๋ฮั่นในปี ค.ศ. 1958 มีประสบการณ์ทางศิลปะที่หลากหลายและน่าสนใจ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเจียงหนาน และได้รับปริญญาในระดับบัณฑิตศึกษาจากสถาบันศิลปะหูเป่ย์ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงพื้นฐานทางวิชาการที่แข็งแกร่ง ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน เคยทำงานเป็นศิลปินที่สถานีโทรทัศน์อู๋ฮั่น ก่อนจะเข้าสู่วงการการศึกษา โดยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์และอาจารย์ที่ปรึกษาดุซงฎิบัณฑิตที่ภาควิชาการออกแบบ คณะโฆษณา มหาวิทยาลัยสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย และยังเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาดุซงฎิบัณฑิตที่มหาวิทยาลัยเซรามิกจิ่งเต๋อเจิ้น สะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลอันกว้างขวางในวงการศิลปะ

เส้นทางศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ไม่เคยหยุดการแสวงหา จากผลงานในช่วงแรก ที่เน้นการวาดภาพนกและดอกไม้แบบสีเข้ม จนมาถึงผลงานภาพวาดหมึกจีนแนวภูเขาและสายน้ำ และศิลปะเซรามิกในเวลาต่อมา ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ผสมผสาน

ศิลปะดั้งเดิมกับศิลปะสมัยใหม่ จนสร้างสรรค์เป็นรูปแบบศิลปะที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ผลงานของ ศาสตราจารย์เย่ เจียนซินได้เข้าร่วมและได้รับรางวัลจากนิทรรศการทั้งในประเทศและต่างประเทศ หลายครั้ง อีกทั้งยังดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการศิลปะในโครงการศิลปะสำคัญหลายโครงการ แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จอันโดดเด่นในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

ผลงานภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจียนซิน สามารถแบ่งตามลำดับเวลาได้เป็นสามช่วง โดยแต่ละช่วงมีลักษณะเฉพาะทั้งด้านรูปแบบและการแสวงหาทางศิลปะที่แตกต่างกัน

ในด้านภาพวาดหมึกจีน สามารถแบ่งพัฒนาการของศาสตราจารย์เย่ เจียนซินออกเป็น 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงแรก (ค.ศ.1987-1998) ศาสตราจารย์เย่ เจียนซินได้พัฒนารูปแบบศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ซึ่งมีพลังเชิงทัศนศิลป์ระดับสูงและสะท้อนยุคสมัยอย่างโดดเด่น ช่วงที่สอง (ค.ศ.1998-2006) ศาสตราจารย์เย่ เจียนซินประสบความสำเร็จในการสืบทอดและพัฒนาภาพวาดหมึกจีนแบบดั้งเดิม พร้อมทั้งแสดงความเป็นผู้นำในด้านทฤษฎีศิลปะและการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ และช่วงที่สาม (ค.ศ.2007-2018) ศาสตราจารย์เย่ เจียนซินไม่เพียงประสบความสำเร็จในการสร้างสรรค์ศิลปะส่วนบุคคล แต่ยังผลักดันการสร้างภาพวาดทิวทัศน์ขนาดใหญ่โดยร่วมมือกับศิลปินหลายท่าน

ในด้านศิลปะเซรามิก การสำรวจของศาสตราจารย์เย่ เจียนซินแบ่งออกเป็น 3 ช่วงเช่นกัน โดยช่วงแรก (ค.ศ.2009-2010) ศาสตราจารย์เย่ เจียนซินแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอย่างลึกซึ้งต่อบทบาทของศิลปินและความกล้าหาญในการปฏิบัติศิลปะข้ามสาขา ด้วยการแปลงเทคนิคเครื่องลายครามแบบดั้งเดิมสู่รูปแบบร่วมสมัย นำไปสู่นวัตกรรมในสไตล์ศิลปะส่วนบุคคล ช่วงที่สอง (ค.ศ.2010-2014) ศาสตราจารย์เย่ เจียนซินใช้พื้นฐานอันแข็งแกร่งในภาพวาดหมึกจีนผสมผสานเทคนิคหมึกที่หลากหลายกับสื่อเซรามิก ตีความเป็นจิตวิญญาณศิลปะแบบใหม่ และช่วงที่สาม (ตั้งแต่ ค.ศ. 2014 จนถึงปัจจุบัน) ศาสตราจารย์เย่ เจียนซินได้สร้างสรรค์เครื่องเคลือบที่ผสมผสานระหว่างลายครามกับสีแดงได้เคลือบ เครื่องเคลือบสีแดงได้เคลือบเต็มผิว และพัฒนาเซรามิกผ้าไหมอย่างสร้างสรรค์

2. แนวคิด รูปแบบ และภาษาศิลปะในภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกของ ศาสตราจารย์เย่ เจียนซิน

แนวคิดในภาพวาดหมึกจีน: แนวคิดทางศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจียนซิน แสดงออกถึงการดำเนินตามกฎของการพัฒนาของสรรพสิ่ง แสวงหาความรู้สึกที่แท้จริงจากธรรมชาติ ไม่ยึดเยียดเจตจำนงส่วนบุคคลลงในผลงาน คล้อยตามลักษณะการไหลของหมึก เคารพความงามตามธรรมชาติ และแสวงหาความงามที่เรียบง่ายบริสุทธิ์ ศาสตราจารย์เย่ เจียนซิน ใช้พู่กันและหมึกแสดงออกถึงสภาวะทางจิตวิญญาณ สะท้อนความเข้าใจอันลึกซึ้งต่อธรรมชาติ แสดงจิตวิญญาณอิสระของความ เป็นธรรมชาติที่แท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับปรัชญาของลัทธิเต๋า และใช้เทคนิคทางศิลปะที่ผสมผสานความมี

และความว่างเปล่า และการตัดกันระหว่างสีดำและสีขาว เพื่อสร้างความสมดุลและความกลมกลืนในภาพ

รูปแบบในภาพวาดหมึกจีน: ในด้านรูปแบบศิลปะ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินมีความเชี่ยวชาญในการใช้เทคนิคแบบดั้งเดิม ทั้งการสร้างพื้นผิว การระบาย การจุด และการย้อมสี เพื่อให้ภาพมีชีวิตชีวาและจังหวะลีลา โดยการลากเส้นหนึ่งครั้งสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงได้นับหมื่นขณะเดียวกัน ศาสตราจารย์ไม่จำกัดตนเองอยู่กับวิธีการแสดงออกแบบดั้งเดิมของภาพวาดหมึกจีน แต่ได้ก้าวข้ามแนวทางของคนรุ่นก่อนในการจัดองค์ประกอบและการวางโครงสร้าง ด้วยการให้ความสำคัญระหว่างความหนาแน่นและความโปร่ง วางมุมมองแบบจุดรวมสายตาท่ามกลางมุมมองแบบกระจายหรือการจัดวางแบบระนาบ เพื่อขยายการรับรู้ทัศนียภาพ สร้างผลกระทบทางการมองเห็นที่รุนแรง

ภาษาศิลปะในภาพวาดหมึกจีน: จากการวิเคราะห์ภาษาศิลปะในผลงานของ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ผ่านทฤษฎีสัญศาสตร์ พบว่าศาสตราจารย์มักผสมผสานทิวทัศน์ภูเขาและสายน้ำเข้ากับจิตวิญญาณความเป็นมนุษย์ แสดงให้เห็นถึงความห่วงใยและความคิดต่อการสร้างสรรค์และพัฒนาอย่างต่อเนื่องของมนุษย์ในประเด็นทางประวัติศาสตร์ ศาสตราจารย์มีทั้งความท้าทายแบบชาวเหนือและความละเอียดอ่อนไวต่อความรู้สึกแบบชาวใต้ ส่งผลให้ผลงานมีความยิ่งใหญ่และเปี่ยมด้วยจิตวิญญาณความเป็นมนุษย์อันละเอียดอ่อน ภาษาศิลปะในผลงาน ทั้งนกและดอกไม้ ภูเขา และแม่น้ำ ล้วนได้รับการเติมเต็มด้วยชีวิตและอารมณ์ความรู้สึก มอบความรู้สึกที่เหนือโลกแก่ผู้ชม ทำให้ผู้ชมสามารถจินตนาการเองหลังชมผลงาน นำพาผู้ชมให้ก้าวพ้นข้อจำกัดของความเป็นจริง และแสวงหาชีวิตทางจิตวิญญาณที่บริสุทธิ์ยิ่งขึ้น

แนวคิดในศิลปะเซรามิก: แนวคิดศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ได้รับอิทธิพลอย่างลึกซึ้งจากภาพวาดหมึกจีนแนวภูเขาและสายน้ำ โดยผลงานมักมีธรรมชาติเป็นแก่นเรื่อง แสดงความรักและความเคารพต่อธรรมชาติ ชีวิต และการดำรงอยู่ในงานศิลปะเซรามิกของ ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน การตัดกันระหว่างพื้นที่ว่างและสีเคลือบสามารถมองเป็นการตัดกันระหว่างความมีและความว่างเปล่า และใช้พื้นที่ว่างกับน้ำเคลือบแสดงแนวคิดปรัชญาสุญนิยม ซึ่งศิลปะเซรามิกจีนและปรัชญาเต๋าต่างเน้นย้ำแนวคิดเรื่อง “บรยากาศ” และศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ก็เน้นย้ำแนวคิดนี้เช่นกัน โดยแสดงออกถึงบรรยากาศที่เหนือความเป็นจริงผ่านคุณสมบัติตามธรรมชาติอันขาวบริสุทธิ์ของเซรามิก รวมถึงการจัดองค์ประกอบและเนื้อหา

รูปแบบในศิลปะเซรามิก: ในด้านเทคนิคและวัสดุเซรามิก ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ได้นำพื้นฐานอันแข็งแกร่งในภาพวาดหมึกจีนมาใช้ กล่าวคือ การใช้ “หมึกจาง” ในการวาด การใช้พู่กันแบบปลายตั้งตรง รวมถึงการให้ความสำคัญกับการผสมผสานจังหวะความเร็วและช้าระหว่างพู่กันกับวัสดุในการสร้างสรรค์งานเซรามิก นอกจากนี้ ศาสตราจารย์ยังได้นำเทคนิคการวาดภาพหมึกจีนที่

หลากหลายมาผสมผสานข้ามสื่อประเภทต่างๆ จนกลายเป็นการตีความจิตวิญญาณศิลปะเซรามิกในแบบของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ซึ่งไม่เพียงแต่สร้างสรรค์ผลงานเครื่องลายครามและเครื่องเคลือบลายไฟสีแดงเท่านั้น แต่ยังสามารถคิดค้นนวัตกรรม “เซรามิกจวนสี” อีกด้วย

ภาษาศิลปะในศิลปะเซรามิก: ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน เชื่อว่าเซรามิกควรมีภาษาศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ด้วยเหตุนี้ จึงได้ถ่ายทอด “จิตวิญญาณของภาพวาดฟู่กันและหมึก” ลงในงานเซรามิก โดยแสดงออกผ่านสื่อที่หลากหลาย เช่น เครื่องเคลือบลายไฟสีแดงและเซรามิกจวนสี ในการจัดองค์ประกอบโดยรวม ศาสตราจารย์ใช้วิธีการลดทอนรายละเอียด ส่งผลให้ผลงานที่ได้มีความกระชับมากกว่าภาพวาดหมึกจีนแนวภูเขาและสายน้ำ โดยเฉพาะการแสดงความเข้มและจางของสีหมึกผ่านลายไฟสีแดงที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีความหลากหลายของระดับชั้น และในบางส่วนจะเกิดร่องรอยสีเขียวคล้ายตะไคร่น้ำจากการเผา ซึ่งเปล่งประกายวิบวับราวกับมรกต ที่สำคัญคือ ในเซรามิกจวนสีแบบภาพวาดหมึก เมื่อ “น้ำ” ไหลรวมกับ “หมึก” ผ่านการเปลี่ยนแปลงระหว่างความเปียกและความแห้งของพื้นผิว จนถึงกระบวนการเผาขั้นสุดท้าย จะค่อยๆ ปรากฏความรู้สึกของการไหลที่พิเศษ ซึ่งเป็นความรู้สึกที่ไม่สามารถสร้างได้บนกระดาษเขียนจื่อหรือในจิตรกรรมสีน้ำมัน มีเพียงวัสดุเซรามิกเท่านั้นที่สามารถสร้างความรู้สึกเช่นนี้ได้ ทั้งหมดนี้จึงกลายเป็นภาษาและสัญลักษณ์ทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

จากการวิเคราะห์ผลงานเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินตามทฤษฎีวิทยาการภาพของเออร์วิน พานอฟสกี พบว่าผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินมักมีภูมิทัศน์เป็นหัวข้อหลัก โดยใช้เทคนิคภาพวาดหมึกจีนบนสื่อเซรามิกอย่างโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ แสดงออกถึงจิตวิญญาณความงามแบบตะวันออก และสื่อความหมายถึงการอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ รวมถึงความปรารถนาและการแสวงหาชีวิตที่งดงาม ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความลึกซึ้งทั้งในด้านเทคนิคสุนทรียศาสตร์ และปรัชญา โดยผสมผสานแนวคิดตะวันออกเข้ากับรูปแบบศิลปะร่วมสมัยได้อย่างลงตัว

3 การประยุกต์ใช้แนวคิด รูปแบบ และภาษาศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินในการเผยแพร่ความรู้ด้านการจัดการวัฒนธรรม

โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำแนวคิด รูปแบบ และภาษาศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินมาใช้ในการเผยแพร่ ให้ความรู้ และอนุรักษ์ความรู้ด้านการจัดการวัฒนธรรม ผ่านกิจกรรมการจัดการที่วางแผนอย่างรอบคอบ โดยประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก ได้แก่ การศึกษาอบรม การจัดการพิพิธภัณฑ์ศิลปะ และการสร้างและดำเนินงานพิพิธภัณฑ์ศิลปะออนไลน์

การศึกษาอบรม: แนวคิด รูปแบบ และภาษาศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน มีคุณค่าในการประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวางสำหรับการเผยแพร่ความรู้ โดยการศึกษาอบรมที่ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย การนำเสนอที่มีชีวิตชีวาเป็นรูปธรรม และการกระตุ้นให้เกิดการเชื่อมโยงทางอารมณ์ ความรู้สึก การผสมผสานแนวคิดทางศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน เข้ากับการเผยแพร่ความรู้ จะ

ช่วยยกระดับประสิทธิภาพในการถ่ายทอด ทำให้ความรู้ น่าสนใจ มีชีวิตชีวา และเข้าถึงได้ง่ายขึ้น ซึ่งไม่เพียงช่วยเพิ่มความสนใจในการเรียนรู้และประสิทธิผลการเรียนรู้ของผู้ฟังเท่านั้น แต่ยังช่วยส่งเสริมการสืบสานและสร้างสรรค์นวัตกรรมทางวัฒนธรรมอีกด้วย

จัดการบรรยาย การประชุมเชิงปฏิบัติการ และกิจกรรมนิทรรศการ เพื่อยกระดับความรู้และความสนใจของสาธารณชนต่อศิลปะภาพวาดหมึกจีน นอกจากนี้ยังจัดหาแพลตฟอร์มการแลกเปลี่ยนทางวิชาการสำหรับอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัย เพื่อส่งเสริมการสอนและนวัตกรรมในศิลปะภาพวาดหมึกจีน ตลอดจนให้การสนับสนุนทางทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติสำหรับการศึกษาศิลปะและการส่งเสริมวัฒนธรรม

1) นวัตกรรมและการผสมผสาน: การบรรยายเน้นย้ำถึงวิธีการที่ศิลปินสมัยใหม่ผสมผสานองค์ประกอบแบบดั้งเดิมและองค์ประกอบสมัยใหม่เข้าด้วยกัน โดยนำเสนอการปฏิบัติงานศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจียนซิน ที่ใช้เทคโนโลยีใหม่และวัสดุใหม่ และอภิปรายถึงวิธีการแลกเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรมเพื่อเติมพลังชีวิตใหม่ให้กับภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิก ซึ่งรูปแบบของนวัตกรรมและการผสมผสานเช่นนี้สามารถขยายมุมมองของผู้ชม กระตุ้นความสนใจในความรู้ใหม่ และยกระดับความลึกและความกว้างขวางของการเรียนรู้ได้

2) การสืบสานและการพัฒนา: ศาสตราจารย์เย่ เจียนซิน มีความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาที่มีชีวิตชีวาและเป็นรูปธรรมในการพรรณนาภาพและถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ซึ่งในงานบรรยาย ได้นำวิธีการแสดงออกที่มีชีวิตชีวาและเป็นรูปธรรมนี้มาใช้ในการเผยแพร่ความรู้ ทำให้แนวคิดและทฤษฎีที่เป็นนามธรรมกลายเป็นรูปธรรมและจับต้องได้มากขึ้น ในโครงการฝึกปฏิบัติงานครั้งนี้ ได้นำประสบการณ์การทดลองสร้างสรรค์ศิลปะอย่างต่อเนื่องของศาสตราจารย์เย่ เจียนซิน มาถ่ายทอดเพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้ทุกคนกล้าที่จะทดลองสิ่งใหม่ๆ อันนำไปสู่การเสริมสร้างความรู้สึกรักผูกพันและเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมท้องถิ่น ตลอดจนการส่งเสริมการสร้างสรรค์นวัตกรรม

3) การกระตุ้นการเชื่อมโยงทางอารมณ์: ผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจียนซิน มีความสามารถในการสร้างความเชื่อมโยงทางอารมณ์กับผู้ชม และในงานบรรยายครั้งนี้ ได้นำเสนอเรื่องราวประสบการณ์ส่วนตัวและเบื้องหลังการสร้างสรรค์ผลงานของศาสตราจารย์เย่ เพื่อสร้างความผูกพันทางอารมณ์กับผู้ฟัง กระตุ้นให้เกิดการเชื่อมโยงทางความรู้สึก ส่งผลให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึกยอมรับและเป็นส่วนหนึ่งของความรู้ที่ได้รับ อีกทั้งยังช่วยเพิ่มความเป็นกันเองและพลังในการโน้มน้าวใจให้กับการบรรยายด้วย

4) การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศ: วิเคราะห์สถานะสำคัญของภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกในการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศ อธิบายถึงวิธีการที่ศิลปะทั้งสอง

แขนงนี้กลายเป็นสะพานเชื่อมโยงวัฒนธรรมที่แตกต่าง และสำรวจความท้าทายและโอกาสที่ภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกกำลังเผชิญในบริบทของโลกาภิวัตน์

การจัดการพิพิธภัณฑ์ศิลปะ: การจัดนิทรรศการศิลปะเดี่ยวที่พิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่ เจียนซินได้ทำลายกำแพงระหว่างศิลปะดั้งเดิมกับผู้ชมสมัยใหม่ ผ่านกระบวนการและรูปแบบโครงการที่วางแผนอย่างพิถีพิถัน การจัดพื้นที่ภายนอกที่ตกแต่งด้วยป้ายไฟ LED สามารถดึงดูดความสนใจผู้ชมได้เป็นอย่างดี ส่วนพื้นที่ภายในใช้การจัดวางแบบโต้ตอบและเทคโนโลยีการฉายภาพดิจิทัล เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การโต้ตอบหลากหลายมิติระหว่างผู้ชมกับผลงานศิลปะ และแสดงให้เห็นถึงการผสมผสานอย่างลงตัวระหว่างศิลปะดั้งเดิมกับสุนทรียภาพสมัยใหม่

1) การดึงดูดความสนใจผู้ชม: ป้ายไฟ LED ในรูปแบบที่แปลกใหม่และโดดเด่น สามารถดึงดูดความสนใจของผู้คนที่ผ่านไปมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขยายการรับรู้และอิทธิพลของนิทรรศการ

2) การยกระดับประสบการณ์การชม: เทคโนโลยีการฉายภาพดิจิทัลมอบประสบการณ์การมีปฏิสัมพันธ์หลายมิติแบบมีส่วนร่วมแก่ผู้ชม เสริมสร้างพลังการโน้มน้าวของศิลปะและการมีส่วนร่วมของผู้ชม ยกกระดับการมีปฏิสัมพันธ์และความน่าสนใจของนิทรรศการ

3) การผสมผสานแนวคิดทางศิลปะ: แนวคิดทางศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจียนซิน เน้นการผสมผสานธรรมชาติกับศิลปะ แนวคิดนี้ได้แทรกซึมอยู่ในการจัดการพิพิธภัณฑ์ ให้ความสำคัญกับการสร้างบรรยากาศทางศิลปะ ทำให้ผู้ชมสัมผัสถึงพลังชีวิตของศิลปะในระหว่างการเยี่ยมชม รูปแบบการจัดแสดงได้ทำลายกำแพงระหว่างศิลปะดั้งเดิมกับผู้ชมร่วมสมัย แสดงให้เห็นถึงการผสมผสานอย่างลงตัวระหว่างศิลปะดั้งเดิมกับสุนทรียศาสตร์ร่วมสมัย ส่งเสริมการสืบสานและสร้างสรรค์นวัตกรรมทางศิลปะ

4) การถ่ายทอดภาษาศิลปะ: ภาษาศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจียนซิน มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เน้นการแสดงออกถึงบรรยากาศและอารมณ์ความรู้สึก พิพิธภัณฑ์ถ่ายทอดภาษาศิลปะนี้ อย่างมีประสิทธิภาพผ่านนิทรรศการและคำอธิบายที่วางแผนอย่างพิถีพิถัน เสริมสร้างความเข้าใจและการเชื่อมโยงทางอารมณ์ของผู้ชมต่อผลงานศิลปะ

พิพิธภัณฑ์ศิลปะออนไลน์: พัฒนา “พิพิธภัณฑ์ศิลปะคุณเย่ เจียนซิน” โดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เช่น ภาพความละเอียดสูง โปรแกรม 3D MAX และการโต้ตอบแบบพาโนรามา เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการชมศิลปะแบบจำลองเสมือนจริง ทำให้ประสบการณ์การเยี่ยมชมออนไลน์ก้าวข้ามข้อจำกัดของพื้นที่จริง

มุ่งเน้นการตีความและนวัตกรรมร่วมสมัยของศิลปะภาพวาดหมึกจีนแบบดั้งเดิม เพื่อสร้างชุมชนแห่งการแลกเปลี่ยนและแบ่งปันศิลปะ โดยใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ในการเผยแพร่ศิลปะ

ยกระดับความสามารถในการชื่นชมศิลปะและวัฒนธรรมของสาธารณชน ขณะเดียวกันก็อนุรักษ์และสืบทอดผลงานศิลปะ รวมทั้งสร้างโอกาสใหม่ๆ ในการจัดแสดงและซื้อขาย

1) การผสมผสานแนวความคิดทางศิลปะ: พิพิธภัณฑสถานศิลปะออนไลน์นำเสนอแนวความคิดทางศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ผ่านวิธีการดิจิทัล สร้างพื้นที่จัดแสดงเสมือนจริงที่สมจริง ให้ผู้ชมรู้สึกเหมือนอยู่ในสถานที่จริง สามารถชมผลงานได้อย่างอิสระ สัมผัสประสบการณ์ที่เสมือนอยู่ในสถานที่จริง สัมผัสพลังของศิลปะในพื้นที่เสมือน และบรรลุการผสมผสานอย่างลึกซึ้งระหว่างศิลปะ ธรรมชาติ และชีวิต

2) นวัตกรรมรูปแบบการจัดแสดง: อ้างอิงจากรูปแบบนวัตกรรมการผสมผสานภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน พิพิธภัณฑสถานศิลปะออนไลน์ใช้เทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน นำเสนอประสบการณ์การชมแบบมีส่วนร่วม ก้าวข้ามข้อจำกัดของการจัดแสดงแบบดั้งเดิม

3) การถ่ายทอดภาษาศิลปะ: ถ่ายทอดจิตวิญญาณของภาพวาดพู่กันและหมึกบรรยากาศ และอารมณ์ความรู้สึกในผลงานของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน อย่างแม่นยำ ผ่านภาพความละเอียดสูงและเสียง ทำให้ผู้ชมสามารถเข้าใจภาษาศิลปะของศาสตราจารย์ได้อย่างลึกซึ้งแม้ในรูปแบบออนไลน์

4) ประสบการณ์การมีส่วนร่วมและปฏิสัมพันธ์: จัดให้มีการปฏิสัมพันธ์ที่หลากหลาย เช่น การคลิกและการลาก เพื่อให้ผู้ชมสามารถมีปฏิสัมพันธ์เชิงลึกกับผลงานที่จัดแสดง เพิ่มพูนความเข้าใจและความสนใจในผลงานที่จัดแสดง

การอภิปราย

จากการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับแนวคิด รูปแบบ และภาษาศิลปะในผลงานภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน รวมถึงการดำเนินโครงการจัดการพิพิธภัณฑสถานศิลปะเย่ เจี้ยนซิน งานวิจัยนี้เผยให้เห็นผลการอภิปรายที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. การสืบสานและสร้างนวัตกรรมในภาพวาดหมึกจีน

ผลงานภาพวาดหมึกจีนของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน แสดงให้เห็นถึงวิวัฒนาการและความเป็นผู้เชี่ยวชาญในรูปแบบศิลปะของตนเอง ผลงานแต่ละชิ้นไม่เพียงมีพลังทางการมองเห็นที่รุนแรงและความทันสมัยเท่านั้น แต่ยังผสมผสานองค์ประกอบศิลปะดั้งเดิมและสมัยใหม่ได้อย่างแยบยล อันเป็นการบุกเบิกแนวทางใหม่สำหรับการสืบสานและพัฒนาภาพวาดหมึกจีน

2. การค้นคว้าและตีความในศิลปะเซรามิก

ในด้านศิลปะเซรามิก ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ได้ค้นคว้าวัฒนธรรมดั้งเดิมอย่างลึกซึ้ง และผสมผสานกับแนวคิดการออกแบบสมัยใหม่ สร้างสรรค์ผลงานเซรามิกที่มีภาษาศิลปะและคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์ ผลงานเหล่านี้ไม่เพียงเพิ่มพูนรูปแบบการแสดงออกของศิลปะเซรามิก เท่านั้น แต่ยังเป็นสื่อใหม่สำหรับการเผยแพร่วัฒนธรรมดั้งเดิมในยุคใหม่อีกด้วย

3. คุณูปการด้านการจัดการศิลปะและการเผยแพร่วัฒนธรรม

ศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ได้ส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมจีนดั้งเดิมอย่างแข็งขันผ่านหลากหลายช่องทาง ทั้งการศึกษาศิลปะ การจัดแสดง และการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ ยกกระดับอิทธิพลของวัฒนธรรมจีนในระดับนานาชาติอย่างเด่นชัด ขณะเดียวกัน ก็ให้ความสำคัญกับนวัตกรรมทางทฤษฎีศิลปะและการสร้างสาขาวิชา โดยได้สร้างคุณูปการสำคัญต่อการพัฒนาความเป็นมืออาชีพและมาตรฐานในการจัดการศิลปะ

4. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนโยบายรัฐบาลและการปฏิบัติทางศิลปะ

ภายใต้การสนับสนุนจากนโยบายของรัฐบาลจีน ทำให้การปฏิบัติงานศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ได้แสดงศักยภาพบนเวทีที่กว้างขวาง โดยนโยบายด้านนวัตกรรมทางวัฒนธรรมและศิลปะ รวมถึงนโยบายการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศของรัฐบาล ได้ให้การสนับสนุนอย่างเข้มแข็งต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ส่งผลให้ผลงานของศาสตราจารย์กลายเป็นสะพานเชื่อมวัฒนธรรมจีนสู่เวทีโลก อันเป็นการพิสูจน์แนวคิดที่ว่านโยบายและนวัตกรรมทางวัฒนธรรมสามารถส่งเสริมซึ่งกันและกัน

5. การตีความผ่านทฤษฎีสัญศาสตร์และทัศนศาสตร์

จากมุมมองของทฤษฎีสัญศาสตร์และทัศนศาสตร์ ผลงานศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน เป็นระบบสัญลักษณ์ที่เต็มไปด้วยความหมายเชิงสัญลักษณ์ ถ่ายทอดสาระทางวัฒนธรรมอันลึกซึ้ง และแนวคิดเชิงปรัชญาตะวันออก การตีความสัญลักษณ์เหล่านี้ได้มอบทิศทางและกลยุทธ์ที่ชัดเจนสำหรับการเผยแพร่ศิลปะ อีกทั้งยังเพิ่มพูนสาระสำคัญในทฤษฎีการจัดการศิลปะอีกด้วย

6. การสำรวจการปฏิบัติภายใต้กรอบการจัดการศิลปะ

นวัตกรรมของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน ในด้านการศึกษาศิลปะ การจัดการนิทรรศการ และการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ ได้ส่งเสริมการจัดสรรทรัพยากรทางศิลปะให้เกิดประโยชน์สูงสุด และผลักดันการพัฒนาความเป็นมืออาชีพและมาตรฐานของสาขาวิชาการจัดการศิลปะ การทดลองปฏิบัติของศาสตราจารย์ไม่เพียงพิสูจน์ทฤษฎีการจัดการศิลปะ แต่ยังมีประสบการณ์อันเป็นประโยชน์สำหรับการสร้างสรรค์นวัตกรรมในรูปแบบการจัดการศิลปะในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

1. ทิศทางการวิจัยในอนาคต

ศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับแนวทางการผสมผสานระหว่างแนวคิดการสร้างสรรคศิลปะและทฤษฎีการจัดการวัฒนธรรมของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประยุกต์ใช้นวัตกรรมในบริบทสหวิทยาการ

ศึกษาองค์ประกอบของวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมที่แฝงอยู่ในผลงานศิลปะของเย่ เจี้ยนซิน รวมถึงการเผยแพร่และอิทธิพลของสิ่งเหล่านี้ในการจัดการวัฒนธรรมระดับโลก

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

สนับสนุนให้หน่วยงานจัดการวัฒนธรรมเพิ่มการสนับสนุนโครงการที่ผสมผสานศิลปะดั้งเดิมกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น ภาพวาดหมึกบนเซรามิกจวนสีของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน

ผลักดันการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมการบูรณาการเชิงลึกระหว่างศิลปะวัฒนธรรมกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อยกระดับพลังอำนาจละมุนทางวัฒนธรรม

3. ข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว

ใช้ผลงานศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซินในการพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์ท้องถิ่น เช่น นิทรรศการศิลปะ และการประชุมเชิงปฏิบัติการ

สร้างแบรนด์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยผสมผสานบรรยากาศร่วมสมัยและรากฐานดั้งเดิมของผลงานศิลปะของศาสตราจารย์เย่ เจี้ยนซิน เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม

บรรณานุกรม

- Anonymous. (2013). "The Gate of the Artisan - Ye Jianxin's Ink and Blue-and-White Porcelain Exhibition" opens at the National Art Museum. *Global Market Information Herald*(10), 106-107.
- Anonymous. (2021). Ye Jianxin and Ink-and-Porcelain. *Ceramic Science and Art*.
- Cao, Y., & Wu, X. (2015). Analysis and guidance of the current situation of the contemporary art market in Gansu under the context of consumer culture. *Contemporary Economy*.
- Central State Council. (2021). *Opinions on promoting high-quality development in the central region in the new era*. <https://www.gov.cn>
- Chen, C. (2010). Art Observation. *Art Observation*(5).
- Chen, S. (2013). *The avant-garde art of China in the 1980s: An analysis from the perspective of the field* Shandong Normal University].
- Chen, Y., & Yang, L. (2010). Discussion on the concept and characteristics of ceramic culture. *Journal of Nanjing Arts Institute: Fine Arts & Design*, 4(4).
- Du, Q. (2021). "Digital intelligence" governance and exploration of future art museums. *New Art*(4).
- Duan, X., Zhang, M., Guo, X., Ma, N., & Li, J. (2017). Xihai'gu in the Liupan Mountain area: A Muslim family's struggle against poverty. *Library Forum*(10).
- E, Y. (2014). Splashing ink and expressing spirit: An analysis of the "bamboo phenomenon" in Guo Weiqu's freehand flower and bird paintings. *Rongbaozhai*(6).
- [Record #35 is using a reference type undefined in this output style.]
- Gan, Z. (2013). *Research on ceramic painting art and ceramic craftsmanship* Jingdezhen Ceramic Institute].
- Gao, X., & Yang, W. (2021). The realistic foundation, value connotation, and basic characteristics of national sentiment in the new era. *Journal of the Graduate School of the Chinese Academy of Social Sciences*(4).
- General Office of the CPC Central Committee & General Office of the State Council.

- (2017). *Opinions on implementing the project for the inheritance and development of excellent traditional Chinese culture*. <https://www.gov.cn>
- General Office of the State Council. (2021). *The 14th Five-Year Plan for cultural relics protection and scientific and technological innovation*. <https://www.gov.cn>
- Hu, Y. (2016). A multi-meaning open system: Reading "Peirce: On Signs". *Signs and Media*.
- Huang, D. (1998). The evolution of contemporary Chinese art. *Art Panorama*(2).
- Huang, L. (2019). Research on the influence of local culture on music in China. *Artist*(1).
- James, J. (2014). Reflecting on Peirce's semiotics: Commemorating the 100th anniversary of Peirce's death. *Signs and Media*(2), 13-31.
- Jin, H. (2021). On cultural confidence and the new era of globalization. *People's Forum: Academic Frontier*(8).
- Jin, S. (2018). Chinese painting in the context of the new era: Speech at the first preparatory meeting of the Chinese Painting Forum. *Art Observation*, 3(1).
- Li, M. (2024). *Research on the language of contemporary water-based material painting in China* [Northeast Normal University].
- Li, Q. (2002). A brief analysis of Bourdieu's field theory. *Journal of Yantai University: Philosophy and Social Sciences Edition*, 2(15), 5.
- Liu, C. (2007). *Report on the current situation of private art museums in China* [Central Academy of Fine Arts].
- Liu, L. (2017). Ye Jianxin's "New Ink Painting". *People's Weekly*, 2(17).
- Liu, X. (2014). Flowing clouds and water express one's feelings, utmost sincerity and purity depict life: The new context of Lai Dequan's ceramic painting art. *Jingdezhen Ceramics*, 1(6).
- Miao, X. (2013). The current situation and development of Chinese ink painting. *Art Panorama*, 1(4).
- Seckler, A. (1983). *Arthur M. Seckler*. <https://zh.wikipedia.org>
- Wang, F., Lei, T., Zhang, B., & Zheng, D. (2021). Research on the origin of the discipline of science of science in China from the perspective of Bukharin's thought. *Studies in Science of Science*(6).
- Wang, M. (2020). *The impact of the internet on the operation of art museums: Starting*

from "online art museums". <https://www.toutiao.com>

Wang, X. (2023). *Opening speech at Tanghu Art Museum*.

<http://www.dengdingsheng.com>

Wang, Y., & Sun, Q. (2017). The evolution of the status of university party committees in ideological and political work and its implications: Also on the historical changes in the leadership system of ideological and political work in universities. *Guangxi Social Sciences*(10).

Wang, Z. (2015). *Annals of China's reform and opening up: New period 1987*. China Democracy and Legal System Publishing House.

Wu, Y. (2024). *The "new language" of ink painting Tianjin Academy of Fine Arts*].

Xi, M. (2007). The selection of collection value from the market situation of Chinese painting. *Collection*, 4(2).

Xie, Y. (2006). Books and Paintings. (5).

Xin, F. (2022). Ceramic shaping the heart, mud and fire reflecting the song: Interpreting Ning Gang and his works. *Family Weekly*.

Xu, E. (2010). Freehand brushwork as momentum, accumulation for quality: Hu Xuewu's landscape painting. *Chinese Art*.

Xu, X. (2006). Observations on Ye Jun's works. *Journal of Hubei Academy of Fine Arts*.

Yang, W. (2024). *Research on the current situation and development of contemporary blue-and-white and underglaze red comprehensive decoration Jingdezhen Ceramic University*].

Ye, J. (2018). *Speech at the first ceramic art annual conference*. <https://www.sohu.com>

Yu, Z., & Huang, H. (2021). A century's review and experience enlightenment of the CPC's internal political ecology construction. *Journal of Nantong University*(3).

Zhang, K. (2019). *Research on the brushwork styles of contemporary ink landscape painting Shaanxi University of Science and Technology*].

Zhang, M. (2024). *Digitalization research on art museum education Shandong Normal University*].

Zhang, S., Lai, D., Zhu, J., Huang, X., Wang, E., & Huang, M. (2023). Ceramic works of the 1970s.

Zhong, Y., & Luo, T. (2006). Digital painting art. *Art Education*, 1(12).

Zhou, K. (2020). *Management cultural philosophy should explore and reveal the laws of value innovation thinking: Based on reflective research on Chinese management philosophy*. Oriental Publishing Center.

Zhu, L. (2016). Regenerative design under the crisis of the times: William McDonough's "Cradle to Cradle" concept and practice. *Global Humanities Geography*, 329(6).

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือวิจัย

แบบสัมภาษณ์ศาสตราจารย์เย่เจี้ยนซิน ศิลปินในวงการเดียวกัน นักสะสมและนักศึกษา

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์นี้เป็นแบบสัมภาษณ์ศาสตราจารย์เย่เจี้ยนซิน ศิลปินในวงการเดียวกัน นักสะสมและนักศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องชีวประวัติและการศึกษาของศาสตราจารย์เย่เจี้ยนซิน การประเมินผลงานภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่เจี้ยนซินโดยศิลปินในวงการเดียวกันและนักสะสม ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อศาสตราจารย์เย่เจี้ยนซินเกี่ยวกับด้านการสอน แนวคิดทางศิลปะและภาษาศิลป์ในภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่เจี้ยนซิน ตลอดจนแผนการจัดการพิพิธภัณฑ์ศิลปะของศาสตราจารย์เย่เจี้ยนซิน โดยมีผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด 5 คน ได้แก่

- 1) ศิลปินเย่เจี้ยน
- 2) ศิลปินในวงการเดียวกัน – หนิงกัง (อดีตรองเลขาธิการคณะกรรมการพรรคฯและผู้อำนวยการสถาบันเซรามิกจิ่งเต๋อเจิน)
- 3) นักสะสม – ไป สือหยวน (นักสะสม ภัณฑารักษ์ ผู้ก่อตั้งพิพิธภัณฑ์ศิลปะเทมโป)
- 4) นักศึกษาของศาสตราจารย์เย่เจี้ยนซิน – หลิวหยาง (อาจารย์ช่างหล่อศิลปมณฑลเจียงซีและอาจารย์มหาวิทยาลัย)
- 5) นักศึกษาของศาสตราจารย์เย่เจี้ยนซิน – เยียน ย้งเห่า (อาจารย์วิชาศิลปะและการออกแบบมหาวิทยาลัยเซรามิกจิ่งเต๋อเจิน)

ข้อคำถามในการสัมภาษณ์มีดังนี้

ลำดับ	คำถาม
ส่วนที่ 1 ตัวศิลปิน	
1	ประสบการณ์ชีวิตของคุณมีความสัมพันธ์กับผลงานศิลปะอย่างไร?
2	ประวัติการศึกษาของคุณเป็นอย่างไร?
3	สิ่งที่ทำให้คุณได้เข้าสู่วงการศิลปะคืออะไร?
4	ศิลปินหรืออาจารย์ท่านใดที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อคุณในสายอาชีพนี้?
5	สไตล์ศิลปะของคุณมีเอกลักษณ์มาก คุณช่วยอธิบายแนวคิดและกระบวนการในการสร้างสรรค์สไตล์ศิลปะนี้ได้ไหม?
6	สาเหตุในการก่อตั้งพิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่เจี้ยนซินคืออะไร?
ส่วนที่ 2 ศิลปินในวงการเดียวกัน	
1	คุณคิดว่าจะผสมผสานความโบราณและความทันสมัยในศิลปะเซรามิกให้ดียิ่งขึ้นได้

	อย่างไร?
2	คุณคิดว่าผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่เจี้ยนซินแสดงให้เห็นถึงการผสมผสานระหว่างความโบราณและความทันสมัยหรือไม่? สังเกตได้จากส่วนใด?
3	คุณมีคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานศิลปะของศาสตราจารย์เย่เจี้ยนซินอย่างไรบ้าง?
4	คุณคิดว่าศาสตราจารย์เย่เจี้ยนซินเป็นศิลปิน “จิ่งเพียว” ที่ “ประสบความสำเร็จ” หรือไม่?
5	คุณหวังว่าจะได้รับประโยชน์จาก “การวิจัยภาพวาดหมึกจีนและแนวคิดศิลปะเซรามิกของอาจารย์เย่เจี้ยนซินสำหรับนำไปใช้ในการบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์ศิลปะเย่เจี้ยนซิน” ในครั้งนี้หรือไม่?
ส่วนที่ 3 นักสะสม	
1	ผลงานศิลปะของศาสตราจารย์เย่เจี้ยนซินที่คุณสะสมไว้ในปัจจุบันมีกี่ภาพ? และเหตุใดจึงสะสมผลงานเหล่านี้?
2	คุณคิดว่าสไตล์ศิลปะของศาสตราจารย์เย่เจี้ยนซินมีความพิเศษอย่างไร?
3	คุณให้ความสำคัญกับปัจจัยใดมากที่สุดในการสะสมผลงานศิลปะของศาสตราจารย์เย่เจี้ยนซิน? ตัวอย่างเช่น ธีม วัสดุ ขนาดและปัจจัยอื่นๆ
4	คุณมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับสถานะและอิทธิพลของศาสตราจารย์เย่เจี้ยนซินในวงการศิลปะร่วมสมัยของจีน?
5	คุณคิดที่จะเปิดเผยหรือแบ่งปันผลงานศิลปะที่คุณสะสมเอาไว้กับนักสะสมคนอื่นๆ หรือไม่? หากมี คุณอยากแสดงผลงานเหล่านั้นในรูปแบบใด?
ส่วนที่ 4 นักศึกษา	
1	คุณคิดว่าศาสตราจารย์เย่เจี้ยนซินมีความพิเศษด้านการสอนอย่างไร?
2	คุณคิดว่าสไตล์ศิลปะของศาสตราจารย์เย่มีผลต่อการเรียนรู้ศิลปะเซรามิกของคุณอย่างไร?
3	ในสายตาของคุณ ศาสตราจารย์เย่เจี้ยนซินมีอะไรแตกต่างจากอาจารย์ท่านอื่นๆบ้าง? ช่วยยกตัวอย่างได้ไหม?
4	คุณคิดว่าภาพวาดหมึกจีนและศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่เจี้ยนซินมีความพิเศษอย่างไร?
5	ผลงานของศาสตราจารย์เย่เจี้ยนซินให้แรงบันดาลใจและมีอิทธิพลต่อคุณในด้านศิลปะอย่างไร?

关于对叶建新教授本人、同行业艺术家、收藏家、学生相关人士采访表

说明

本访谈表是关于对叶建新教授本人、同行业艺术家、收藏家、学生相关人士采访表，其目的是收集关于叶建新的成长经历，教育背景；获得同行及藏家不同群体中对叶建新水墨画、陶瓷艺术的评价；获得学生对于叶建新在教育方面的看法。获得叶建新水墨画、陶瓷艺术概念、形式语言最终得到获得叶建新美术馆管理方案。访谈的对象共 5 人。

- 1) 艺术家本人——叶建新
- 2) 同行业艺术家——宁钢（原景德镇陶瓷大学党委副书记、校长）
- 3) 收藏家——白十源（收藏家、策展人、坦博艺苑创始人）
- 4) 叶建新的学生——刘洋（江西省工艺美术师，高校教师）
- 5) 叶建新的学生——鄢用好（景德镇陶瓷大学艺术设计学教师）

访谈问题如下

序号	问题
Part A 艺术家本人	
1	您的生活经历与艺术作品有何联系？
2	你的学习历程是怎么样的？
3	让你进入艺术圈的原因是什么？
4	有哪位老师或艺术家对你在该领域产生巨大的影响？
5	你的艺术风格很有特点，请解释一下这种艺术风格产生的创作理念和过程。
6	建立叶建新艺术馆的原因？
Part B 同行业艺术家	
1	您认为陶瓷艺术的传统与现代如何更好的融合？
2	您认为叶建新教授的陶瓷艺术有没有体现传统与现代的融合？体现在哪里？
3	您对叶建新教授的艺术作品怎么评价？
4	您认为叶建新教授是“成功”的“景漂”艺术家吗？

5	关于我做的课题“叶建新老师的水墨画、陶瓷艺术概念的研究，用于叶建新美术馆管理”，希望您能得到您的宝贵建议？
Part C 收藏家	
1	您目前收藏了叶建新的哪几幅作品？为什么收藏这几幅作品呢？
2	您认为叶建新的艺术风格有什么独特之处？
3	您在收藏叶建新的艺术品时，最关注的是什么因素？比如作品的主题、材质、尺寸还是其他因素？
4	您如何看待叶建新在中国当代艺术中的地位和影响力？
5	您是否有计划将您的收藏公开展示，或者与其他藏家分享？如果有，您希望通过什么方式展示您的收藏？
Part D 学生	
1	你认为叶建新教授在教育方式上有哪些独特之处？
2	你觉得叶教授的艺术风格是如何影响你对陶瓷艺术的理解的？
3	在你眼中，叶建新教授与其他老师有什么与众不同的地方？能否举例说明？
4	在你看来，叶建新教授的水墨画和陶瓷艺术有哪些独特之处？
5	叶教授的作品给你带来哪些艺术上的启示或影响？

ภาคผนวก ข
เอกสารราชการ

เลขที่ IRB4-135/2567

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย: G-HU 108/2567

โครงการวิจัยเรื่อง: แนวคิด รูปแบบและภาษาศิลปะในภาพวาดหมึกจีนและผลงานศิลปะเซรามิกของศาสตราจารย์เย่เจี้ยนซัน เพื่อเผยแพร่และจัดการองค์ความรู้สู่สาธารณะ

หัวหน้าโครงการวิจัย: MRS.CHUCHU CAI

หน่วยงานที่สังกัด: คณะศิลปกรรมศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการหลัก (งานนิพนธ์/ วิทยานิพนธ์/ คุชฎิพนธ์):

ศาสตราจารย์ภรดี พันธุภการ หน่วยงานที่สังกัด คณะศิลปกรรมศาสตร์

วิธีทบทวน: Exemption Expedited Full board

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ ไม่มีการล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	ฉบับที่ 1 วันที่ 11 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2567
2. โครงการวิจัยฉบับภาษาไทย	ฉบับที่ 1 วันที่ 11 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2567
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 1 วันที่ 10 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2567
4. เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 1 วันที่ 10 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2567
5. แบบเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบบันทึกข้อมูล (Data Collection Form) แบบสอบถาม หรือสัมภาษณ์ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	ฉบับที่ 1 วันที่ 10 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2567
6. เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี)	ฉบับที่ - วันที่ - เดือน - พ.ศ. -

วันที่รับรอง : วันที่ 13 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2567

วันที่หมดอายุ : วันที่ 13 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2568

(ดร.พิมลพรรณ เลิศล้ำ)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

สำหรับโครงการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา

ชุดที่ 4 (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

** หมายเหตุ การรับรองนี้มีรายละเอียดตามที่ระบุไว้ด้านหลังเอกสารรับรอง **

KKU Ref. 660302.1/4898

Graduate School, Khon Kaen University
Muang, Khon Kaen, 40002

3 December, 2024

Title Acceptance Letter of KKU Research Journal of Humanities and Social Sciences
(Graduate Studies)

To Chuchu Cai, Professor Poradee Panthupakorn

This letter is to inform that the article title “Research on Concepts, Forms and Artistic Language in Ye Jianxin's Ink Painting and Ceramic Art” submitted to KKU Research Journal of Humanities and Social Sciences (Graduate Studies), E-ISSN 2672-9644, is evaluated and accepted by committee for publication and it is passed by the 3 Peer Reviewers. Hence, it is our pleasure to inform you that your article will be published in KKU Research Journal of Humanities and Social Sciences (Graduate Studies), year: 13th, issue: 1st, January to April 2025.

Yours sincerely

(Assoc.Prof.Vispat Chaichuay, Ph.D.)

Assistant Dean of Future Graduate Studies
For the Dean of Graduate School, Khon Kaen University

Graduate School, Khon Kaen University

Tel: 0-4320-2420 ext. 42424, Fax: 0-4320-2421, Email: pathso@kku.ac.th, <https://app.gs.kku.ac.th/gsjournal>

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	Cai Chuchu
วัน เดือน ปี เกิด	30 September 1989
สถานที่เกิด	Wuhan City, Hubei Province
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	Wuhan City, Hubei Province
ตำแหน่งและประวัติการ ทำงาน	Ph.D. candidate
ประวัติการศึกษา	Master's degree student at Wuhan University
รางวัลหรือทุนการศึกษา	1. Selected for the 6th and 7th "Academy Space" Youth Art Exhibition 2. The 7th Hubei Art Festival and "Sketching Hubei" – The 2nd Hubei Landscape Art Exhibition 3. The 8th Hubei Art Festival and "Sketching Hubei" – The 2nd Hubei Landscape Art Exhibition